

TORSDAGEN DEN 18 DECEMBER 2008

ORDFÖRANDESKAP: BIELAN

Vice talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 9:05.)

2. Krav på offentlighet för medelstora företag och skyldigheten att upprätta sammanställd redovisning - Redovisningsskyldigheter för medelstora företag (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt en gemensam debatt om

betänkandet av Ieke van der Burg, för utskottet för rättsliga frågor, om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG and 83/349/EEG när det gäller krav på offentlighet för medelstora företag och skyldigheten att upprätta sammanställd redovisning (KOM(2008)0195 – C6-0173/2008 – 2008/0084(COD)) (A6-0462/2008),

och kommissionens uttalande om redovisningsskyldigheter för medelstora företag.

Ieke van den Burg, föredragande. – (NL) Herr talman! Jag ber om ursäkt för förseningen. Det är svåra tider nu för små och medelstora företag. Krisen har inte bara drabbat banker och börsnoterade företag, utan den påverkar hela ekonomin, och den leder även till att arbetstillfällen går förlorade bland små och medelstora företag. Därför borde vi genom vårt arbete här i EU ge den sektorn extra stimulans.

Detta för mig till den uppsättning åtgärder som lades fram i somras under rubriken Small Business Act (småföretagsakten). Jag arbetar hårt med ett antal förslag från den uppsättningen, bland annat stadgan för ett europeiskt privat aktiebolag, ett mer utbrett användande av mikrokrediter och utvecklingen av alternativet med en låg momssats för tjänsteleverantörer som levererar till privatpersoner på den lokala marknaden.

En mycket viktig fråga för mindre företag är de administrativa krav som oftast ställs av nationella och decentraliserade regeringar. I den mån som vi genom EU:s lagstiftning har haft någon chans att påverka har vi dock på ett aktivt sätt börjat rensa upp och lätta på dessa krav. Det gäller faktiskt även det här förslaget. Informationsplikterna och de två direktiv som berör dem – som nu är 25 och 30 år gamla och har ändrats många gånger – håller nu på att rensas upp och förenklas i ett så kallat påskyndat förfarande.

Dessa åtgärder är dock bara ett litet steg mot att lätta på kraven. Vi behöver göra mycket mer än så. I det avseendet har vi uttryckligen visat vårt missnöje i utskottet för rättsliga frågor. Mot bakgrund av detta lade vi tillsammans med lagstiftningsförslaget fram en resolution för att uppmana utskottet att påskynda en mycket mer grundlig granskning av lagstiftningen för medelstora företag. Nu visade det sig att utskottet redan hade satt igång med det. Syftet är att uppnå en större harmonisering av reglerna för små och medelstora företag.

Tidigare när vi diskuterade det här ämnet och ett betänkande av Alexander Radwan från utskottet för ekonomi och valutafrågor, sade vi uttryckligen att det inte är ISAB (International accounting standards board) – som var med och utarbetade internationella finansiella redovisningsstandarder för små och medelstora företag (IFRS) – som ska driva det här framåt. Vi bör i stället uppnå större harmonisering inom EU med utgångspunkt i den befintliga lagstiftningen.

Under diskussionen var det först och främst Klaus-Heiner Lehne, som var skuggföredragande för betänkandet i fråga, som föreslog att medlemsstaterna redan i det skedet skulle ges möjligheten att bevilja mikroföretagen, de riktigt små företagen, dispens från EU-lagstiftningen. Enligt min åsikt är det en nödgärd som, även om den har lagts fram av Stoiber-gruppen, inte kommer att leda till någon väsentlig förenkling på lång sikt, eftersom det är en icke-obligatorisk åtgärd som kommer att leda till stora skillnader mellan medlemsstaterna.

Det främsta målet och alternativet borde därför vara att uppnå en så långtgående harmonisering att även företag som inte räknas som mikroföretag omfattas av ett liknande, mycket enkelt system. När det gäller detta enkla system vill jag påminna er om de möjligheter som erbjuds i XBRL (eXtensible Business Reporting

Language), som är ett system som gör det möjligt för olika aktörer att på ett mycket enkelt sätt föra in uppgifter och som låter andra aktörer använda dessa uppgifter. På så sätt skulle det bli mycket enklare för företag att överföra den här typen av uppgifter, som sedan kan användas på många olika sätt.

Kort sagt behöver vi inom en snar framtid ha en riktig debatt om det utbredda motståndet i redovisningsbranschen mot att ge dispens till mikroföretag. Utskottet borde lägga fram förslag. Vi bör då undersöka den bästa metoden för medelstora företag, men även för mikroföretagen, så att vi kan få god insyn och ett väl fungerande bokföringssystem som kommer att hjälpa företagen att utföra vissa administrativa uppgifter utan att det blir alltför betungande.

Jacques Barrot, *kommissionens vice ordförande*. – (FR) Herr talman, fru van den Burg, mina damer och herrar! I dag fattar parlamentet sitt beslut om förslaget till förenkling. Förslaget är det första av tre lagstiftningsförslag inom bokföringsområdet. Målet är att förenkla den ekonomiska miljön på gemenskapsnivå, i synnerhet för små och medelstora företag.

Det första förslaget är en bra början. Det är ett utmärkt tillfälle för lagstiftarna, de berörda parterna och kommissionen att utbyta åsikter och diskutera vilka delar som ska tas med i de två kommande förslagen.

I den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa aviserade vi att nästa förslag kommer att vara inriktat på att göra administrationen mindre betungande för de allra minsta företagen. Småföretagen är dessutom den vanligaste företagstypen i EU.

Under första kvartalet 2009 kommer kommissionen att lägga fram ett förslag om att medlemsstaterna ska få möjlighet att ge mikroföretag dispens från skyldigheten att sammanställa årsbokslut. Jag vill betona att kommissionen genom sitt förslag kommer att lyckas med att minska den administrativa bördan endast om medlemsstaterna är beredda att utnyttja detta nya alternativ, eftersom det är just ett alternativ.

Externa konsulter har uppskattat att den här åtgärden skulle kunna generera besparingar på upp till 5,8 miljarder euro per år. Men besparingarna kommer bara att vara möjliga om alla medlemsstater utnyttjar alternativet med dispens och inte inför nya och onödigt restriktiva regler.

Det andra initiativet, som jag aviserade i slutet av september, var att utvärdera och uppdatera det fjärde och det sjunde redovisningsdirektivet. De första tekniska förberedelserna för en sådan utvärdering har redan påbörjats. Ett offentligt samråd om vilken riktning utvärderingen ska ta kommer att offentliggöras under det första kvartalet 2009.

Det kommer att glädja många av er att vi så långt det är möjligt kommer att ta hänsyn till rekommendationerna från Edmund Stoibers högnivågrupp.

För att återkomma till förslaget, som nyligen har behandlats i ett påskyndat förfarande, kan jag säga att det gläder oss stort att samarbetet mellan institutionerna har gjort att det här initiativet har kunnat behandlas så snabbt.

Jag ber er i dag att rösta för ett slutförande av detta förfarande. Tack för er uppmärksamhet.

Kristian Vigenin, *föredragande för utskottet för ekonomi och valutafrågor*. – (BG) Herr kommissionsledamot! Vår bedömning var att de förslag som var kopplade till lagstiftningsförslaget inte var tillräckligt ambitiösa. Utskottet för ekonomi och valutafrågor vill därför uppmana kommissionen och er personligen att föra en mer aktiv politik i den här frågan.

Men jag inser att det som ni berättade för oss är ett viktigt steg och vi förväntar oss faktiskt mer aktiva åtgärder från kommissionen, självklart med parlamentets fulla stöd, eftersom det här är en oerhört viktigt fråga för små och medelstora företag, särskilt mot bakgrund av den rådande finanskrisen.

Som föredragande för utskottet för ekonomi och valutafrågor vill jag säga att vi helt och fullt stöder kommissionens initiativ att skära ner på det administrativa arbetet för medelstora företag. Vi delar deras önskan och vi stödde det påskyndade förfarandet. Det här förslaget kommer att få vårt stöd i dag. De åtgärder som ni är beredda att anta kommer att få vårt fulla stöd från och med nu.

Jean-Paul Gauzès, *för PPE-DE-gruppen*. – (FR) Herr talman, herr vice kommissionsordförande, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Vår grupp kommer självklart att rösta för det betänkande som lagts fram av Ieke van den Burg, och jag vill gratulera henne till hennes arbete. Vi vet att hon alltid utför sitt arbete mycket väl.

Jag vill ändå uppmärksamma er på att små och medelstora företag inte nödvändigtvis är för ett avskaffande av redovisningskraven. Vi får många brev som handlar om det där vi uppmanas att vara försiktiga, och där man säger att förenkling visserligen kan vara bra, men att det inte får ge oönskade effekter. Låt mig förklara hur jag menar. Redovisningen måste förenklas, och det är också tanken i den resolution där vi uppmanar kommissionen att så snart som möjligt, före slutet av 2009 för att vara exakt, lägga fram ett förslag till en redovisningsram som passar små och medelstora företag. Detta innebär dock inte fullständig dispens.

Varför? Först och främst eftersom redovisning är ett tillfälle för företagsledare att utvärdera hur företaget ligger till åtminstone en gång per år. Redovisning är även ett användbart verktyg för lån mellan företag. Det är också ett krav från bankerna för att de ska bevilja lån. Dessutom finns det skatteplikter. Därför får vi inte lura företagsledarna genom att säga att de kommer att spara en massa tid och pengar om de inte längre behöver föra någon redovisning. Det kommer att leda till en katastrof.

Vi behöver införa en redovisningsram som passar småföretag och dessa företag måste få slippa undan alltför stora eller onödiga krav. Jag anser dock att den bästa förenklingen, herr kommissionsledamot, skulle vara att en gång för alla tillämpa regeln att uppgifter ska lämnas en gång i varje medlemsstat och att företag inte ska behöva lämna in samma uppgifter och samma formulär om och om igen för att ge myndigheterna information som de redan har.

Det är på det här sättet som vi kan hjälpa företagsledarna – genom att se till att det finns redovisningsregler som är anpassade till deras företags situation och genom att se till att de slipper undan fullständigt onödigt administrativt arbete.

Sharon Bowles, för ALDE-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag välkomnar de minskade kraven på finansiell redovisning för små och medelstora företag. Små företag är inte bara mindre versioner av stora bolag, vissa delar av den redovisning som krävs av stora företag är inte alls relevanta. Andra delar utgör en alltför stor belastning på företagens resurser och de överensstämmer inte med de förutsättningar som råder för den stora mångfald av småföretag som vi har i EU, och därför tjänar de inte allmänhetens intressen. Onödig redovisning gör mycket mer skada än nytta, så jag är glad att vi blir av med en del av den. Jag anser att vi bör fortsätta på det spåret.

Men den del av betänkandets slutgiltiga text som min grupp och andra inte håller med om är den som handlar om jämförelsetabeller. Kommissionen ville att jämförelsetabeller för införlivande skulle vara obligatoriska, även i det här lilla direktivet, och det är även vår ståndpunkt. Rådet kommer inte att hålla med om det eftersom det anser att det är en onödig belastning. Mitt svar är att det inte borde vara det. Vi måste hitta ett sätt att göra införlivandet av EU:s lagstiftning lättare. De demokratiska bristerna är enorma. Medlemsstaterna är ansvariga, men EU får skulden.

Det finns några likheter här med den kritik som har riktats mot Lissabonfördraget eftersom det är helt oläsbart som fristående dokument. Jag anser dock att allmänheten borde protestera ännu högre, eftersom det är just det här som medlemsstaternas regeringar dagligen gör mot sina medborgare och företag i sitt införlivande av lagstiftning. Låt oss vara tala klarspråk. Det här är inte något som är karakteristiskt för EU. Det är medlemsstaternas regeringar som betar sig på detta sätt och det måste få ett slut.

Patrick Louis, för IND/DEM-gruppen. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Kommissionen tänker minska företagens administrativa börda, vilket egentligen är en god avsikt. Däremot kommer inte det ständiga snålandet och sparandet ändra situationen nämnvärt. Kommissionen håller samtidigt på att införa en överdriven standardisering, otaliga beslutsnivåer och systematiska begränsningar som läggs på EU:s företag, oavsett storlek.

I dag är det bara tre medlemsstater som inte erkänner behovet av att offentliggöra information om företag – från starten till nedläggandet – och kommissionen själv erkänner att delar av informationen går förlorad. Det är en förlust som kommer att påverka de som behöver informationen som mest, nämligen privatpersoner och små och medelstora företag, närliggande mikroföretag och personer med direkt anknytning till dessa företag.

I det här förslaget omvandlas flyttbara uppgifter, det vill säga uppgifter som vem som helst relativt lätt kan få tillgång till, till uppgifter som måste efterfrågas och som på lång sikt bara kommer att komma åt av yrkesmän som vet exakt vad det är de söker efter. Som ansvarsfulla lagstiftare kan vi verkligen inte godta det här förslaget, eftersom vi systematiskt måste tänka oss att mottagarna av de ekonomiska uppgifterna finns bland intresserade medborgare, konsumenter och investerare, och det måste vi göra oberoende av någon särskild åtgärd.

Samtidigt kan det här förslaget få, och kommer säkert att få, skadliga konsekvenser för regional press, som redan har det svårt just nu, eftersom den har som uppgift att offentliggöra rättsliga och juridiska uttalanden, vilket kan motsvara mellan 25–50 procent av tidningarnas annonsintäkter. Tidningarna har en livsviktig ekonomisk och social funktion i samhället. De måste skyddas, eftersom att skydda dem innebär att skydda deras sociala roll på lokal nivå. Därför borde vi kanske hellre försöka spara våra pengar och göra våra insatser på andra områden. Vi anser att det just på det här området inte bör göras några förändringar ännu.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Herr talman! Huvudmålet med vår företagspolitik är att skapa den rätta miljön för att starta nya företag och få dem att växa. Att förbättra den ekonomiska miljön innebär att förenkla administrativa och juridiska förfaranden och att vidta åtgärder när det gäller finansiering, skatter och både den sociala och naturliga miljön, eftersom allt detta påverkar företagens verksamhet.

Enhetliga regler skulle verkligen gynna hela den internationella företagssektorn. För det första skulle överstatliga standarder för finansiell redovisning göra det lättare att utvärdera och jämföra den ekonomiska situationen för företag i olika länder, vilket skulle underlätta beslut om investeringar. För det andra skulle företagen, tack vare en finansiell redovisning som grundas på allmänt erkända och godkända redovisningsprinciper, få bättre tillgång till kapital.

Små och medelstora företag måste ofta följa samma lagstiftning som stora företag, trots att deras särskilda redovisningsbehov sällan granskas. Det är viktigt att se till att debatten inte bara är inriktad på förenkling, utan även på hur redovisningsstandarderna påverkar små och medelstora företag jämfört med stora börsnoterade företag. Debatten om förenkling är i allmänhet inriktad på kostnader. Men i debatten om redovisningskravens påverkan tar man upp fördelarna med finansiell redovisning och de enskilda användarnas behov.

Det finns många fördelar med att införa enklare regler för små och medelstora företag. För det första medför tillämpningen av allmänna standarder färre fördelar för små och medelstora företag än den gör för större, offentliga företag. Det leder till obalans mellan kostnader och intäkter i tillämpningen av redovisningsstandarder. För att skapa en lämplig balans mellan kostnader och intäkter måste vi minska kostnaderna. För det andra spelar den finansiella redovisningen inte någon central roll när det gäller att uppfylla informationskraven från små och medelstora företag, eftersom de har direkt tillgång till information. För det tredje har användarna av små och medelstora företags sammanställningar en mer begränsad kunskap om finansiell rapportering, och därför bör redovisningen anpassas till användarens kunskaper.

Lidia Joanna Geringer de Odenberg (PSE). - (PL) Herr talman! Parlamentet har i flera år slagit larm om problemen med onödiga och oproportionerligt höga administrativa kostnader för EU:s företag. Därför välkomnar vi beskedet att kommissionen äntligen har tagit itu med saken och genom ett påskyndat förfarande föreslagit ändringar av bolagsrättsdirektiv fyra och sju om krav på offentlighet för medelstora företag och skyldigheten att upprätta sammanställd redovisning.

Jag stöder kommissionens strategi, som har som mål att göra det lättare för EU:s företag att bedriva sin verksamhet. Men mitt stöd beror på huruvida dessa förändringar försämrar insynen eller begränsar kontohavares tillgång till information. Även förslaget att avskaffa kravet på offentliggörande av bolagsbildningskostnader verkar berättigat. Att utöka de undantag som gynnar småföretagen, och som redan i stor utsträckning gynnar de flesta medlemsstaterna, till att även gälla medelstora företag, kan bidra till att minska den finansiella redovisningen så att den blir mindre betungande för medelstora företag.

När det gäller de föreslagna ändringarna till det sjunde bolagsrättsdirektivet, har skyldigheten att upprätta sammanställd redovisning ingen verklig motivering, eftersom den sammanställda redovisningen i detta fall skulle vara nästan identisk med de frivilliga ekonomiska rapporterna.

Kommissionen bör fortsätta med omarbetningen av det fjärde och sjunde bolagsrättsdirektivet så att den kan lägga fram en europeisk redovisningsram före slutet av 2009. En enhetlig standard kommer att bidra till minskade administrativa bördor för små och medelstora företag och till ökad insyn för alla berörda parter.

Jacques Toubon (PPE-DE). - (FR) Herr talman! Jag vill börja med att tacka vår föredragande Ieke van den Burg, vår samordnare Klaus-Heiner Lehne och vår skuggföredragande Jean-Paul Gauzès för deras arbete för att nå en ståndpunkt som jag anser är väldigt effektiv och förständig.

Vi är väl medvetna om att vi måste anpassa våra regler till de små och medelstora företagens särskilda omständigheter, och därför ger vi vårt fulla stöd till den plan för små och medelstora företag som har lagts fram av kommissionen och fått stöd från rådet. Jag vill dock tillägga att vi inte får göra det här genom att,

vilket vi gjorde förut, betrakta små och medelstora företag som andra klassens företag genom att stänga in dem i något slags ghetto där det skulle finnas så många förenklningar och så få regler att de inte längre skulle kunna ge de garantier som gör att de först och främst kan få de krediter som de behöver för att bedriva verksamhet och växa. Detta är särskilt viktigt under den rådande krisen.

Därför, herr Gauzès, stöder jag helhjärtat den resolution som lades fram av Ieke van den Burg och antogs av vårt utskott, där vi ber kommissionen att lägga fram ett förslag om att medlemsstaterna ska kunna göra undantag för företag som är mycket små – som har ett bokslut på mindre än 500 000 euro, en omsättning mindre än 1 miljon euro och mindre än 10 anställda – och som endast bedriver lokal eller regional verksamhet i en enda medlemsstat, så att dessa företag inte behöver följa direktivet.

På så sätt kommer medlemsstaterna att kunna anta sin lagstiftning, som Tyskland har gjort, men samtidigt behandla små och medelstora företag som alla andra företag – det är mycket viktigt. Små och medelstora företag utvecklas inte separat. EU måste vidta åtgärder för att se till att de inte missgynnas jämfört med andra företag.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Herr talman! EU:s små och medelstora företag sysselsätter cirka 60 procent av alla arbetstagare. Därför är deras ekonomiska situation oerhört viktig. I den ekonomiska kris som råder är det särskilt viktigt att vi inte komplicerar deras juridiska skyldigheter, så att de lättare kan bedriva sin verksamhet. Det här är en möjlighet för små och medelstora företag och deras anställda.

Den förenklade lagstiftning om finansiell redovisning som läggs fram i ändringsdirektivet är ett steg i rätt riktning. Men jag håller med min kollega som poängterade att vi måste se till att lokala journalister har tillgång till information.

Rachida Dati, rådets ordförande. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Först av allt vill jag be om ursäkt för att vi är sena. Vi blev försenade när vi skulle åka från Paris. Trots att jag inte har hört alla debatter, vill jag tacka för den debatt som äger rum i dag.

Rådet noterar och kommer att fortsätta att notera alla era kommentarer och rekommendationer och det intresse ni visar för de här frågorna, särskilt det åtagande ni gör för att underlätta för företagen.

Det här är en fråga som är ytterst känslig i dag, men vi måste verkligen – särskilt med tanke på den rådande krisen – förenkla utan att avreglera för att skapa en tryggare miljö i EU så att små och medelstora företag kan utvecklas.

Jacques Barrot, kommissionens vice ordförande. – (FR) Herr talman! Jag vill välkomna Rachida Dati, och precis som hon, vill jag instämma med dem som har tackat parlamentet, Ieke van den Burg, Klaus-Heiner Lehne och Jean-Paul Gauzès, som har utfört detta arbete som gör det möjligt för oss att i dag fatta ett beslut om den första bestämmelsen.

Jag har lyssnat noga på vad som har sagts om småföretagen. Målet är faktiskt att anpassa reglerna för småföretagen vid den planerade översynen, men jag vill säga än en gång att medlemsstaterna kommer att kunna välja att antingen tillämpa våra regler eller att ta fram ett alternativ som passar deras lokala förhållanden.

Jag var själv mycket mottaglig för argumentet att småföretagen inte heller bör tvingas in i en situation av utanförskap i näringslivet, under förevändningen att vi måste förenkla, vilket var vad som hände förut. Det var vad jag ville säga. Jag tror att den här debatten kommer att vara mycket informativ för min kollega, Charlie McCreevy, som är ansvarig för den inre marknaden, och därigenom kommer vi att kunna arbeta med minskningen av den administrativa börda som tynger företagen, särskilt de minsta företagen.

Jag är tacksam för parlamentets fortsatta stöd, och vi hoppas att vårt konstruktiva samarbete kommer att fortsätta även nästa år.

Ieke van den Burg, föredragande. – (NL) Budskapet från parlamentet var, enligt min åsikt, mycket tydligt. Den tillfälliga lösningen att erbjuda medlemsstaterna möjligheten att ge mikroföretag dispens från EU:s lagstiftning på kort sikt är en lösning, men ingen permanent sådan. Jag hoppas att även kommissionen nåddes av samma budskap.

För mikroföretagen och för små och medelstora företag i allmänhet vill vi införa en enhetlig EU-lagstiftning för att de ska kunna verka på den inre marknaden, men som samtidigt måste vara enkel, som Jean-Paul Gauzès påpekade. Denna lagstiftning måste ha en enda kontaktpunkt och en enda uppsättning regler, vilket är fallet med eXtensible Business Reporting Language (XBRL). Detta innebär att småföretagen kommer att

slippa den betungande administration som de nu tampas med. Det är trots allt så att även om vi ger medlemsstaterna möjligheten att bevilja dispens, betyder det inte att de kan införa sina egna regler som dessutom är olika i alla medlemsstater. Det löser ingenting på medellång sikt.

På medellång sikt vill vi gärna lägga fram ett förslag om en enkel, harmoniserad lagstiftning som kan tillämpas på hela den inre marknaden och som inte medför en enorm belastning för små och medelstora företag, särskilt mikroföretag. Det ska bara vara ett enkelt system för att lämna uppgifter om deras årsredovisning. Det är parlamentets avsikt, och jag hoppas att vi har lyckats förmedla vårt budskap.

Talmannen. - Jag har mottagit ett resolutionsförslag⁽¹⁾, som ingivits i enlighet med artikel 103.2 i arbetsordningen.

Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på torsdag, den 18 december 2008.

3. Europeisk bestyrkt handling - E-juridik - Rättsskydd för vuxna: gränsöverskridande konsekvenser (debatt)

Talmannen. - Nästa punkt är en gemensam debatt om

betänkandet av Manuel Medina Ortega, för utskottet för rättsliga frågor, med rekommendationer till kommissionen om europeiska officiella handlingar (2008/2124(INI)) (A6-0451/2008),

betänkandet av Diana Wallis, för utskottet för rättsliga frågor, med rekommendationer till kommissionen om e-juridik (2008/2125(INI)) (A6-0467/2008), och

betänkandet av Antonio López-Istúriz White, för utskottet för rättsliga frågor, med rekommendationer till kommissionen om rättsskydd för vuxna: gränsöverskridande konsekvenser (2008/2123(INI)) (A6-0460/2008).

Manuel Medina Ortega, föredragande. – (ES) Herr talman! Det här är ett initiativ från parlamentets utskott för rättsliga frågor som har som mål att uppnå ett erkännande av europeiska officiella handlingar.

Parlamentet uppmanar i sitt initiativ kommissionen att anta de åtgärder som den anser vara lämpliga. Det grundar sig på Haagprogrammet, det vill säga erkännandet av inte bara rättsliga avgöranden utan även av officiella handlingar.

Syftet med initiativet är att underlätta för EU:s konsumenter.

De formaliteter som krävs för att sådana handlingar ska erkännas är både dyra och tidskrävande.

Därför bör vi underlätta överföring eller erkännande av sådana officiella handlingar så att EU-medborgarna inte behöver gå igenom besvärliga procedurer varje gång det rör sig om en gränsöverskridande formalitet, exempelvis äktenskap, kontrakt eller liknande.

En svårighet som det här betänkandet kan medföra är själva karaktären hos europeiska officiella handlingar eller handlingar av offentligrättslig natur, som erkänns i de flesta medlemsstater men inte i vissa.

Vissa länder saknar helt ett system där europeiska officiella handlingar utfärdas av offentliga tjänstemän. I stället är det helt enkelt privata handlingar som legaliseras av en notarie, även om det rör sig om samma typ av handling.

Det prejudikat som detta förslag grundas på är EG-domstolens Unibank-dom som innehåller ett antal krav för att officiella handlingar ska erkännas. Det första specifika kravet är att offentliga tjänstemän ska utfärda handlingarna. Med andra ord måste den som bestyrker handlingen på något sätt vara en offentlig tjänsteman, en tjänst som inte existerar i vissa EU-länder som därför inte kan uppfylla detta krav.

För det andra måste handlingen garantera att parternas vilja överensstämmer med särskilda juridiska syften. Notariehandlingen har, åtminstone i det kontinentala rättsystemet, den särskilda egenskapen att parterna uttrycker sin vilja i den, men det är notarien som utfärdar handlingen.

⁽¹⁾ Se arbetsordningen.

För det tredje får handlingen inte ges större rättsverkan än den skulle få i ursprungslandet. Med andra ord, om en handling endast är en bevishandling får den inte betraktas som en verkställande handling.

Jag skulle vilja påstå att dessa tre faktorer är grundläggande. För det första måste den person som bestyrker handlingen vara en offentlig tjänsteman, för det andra är handlingen konstitutiv och bestyrkandet omfattar mer än bara namnteckningen och för det tredje får handlingen inte ha större rättsverkan än vad den skulle ha i ursprungslandet.

Ett område som helt klart måste uteslutas från detta är alla frågor som rör fastighetsrätten. Lagstiftning om fast egendom verkar vara starkt knuten till markegendomen, platsen där egendomen är belägen. Möjligheten till överföring av handlingar inom fastighetsrätten begränsas därför av offentliga register och det faktum varje land har en strikt lagstiftning med särskilda krav på det här området.

Jag hoppas att kommissionen kommer att överväga det här förslaget och kunna lägga fram ett initiativ. Den relevanta rättsliga grunden finns i EG-fördraget, artikel 65 a och 67.5, andra strecksatsen, för att vara exakt.

Jag anser att den rättsliga grunden är lämplig och att den här typen av initiativ skulle bidra till att underlätta rättsliga förbindelser mellan medborgarna, och i synnerhet göra deras liv enklare.

Den svårighet som kommissionen kan och kommer att ta upp är problemet med skillnaderna i våra rättsystem, men jag anser att vi kommer att ha tid att diskutera den frågan i ett senare skede, när kommissionen väl har lagt fram sitt förslag.

Diana Wallis, föredragande. – (EN) Herr talman! E-juridik har varit en viktig fråga både för det slovenska och det franska ordförandeskapet, och vi vet att även det kommande tjeckiska ordförandeskapet vill fortsätta det framgångsrika arbetet med e-juridik.

Frågan om e-juridik är i parlamentet, och särskilt i utskottet för rättsliga frågor, nära knuten till ett ämne som länge har varit viktigt för oss, nämligen tillgången till rättsväsendet och hur vi ska kunna erbjuda gränsöverskridande tillgång till rättsväsendet. Det är tillräckligt svårt att få tillgång till rättsväsendet på nationell nivå i fråga om exempelvis tillgång till advokater, rimliga kostnader och förmågan att förstå eller ha en uppfattning om hur rättssystemet fungerar. På en gränsöverskridande EU-nivå, med olika rättskulturer och språk, blir det ännu mer komplicerat och svårtillgängligt för våra medborgare.

Vi borde emellertid kunna få bukt med dessa svårigheter och i stället utnyttja alla möjligheter som erbjuds via den moderna tekniken. Precis som EU är Internet gränslöst. Om vi inte förstår språket ger oss de tekniska verktygen möjlighet till omedelbar översättning. Vi borde kunna utveckla tekniska förutsättningar för att ge bättre gränsöverskridande tillgång till rättsväsendet.

Vi ser att ett antal medlemsstater har sett möjligheter inom sina egna gränser och nu utvecklar sina egna system. Det är bra! Det förekommer även samarbete inom ett antal projekt – några i syfte att skapa företags- och landregister online – och även detta är mycket bra.

Men vad vi i parlamentet verkligen vill se är något som på ett direkt sätt gynnar våra medborgare och som hjälper dem med deras juridiska behov i vardagen. Vi vill att EU:s medborgare ska märka skillnaden med ett projekt för e-juridik på EU-nivå.

Arbetet med juridikportalen kan leda till just det. Där kan vi informera om vem, vad, var, vilka advokater, vilka tolkar, var man kan få rättshjälp – alla typer av information. Det är ett ambitiöst projekt, det måste det vara.

Men vi vill inte stanna där, vid information. Vi vill se det som en verklig möjlighet att få tillgång till gränsöverskridande rättssystem online, och att EU-instrument för betalningsförelägganden och mål om mindre värden ska finnas tillgängliga online för våra medborgare. Vi vet att vissa medlemsstater arbetar med gemensamma projekt, och jag vill än en gång understryka att det är bra att vi tar vara på den entusiasmen och ambitionen. Men kommissionen måste också behålla EU-perspektivet – att behålla det som en ambition för hela EU – så att vi kan gå vidare tillsammans på ett samordnat sätt. Därför finns det en handlingsplan bifogad till parlamentets betänkande där vi tar upp flera av dessa frågor. Det kan vara ett sätt för oss att förverkliga vår dröm om ett EU med ett verkligt gränslöst rättssystem. Låt oss göra den drömmen till verklighet.

Antonio López-Istúriz White, föredragande. – (ES) Herr talman, fru minister, herr vice kommissionsordförande! Det betänkande som jag lägger fram för er i dag handlar om rättsskyddet för vuxna

i EU. Det har varit svårt att behandla det här ämnet på så kort tid, i synnerhet eftersom det har så breda, gränsöverskridande mål.

Dessutom rådde det skilda åsikter i utskottet för rättsliga frågor om vilken inriktning betänkandet skulle ha.

I dag behandlar vi den här texten i en gemensam debatt med två andra betänkanden från utskottet för rättsliga frågor: ett betänkande om europeiska officiella handlingar av Manuel Medina Ortega och ett betänkande om e-juridik av Diana Wallis.

Genom den förbättrade samordningen mellan de olika instrument som vårt utskott har tagit fram har vi utan tvekan gjort våra förslag mer effektiva och kommer säkert att kunna ge EU-medborgarna en bättre service.

För det första vill jag gratulera det franska ordförandeskapet för dess utmärkta arbete under de senaste sex månaderna med att leda EU. I det här fallet måste jag särskilt tacka den franska justitieministern Rachida Dati för det intresse hon har visat genom att ta den här frågan utöver de rådande bestämmelserna för uppnå nya, praktiska och effektiva lösningar för alla medlemsstater.

Medan jag talar om fransmännen vill jag även särskilt nämna Amélie Durand, domare och rådgivare till justitieministern, och mina franska kolleger som har spelat en aktiv roll, bland andra Jean-Paul Gauzès och Jacques Toubon.

Vårt utskott har delat ordförandeskapets oro i den fråga som har fört oss samman här i dag: rättsskydd för utsatta vuxna. Därför bestämde vi oss för att utarbeta ett initiativbetänkande för att gå framåt och ta fram nya lösningar som på bästa möjliga sätt gynnar våra vuxna medborgare.

Vårt utskott har även helt nyligen varit mycket delaktigt i godkännandet av ett paket med civilrättsliga åtgärder som bland annat rör medling, delgivning av rättsliga handlingar och lagstiftning om skadestånd.

Ett bevis på detta var utfrågningen vid det forum om rättsligt samarbete som ägde rum den 2 december i utskottet för rättsliga frågor, i samarbete med utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, där en av punkterna på dagordningen var behovet av rättsskydd för vuxna i vårt samhälle.

Det här är ett ämne som berör alla medlemsstater, eftersom EU:s befolkning blir allt äldre. År 2050 kommer 37 procent av alla människor i EU att vara äldre än 60 år och 10 procent kommer att vara äldre än 80 år.

Vi måste komma ihåg att den här situationen påverkar oss alla, inte bara ekonomiskt, utan även när det gäller budgetfrågor och hälso- och sjukvård. Vi måste börja ta fram lösningar på dessa problem så snart som möjligt.

Med det här betänkandet har utskottet försökt att skapa ett område med rättshjälp, frihet och säkerhet med hjälp av två saker: tillämpning av lagstiftningen och samarbete mellan de ansvariga myndigheterna i de olika medlemsstaterna.

Som jag nämnde tidigare har det tagit lång tid innan betänkandet antogs enhälligt i utskottet för rättsliga frågor den 17 december.

Vi lyckades ta fram ett kompromissändringsförslag där vi sammanförde de olika synpunkterna bland utskottets ledamöter. Ändringsförslaget, som nu är punkt 2 i det slutgiltiga betänkandet, har en central roll, eftersom det gör det möjligt för medlemsstaterna att införliva Haagkonventionen av den 13 januari 2000 i den egna lagstiftningen.

Dessutom förklaras i betänkandet att kommissionen i framtiden, när den har fått tillräckligt med erfarenhet på området, ska uppmanas att lägga fram ett lagstiftningsförslag för att stärka samarbetet mellan medlemsstaterna och förbättra erkännandet och tillämpningen av beslut om rättsskydd för vuxna och fullmakter vid rättslig oförmåga.

Jag vill påpeka för parlamentet att endast fyra länder hittills har undertecknat Haagkonventionen och bara åtta länder har ratificerat den. Vi uppmanar medlemsstaterna att ratificera konventionen så att vi kan vara mer konsekventa och effektiva i denna fråga som påverkar oss alla.

Vi bör komma ihåg att den lagstiftande makten ligger hos kommissionen enligt fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Men som vi alla vet finns det en liten bestämmelse i EG-fördraget – artikel 192 – som ger parlamentet rätt att uppmana kommissionen att utarbeta ett lagförslag.

Vi vill tillämpa den här artikeln. Jag ska avsluta med att säga att kommissionen i framtiden borde, som det står i betänkandet, följa upp den erfarenhet man fått av Haagkonventionen och föreslå gemenskrätsliga bestämmelser för att komplettera konventionen och föreslå ytterligare instrument för framtiden.

Rachida Dati, rådets ordförande. – (FR) Herr talman, herr Barrot, mina damer och herrar! Jag har turen att än en gång få tillfälle att tala till parlamentet och därför vill jag tacka er, på ordförandeskapets vägnar, för de framsteg som gjorts i de rättsliga frågorna.

Efter den föregående debatten, som handlande om företagens verklighet, handlar de betänkanden som vi nu diskuterar om EU-medborgarnas vardagliga tillvaro. Det är frågor som har tagits upp under ett flertal tillfällen under det franska ordförandeskapet, särskilt under symposierna om officiella handlingar och rättsskydd för vuxna.

Som ni alla vet har det franska ordförandeskapet arbetat hårt för att göra framsteg i utvecklingen av EU:s rättsliga samarbete genom praktiska projekt för att föra EU-institutionerna närmare våra medborgare och – som Diana Wallis precis påpekade – det slovenska ordförandeskapet bidrog också mycket till detta, och vi har byggt vidare på deras arbete.

Det tre betänkanden som står på dagordningen denna morgon vittnar om detta: Manuel Medina Ortegas betänkande om europeiska officiella handlingar, Diana Wallis betänkande om e-juridik och Antonio López-Istúriz Whites betänkande rättsskydd för vuxna. De motsvarar verkligen ordförandeskapets önskan att stödja nya initiativ för att anta nya verktyg, men också för att utbyta metoder, jämföra våra rutiner och se vidare framåt.

När det gäller betänkandet om officiella handlingar vill ordförandeskapet först berömma Manuel Medina Ortegas initiativ och kvaliteten på hans betänkande. Det intresse som parlamentet visat för erkännandet och cirkulationen av officiella handlingar i EU visar att det här är en viktig fråga inom samarbetet i civilrättsliga frågor. Det här arbetet är en del av vår önskan att förenkla vardagen för våra medborgare, men även för våra företag. Lagstiftningen är framför allt utformad för att underlätta sociala relationer, och väckande av talan vid domstol förblir ett nödvändigt undantag.

Det är också viktigt att EU gör ett åtagande utifrån detta. Den officiella handlingen är en viktig del av livet för familjer och företag, vare sig det handlar om äktenskapsförord, förlikning, testamente, köpebrev eller kontrakt företag emellan. Den gör att människor i ett ej avtalat förhållande kan överlåta åt en erkänd myndighet att bestyrka de åtaganden de vill göra och ta konsekvenserna för dem genom att göra denna handling verkställbar. Men ert arbete visar även att vi måste överväga vilka villkor vi behöver ställa för att en officiell handling ska kunna överföras fritt inom EU, oavsett område.

Det råder ingen tvekan om att den här tanken måste tas med i beräkningen i EU:s lagstiftningsprogram i framtiden. Diskussionen om officiella handlingar kommer inte att hindra oss från att tänka vidare på hur vi ska förbättra rörligheten för andra typer av handlingar. Vi behöver gå stegvis framåt, men vi måste även utarbeta en mycket tydlig ram. Det är möjligt att ha mindre strikta villkor och förfaranden för ömsesidigt erkännande av officiella handlingar eftersom de ger bättre garantier.

Om någon vill lägga handlingar till systemet som leder till ojämlika garantier måste vårt mål sänkas, och det kommer naturligtvis att vara problematiskt. Parlamentets ståndpunkt som framkommer i betänkandet stämmer väl överens med de riktlinjer som utarbetats och föreslagits av ordförandeskapet. Ert betänkande, herr Medina Ortega, kommer att utgöra en viktig grund för vårt framtida arbete, eftersom ordförandeskapet kommer att fästa stor vikt vid dagens debatt.

Att förbättra och stärka EU:s rättsområde innebär även att förbättra och modernisera rättsväsendets arbetssätt, vilket i sin tur är beroende av att vi använder oss av nya kommunikationsmetoder. Det är huvudtanken med e-juridikprojektet. Målet med projektet är att inom ramen för ett gränsöverskridande EU-sammanhang utveckla användningen av ny informations- och kommunikationsteknik. På så sätt borde vi kunna stärka banden mellan våra rättssystem och underlätta utbyten. Dessutom har det antagna rambeslutet om att sammanföra kriminalregister i ett nätverk en stor betydelse här. Den handlingsplan för e-juridik på EU-nivå som lades fram vid rådets (rättsliga och inrikes frågor) senaste sammanträde den 28 november är en fortsättning av det arbete som genomförts av tidigare ordförandeskap, från och med det tyska ordförandeskapet.

De senaste sex månaderna har vi arbetat för att ta fram ett förslag till handlingsplan för e-juridik på EU-nivå som är så välvägt som möjligt, genom att ta hänsyn till de medlemsstater som är inblandade i projektet, till parlamentets ståndpunkt, men också till den roll som kommissionen kommer att få spela. Parlamentet

delar våra mål, och därför vill ordförandeskapet än en gång tacka föredraganden Diana Wallis för hennes engagemang i den här frågan och för hennes utmärkta betänkande. Den intensiva debatt som har förts i parlamentet har förbättrat ordförandeskapets förslag, och därför har vi till slut fått fram ett förslag som stöds av alla parter.

Att underlätta och trygga den fria rörligheten för personer och rättsliga avgöranden är mål som endast kan uppnås om vi tar hänsyn till de mest utsatta samhällsmedborgarna. Det är en av anledningarna till att det franska ordförandeskapet ville att situationen för vuxna med rättsskydd skulle förbättras.

Vuxna med rättsskydd måste ha samma rörelsefrihet som andra medborgare, oavsett vilken typ av skydd de får. Ordförandeskapet gläder sig åt att frågan har tagits upp i parlamentet, och tackar föredraganden Antonio López-Istúriz White, för hans förslag om rättsskydd för vuxna. Det är ett tydligt tecken på vårt gemensamma intresse.

Haagkonventionen av den 13 januari 2000 kommer att träda i kraft den 1 januari mellan Frankrike, Tyskland och Storbritannien. Andra medlemsstater har skrivit under de senaste sex månaderna. Dessa är Finland, Grekland, Irland, Luxemburg och Polen. Det är viktigt att alla medlemsstater kan delta i detta instrument. Jag vet att de kommande tjeckiska och svenska ordförandeskapen kommer att engagera sig i den här frågan – det har de antytt under det franska ordförandeskapet – och bland våra mål måste vi i ännu större utsträckning prioritera rörligheten för rättsliga avgöranden som rör rättsskydd av vuxna.

Det är under dessa förutsättningar som vi framställer EU som en gemenskap som kan tillgodose medborgarnas behov, även de mest utsattas. Ert betänkande är ett viktigt bidrag. Även i detta avseende hoppas det franska ordförandeskapet att den här frågan kan införlivas i kommissionens lagstiftningsprogram i framtiden, herr Barrot. Detta är en viktig social fråga. Jag vet att det här är ett ämne som har prioriterats och som är viktigt för kommissionen, och särskilt för er, herr Barrot. Det bevisar även att EU kan skydda sina mest utsatta medborgare genom att skapa en tryggare rättslig miljö.

Ordförandeskapet vill tacka er för era bidrag, och jag ska självklart ta era kommentarer i beaktande.

Jacques Barrot, *kommissionens vice ordförande*. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Jag är verkligen glad att även jag får gratulera upphovsmännen till de tre betänkandena, och jag vill säga till Rachida Dati att de verkligen stämmer överens med de insatser som det franska ordförandeskapet har gjort och som vi förstås har arbetat ytterst omsorgsfullt med. Jag anser att vi verkligen har lagt grunden för ett europeiskt rättsligt och juridiskt område som jag själv känner mycket starkt för, och som vi ska bygga upp tillsammans, i synnerhet med hjälp av Stockholmsprogrammet.

Därför kan vi vara säkra på att morgonens debatt inträffar vid precis rätt tillfälle. Rachida Dati har redan gett en mycket grundlig sammanfattning av de tre betänkandena, men jag kommer ändå att kort upprepa vad hon sade för att bekräfta kommissionens avsikter.

Först av allt vill jag tacka er, herr Medina Ortega. Manuel Medina Ortega har lagt fram ett utmärkt betänkande om europeiska officiella handlingar. Det är utan tvekan EU:s konsumenters och medborgares vardagsliv som påverkas i detta fall, och era rekommendationer till kommissionen påverkar verkligen EU-medborgarnas liv, både som enskilda personer och som företagare.

Det händer ofta att enskilda medborgare och företag vill fatta beslut i familjefrågor eller affärstransaktioner helt enkelt genom en frivillig överenskommelse som bestyrks av ett offentligt organ, och det är uppenbart att officiella handlingar också måste kunna överföras i detta område med fri rörlighet.

Men denna rörelsefrihet har bara delvis blivit verklighet i dag, och som ni vet har vi, utöver de befintliga instrumenten, tagit fram nya åtgärder. Jag arbetar just nu med dessa åtgärder, vissa har precis antagits – och jag tackar fru Dati för underhållsskyldigheten. Herr Medina Ortega, jag arbetar även med en åtgärd för arvsrätten som ska vara klar i mars 2009. Jag är dock väl medveten om att mycket arbete återstår, och därför kommer kommissionen att utarbeta en grönbok om officiella handlingar och möjligtvis om andra offentliga dokument, för att verkligen ha möjlighet att hålla ett omfattande samråd om det här ämnet.

Det står dock helt klart att parlamentets betänkande och undersökning kommer att vara till stor nytta i det här sammanhanget. Dessutom finns det enligt min åsikt, och som ni betonade, ett behov av en rättslig grund som gör det möjligt för oss att ta initiativ, där håller jag med er. Samtidigt måste vi inse att olikheterna i våra rättssystem trots allt kommer att kräva ett grundligt arbete för att dessa åtgärder ska vara möjliga. Jag tackar er emellertid än en gång för ert utmärkta arbete.

Nu vill jag vända mig till Diana Wallis, som mycket starkt betonade behovet av att modernisera rättsväsendets arbetssätt, och det stämmer att den handlingsplan som precis har antagits under det franska ordförandeskapet är av stort intresse för det tjeckiska ordförandeskapet. Därför, fru Wallis, kommer vi genom att ta upp ert betänkande kunna se hur vi på bästa sätt kan utnyttja tillgången till e-juridik.

Ni nämnde särskilda fall där en sådan tillgång skulle vara till stor hjälp för att nå en uppgörelse i mål om mindre värden till exempel. Det råder ingen tvekan om att era rekommendationer kommer att vara till hjälp för oss att förbättra de åtgärder som redan vidtagits av kommissionen, och de kommer att berika debatterna och de beslut som fattas i rådet.

Vi ska arbeta tillsammans för att e-juridiken på EU-nivå ska ge oss mer lättillgänglig information om EU-lagstiftningen, nationella rättssystem och EU:s arbetssätt. Jag vill även påpeka att den planerade portalen kommer att öppnas senast i slutet av december 2009. Vi kommer förstås att arbeta med detta i nära samarbete med parlamentet. Den europeiska portalen för e-juridik kommer därför helt säkert att vara i funktion före slutet av december 2009. Den är till för EU:s medborgare, men vi ska även se över hur vi kan lösa frågor som mer direkt påverkar de rättsliga myndigheterna.

Jag vill säga än en gång att jag är mycket glad att se en sådan samverkan mellan EU-institutionerna – rådet, parlamentet och kommissionen – i den här frågan. Jag anser att det franska ordförandeskapet och Rachida Dati – helt i linje med er uppmaning till oss om att vara försiktiga och inte begränsa vår ambition utan i stället tillämpa den på e-juridiken – har visat prov på en sådan ambition. Ni kan vara förvissad om att jag, i egenskap av kommissionsledamot, kommer att engagera mig starkt i den här frågan.

Nu har jag slutligen kommit till Antonio López-Istúriz Whites betänkande. Jag vill även tacka honom för att han har tagit sig an Rachida Datis utmärkta initiativ genom att låta oss arbeta med den här oerhört viktiga samhällsfrågan i Lille. Vi vet att det i våra samhällen kommer att finnas alltfler människor som är äldre än 65 år – en ålderskategori som redan utgör 16 procent av EU:s sammanlagda befolkning – och vi vet också hur viktigt det är att skydda utsatta vuxna. Därför ger vi vårt mycket starka stöd till det franska initiativet att uppmana medlemsstaterna att ratificera Haagkonventionen av den 13 januari 2000. Tack vare Rachida Datis envisa beslutsamhet kommer konventionen att träda i kraft den 1 januari 2009.

Rachida Dati räknade upp ett antal länder som i nuläget ingår i konventionen. Jag tror att deras medlemskap kommer att få en snöbollseffekt som hjälper oss att övertala resterande medlemsstater att ratificera konventionen.

Det stämmer att det just nu inte finns några instrument på gemenskapsnivå. Vi har ännu inte talat om att utveckla något befintligt instrument. Vi kommer att titta mycket noga på tillämpningen av konventionen, och vi kommer självklart att införliva förslaget inom ramen för Stockholmsprogrammet. Vi kommer att undersöka alla åtgärder som gör det möjligt för medlemsstater att samarbeta mer med varandra och då kommer vi att kunna införliva ett eventuellt gemenskapsinitiativ i den här frågan.

Det är vad jag kan säga om det här ämnet, som jag själv anser är mycket viktigt. Jag vill i vilket fall tacka er, tack vare morgonens debatt med Rachida Dati närvarande har vi redan en bild av hur vi ska göra för att föreslå ett ambitiöst Stockholmsprogram som motsvarar förväntningarna bland våra medborgare som vill ha det här europeiska rättsområdet. Jag tackar parlamentet.

ORDFÖRANDESKAP: MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vice talman

Panayiotis Demetriou, *föredragande för yttrandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor*. – (EL) Herr talman! Först av allt vill jag gratulera det franska ordförandeskapet för allt som det har uppnått hittills, särskilt när det gäller rättsliga frågor. Jag vill även gratulera kommissionsledamoten. Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och utrikes frågor stöder föredraganden Antonio López-Istúriz Whites ståndpunkt som framkommer i hans betänkande. Våra äldre medborgare med nedsatt förmåga, liksom alla våra medmänniskor med problem, får inte stå utan rättsligt skydd. De får inte lämnas åt sitt öde eftersom de då ofta hamnar i händerna på opportunistiska beskyddare som ibland förödmjukar och utnyttjar dem. Varje samhälle, varje land som följer rättsstatsprincipen har en skyldighet att införa juridiska och administrativa beslut och dokument som skyddar äldre människors värdighet och egendom, och EU har ett gränsöverskridande ansvar. Jag uppmanar kommissionen att hjälpa och sätta press på medlemsstaterna för att de ska underteckna och ratificera Haagkonventionen som utgör en ram för sådant

skydd. Jag uppmanar mina kolleger från de länder som ännu inte har ratificerat att arbeta för att göra det här möjligt.

Luca Romagnoli, föredragande för yttrandet från utskottet för medborgarliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill gratulera det franska ordförandeskapet, kommissionsledamot Jacques Barrot och alla föredragandena eftersom den tekniska utvecklingen ofrånkomligen går framåt, och rättssystemet kan inte blunda för detta.

Jag anser att vi genom att införa informations- och kommunikationsteknik i den rättsliga administrationen kommer att finna många möjliga lösningar genom att förbättra rättsväsendets arbetssätt och därmed rationalisera och effektivisera förfaranden och på så sätt minska kostnaderna. E-juridiken kan även ge tveklösa fördelar och tillgodose många olika behov. Det allra viktigaste behovet är rättsväsendets tillgänglighet, förbättrad effektivitet och minskning av tidsåtgång och kostnader. Därför är det mycket viktigt att e-juridiken syftar till att öka rättsväsendets användning av informationsteknik, i synnerhet med tanke på att tio miljoner EU-medborgare är inblandade i gränsöverskridande civilrättsliga fall, och att det kommer att bli ännu fler i framtiden.

Förutom att ta hänsyn till medborgarna måste vi också tänka på de fördelar som detta får för de som arbetar inom rättssektorn, utan att för den sakens skull glömma förfarandena inom det rättsliga och straffrättsliga samarbetet. Något som jag redan har sett under mitt arbete som föredragande för betänkandet om Europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter (Ecris), utöver detta yttrande, är att det möjliga tillämpningsområdet för e-juridik är enormt och kommer att utvecklas i takt med det europeiska rättsområdet och den tekniska utvecklingen. Därför välkomnar jag kommissionsledamot Jacques Barrots tidigare uttalande om att portalen kommer att vara i funktion före slutet av 2009.

Jag vill avsluta med att uttrycka min förhoppning om att EU till sist kan uppnå ett rättvist rättssystem och att vi till slut ska kunna dela ansvaret mellan alla berörda parter. Det händer alltför ofta, exempelvis i mitt land, att den som utför utredningen betalar ett oerhört högt pris, och att plågsamma rättsprocesser slutar med ett frikännande. I Italien har domare ingen ansvarsskyldighet vid felaktiga domar – detta är en allvarlig social orättvisa som vi måste rätta till. Jag hoppas att det europeiska rättsområdet förr eller senare kommer att hjälpa oss att rätta till denna stora orättvisa.

Jag vill än en gång tacka det franska ordförandeskapet för deras insatser i den här frågan, och jag vill även tacka Diana Wallis.

Jean-Paul Gauzès, för PPE-DE-gruppen. – (FR) Herr talman, fru Dati, herr Barrot! Först vill jag berömma det franska ordförandeskapets arbete och allt som ni personligen har gjort, fru Dati, för att stödja förbättringen av den rättsliga friheten och effektiviteten, vilket kommer att gynna våra medborgare.

Våra föredragande har gjort ett utmärkt arbete. Därför stöder gruppen Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater de tre betänkandena av Diana Wallis, Antonio López-Istúriz och Manuel Medina Ortega. För egen del vill jag tydliggöra några saker angående vår grupps ståndpunkt om betänkandet av Manuel Medina Ortega, som jag har samarbetat nära med.

Som ni sade, fru Dati och herr Barrot, har tanken just lagts fram för oss i betänkandet att vi bör göra en stor insats för att ömsesidigt erkänna officiella handlingar. När betänkandet offentliggjordes uppstod en debatt om en möjlig öppning när det gäller terminologin.

Vi för vår del anser att betänkandet gäller den officiella handlingen, vars egenskaper har angetts i rättspraxis, och i det här skedet bör vi därför begränsa oss till officiella handlingar och inte skapa rättslig förvirring genom att använda olämpliga termer för att vidga definitionen av vad en officiell handling bör vara.

Ni har redan talat om de egenskaper en officiell handling ska ha, och jag ska inte gå igenom det igen. Jag vill bara säga att om det skulle uppstå en debatt i någon annan fråga, om handlingar som är annorlunda och egentligen är privata överenskommelser, är det inte relevant för detta initiativbetänkande där vi i dag ställer den verkliga frågan om hur vi ömsesidigt kan erkänna det som i rättspraxis erkänns som officiella handlingar. Jag vill än en gång tacka Manuel Medina Ortega för hans utmärkta arbete i den här frågan.

Manuel Medina Ortega, för PSE-gruppen. – (ES) Herr talman! Nu står jag här i en annan roll. Nu talar jag inte som föredragande för mitt betänkande, utan jag talar för parlamentets socialdemokratiska grupp om alla tre betänkandena.

Jag vill påstå att dessa tre betänkanden har en sak gemensamt: de har alla som mål att förbättra medborgarnas situation. Faktum är att inom detta rättsområde kan medborgarnas situation endast förbättras i enlighet med vissa balansprinciper och genom att ta hänsyn till vissa faktorer. När det gäller e-juridiken till exempel, får vi inte bli överentusiastiska inför den nya tekniken om den riskerar att äventyra garantierna för våra medborgare. Med andra ord kan exempelvis viljan att förse alla medborgare med e-postadress leda till att de som saknar Internetuppkoppling uteslås från rättsväsendet.

När det gäller de officiella handlingar som tas upp i mitt betänkande, har både rådets ordförande Rachida Dati och Jacques Barrot betonat att rättsliga garantier är viktiga även här. Det handlar om att överföra dokument med ett juridiskt värde från ett land till ett annat, inte att erkänna dokument om vi betvivlar deras ändamålsenlighet. Detta innebär att även om en privat handling upprättas av en notarie i ett land där officiella handlingar inte existerar, kan den inte ha det verkställande värde som sådana handlingar har i kontinental rätt, eftersom de där har ett bindande verkställande värde som är helt annorlunda.

Därför bör vi inte överge grundläggande rättsgarantier i vår strävan att hitta en balans mellan marknadens behov av att fungera effektivt och behovet av mer effektiv rörlighet inom hela EU. Utan rättsgarantier, utan garantier för medborgarna, finns det ingen lag. Det är orsaken till att den socialdemokratiska gruppen, när det blir dags att rösta om dessa betänkanden, kommer att fortsätta att förtydliga sina ståndpunkter, framför allt för att skydda de vanliga medborgarnas intressen, och inte bara de starkastes intressen.

Diana Wallis, för ALDE-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag tror inte att min grupp kommer att ha några svårigheter att stödja mitt betänkande, och speciellt inte Antonio López-Istúriz Whites betänkande.

Det betänkande jag vill ta upp – eftersom det medför problem för hela parlamentet – är Manuel Medina Ortegas betänkande. Vi delar alla samma tanke: vi har fri rörlighet för domar. Vi vill ha fri rörlighet för officiella handlingar, och jag tillägger: ”eller likvärdiga dokument”. Det har talats mycket om att underlätta livet för våra medborgare. För mig betyder det *alla* medborgares liv, och det skulle inte vara bra om ett antal länder och ett antal rättstraditioner uteslöts från detta rättsområde. Det är vad som kommer att hända om vi inte ser mer vidsynt på saken och har större tålmod och tolerans för rättssystem som verkar annorlunda till ytan, men som bemöter saker på ett mycket likartat sätt om man bara undersöker saken lite närmare.

Vi har lyckats erkänna varandras dokument. Det finns ingen vettig anledning till varför vi inte med tolerans och omsorg skulle kunna erkänna varandras handlingar när de utgörs av ett kontrakt eller en notariehandling fast inte på exakt samma sätt och i exakt samma format.

Jag ber er att respektera de ändringsförslag som har lagts fram i dag. Även om de inte går igenom är andemeningen med dem att det här är ett europeiskt rättsområde för alla medborgare och rättsliga kulturer. Det bör inte bli ett exklusivt område.

Ryszard Czarnecki, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman! Vi diskuterar tre mycket viktiga betänkanden. Jag vill särskilt tacka Diana Wallis för hennes otroligt omfattande, utförliga, väl utarbetade och utmärkta betänkande som tar upp alla aspekter av problemet. Parlamentet instämmer med Diana Wallis när hon understryker vikten av ett problem som påverkar minst 2 procent av medborgarna i EU:s medlemsstater. Så många som 10 miljoner av EU:s 500 miljoner medborgare är inblandade i gränsöverskridande rättsprocesser. För dessa människor kan tillämpningen av de modernaste IT-systemen på rättsområdet ha en avgörande inverkan, och det kan göra rättsliga förfaranden effektivare, enklare och kortare.

Våra förslag kan, om de godkänns av kommissionen, underlätta tillgången till rättsväsendet och dessutom kommer de att leda till begränsade kostnader vid rättsliga förfaranden, vilket är viktigt för våra medborgare. Det verkar finnas anledning att stödja inrättandet av två Internetportaler för e-juridik. Den första portalen skulle kunna gynna medborgarna och trygga företagarnas tillgång till juridisk rådgivning på en mängd olika språk. Den andra portalen, som är inriktad på den juridiska yrkesverksamheten, skulle kunna vara ett hjälpmedel för jurister, domare, allmänna åklagare, advokater och tjänstemän som arbetar inom domstolssystemet.

Den nya tekniken kan även vara till hjälp i kampen mot internationell brottslighet och vid förebyggande av brottslighet, för att inte tala om det utbredda användandet av videokonferenser som en självklar metod för att få tag på och samla bevis vid rättsliga förfaranden.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Det är oerhört viktigt att ny teknik införs och används i så stor utsträckning som möjligt i rättsväsendet. Vi kan inte tillåta att rättssystemet ligger så långt bakom andra

sektorer på detta område. Det är även helt självklart att alla strategier på den punkten måste ses över mycket noggrant. Men med tanke på den rådande situationen måste vi stå med båda fötterna på jorden.

I dagens EU finns det vissa domstolar som inte har en dator eller tillgång till Internet, något som även tas upp i betänkandet. Oavsett vilken sökmethod man använder är det fortfarande mycket svårt att få tillgång till juridisk information, även för rättsutövare, och i synnerhet för vanliga medborgare som vill värna om sina rättigheter. Jag är övertygad om att det, som en del i finansieringen av både civilrätten och straffrätten, kommer att finnas större medel i framtiden för att åtgärda dessa brister. Dessutom kommer det självklart att krävas extra insatser av medlemsstaterna för att de ska kunna använda de tillgängliga medlen på ett effektivt sätt.

I betänkandet betonas även mycket likartade problem när det gäller det europeiska rättsliga nätverk på privaträttens område som vi röstade om för bara två dagar sedan. Det är beklagligt att vi inte har hållit någon debatt om detta betänkande. Det är utan tvekan viktigt att förbättra nätverkets funktionssätt och det kommer att gynna EU:s medborgare. Men de problem som jag redan har nämnt kvarstår även på detta område, och de består bland annat av bristfällig information, brist på översättning till alla officiella språk och svårigheter att få tillgång till rättsväsendet på gränsöverskridande nivå.

Tack för er uppmärksamhet. Jag hoppas än en gång att dessa problem, som är viktiga frågor för parlamentet, i större utsträckning kommer att finnas med även på kommissionens och rådets dagordningar i framtiden, i synnerhet med tanke på att medborgarna förväntar sig konkreta åtgärder från EU som kommer att underlätta deras vardag.

Neena Gill (PSE). - (EN) Herr talman! Jag välkomnar alla tre betänkandena, men jag ska först tala om förmyndarskap. Skyddet av de mest utsatta medborgarna är en fråga som ligger mig mycket varmt om hjärtat. Vi vet att EU:s befolkning blir allt äldre. Den förväntade livslängden har ökat till 80 år i dag, och 2050 kommer 37 procent av befolkningen att vara äldre än 60 år. Befolkningen är också mer rörlig. Förra året flyttade 400 000 personer från mitt eget land utomlands efter pensionen, så det är viktigt att se till att de får samma skydd där som de skulle fått hemma.

De utmaningar som det europeiska samhället ställs inför på grund av sådana demografiska förändringar är många, som vi redan har hört när det gäller hälso- och sjukvård samt socialvård. Jag anser att det är viktigt att hjälpa den äldre generationen till ett självständigt och värdigt liv.

Förra året var jag föredragande för ett betänkande som handlade om att se till att äldre medborgare kan behålla sin hälsa och leva längre och mer självständigt. Jag anser att det betänkande vi debatterar i dag stämmer synnerligen väl överens med förslagen om att vi ska se till att de kan fortsätta se efter sina egna tillgångar och klara av vardagen oavsett var de bor, och inte utnyttjas eller behandlas illa. Men jag är även bekymrad över Haagkonventionen. Jag välkomnar ministerns insatser i den frågan, men vi måste gå längre än att bara se till att den befintliga lagstiftningen ratificeras: vi måste se till att den är effektiv.

Jag vill säga några ord om officiella handlingar. Jag välkomnar initiativet att skära ned på administrationen för våra medborgare, men det bekymrar mig också att betänkandet inte tar hänsyn till de olika rättstraditioner som finns inom gemenskapen, inklusive olika rättsliga instrument som den brittiska handlingen eller olika former av notarieyrken som existerar i England. Jag anser att betänkandet i sin nuvarande form riskerar att undergräva medlemsstaternas nationella lagstiftning, särskilt Storbritanniens, när det gäller förvaltning av dödsbon. Att bortse från sådana skillnader anser jag vore att gå emot principen om ömsesidigt erkännande och målet att uppnå jämlik tillgång till rättsväsendet för alla medborgare. Därför stöder jag och min delegation Diana Wallis ändringsförslag.

Jag välkomnar verkligen Diana Wallis betänkande om e-juridik. Jag anser att några av de frågor vi tar upp i de andra betänkandena hänger samman, vilket innebär att alla människor, oavsett var i EU de befinner sig, kommer att ha jämlik tillgång till rättsväsendet.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). - (RO) Jag vill gratulera föredragandena Diana Wallis, Manuel Medina Ortega och Antonio López-Istúriz White för deras utmärkta betänkanden. E-juridik är nödvändigt i dessa tider när antalet människor inblandade i gränsöverskridande rättsprocesser uppskattas till 10 miljoner. IT-användningen i rättssystemet kan verkligen i hög grad bidra till att förbättra tillgängligheten och effektiviteten i EU:s rättsliga och juridiska system. Därför förtjänar Diana Wallis betänkande och hennes insatser vår fulla aktning.

Jag anser även att resolutionen om officiella handlingar är mycket viktig. Som varande jurist från Rumänien kan jag inte annat än understryka att fördelarna med officiella handlingar och med ett inbjudande och

icke-fientligt rättssystem är enorma. Det tydligaste exemplet på förebyggande rättssystem i Rumänien är faktiskt, liksom i andra EU-länder med ett civilrättsligt system, den officiella notariehandlingen. Jag förstår att Manuel Medina Ortega skulle vilja syfta uteslutande på officiella handlingar och göra en skillnad mellan officiella offentliga handlingar som utfärdas enbart av specialiserade yrkesmän utsedda av offentliga myndigheter och de handlingar som bestyrkts med en privat namnteckning.

Men oavsett debatternas utgång och oavsett om motsvarande handlingar kommer att inkluderas eller om de kommer att dyka upp på dagordningen i ett annat initiativ, anser jag att utskottet i det här betänkandet måste se till att målet är att ge ett garanterat skydd till medborgarna och deras rättssäkerhet, och till gränsöverskridande förbindelser som rör familj eller egendom. Detta måste man göra genom att föreslå ömsesidigt erkännande av officiella handlingar.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Herr talman! EU måste ta itu med problemet med den märkbart åldrande befolkningen i medlemsstaterna, vilket kan kopplas till en tydlig ökning av den förväntade livslängden. Som ett resultat av detta kommer cirka 40 procent av EU:s befolkning att vara över 60 år omkring 2050, och 10 procent av dessa människor kommer att vara över 80 år gamla.

Dessa demografiska förändringar kommer att få allvarliga konsekvenser för vår ekonomi, vårt samhälle, vår hälso- och sjukvård och vår budget. Därför måste vi införa lämpliga och specifika skyddsmekanismer som kan garantera jämlika rättigheter och skyldigheter som gäller för alla. Personer med rättsskydd tillbringar i allt större utsträckning tid utanför sitt hemland eller får sjukhusvård utomlands, och inte i det land där deras egendom finns. Därför måste rättsskyddssystemet se till att det finns en överensstämmelse mellan domstolsbeslut, administrativa beslut och de beslut som tas av personerna i fråga. Detta gäller särskilt de fullmakter som påverkar det framtida rättsskyddet och som måste verkställas i medlemsstaterna.

Därför måste vi skapa en mekanism för att effektivt överföra dokument, särskilt i nödfall, exempelvis när en person med rättsskydd behöver sjukhusvård under en tillfällig utlandsvistelse. På så sätt kan EU:s medborgare utan hinder uppehålla sig eller bo i en medlemsstat som inte är deras ursprungsland utan att förlora en effektiv och snabb tillgång till vård.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Fru minister, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag vill försäkra er om att dagens debatt om de tre betänkandena är mycket viktiga både för EU:s medborgare och för mina juristkolleger. Därför vill jag gratulera föredragandena för de tre betänkandena.

Jag har hittills under min yrkeskarriär enbart arbetat inom rättssystemet. Både som ordförande för en av de största domstolarna i Bulgarien – som var bland de första att införa handläggning av ärenden online – och som ordförande för Europarådets expertkommitté för information och rättsliga frågor fram till 2000. Därför känner jag mycket väl till de frågor som uppstår i samband med e-juridiken. När vi införde informationstekniken 1995 hade jag aldrig kunnat ana att detta ämne skulle väcka sådan uppmärksamhet i parlamentet. Därför är jag mycket glad över att kunna tala om det här i dag.

Jag vill särskilt gratulera Diana Wallis för hennes betänkande om e-juridik eftersom jag anser att användningen av informationsteknik och ny kommunikationsteknik i rättsväsendet kommer att ytterligare gynna utvecklingen av ett gränsöverskridande rättsligt samarbete och samtidigt underlätta tillgången till rättssystemet för EU:s medborgare.

Jag vill dock betona att vi, för att uppnå ett effektivt europeiskt system på det här området, absolut måste ta fram en allmän strategi på institutionell nivå och fastställa allmänna standarder som stöder en mer effektiv kommunikation mellan nationella system, samtidigt som vi även måste ta hänsyn till behovet av många högt utbildade specialister.

Först när dessa förutsättningar är uppfyllda kommer vi att kunna utnyttja den nya teknikens potential för att bekämpa gränsöverskridande brottslighet och göra rättssystemet mer tillgängligt för medborgarna i privat- och handelsrättsliga frågor.

Med detta i åtanke vill jag yrka på att alla relevanta projekt ska stödjas, vare sig det gäller nätverk för kriminalregister online, insolvensregister eller det europeiska rättsliga nätverket på privat- och handelsrättens område. Det är vårt enda sätt att uppnå ett av EU:s grundläggande mål: bättre utbyte med medborgarna.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Herr talman! I ett meddelande till parlamentet och rådet från den 10 maj 2005 om Haagprogrammet fastställde kommissionen som en av sina särskilda prioriteringar att sikta på att före 2011 trygga ett europeiskt område med verklig rättvisa på privaträttens område. Detta gjorde kommissionen med hänvisning till erkännandet och verkställandet av domstolsbeslut

och principen om ömsesidigt erkännande, eftersom dessa åtgärder utgjorde en verklig möjlighet att erbjuda gränsöverskridande rättsskydd för EU:s medborgare.

EU växer, och dess medborgare uppmuntras till ökad rörlighet. Samtidigt uppstår det problem med överförandet av officiella handlingar när personer rör sig inom gemenskapsområdet. De olika lösningar på problemet med ömsesidigt erkännande av officiella handlingar som har tillämpats av medlemsstaterna har inneburit att flytten av dessa dokument i dag är en komplicerad fråga, och det finns begränsningar när det gäller antalet dokument och vilka typer av dokument som kan överföras.

Kommissionen måste vidta konkreta åtgärder för att omedelbart införa ett enda, skräddarsytt och enhetligt system både för verkställighet och ömsesidigt erkännande av officiella handlingar i alla medlemsstater, något som kommer att göra medborgarnas och företagens vardagsliv mycket enklare.

Samtidigt bör inskrivningen i offentliga fastighets- och egendomsregister uteslutas från detta gemenskapsinstrument, med tanke på de strukturella och organisatoriska skillnaderna mellan de offentliga registreringssystemen när det gäller ägande av fast egendom. Utöver detta undantag bör erkännande av äktheten, bevisvärdet och verkställigheten hos en handling som ska användas i den anmodade medlemsstaten endast nekas om det finns allvarliga och välgrundade tvivel om handlingens äkthet, eller om erkännandet strider mot allmän ordning i den anmodade medlemsstaten.

Slutligen vill jag tacka föredraganden, Manuel Medina Ortega, för ett mycket väl utarbetat dokument.

Toomas Savi (ALDE). - (EN) Herr talman! Det gläder mig mycket att kommissionen utarbetar en handlingsplan för e-juridik. Jag blev mycket överraskad när jag fick veta att något sådant initiativ ännu inte hade införts. Jag vill tacka min kollega Diana Wallis för att hon har hanterat den här brådskande frågan på ett mycket passande sätt. Den snabba tekniska utvecklingen har gett oss nya effektiva verktyg som vi inte ska tveka att använda.

Tyvärr har den även medfört nya utmaningar, bland annat e-brottslighet i form av olaglig övervakning, bedrägerier, krigföring via Internet och mycket annat. Det är hög tid att EU inför en lagstiftning om definitionen, utredningen och bestraffningen av e-brottslighet. E-brottsligheten är gränsöverskridande och bör därför bekämpas på överstatlig nivå. Jag förväntar mig att kommissionen mycket snart tar ett lagstiftningsinitiativ i den här frågan.

Costas Botopoulos (PSE). - (EN) Herr talman! E-juridik – elektronisk juridik – kan vi säga att något sådant är möjligt i en verksamhet som är betingad av de svagheter och styrkor som är så typiska för oss människor? Nej! Kan vi få ett gränsöverskridande rättsväsen? Som ni sade, återigen nej! Det här är en mänsklig verksamhet som också ser mycket olika ut i olika delar av världen.

Betyder dessa två "nej" att vi måste vända ryggen åt den tekniska utvecklingen? Återigen, självklart nej! Vi måste försöka utnyttja den mänskliga innovationskraften. En informationsportal: ja! Utbyte av uppgifter: ja! Medvetenhet om rättssystemens ömsesidiga beroende: ja! Bidra till att skapa pilotprojekt på EU-nivå: ja! Men till ett gemensamt anonymt rättssystem – och jag säger inte att ni förespråkar ett sådant i ert betänkande – säger jag nej!

Min far, som var domare, skulle inte vara så glad om jag stod och försvarade ett elektroniskt rättsväsende inför Europaparlamentet. Om jag själv får tala på parlamentets vägnar till min far, som är i himlen, kan jag säga till honom att jag vet att rättsväsendet alltid kommer att vara en man, hans försvarare och en domare – som inte svarar inför gud, utan inför det egna samvetet.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). - (RO) Jag vill gratulera till initiativet om rörligheten för officiella handlingar i EU, eftersom det kommer att ytterligare öka rörelsefriheten för personer och företag inom EU. Även om de fysiska gränserna har suddats ut kvarstår de rättsliga gränserna. Ett bevis på detta är de komplicerade förfaranden, som varierar från en stat till en annan, för att tillämpa kontrakt som har undertecknats i närvaro av en företrädare för de offentliga myndigheterna.

Det är vår plikt att erbjuda alla medborgare möjligheten att få bestämmelserna i den europeiska officiella handlingen tillämpade utan några ytterligare åtgärder i en medlemsstat, i de fall då handlingen upprättats i en annan medlemsstat.

Jag välkomnar Diana Wallis initiativ och hennes betänkande om e-juridik, eftersom jag anser att vi genom att anta det här betänkandet kommer att kunna se till att EU:s medborgare har tillgång till det europeiska rättssystemet och domstolssystemet genom att använda informations- och kommunikationsteknik. Ett

snabbt handläggande av bevis till minsta möjliga kostnad och en förenkling av rättsliga förfaranden genom att använda enkla, praktiska instrument kommer att förenkla tillgången till rättssystemet för medborgarna vid gränsöverskridande rättsprocesser. För att uppnå dessa ...

Armando França (PSE). – (PT) Herr talman, herr kommissionsledamot, fru Dati! E-juridiken är ett viktigt steg mot att trygga tillgången till lagen, rättssystemet och domstolarna. Jag välkomnar detta initiativ och gratulerar föredraganden och det franska ordförandeskapet. Projektet med e-juridik var en av de frågor som diskuterades under det portugisiska ordförandeskapet, och därför föll det på Portugals ansvar att styra utarbetandet och tillämpningen av det pilotprojekt som kommer att ge medborgarna tillgång till tjänster i andra medlemsstater på ett enklare, billigare och lämpligare sätt samt på deras eget språk.

Den flerspråkiga portalen bör utformas för att hjälpa medborgare och företag som söker rättshjälp och grundläggande juridisk rådgivning om gränsöverskridande juridiska problem. E-juridikportalen bör samordnas och styras av en enhet som även kommer att vara ansvarig för att samordna de olika medlemsstaternas bidrag och se till att de är interoperabla. Projektet med e-juridik kommer att vara till nytta för allmänheten och det kommer att stärka vår demokrati. Därför välkomnar jag lanserandet av portalen i december 2009.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Herr talman! Först av allt vill jag gratulera Diana Wallis till ett utmärkt betänkande och betona två saker. Som ordförande för utskottet för framställningar har jag märkt hur ofta EU:s medborgare är omedvetna om sina rättigheter, och tvärtom, att de ibland tror att de kan ingripa i frågor när de inte har rätt att göra det. Därför kommer den här Internetportalen, även kallad e-juridikportalen, tveklöst att hjälpa EU:s medborgare att kontakta Europaparlamentet och utskottet för framställningar.

Jag vill göra er uppmärksamma på en annan fråga som nämndes av Diana Wallis i hennes anförande, nämligen att vi måste respektera lokal lagstiftning. Samma fråga väcktes för 250 år sedan av den berömda franske filosofen Charles de Montesquieu som sade att man vid stiftandet av lagar på högre regional nivå alltid måste komma ihåg att små regioner och små territorier, i det här fallet EU:s medlemsstater, har sina egna traditioner som måste respekteras.

Talmannen. – Mina damer och herrar! Under en diskussion i parlamentets presidium för någon dag sedan var den allmänna uppfattningen att ledamöter som redan hade talat i en debatt inte skulle få ordet igen. Men tack vare det som i Spanien kallas för julandan ska vi göra ett undantag och ge Luca Romagnoli ordet.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag kan inte tala för alla, men jag hoppas att de grupplösa ledamöterna håller med mig om att det gemensamma området för rättvisa utgör en klar fördel för EU:s medborgare och att de därför kommer att stödja detta initiativ.

Nästan alla här var närvarande för några minuter sedan och jag ska inte upprepa det som har sagts i onödan, utan jag vill i stället önska er alla, och framför allt önska EU och dess många medborgare som känner att deras livskvalitet är hotad ett gott nytt år med välgång och, förstås, rättvisa.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Herr talman! Det är bra att vi gör framsteg med integrationen inom rättssektorn, som hittills alltid har hållits inom medlemsstaterna. Det stämmer väl överens med EU-medborgarnas ändrade levnadsförhållanden. Men denna integration får inte inkräkta för mycket på de strukturer som har utvecklats enligt vissa traditioner – vilket redan har påpekats ett flertal gånger – och som framför allt fungerar. Allt kan inte mätas enligt samma måttstock.

Organisationen av officiella handlingar och registratorer ser helt olika ut i många medlemsstater. I Österrike, men inte bara där, har notariebyrån en lång tradition och en hög nivå av säkerhet och trovärdighet som en byrå för offentlig registrering. Detta får vi inte äventyra utan att ha starka skäl för det, det vill säga vi kan inte göra det endast på grund av att sådana yrken inte existerar på andra ställen. Därför säger jag ja till integration och till ömsesidig öppenhet, men det måste ske på ett balanserat sätt.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Herr talman! Alla medlemsstater har olika rättssystem och olika principer för erkännande av administrativa dokument. Därför bör vi sikta på att göra gränsöverskridande överföring av officiella handlingar så enkel som möjligt. Vi måste dock komma ihåg att det är viktigare att trygga säkerheten och tryggheten i situationer och rättshandlingar än att förenkla flytten av dokument.

Vi måste även harmonisera principerna för erkännande av administrativa dokument för att underlätta vardagslivet för våra medborgare och göra det lättare för företagen att bedriva sin verksamhet. Det är faktiskt vad de väntar sig av oss. Sådana regler kommer helt säkert att bespara dem tid och pengar. Vi måste arbeta för att skapa en harmoniserad grund för ömsesidigt erkännande av officiella handlingar i enskilda

medlemsstater, men vi bör absolut inte utöka det här systemet så att det omfattar dokument som inte motsvarar grundläggande kriterier.

Rachida Dati, *rådets tjänstgörande ordförande*. – (FR) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Ordförandeskapet har ägnat stor uppmärksamhet åt ert arbete med de tre frågorna.

Era betänkanden vittnar framför allt om ert intresse i dessa frågor, och jag vet att vi kommer att få tillfälle att återkomma till dem i framtiden. Jag vill än en gång tacka Manuel Medina Ortega för hans kommentarer och hans bidrag. Vi måste gå framåt i utvecklingen när det gäller flytt och erkännande av officiella handlingar.

Ni påpekade helt riktigt att Unibankdomen ger oss en ram för åtgärder och en definition av officiella handlingar. Som Jean-Paul Gauzès påpekade för en stund sedan är det här ett utmärkt betänkande som kommer att bidra till att förbättra det rättsliga samarbetet. Jag vill även förtydliga för Diana Wallis att det här ska gälla alla EU:s medborgare, men vi måste se till att skapa förutsättningar för att ett verkligt ömsesidigt förtroende ska kunna etableras. Det är nödvändigt för rättssäkerhetens skull.

Jag vill även framhålla Diana Wallis engagemang i e-juridiken. Ni har rätt, detta är ett sätt att förbättra tillgången till rättsväsendet. Vi får inte glömma att uppskattningsvis 10 miljoner människor är inblandade i gränsöverskridande tvister, vilket förklarar behovet av effektiva kommunikationsmetoder. Jag vill säga som Jacques Barrot att "vi ska behålla vår ambition". Dushana Zdravkovas tal följde samma spår, eftersom det rättsliga nätverket ger oss många nya möjligheter.

Herr López-Istúriz White, jag håller med om det ni har sagt, vi måste göra mer för att skydda utsatta vuxna och särskilt äldre människor, och jag välkomnar antagandet av det här betänkandet som går helt i linje med rekommendationerna och med våra ambitioner. Jag vill även tacka Neena Gill för hennes kommentarer, eftersom hennes bidrag gör det här till ett extremt konkret betänkande.

Herr kommissionsledamot, även ni har visat ert intresse för dessa frågor, och jag hoppas att dagens debatt kommer att vara till nytta för det samråd som jag antar att ni just nu håller på att organisera.

Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar, på det franska ordförandeskapets vägnar vill jag tacka alla som har talat. Era kommentarer var mycket yrkesmässiga och mycket konkreta. Dessutom gör de att vi kan se framåt med tillförsikt och de är ett bevis på det intresse EU visat för att skydda sina medborgare.

Min bedömning av det franska ordförandeskapets arbete i rättsfrågorna är att sakfrågorna har varit konkreta, besluten har varit konkreta och våra ambitioner har varit ännu mer konkreta. Det här har varit ett av många speciella tillfällen för mig att föra en dialog med parlamentet, inte bara under ert arbete i plenarsammanträdena och i utskotten, utan även under de temakonferenser i dessa frågor som har anordnats i Frankrike.

Jag är tacksam för det utmärkta samarbete som har upprättats mellan rådet och parlamentet. Det har gjort att vi har kunnat göra stora framsteg snabbt. Jag minns när vi i början av ordförandeskapet diskuterade våra mål och prioriteringar. Jag kan säga till er att målen har uppnåtts och prioriteringarna förstärkts, och jag tror att de följande ordförandeskapen säkert kommer att följa i våra spår.

Talmannen. – Fru Dati, i egenskap av talman måste jag också tacka er och rådets ordförandeskap för det arbete ni har utfört och de insatser ni gjort, inte minst ni personligen, under de senaste sex månaderna.

Jacques Barrot, *kommissionens vice ordförande*. – (FR) Herr talman, fru Dati, mina damer och herrar! För det första vill jag bara påpeka när det gäller Manuel Medina Ortegas betänkande att vi ska hålla möten om erkännandet av officiella handlingar inom ramen för Bryssel I-förordningen. Vi kommer att anta ett betänkande om tillämpningen av Bryssel I-förordningen i början av 2009, och vi ska se över olika sätt att utvärdera förordningen under årets lopp.

För det andra ska vi, som jag sade alldeles nyss, hålla ett annat möte om instrumentet för arvs- och äktenskapsfrågor. Frågan om officiella handlingar kommer därför även att tas upp i en grönbok som kommer att gälla offentliga handlingar mer allmänt. Denna grönbok beräknas bli färdig i slutet av 2009.

Det råder ingen tvekan om att den fria rörligheten för handlingar och dokument måste förbättras, men som Rachida Dati helt riktigt påpekade måste vi fortfarande trygga rättssäkerheten, vilket bara är möjligt om det finns ett ömsesidigt förtroende. Det var allt jag hade att säga om de möten om officiella handlingar som vi kommer att ägna stor uppmärksamhet åt under de kommande månaderna av 2009.

När det gäller e-juridik kan jag faktiskt bekräfta att kommissionen just nu upprättar kontrakt som kommer att göra det möjligt att utveckla en första version av den europeiska e-juridikportalen inom den avtalade tidsramen, och sammanförandet av kriminalregister i nätverk verkar – vilket har påpekats – vara ett mycket lovande tecken på e-juridikens framtida framgång.

Till sist ska vi, som jag antydde, följa tillämpningen av Haagkonventionen mycket noggrant i fråga om rättsskydd för utsatta personer. Under 2009 kommer vi att se exakt vilka förbättringar som kan bli aktuella och om vi kommer att behöva ett gemenskapsinitiativ i den här frågan för att göra det lättare formellt sett att tillämpa Haagkonventionens bestämmelser. Jag tänker här på överföring av filer och på information till utsatta vuxna om deras rättigheter. Det är kommissionens svar.

På ett mer personligt plan vill jag, om ni tillåter, herr talman, verkligen gratulera Rachida Dati eftersom vi har haft ett oerhört aktivt franskt ordförandeskap på rättsområdet, med seminarier dit vi – parlamentet och kommissionen – har varit inbjudna. Dessa seminarier har tillfört mycket till debatten och lagt grunden för det nya Stockholmsprogrammet, skulle jag vilja påstå.

Jag är oerhört tacksam för ert personliga engagemang, för det franska ordförandeskapets lyhördhet och, helt enkelt, för det sätt som ni har arbetat på när det gäller underhållsskyldigheten, överförandet av kriminalregister och stärkandet av Eurojust. Ni har verkligen en utmärkt meritlista. Bra jobbat!

Manuel Medina Ortega, föredragande. – (ES) Trots att parlamentet på grund av sin utformning inte är särskilt generöst med tiden har vi ändå under den knappa timme som vi ägnat åt rättsliga frågor haft tillfälle att diskutera några av de mest framträdande frågorna i någon mån. Särskilt när det gäller den officiella handlingen anser jag att en sak behöver klargöras. En officiell handling är en sak, ett privat dokument är en annan, även om det upprättats med hjälp av en notarie.

Ett privat dokument som upprättats i notaries närvaro kan erkännas som ett uttryck för parternas vilja. Det finns rättsliga system där notarien är begränsad till att bekräfta att det är parternas vilja som uttrycks. Detta är allmänt erkänt enligt principen om partsautonomi och erkännandet av dess existens.

Vad vi talar om här är ett helt annat instrument. Vi talar om ett offentligt dokument, ett dokument som upprättats med hjälp av en tjänsteman – vanligtvis en notarie i de flesta länder med ett kontinentalt rättssystem – som tilldelats offentlig makt. Detta ger handlingen en status som är mycket liknande den status som en dom har.

Det förekommer ingen diskriminering av särskilda länder just nu. Om vi skulle anta regler om den europeiska officiella handlingen skulle vilken EU-stat som helst kunna ha ett sådant dokument och få det erkänt, men för att det ska vara möjligt måste det ges samma erkännande i rättssystemet i fråga som det har i de andra rättssystemen.

Med andra ord innebär det tredje kravet för erkännande av officiella handlingar att handlingen inte får ha andra effekter utanför det egna landet än den får inom landet. Detta betyder rent konkret att ett brittiskt notariedokument erkänns i övriga EU, men i samma utsträckning som den erkänns enligt brittisk lag. Det kan inte erkännas utöver det. Ett brittiskt juridiskt dokument kan inte erkännas i Frankrike som om det vore exempelvis ett franskt offentligt dokument, eftersom det inte har samma egenskaper. Det är en helt annan typ av dokument.

Därför rör det sig inte om någon diskriminering. Det är ett försök att införa ett gemensamt system för hela EU, och jag tror att det är möjligt att några länder som inte själv har det skulle anta den här typen av dokument. Om vi därför inför en enda europeisk officiell handling kommer det att ge oss ett viktigt instrument.

Diana Wallis, föredragande. – (EN) Herr talman! Jag är rädd att jag inte kan låta bli. Manuel Medina Ortega säger att den officiella handlingen måste vara en offentlig handling, och det är därför jag säger att vi måste se över detta noggrant och grundligt. Vi kan ta den brittiska sedvanerätten och den brittiske notarie som utfärdar handlingar som exempel. En brittisk notarie är en tjänsteman hos domstolen, auktoriserad av domstolen, och kan därför upprätta ett offentligt dokument. Se på saken, och försök att förstå. Det finns saker som är vanligt förekommande och som förtjänar större utredningar och överväganden i andra jurisdiktioner och andra rättskulturer.

Nu ska jag sluta argumentera och vända mig till det franska ordförandeskapet för att tacka er, minister Dati, för ert samarbete och för det arbete som era anställda och andra har utfört under ert ordförandeskap. Det har varit fantastiskt. Vi har fått så mycket gjort, och vi har verkligen uppskattat er beslutsamhet och drivkraft att verkligen göra en skillnad i våra medborgares liv när det gäller rättsfrågor. Tack. Vi kommer att sakna er.

Talmannen. – Jag skulle ge ordet till Antonio López-Istúriz White, men min landsman säger att han vill ge en minut av sin tid till Jacques Toubon.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Herr talman, mina damer och herrar, fru justitieminister! Det är just som justitieminister som jag vill tala till er i slutet av denna debatt. Efter det portugisiska ordförandeskapet, det slovenska ordförandeskapet och i dag det franska ordförandeskapet med Rachida Dati som justitieminister, är det min bestämda uppfattning – och det säger jag mot bakgrund av min erfarenhet som före detta justitieminister – att vi i EU har passerat en milstolpe och att vi inte kommer att gå tillbaka.

I dag har vi gjort ett försök att få rättssystemen och domstolssystemen – som emellertid av naturen är misstänksamma mot varandra – att närma sig varandra, erkänna varandra och att harmoniseras. Vi har även på vissa punkter tagit steg mot en lagstiftning som är helt eller delvis gemenskapsbaserad, till exempel lagstiftningen om underhållsskyldighet. Som en följd av detta vänder vi nu oss – även utöver det vi har gjort när vi blivit tvungna, exempelvis i fråga om säkerhet, straffrätt och kampen mot terrorism – till de som behöver regler och tvistlösningar som är giltiga i hela EU eftersom de lever, per definition, i sitt eget land, men även på annat håll eftersom de arbetar och har förbindelser med personer över hela EU.

Denna poäng måste understrykas, herr talman. Det är helt klart det franska ordförandeskapets kännetecken. Alla mina kolleger har sagt det, men det måste understrykas att vi utan tvekan har passerat en historisk milstolpe när det gäller rättsligt samarbete och lagstiftning. Jag anser att EU aldrig mer kommer att bli detsamma om människorna verkligen känner att det europeiska rättsområdet är mer än bara ord.

Antonio López-Istúriz White, föredragande. – (ES) Herr talman! Jag anser att det här var en mycket bra lösning och jag är tacksam för den vänlighet ni visat mig och min kollega.

Jag vill för egen del endast uttrycka min uppskattning till alla som har talat och tackat, särskilt de talare som berömde mitt betänkande. Jag uppskattar även samarbetet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor i arbetet med mitt betänkande.

Jag vill särskilt nämna Bogusław Rogalskis anförande. Som en ledamot som representerar regionen Balearerna, och som en spansk ledamot, måste jag säga att ni kan vara säkra på att anledningen till att jag tog på mig att utarbeta detta betänkande var för att hjälpa dessa människor, de äldre människor som nu lever på våra öar i Spanien, som invånare eller turister. För mig är det oerhört viktigt att de får detta skydd.

Därför har det säkert inte undgått någon att jag har inkluderat mitt eget land i förhoppningen att de inom kort ska ratificera och skriva under Haagkonventionen.

Det är bara på en punkt som jag inte håller med minister Rachida Dati. Som ni har märkt har jag inte nämnt några andra ordförandeskap. Jag instämmer med alla andra när jag säger att vi, när allt kommer omkring, skulle ha velat att det franska ordförandeskapet räckte mycket längre. För många av oss var det för kort.

Det var det enda jag inte höll med om.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i dag kl. 11.30.

(Sammanträdet avbröts kl. 11.00 och återupptogs kl. 11.35.)

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) Detta initiativ är ett försök att skapa en tydlig och omfattande rättsram för att ytterligare bredda erkännandet och underlätta tillämpningen av officiella handlingar.

Fram tills nu har erkännandet av officiella handlingar mellan medlemsstater hanterats inkonsekvent och skapat en rättslig osäkerhet och oförutsägbarhet för medborgare och företag.

Genom att skapa ett gemensamt system för ömsesidigt erkännande och verkställighet av officiella handlingar kommer EU att spara tid, minska sina kostnader och framför allt kunna anta enklare förfaranden. Även rörligheten av officiella handlingar skulle gynnas, eftersom de blir säkrare.

Den officiella handlingens verkställighet och dess överlägsna bevisvärde skulle bidra till den ekonomiska utvecklingen och integrationen i EU genom att underlätta utbytet av varor och tjänster. Detta är särskilt relevant i den rådande ekonomiska krisen och jag vill se ett genomförande av denna lagstiftning så snart som möjligt.

Jag välkomnar även det faktum att betänkandet är begränsat till officiella handlingar och respekterar de privata överenskommelsernas särskilda egenskaper, och andra mellankategorier av handlingar.

ORDFÖRANDESKAP: PÖTTERING

Talman

4. Välkomsthälsning

Talmannen. – Det gläder mig att kunna tala om för er att en delegation från Vietnams nationalförsamling är här med oss i dag för det sjunde interparlamentariska mötet mellan parlamentet och Vietnam. Varmt välkomna allihop!

(Applåder)

Det här mötet hålls vid ett mycket viktigt skede av våra förbindelser. Vietnam håller just nu på och förhandlar med EU om ett partnerskaps- och samarbetsavtal. Landet spelar även en mycket viktig roll inom Asean, Sydostasiatiska nationers förbund, som EU förhandlar med om ett frihandelsområde. Som ni vet är Hartmut Nassauer ordförande för vår delegation.

Jag vill verkligen varmt välkomna den vietnamesiska delegationen, som leds av Nguyen Van Son, ordförande för utskottet för utrikes frågor i Vietnams nationalförsamling, och jag hoppas att ni får produktiva diskussioner. Vi träffades självklart i går.

Jag vill än en gång önska er varmt välkomna!

5. De politiska gruppernas sammansättning: se protokollet

*

* *

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag vill tacka alla kolleger för att de stödde den skriftliga förklaringen om fibromyalgi. Det är den vackraste julklapp vi kan ge till miljontals fibromyalgipatienter. Jag vill tacka er alla.

(Applåder)

6. Omröstning

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet.)

6.1. Ändring i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (A6-0509/2008, Jo Leinen) (omröstning)

6.2. Ändringförslag till det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 (A6-0504/2008, Reimer Böge) (omröstning)

6.3. Utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond (A6-0474/2008, Reimer Böge) (omröstning)

6.4. Utnyttjande av flexibilitetsmekanismen: insats för att hantera de kraftigt stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna (A6-0493/2008, Reimer Böge) (omröstning)

6.5. Förslag till ändringsbudget nr 10/2008 (A6-0481/2008, Kyösti Virrankoski) (omröstning)

6.6. Budgetförfarandet 2009, ändrat av rådet (omröstning)

– Efter omröstningen:

Éric Woerth, rådets tjänstgörande ordförande. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Er omröstning om den andra behandlingen av budgetförslaget är slutskedet av ett förfarande som utmärks av ett förstklassigt samarbete mellan de två grenarna av budgetmyndigheten och med kommissionen. Jag vill varmt tacka alla inblandade, särskilt ordföranden för budgetutskottet, Reimer Böge, föredragandena Jutta Haug och Janusz Lewandowski samt kommissionsledamot Dalia Grybauskaitė.

Vid vårt samråd den 21 november arbetade vi tillsammans för att utarbeta en balanserad budget för 2009 som ska garantera att finansieringen av EU:s politik utvärderas grundligt samtidigt som EU:s skattebetalares intressen skyddas. Vi har tillsammans tagit fram metoder för att finansiera livsmedelsmekanismen, och därmed tagit vårt ansvar för att stödja utvecklingsländerna, och vi har tillsammans utformat konkreta åtgärder som gör det möjligt att bryta dödläget i sammanhållningspolitiken och slutligen lansera programmen för perioden 2007–2013.

Betydelsen av detta initiativ betonades av stats- och regeringscheferna vid Europeiska rådets möte, och det utgör en stor del av EU:s svar på den ekonomiska krisen som vi behöver arbeta vidare på omedelbart. Era röster kommer att leda till att resultaten från samrådet förverkligas fullt ut, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i fördraget kan jag därför bekräfta att rådet accepterar den högsta ökningssats som är resultatet av er andra behandling.

Talmannen. – Tack för ert uttalande, herr Woerth.

Eftersom kommissionen inte vill yttra sig konstaterar jag att budgetförfarandet har slutförts i enlighet med bestämmelserna i fördraget och det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006. Vidare konstaterar jag att rådet och parlamentet enligt punkt 13 i det interinstitutionella avtalet enas om att acceptera de ökningssatser för icke-obligatoriska utgifter som är resultatet av parlamentets andra behandling.

Det innebär att budgetförfarandet kan anses avslutat och att budgeten kan förklaras slutgiltigt antagen. Vi ska nu skriva under de olika yttrandena, men om en stund måste vi rösta om ytterligare en resolution.

(Talmannen bad Éric Woerth, kommissionsledamot Dalia Grybauskaitė, Reimer Böge (ordförande för budgetutskottet) samt föredragandena Jutta Haug och Janusz Lewandowski att ansluta sig till honom.)

(Budgeten undertecknades)

Jag har precis fått veta att det är Reimer Böges födelsedag i dag, och jag vill ge honom mina hjärtliga gratulationer.

6.7. Förslag till allmän budget 2009, ändrat av rådet (alla avsnitt) (A6-0486/2008, Jutta Haug/Janusz Lewandowski) (omröstning)

– Efter omröstningen om ändringsförslag 1:

Jutta Haug, föredragande. – (DE) Herr talman! Vi har självklart försökt att ta hänsyn till den nya situationen i vårt muntliga ändringsförslag. Vi vill återigen försäkra rådet om parlamentets vilja att ingå förhandlingar om de 5 miljarder euro som ingår i kommissionens föreslagna ändring. Vårt ändringsförslag lyder därför som följer – jag ska läsa det på engelska eftersom vi har haft engelska som vårt arbetsspråk, och så att alla ledamöterna kan uppfatta betydelsen så snabbt som möjligt:

(EN) "Parlamentet uttrycker sin starka vilja att ingå förhandlingar med rådet med utgångspunkt i kommissionens förslag till ändring av den fleråriga budgetramen 2007–2013 på 5 miljarder euro inom ramen för den föreslagna EU-planen för ekonomisk återhämtning. Parlamentet har tagit del av slutsatserna från Europeiska rådets möte i december 2008 i detta avseende."

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

– Efter omröstningen om ändringsförslag 15:

Jutta Haug, föredragande. – (DE) Herr talman! Detta rör Europaskolorna i Bryssel. Vi har haft långa diskussioner om detta vid flera tillfällen. Siffrorna tidigare i texten måste stramas åt något, eftersom vi vill att kommissionen

verkligen vidtar åtgärder. Därför ges kommissionen i den nya texten en tidfrist för att göra detta. Jag ska än en gång läsa på engelska:

(EN) "Parlamentet uppmärksammar den oroväckande situation för nuvarande och framtida unga elever på Europaskolorna i Bryssel som beror på det försenade och fortfarande ovissa öppningsdatumet för den fjärde skolan i Laeken och det gällande inskrivningsförfarandet som orsakar långa och oacceptabla restider för barnen. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med generalsekretariatet för Europaskolorna i Bryssel lägga fram ett ändrat inskrivningsförfarande före slutet av mars 2009 med objektiva och begripliga kriterier (inklusive huvudsaklig hemvist samt redan inskrivna syskon), som ska träda i kraft nästa inskrivningsperiod."

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades)

– Efter slutomröstningen:

Robert Goebbels (PSE). - (EN) Mycket bra, verkligen mycket bra!

6.8. Konvention om flyttbar egendom och dess protokoll om luftfartsutrustning (A6-0506/2008, Georgios Papastamkos) (omröstning)

– Före omröstningen:

Georgios Papastamkos, föredragande. – (EL) Herr talman, mina damer och herrar! Den gränsöverskridande handeln med luftfartsutrustning har drabbats av rättslig osäkerhet. Den nya internationella rättsramen är utformad för att underlätta finansieringen av luftfartsutrustning såsom flygplan, motorer och tillbehör, genom att skapa en synnerligen stark internationell garanti för långivare (försäljare som säljer på kredit och institutioner som ger kredit för sådan försäljning). På det hela taget kommer det nya rättssystemet att minska kostnaderna för finansieringen av luftfartsutrustningen på global nivå och ge besparingar på flera miljarder euro per år inom luftfartssektorn. Avslutningsvis vill jag säga att de positiva följderna av det som nu är den mest avancerade regelramen i den ekonomiska lagstiftningen för luftfart kommer att gynna inte bara kreditgivare och tillverkare, utan även flygbolag, anställda och passagerare.

Talmannen. – Det hölls ingen debatt om det här betänkandet, så föredraganden har rätt till två minuters talartid. Tack, herr Papastamkos.

6.9. EU:s handlingsplan för rörlighet för arbetstagarna (2007–2010) (A6-0463/2008, Monica Maria Iacob-Ridzi) (omröstning)

6.10. Livslångt lärande som grundval för kunskap, kreativitet och innovation - Genomförande av arbetsprogrammet "Utbildning 2010" (A6-0455/2008, Ljudmila Novak) (omröstning)

– Före omröstningen:

Ljudmila Novak, föredragande. – (SL) Enligt rådets och kommissionens gemensamma rapport för 2008 är det tydligt att det gjorts vissa framsteg när det gäller livslångt lärande, men vi kan inte vara nöjda med det vi har uppnått hittills.

Några av de största problemen är att studenter hoppar av sin utbildning vid en tidig ålder, att få äldre och lågutbildade arbetstagare deltar i livslångt lärande samt att utbildningsnivån bland migrerande arbetstagare är låg. En kunskapsbaserad ekonomi kommer emellertid att behöva alltmer välutbildad arbetskraft.

Jag har i mitt betänkande betonat att vi behöver förbättra utbildningens kvalitet på alla nivåer så att den kan rusta barn och ungdomar för självständigt, kreativt och innovativt tänkande och lärande. Kursplanerna behöver moderniseras kontinuerligt och användandet av informationsteknik bland äldre måste öka.

Program för livslångt lärande måste relateras till ekonomin och stödja entreprenörskapet, vilket gör att medborgarna kan få den typ av kunskap de behöver för att bilda, driva och utveckla sina egna företag. Det är viktigt att ta hänsyn till lokala och regionala behov, förmågor och egenskaper.

Jag uppmanar medlemsstaternas regeringar och EU:s institutioner att inte minska resurserna för utbildning i den rådande finanskrisen, eftersom utbildning med hög kvalitet som är tillgänglig för alla delar av befolkningen är vårt bästa vapen mot fattigdom och det bästa redskapet för att ta fram en lösning på krisen.

Jag vill tacka alla mina kolleger i parlamentet och övriga medverkande för deras samarbete.

(Applåder)

6.11. Leksaksdirektivet (A6-0441/2008, Marianne Thyssen) (omröstning)

– Efter omröstningen om ändringsförslag 142:

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Herr talman! Jag vill ta upp en procedurfråga. Vi är förstås på väg att anta ett beslut, ett direktiv, på grundval av en trepartsöverenskommelse. I går rådde liknande förhållanden när det gällde handel med utsläppsrätter. I dag lägger vi helt riktigt alla andra ändringsförslag till omröstningen separat efter antagandet av det övergripande beslutet, vilket jag anser är rätt och riktigt. Vi gjorde inte det i går, och jag kan verkligen inte förstå varför. Förhållandena var likadana men det hölls inga separata omröstningar, vilket jag anser är oacceptabelt. Jag och 40 andra ledamöter lade trots allt fram ändringsförslag i går, och jag anser att jag har rätt att se omröstningarna även om dessa förslag.

Talmannen. – Jag gör bara mitt jobb, och jag har endast en verkställande funktion. Det är möjligt att jag har inflytande, men jag har ingen verklig makt.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Herr talman! Det vore klokt av er att i ett möte med talmanskonferensen överväga att införa ett allmänt förfarande. Jag skulle verkligen välkomna det förfarande som användes i går, men vi bör alltid använda samma omröstningssystem i sådana fall.

Talmannen. – Vi ska föra detta vidare till talmanskonferensen, och vi ska fatta ett beslut på ett eller annat sätt.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Herr talman! En del av överenskommelsen mellan parlamentet och rådet var ett uttalande av kommissionen som kommissionsledamot Günther Verheugen hade lovat att göra. Han gjorde inte detta uttalande i måndags. Jag hade förutsatt att Günther Verheugen – som självklart inte är här i dag, utan företräds av kommissionsledamot Jacques Barrot – skulle göra detta uttalande om tre för parlamentet viktiga punkter i kammaren före omröstningen, men jag har ännu inte hört något sådant uttalande. Jag vill omgående få veta hur förfarandet faktiskt kommer att fortlöpa.

Talmannen. – Talmannen har inte fått någon information om detta, men jag har noterat det nu. När anser ni, fru Gebhardt, att det är lämpligt att kommissionen gör sitt uttalande, om den skulle vilja göra det – nu eller senare?

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Herr talman! Vi får vanligtvis höra den här typen av uttalanden innan vi röstar, eftersom de utgör en del av texten, men texten har ännu inte officiellt redovisats i skriftlig form för parlamentet. Därför behöver vi den officiella texten först – det bör vara helt uppenbart.

Talmannen. – Fru Gebhardt, ni säger att vi vanligtvis får höra detta i början, men det är redan för sent för detta.

Vice ordförande Barrot, vill ni göra uttalandet nu?

Jacques Barrot, kommissionens vice ordförande. – (FR) Herr talman! För att svara Evelynne Gebhardt ska jag ge er de tre uttalandena så att de kan läggas till handlingarna.

Talmannen. – Herr vice kommissionsordförande, hur långt är uttalandet? Om det inte är alltför långt, får jag be er läsa det, som Evelynne Gebhardt begärde?

Jacques Barrot, kommissionens vice ordförande. – (EN) Herr talman! Det finns tre uttalanden: uttalande från Europeiska kommissionen om övervakning av säkerhetsaspekterna, uttalande från Europeiska kommissionen om krav beträffande ljudleksaker och uttalande från Europeiska kommissionen om klassificering av böcker.

(FR) Jag kan läsa dem högt för er.

Talmannen. – Det var en teknisk förklaring.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Herr talman! Under dessa omständigheter, får jag be att vi går vidare till omröstning, men låter bli att hålla slutomröstningen? Det kommer att ge oss möjlighet att titta på texten och sedan hålla slutomröstningen i januari om vi är nöjda.

(Ledamöterna ger sitt bifall genom att knacka i borden.)

Talmannen. – Jag tolkar er reaktion som att ni stöder Hannes Swobodas förslag. I så fall ska vi nu gå vidare till omröstning men avstå från att hålla slutomröstningen.

– Efter omröstningen om det ändrade förslaget:

Vi ska skjuta på slutomröstningen tills vi har hört kommissionens ståndpunkt i dess helhet.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Herr talman! Jag har följt alla dessa debatter från början till slut, särskilt måndagskvällens debatter. Vi måste anta en ansvarsfull hållning när det gäller våra medborgares säkerhet. De väntar otåligt på denna lagstiftning som är tänkt att göra tillvaron säkrare för barn och familjer. Vi kan inte vänta.

I måndags kväll gav Günther Verheugen en mycket noggrann redogörelse för innehållet i de tre uttalanden som Jacques Barrot nämnde för oss. Det här var bara en formell försäkran om uttalandena. Som kommissionsledamot Günther Verheugen sade i måndags kväll kan och måste vi rösta, det är vårt ansvar mot EU:s konsumenter.

(Applåder)

Talmannen. – Mina damer och herrar! Ni var av motsatt uppfattning för en stund sedan. Låt oss nu rösta om huruvida vi ska hålla en omröstning.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Herr talman! Med största respekt vill jag fråga varför kommissionsledamoten inte kan läsa upp det som han har med sig. Finns det något verkligt problem med detta?

Talmannen. – Kommissionsledamoten kan inte eller vill inte svara, herr Posselt. Jag vill för egen del inte svara, eftersom det inte är min uppgift.

6.12. Europeisk referensram för kvalitetssäkring av yrkesutbildning (A6-0438/2008, Jan Andersson) (omröstning)

6.13. Europeiskt system för meritöverföring inom yrkesutbildningen (A6-0424/2008, Thomas Mann) (omröstning)

6.14. Överföring av värdepapper och ställande av finansiell säkerhet (A6-0480/2008, Piia-Noora Kauppi) (omröstning)

6.15. System för garanti av insättningar vad beträffar garantins omfattning och utbetalningsfristen (A6-0494/2008, Christian Ehler) (omröstning)

6.16. Krav på offentlighet för medelstora företag och skyldigheten att upprätta sammanställd redovisning (A6-0462/2008, Ieke van den Burg) (omröstning)

6.17. Rådets strategi inför översynen av Olaf-förordningen (omröstning)

6.18. Utvärdering och framtida utveckling av Frontex och det europeiska gränsbevakningssystemet Eurosur (A6-0437/2008, Javier Moreno Sánchez) (omröstning)

– Före omröstningen om ändringsförslag 4:

Javier Moreno Sánchez, föredragande. – (ES) Herr talman! Jag hänvisar till ändringsförslag 4 till artikel 12a som lades fram av gruppen Europeiska enade vänstern/Nordisk grön vänster.

Med GUE/NGL-gruppens godkännande föreslår jag ett muntligt ändringsförslag för att reda ut vissa felaktigheter som har uppstått i de olika språkversionerna. Jag ska läsa upp det mycket långsamt på spanska.

Det handlar om att ersätta orden "betonar att minimikravet för EU:s samarbete med tredjeländer måste vara att länderna fullgör sina internationella åtaganden" med "betonar att EU:s samarbete med tredjeländer måste grunda sig på internationella åtaganden".

Med detta muntliga ändringsförslag kommer min grupp – och även flera andra grupper, tror jag – att kunna stödja det ändringsförslag som lades fram av GUE/NGL-gruppen.

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

– Före omröstningen om ändringsförslag 7:

Weber, Renate (ALDE). – (EN) Herr talman! Jag ska läsa den ändrade versionen på engelska: "Effekten av de gemensamma insatser som samordnas av Frontex är att skapa en 'förläggning av gränserna utomlands', vilket skulle kunna leda till att medlemsstaternas uppfyllande av EU:s krav på skydd för asylsökande och flyktingar ifrågasätts."

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

6.19. Varumärkesförfalskningens inverkan på den internationella handeln (A6-0447/2008, Gianluca Susta) (omröstning)

– Före omröstningen om ändringsförslag 1:

Carl Schlyter (Verts/ALE). – Herr talman! Många av våra kolleger vill rösta för förslaget i den gröna resolutionen om att inte göra Internet- och telekomleverantörer ansvariga för innehållet på Internet och så vidare, men många av de kolleger som vill rösta för den gröna resolutionen tycker inte om artikel 15 som är kopplad till ett annat ämne. Som en julkompromiss vill vi i ett muntligt ändringsförslag ta bort artikel 15 från vår resolution för att fler personer ska kunna rösta för den.

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

6.20. Redovisningskrav för små och medelstora företag (omröstning)

6.21. Europeisk bestyrkt handling (A6-0451/2008, Manuel Medina Ortega) (omröstning)

– Efter omröstningen:

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Herr talman! Jag vill återkomma till slutomröstningen om Gianluca Sustas betänkande. Vi råkade av misstag rösta mot det i slutomröstningen, men vår avsikt var att rösta för. Detta orsakade en lätt förvirring i fråga om de muntliga ändringsförslagen. Jag vill be er godta vår avsikt att rösta för betänkandet i slutomröstningen.

6.22. E-juridik (A6-0467/2008, Diana Wallis) (omröstning)

– Efter omröstningen:

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Herr talman! Jag vill hänvisa till den relevanta artikeln i arbetsordningen. För några månader sedan röstade vi om Edit Bauers betänkande, och efteråt skrev jag för att få klarhet i hur vi bör rösta om ändringsförslag till betänkanden.

Det råder ingen tvekan om att vi behöver kvalificerad majoritet i slutomröstningen för att vi ska kunna uppmana kommissionen att vidta lagstiftande åtgärder, men jag förstår inte varför vi behöver kvalificerad majoritet i förväg för ändringsförslag. Tyvärr har jag ännu inte fått något svar.

Vi har nu haft ännu ett sådant betänkande på dagordningen. Jag vore tacksam om tjänsteavdelningen kunde klargöra detta.

Talmannen. – Herr Caspary! Jag har just fått veta att ett svar angående Edit Bauers betänkande är på väg. Jag hoppas att det når er före jul.

6.23. Rättsskydd för vuxna: gränsöverskridande konsekvenser (A6-0460/2008, Antonio López-Istúriz White) (omröstning)

6.24. Utvecklingsperspektiv för freds- och nationsuppbyggnad efter konflikter (A6-0445/2008, Nirj Deva) (omröstning)

ORDFÖRANDESKAP: ROURE

Vice talman

7. Parlamentets sammansättning: se protokollet

8. Utskottens och delegationernas sammansättning: se protokollet

9. Röstförklaringar

Muntliga röstförklaringar

- Betänkande: Haug, Lewandowski (A6-0486/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) En positiv aspekt med den nyligen godkända budgeten för 2009 är att den innehåller tydliga prioriteringar, till exempel stöd för små och medelstora företag, klimatskydd och stöd för de fattigaste länderna i livsmedelskrisen. Tyvärr har vi inte särskilt många möjligheter att använda budgeten för att lösa finanskrisen, inte bara på grund av att den är extremt liten jämfört med medlemsstaternas budgetar, bara 1 procent av deras storlek, men även på grund av en brist på flexibilitet i de regler som har fastställts i rambudgeten för perioden 2007–2013. Jag uppskattar de försök som vissa ledamöter har gjort när de diskuterat med kommissionen för att få igenom ändringar åtminstone när det gäller de globala problemen. Rådet har tyvärr inte varit villigt att visa större flexibilitet. Efter ratificeringen av Lissabonfördraget kommer Europaparlamentet att ha större befogenheter.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Fru talman! Eftersom jag av naturen är mycket kritisk till EU:s verksamhet och institutioner röstade jag självklart mot betänkandet om 2009 års budget. För det första är jag inte alls övertygad om att EU:s institutioner använder de stora summor skattemedel som strömmar genom dessa institutioner på ett klokt sätt.

För det andra inkräktar vi enligt min åsikt på alltför många politiska områden, och det stöd som vi betalar ut till medlemsstaterna betraktas alltid där som något slags EU-medel som inte har något med dem att göra, och hanteras därför illa och ineffektivt av medlemsstaterna själva.

Dessutom har jag märkt att jag knappt får några svar, om ens några överhuvudtaget, på mina parlamentsfrågor om arbetskostnaderna för EU:s många systerorganisationer och byråer. Allt detta gör mig misstänksam och stärker ytterligare min nej-röst mot budgeten.

- Betänkande: Thyssen (A6-0441/2008)

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Fru talman! Jag vill kort påpeka att jag avstod från att rösta om Marianne Thyssens betänkande om leksakers säkerhet.

Jag håller självklart med föredraganden och majoriteten av ledamöterna om behovet av att värna om barnens säkerhet och trygga konsumentens säkerhet i allmänhet. Jag anser dock att de kulturella traditionerna i de olika medlemsstaterna måste respekteras, och framför allt att säkerhetsdebatten inte får leda till en extrem lagstiftning som blir på gränsen till löjeväckande, som i det här fallet.

Några av de säkerhetskrav som fastställs i direktivet är verkligen snudd på löjligen. Detta blev extra tydligt i debatten. Direktivet behövs i sin helhet. En dag gissar jag att vi kommer att anta ett direktiv som tvingar barn att bära hjälm när de går ut, eller att bära vantar när det är kallt. Det verkar inte förnuftigt enligt min mening, men vi är på väg dit.

Därför anser jag att det går för långt, trots att jag erkänner att det finns några mycket positiva punkter i direktivet, och därför avstod jag från att rösta.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Jag är glad över att vi lyckats driva genom direktivet om leksakers säkerhet vid den första behandlingen och att vi har förkastat ett absurt förslag från de gröna och några socialdemokrater om att alla leksaker ska genomgå obligatoriska tester av oberoende organ. De lade fram detta hindrande ändringsförslag trots att erfarenheter från både USA och Kina har visat att leksaker på EU:s marknad är defekta trots tester. Vårt mål är att producenter och importörer ska bära det fulla säkerhetsansvaret. Det är producenternas sak att försäkra sig om att deras produkter uppfyller EU:s standarder. I de fall då sådana standarder inte redan existerar föreskrivs tester i direktivet, i artikel 18. Kostnaderna för externa tester är omkring 3 000 euro i Tjeckien. Detta skulle driva EU:s småföretag i konkurs, samtidigt som tester av leksaker i Kina inte skulle garantera leksakernas säkerhet. Ansvaret måste förbli hos importörer och producenter, men definitivt inte hos oreglerade testcentra i hela världen. Jag vill gratulera alla föräldrar med den här gåvan från oss.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). – (DE) Fru talman! Jag stödde inte kompromissändringsförslaget om leksaker. Alltför många säkerhetsmässiga kryphål kvarstår, särskilt när det gäller kemikalier. Giftiga ämnen hör inte hemma i händerna på barn, inte ens i de allra minsta mängder. Dagens beslut är en besvikelse och dessutom är det inte tillräckligt långtgående. Förutom att det finns för många kryphål saknas det ett tydligt förbud mot tungmetaller och allergiframkallande doftämnen samt tydliga mål när det gäller ljud. Det är beklagligt hur fega vi är när det gäller våra barns säkerhet.

Det är helt absurt att i vansinnestakt hasta förbi en första behandling för att uppnå en överenskommelse, bara för att ge ett intryck av att alla leksaker under julgranen kommer att vara säkra. Det är inget annat än dumheter. Förbättringar har gjorts, men det borde vara en självklarhet när vi talar om ett 20 år gammalt direktiv som det var dags att förändra. För att sammanfatta vill jag säga: mycket väsen för ingenting. Ansvaret kan inte lämpas över på industrin. Ansvaret för en tydlig lagstiftning ligger på oss!

Zita Pleštinová (PPE-DE). – (SK) Jag har röstat för Marianne Thyssens förslag.

Rapex (gemenskapens system för snabbt informationsutbyte) är mer än bara fem bokstäver: det är ett snabbt europeiskt varningssystem som varnar konsumenter om farliga konsumentprodukter.

År 2006 gällde 221 av de totalt 924 varningar som kom in till systemet, tack vare det snabba informationsutbytet mellan medlemsstaterna, leksaker. Varningarna om leksaker rörde främst skaderisk för barn eller risk för framkallande av allergier och hälsoproblem, i synnerhet för allergiska barn.

Det gläder mig att parlamentet i dag har röstat för direktivet, eftersom dessa uppgifter visar att det tydligen finns ett behov av det. I och med dagens omröstning om detta direktiv har parlamentet tagit ett viktigt steg när det gäller leksakers säkerhet och skydd av barns hälsa och säkerhet genom att modernisera ett leksaksdirektiv som nu är 20 år gammalt.

Det gläder mig att denna process i Europaparlamentet även följs av en grupp besökare från Slovakien som jag välkomnar varmt och som jag önskar en trevlig vistelse här i EU:s demokratiska säte.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Fru talman! Jag blev mycket glad när jag såg att omröstningen om direktivet om leksakers säkerhet blev av, av den enkla anledningen att vi, om vi vill sända ett tydligt budskap till resten av världen när det gäller leksaker och deras säkerhet, måste göra detta före jul. Att skjuta på det hade varit att försvaga budskapet. Det är den här tiden på året som människor tänker på leksaker.

Även i år har miljontals kinesiska leksaker tagits bort från marknaden, precis som förra året. Problemen – som har handlat om bly, arsenik, kvicksilver och PCB – är mycket allvarliga, och det spelar ingen roll vad en leksak är till för, vare sig det är en bok eller något att rida på eller vad som helst. Som mor vet jag att det förr eller senare kan hamna i munnen på ett barn. Så vi kan inte vara nog försiktiga när det gäller leksaker, men jag är glad över att vi har sänt detta budskap nu.

- Betänkande: Mann (A6-0424/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Jag vill tacka min kollega Thomas Mann för hans betänkande. Vi vet hur viktigt det är att fastställa regler och ta bort sådant som kan hindra rörligheten för studenter och arbetstagare som flyttar för att anpassa sig till tillgången och efterfrågan på EU:s arbetsmarknad.

EU:s meritssystem för yrkesutbildning kommer att underlätta överföringen, erkännandet och ackumuleringen av yrkesutbildningsbevis. Dessa bevis kommer att gälla kvalifikationer som uppnåtts genom olika utbildningsformer på alla nivåer av den europeiska kvalifikationsramen för livslångt lärande.

Genom vårt godkännande har vi tagit ett steg mot ett bredare stöd för livslångt lärande och större sysselsättning, öppenhet och rörlighet samt bättre social integrering för arbetstagare och människor som utbildar sig. Det kommer därför att underlätta utarbetandet av flexibla och individuella strategier och erkännandet av utbildningsmeriter som uppnås genom både icke-formell och formell utbildning.

- Betänkande: Thyssen (A6-0441/2008)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Jag vill börja med att tacka Marianne Thyssen, som vi har att tacka för att vi lyckades uppnå en berömvärd kompromiss som kommer att göra att våra barn skyddas från oönskade material i leksaker samtidigt som den inte kommer att orsaka några problem för industriföretagen.

Som ni kanske vet har jag gett mitt fulla stöd till förbud mot allergiframkallande ämnen i leksaker. Jag är själv far till fyra barn och jag har inte alltid tänkt på säkerheten hos varje leksak som mina barn har plockat upp. Föräldrarna i EU förutsätter ofta att en leksak inte är farlig för barn om den går att köpa i affären. Det gläder mig därför att vi har samarbetat för att skärpa åtgärderna för att se till att endast de leksaker som är lämpliga för barn kommer att nå affärerna, eftersom barnen verkligen är vår mest utsatta konsumentgrupp.

Upp till 80 procent av leksakerna på EU:s marknad är importerade, och det måste sägas att miljontals leksaker som tillverkades i Kina togs bort från marknaden under 2007 eftersom de inte motsvarade EU:s standarder. Dagens utbyte av varor innebär att vi på nytt måste granska våra regler för att släppa ut varor på marknaden och för att kontrollera att de följer standarder.

- Betänkande: Ehler (A6-0494/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) *(början av anförandet gick inte att höra)* ... insättningsförsäkring som Europaparlamentet har föreslagit på ett mycket flexibelt sätt och som jag har röstat på, är tydlig. Vi vill harmonisera en minsta skyddsnivå för småsparare genom att försäkra insättningar på upp till 50 000 euro och vi vill införa en kort tidsfrist för utbetalning av insättningar så att spararna kan få tydlig och korrekt information vid rätt tidpunkt om hur det står till med deras bankinsättningar, även mitt i den rådande krisen. Det är en nödvändig åtgärd eftersom sparare nu flyttar sina insättningar på ett kaotiskt sätt från välfungerande banker till banker som räddat sig själva genom att få statliga garantier. Detta förslag är det enda sättet att återupprätta småspararnas förtroende och stabilisera marknaden för banktjänster. Jag vill att garantin gäller även små och medelstora företag, eftersom de fyller en oersättlig samhällsfunktion i hela EU och trots detta är de som hotas mest av krisen.

- Förslag till resolution: om rådets strategi inför översynen av Olaf-förordningen (B6-0627/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Fru talman! Jag har röstat för resolutionen om Olaf-förordningen, eftersom jag helt instämmer i parlamentets önskan att öka Olafs självständighet. Något måste verkligen brådska göras åt detta. För närvarande är Olaf när allt kommer omkring knappast mer än ett av kommissionens generaldirektorat, och det är kommissionens vice ordförande som bär det politiska ansvaret för det. Det är inte sunt. Även om Olaf är verksamhetsmässigt oberoende har det endast en blandad ställning, och det måste ändras. Bra.

På ett mer allmänt plan anser jag att EU-institutionernas sätt att hantera de stora summorna skattepengar är konstant lättvindigt. Olaf bör åtminstone få tillräckligt med medel, arbetskraft och ansvar för att kunna sätta stopp för de uppenbart kriminella aspekterna i den här situationen. När det gäller den tillåtande inställningen till lagligheten i användandet av medel, är jag rädd att vi själva kommer att få sätta stopp för det.

- Betänkande: Moreno Sánchez (A6-0437/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Fru talman! Jag har röstat för det förvånansvärt utmärkta betänkandet om Frontex, eftersom jag endast kan välkomna det krav som ställs där på att förstärka institutionen. Enligt min

mening bör kampen mot illegal invandring vara EU:s högsta prioritet, och inom ramen för detta är de avtal som Frontex har upprättat med tredjeländernas myndigheter verkligen mycket viktiga. Det är välkommet att vi i detta betänkande kallar saker för vad de är, och att kandidatlandet Turkiets oacceptabla hållning kritiserar.

Jag anser att det bör göras oerhört klart att ett tredjelands – i detta fall Turkiet, som trots allt är ett kandidatland – aktiva vägran att samarbeta med Frontex bör få direkta konsekvenser för de politiska och ekonomiska förbindelserna mellan EU och staten i fråga, nämligen att anslutningsförhandlingarna med det icke-europeiska landet Turkiet upphör.

Philip Claeys (NI). - (NL) Fru talman! Jag röstade för Javier Moreno Sánchez betänkande med några reservationer. För att vara ärlig förväntade jag mig inte särskilt mycket av detta betänkande med tanke på den anda av politisk korrekthet som brukar råda i utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor. Jag måste dock medge att det är ett balanserat betänkande som tar upp en rad svåra frågor, inklusive bristen på samarbete – eller kanske borde jag kalla det sabotage av tredjeländer som Libyen och Turkiet.

Det är verkligen en skam att kandidatlandet Turkiet misslyckas med att uppfylla sina åtaganden på ett så grovt sätt. Frontex borde utvecklas till ett effektivt instrument i kampen mot illegal invandring, men även i kampen mot internationella brott och drog- och vapenhandel. I den frågan är betänkandet något ofullständigt.

- Betänkande: Susta (A6-0447/2008)

Philip Claeys (NI). - (NL) Fru talman! Jag röstade för Gianluca Sustas betänkande eftersom varumärkesförfälskning naturligtvis är ett allvarligt problem och för att betänkandet genomsyras av sunt förnuft.

Jag håller faktiskt helt och hållet med det som står i punkt 30 i betänkandet. Där står att Turkiet endast kommer att bli en trovärdig kandidat för medlemskap när landet kan införa gemenskapens regelverk och garantera full respekt för immateriella rättigheter. Av detta kan vi dra slutsatsen att Turkiet inte är en mogen kandidat för anslutning till EU och det noterar jag.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag tror att alla vi i denna – verkligen överfulla kammare – är eniga om vikten av immaterialrätten, inte bara för kunskapsbaserade ekonomier utan även med tanke på den allvarliga skada som kan drabba EU:s konsumenter genom till exempel varumärkesförfälskade läkemedel, livsmedel och bildelar.

Jag hade några allvarliga reservationer mot det ursprungliga betänkandet i vilket det lades för mycket tonvikt på konsumenterna. Vi kunde ha fått en löjlig situation med resenärer som visiteras vid gränser och blir av med sina datorer, MP3-spelare och iPod-spelare vid en genomsökning efter varumärkesförfälskat material. Tack och lov lade de Gröna fram ett mer förnuftigt alternativ och de var mycket villiga att kompromissa så här i juletiderna och ta tillbaka det omotiverade ändringsförslaget om kritik från företag. På det hela taget var vi mycket nöjda med att rösta för denna resolution.

Jag har nu uppnått min strävan att tala till en tom kammare och jag vill avsluta med att önska alla som fortfarande är här en god jul och ett gott nytt år!

- Betänkande: López-Istúriz White (A6-0460/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Fru talman! Jag vill önska även er en god jul. Ni sitter inte i en fullständigt tom kammare.

Jag röstade för Antonio López-Istúriz Whites betänkande om rättsskydd för vuxna, särskilt med gränsöverskridande konsekvenser, eftersom jag av erfarenhet vet hur viktigt detta är och även för att detta kommer att innebära ett steg närmare den dag vi har verklig fri rörlighet inom EU. Vi har här att göra med vuxna som på något sätt är förknippade med en domstolsituation. I många fall handlar det om mycket sårbara människor och i några fall omyndiga personer eller människor med handikapp. Om vi kan gå vidare med detta, borde det logiska vara att komma ett steg närmare den dag då mottagare av socialhjälp kan ta med sig sina stödpersoner så att de också kan röra sig inom EU som anställda gör.

- Betänkande: Deva (A6-0445/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Fru talman! Jag röstade mot Nirj Devas betänkande om utvecklingsperspektiv för freds- och nationsbyggande efter konflikter på grund av en punkt, nämligen den som säger att vi måste kunna vidta förebyggande och motverkande åtgärder, vilket även kan innebära att man använder militärt våld som sista utväg.

Det här är Bushdoktrinen. Kanske insåg de övriga personerna i parlamentet inte att detta var Bushdoktrinen som förde oss till Irak, men det är det. Sarah Palin kritiserades för att hon inte visste vad Bushdoktrinen var, men jag undrar om parlamentsledamöterna inser att vi har precis röstat för Bushdoktrinen i dag.

Luisa Morgantini, för GUE/NGL-gruppen. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag brukar inte utnyttja det demokratiska instrument som röstförklaringarna utgör. I dag gör jag det för första gången på min grupps vägnar.

För att förklara mig måste jag tyvärr säga att vi röstade mot ett betänkande som jag själv var med och utarbetade, både som föredragande för yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och som ledamot i utskottet för utveckling. Det här är verkligen ett bra betänkande och jag vill framföra ett varmt tack till Nirj Deva och utvecklingsutskottet för deras arbete.

Vi är faktiskt eniga med huvuddelen av texten: integreringen av konfliktanalyser i samarbete, stödet till civila och lokala samhällen, bekämpningen av spridningen av lätta vapen, behovet av en uppförandekod för soldater och polisen, hänvisningarna till reproduktiv hälsa, öppenheten i användandet av naturresurser och stöd till flyktingar. I betänkandet betonas även särskilt vikten av att införa ett jämställdhetsperspektiv. Så varför rösta mot det? Svaret är enkelt: på grund av att man i några punkter försöker införa militära inslag i utvecklingsstödet.

När detta parlament, utskottet för utveckling och Gay Mitchells betänkande redogjorde för förordningen och instrumentet för utvecklingssamarbete tydliggjordes det faktiskt att utvecklingsfonderna inte får användas till att finansiera militära utgifter. Det är därför vårt parlament i samband med landstrategidokument även har sett till att utvecklingsfonderna inte får användas till säkerhetsoperationer.

Hur kan våra olika resolutioner innehålla sådana motsägelser? Utvecklingsfonderna måste användas till utveckling, det vill säga utbildning, hälsa, jordbruk, lokalsamhällen och kvinnoorganisationer. Samarbetsresurserna är för få för att kunna utrota fattigdom och orättvisor och grundlägga fred. Därför kan inte militära kostnader inkluderas.

Skriftliga röstförklaringar**- Betänkande: Böge (A6-0504/2008)**

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) EU har beslutat att inrätta en "ny snabbinsatsmekanism för att hantera de kraftigt stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna ('livsmedelsmekanismen') och har godkänt en summa på totalt 1 miljard euro för tre år.

Ursprungligen föreslogs det att livsmedelsmekanismen skulle finansieras av marginalen i rubrik 2 (jordbruk) i den fleråriga budgetramen och sedan genom en revidering av taket för rubrik 4 (yttre åtgärder) i den fleråriga budgetramen. Det beslutades dock slutligen att den ska finansieras av flexibilitetsmekanismen, reserven för katastrofbistånd och en omfördelning inom rubrik 4 från stabilitetsinstrumentet.

För att kunna finansiera detta initiativ ska det interinstitutionella avtalet ändras för att man ska kunna öka de tillgängliga medlen i reserven för katastrofbistånd för 2008 till 479 218 000 euro (i löpande priser).

Eftersom vi anser att initiativets målsättningar är positiva, vill vi upprepa att det inte får reduceras till en ren utjämningspost eller villkor som gör det möjligt för EU att införa ett avtal inom Världshandelsorganisationen eller ekonomiska partnerskapsavtal med staterna i Afrika, Västindien och Stilla havet. Det får inte heller användas för att dölja det minskade stödet till EU-utveckling eller de enorma summor som tillgängliggjorts för att återlansera kapprustningen och militariseringen av internationella relationer, något som EU har främjat.

- Betänkande: Böge (A6-0474/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Detta nya ändringsförslag om budgeten handlar om utnyttjandet av EU:s solidaritetsfond (ca 7,6 miljoner euro för att hantera skadekostnader på 176 miljoner euro) för Cypern efter en period med allvarlig torka.

Kommissionen påpekar dock att "några ytterligare betalningsbemyndiganden inte behövs för att finansiera solidaritetsfondens utbetalningar till Cypern, eftersom det har konstaterats att tillräckliga anslag finns under rubrik 13 04 02 Sammanhållningsfonden". De resurser som behövs för att hantera naturkatastrofen kommer med andra ord att komma från Sammanhållningsfonden.

De "tillräckliga anslagen" i Sammanhållningsfonden finns tillgängliga bland annat på grund av förseningar av programgenomföranden i "sammanhållningsländerna". I stället för att tillämpa ett "solidaritetskoncept" som kan straffa ekonomiskt mindre utvecklade länder, skulle vi därför ha fattat beslut om att förhindra att struktur- och sammanhållningsåtgärderna fortsättningsvis underutnyttjas.

Vi vill även på nytt uppmärksamma behovet av att skynda på förfarandena för utnyttjande av solidaritetsfonden för att kunna se till att lokala katastrofer förblir kvalificerade och för att kunna bemöta de specifika naturkatastroferna vid Medelhavet som torka och bränder.

- Betänkande: Böge (A6-0493/2008)

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) De stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna är en extremt viktig fråga som kräver ett snabbt EU-ingripande om vi ska kunna motarbeta skadliga inverkningar på de mest behövande befolkningarna. Parlamentet föreslår därför i detta betänkande finansiering av en snabbinsatsmekanism till ett belopp av inte mindre än 420 miljoner euro för att man ska kunna hantera situationen. Det planeras närmare bestämt att utnyttja flexibilitetsinstrumentet i det interinstitutionella avtalet från 2006. I det gavs EU möjligheten att utnyttja ett flexibilitetsinstrument för att kunna tillåta finansiering av specifika identifierade kostnader som inte kan finansieras inom de tillgängliga taken under en eller flera rubriker i den fleråriga budgetramen.

Den rådande situationen uppfyller de institutionella kraven fullt ut och rättfärdigas utan tvekan av EU:s solidaritetspolitik. Därför har inga frågor ställts av beslutsfattarna med tanke på den allvarliga situationen.

Tiden blir alltmer knapp men om vi vidtar kraftfulla åtgärder kan det innebära skillnaden mellan en olycka och en mänsklig tragedi med ovissa följder för de här befolkningarnas framtida utveckling.

- Betänkande: Virrankoski (A6-0481/2008)

Derek Roland Clark (IND/DEM), skriftlig. – (EN) United Kingdom Independence Party röstade för detta betänkande eftersom 4,9 miljarder euro i outnyttjade anslag kommer att återges till de nationella regeringarna.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Under den nuvarande finansieringsperioden (2007 och 2008) har solidaritetsfonden utnyttjats nio gånger (Tyskland: 166,9 miljoner euro, Storbritannien: 162,3 miljoner euro, Grekland: 99 miljoner euro, Frankrike: 17,1 miljoner euro, Ungern: 15 miljoner euro, Slovenien: 8,2 miljoner euro och Cypern 7,6 miljoner euro) vilket sammanslaget blir omkring 477,3 miljoner euro jämfört med ett tak på 1 miljard euro per år.

Utan att ifrågasätta det uppenbara behovet av detta stöd och utan att gå in på förfarandet för att aktivera och göra stödet tillgängligt (vilket tar för lång tid) kan man ifrågasätta de utnyttjade anslagens ursprung, särskilt mot bakgrund av förslaget till ändringsbudget.

Samtidigt som det tveklöst finns ett stort behov av stöd vid naturkatastrofer kan de här anslagens ursprung med andra ord ifrågasättas, särskilt om de har tagits från sammanhållningspolitiken i stället för exempelvis från de anslag som avsatts för EU:s tilltagande militarisering. Vi tycker att sammanhållningspolitiken ska skyddas.

Slutligen vill vi återigen betona behovet av att göra ändringar i solidaritetsfonden för att man ska kunna snabba på förfarandena för att få tillgång till fonden samtidigt som man ser till att regionala katastrofer förblir kvalificerade och att man på ett effektivt sätt bemöter den specifika karaktären på naturkatastroferna vid Medelhavet, som torka och bränder.

- Förslag till Europeiska unionens allmänna budget – Budgetförfarandet 2009 ändrat av rådet

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Junilistan anser det möjligt att halvera medlemsstaternas avgifter till EU. Den största delen av EU:s pengar går till onödiga eller samhällsekonomiskt skadliga verksamheter, däribland jordbrukspolitiken, Sammanhållningsfonden, fiskeripolitiken samt stöd till olika former av informationskampanjer. Därtill kommer kostnaderna för Europaparlamentets pendlande mellan Strasbourg och Bryssel och för institutioner som Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén som borde läggas ned omedelbart.

Jordbrukspolitiken är särskilt förkastlig. Pengarna går från konsumenter till ofta mycket rika mottagare. Jordbrukare i världens fattiga länder förlorar genom konkurrensen från EU:s subventionerade jordbrukare.

Det kommer ständiga förmaningar från olika EU-institutioner till medlemsstaterna om vikten av att de minskar sina offentliga utgifter. Samtidigt kräver denna kammare ständigt ökade utgifter på EU-nivå. Detta är helt barockt. Medlemsstaternas offentliga utgifter går till skolor, sjukvård, forskning, infrastruktur och stöd till utsatta grupper i samhället. EU:s utgifter går till största delen till en vansinnig jordbrukspolitik, felriktade strukturfonder och finansiering av nedläggningsmogna EU-institutioner.

Vårt nej till budgetförslaget ska tolkas som ett krav på en kraftig nedskärning av EU-budgetens utgifter och en halvering av medlemsstaternas EU-avgift.

- Betänkande: Haug, Lewandowski (A6-0486/2008)

Kader Arif (PSE), skriftlig. – (FR) I EU:s budget för 2009 föreslog och uppnådde vi i socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet antagandet av en förberedande åtgärd för utveckling av social turism i EU.

Detta projekt syftar till att åtgärda det faktum att många medborgare hindras från att resa av ekonomiska skäl och denna orättvisa måste korrigeras genom att man garanterar alla rätt till semester. Projektet är dock även användbart för lokal planering och utveckling.

Genom att kombinera social blandning med lokal utveckling och genom att hjälpa allmänheten att få semester, gör social turism turistsektorn mer lönsam. Det ger därför möjligheter att utveckla turismen utanför säsongen, särskilt i områden där den här sektorn är mycket säsongsberoende. Det uppmuntrar även till ytterligare permanenta arbetstillfällen i den här ekonomiska sektorn. Social- och gemenskapsturismen visar således att det utan tvekan finns en sektor mellan fritidssektorn och den icke kreditvärdiga ekonomin och att den ekonomiska betydelsen inte är oförenlig med att så många människor som möjligt får semester. Sektorn hjälper även till med att stärka EU-medborgarskapen genom utbyte mellan medborgarna.

Detta visar hur viktig denna sektor är, både när det gäller ekonomisk avkastning och offentliga medel.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) När ekonomiska prognoser visar tecken på lågkonjunktur i olika medlemsstater (några är redan i teknisk recession) antar rådet och parlamentet en EU-budget för 2009 som från utbetalningssynpunkt är lägre än budgeten för 2008.

Om vi jämför det aktuella budgetförslaget för 2009 med det tak som nämns i den fleråriga budgetramen 2007–2013 för detta år – ett tak som vi då sade inte var tillräckligt för att kunna garantera "ekonomisk och social sammanhållning" i ett EU som ökat till 27 länder – ser vi att situationen har förvärrats och att det i denna budget fattas omkring 8 miljarder euro!

Sett till procentsatsen (0,89 procent) av EU:s bruttonationalinkomst är EU:s budget för 2009 den lägsta sedan Portugal anslöt sig till Europeiska ekonomiska gemenskapen.

Trots att parlamentet uttrycker "oro", särskilt om de "möjliga effekterna av en lågkonjunktur på EU:s medborgare" och de "extremt låga" utbetalningsnivåerna och genomförande av anslag inom sammanhållningspolitiken, stöder parlamentet denna budget. Till grund för detta ligger ett försök – utan att ifrågasätta det grundläggande – att förbättra sitt anseende bland arbetstagarna och folket i de olika länderna med förhoppningen att allt ska gå planenligt i det kommande parlamentsvalet i juni nästa år.

Vi röstade därför nej.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Budgeten för 2009 uppfyller inte helt våra förväntningar och bemöter endast till viss del de nya problemen och rådande bekymren. Den speglar tidigare antagna åtaganden och förutsättningar och ur den synvinkeln uppfyller den de nödvändiga kraven. Jag röstade för budgetens antagande, men jag vill ändå uppmärksamma er på följande punkter:

1. Det är bra att vi ökar anslagen för att stödja jordbruksutvecklingen i de utvecklingsländer som drabbas av matbrist. Vi måste dock komma ihåg att närmare 80 miljoner människor hotas av fattigdom och att 43 miljoner medborgare ligger i riskzonen för undernäring i EU.

2. Trots den gemensamma jordbrukspolitiken är inkomsten i jordbruksfamiljer betydligt lägre än i de familjer som försörjer sig på annat sätt.

3. I EU bevitnar vi jordbrukens systematiska kollaps och konkurser. Jordbruksprodukterna minskar och det utgör ett hot mot livsmedelssäkerheten. Samtidigt finns det personer som vill skära ned på jordbruksanslagen.

4. Både inom sammanhållningspolitiken och strukturpolitiken nämns territoriell, ekonomisk och social sammanhållning såväl som att man ska utjämna utvecklingsnivåerna och skapa rättvisa möjligheter till utveckling, särskilt i fattigare regioner. Sanningen är att de områden där jordbruksvillkoren är svåra och där infrastrukturen lämnar mycket att önska håller på att bli avfolkade.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Jag stödde antagandet av detta betänkande om förslag till EU:s budget för 2009 som Jutta Haug och Janusz Lewandowski har utarbetat. Det var viktigt att parlamentsledamöterna slutligen kunde nå en kompromiss med rådet beträffande finansieringen av parlamentets prioriterade mål, som att bekämpa lågkonjunkturrens följder samt åtgärder för att främja ekonomisk tillväxt, sammanhållning och sysselsättning.

Parlamentet kommer att öka de finansiella resurser som avsätts för social- och sysselsättningsstrategier, dvs. åtgärder för att främja konkurrens och sammanhållning. De resurserna kommer att omfatta socialfonden som kommer att få ytterligare 135 miljoner euro samt regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden. I den rådande svåra finansiella situationen i hela EU är initiativ för att främja utveckling och sysselsättning av yttersta vikt och det måste speglas i budgeten för 2009. Det är berömvärt att man i budgeten även har för avsikt att avsätta ytterligare resurser för att hjälpa små och medelstora företag.

Utvecklingsländerna kommer att kunna räkna med finansiellt stöd för att kunna lindra effekterna av plötsliga prisökningar på livsmedel. Ytterligare 1 miljard euro kommer även att avsättas för kampen mot hungersnöd i utvecklingsländerna. Jag välkomnar även det faktum att parlamentet har för avsikt att begränsa sina administrativa kostnader till under 20 procent av sina totala kostnader.

- Betänkande: Iacob-Ridzi (A6-0463/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för Monica Maria Iacob-Ridzis betänkande om EU:s handlingsplan för rörlighet för arbetstagarna (2007–2010).

Om vi vill skapa en riktig arbetsmarknad för EU krävs det att vi anpassar de nationella lagstiftningarna och slopar de administrativa förfaranden som ibland motarbetar arbetstagarnas rörlighet. EU har en grundläggande roll i harmoniseringen av de nationella sociala trygghetssystemen och rätten att överföra kompletterande pensionsrättigheter. Vidare är det viktigt att man anstränger sig för att öka informationsnivån för medborgarna, inte bara genom att förbättra Eures-portalerna utan även genom informationskampanjer i EU.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Även om detta betänkande innehåller olika rekommendationer som vi stöder, är de alla utarbetade i ett liberalt sammanhang. Så är fallet med försvaret av konceptet arbetsrörlighet, särskilt i den politik som rör den inre marknadens fullbordande där man ignorerar det faktum att en sådan politik faktiskt inte skyddar arbetstagarna.

Tillsammans med de godtagbara rekommendationerna betonas emellertid Lissabonstrategins ekonomiska och sociala aspekt i betänkandet och man glömmer att den strategin utgör den mest nyliberala politik som EU har. Detta har redan lett till förslag som det ökända Bolkesteindirektivet, så kallad "flexicurity" och rådets förslag till arbetstidsdirektiv.

Betänkandet utgör därför ännu ett propagandadokument i vilket man försöker dölja EU:s antisociala politik och ignorera nyliberalismens konsekvenser även om det är en hemlighet som redan har avslöjats. Det räcker med att läsa motsägelserna i punkterna 15 och 16 för att förstå varför vi avstod från att rösta.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Problemet enligt föredraganden verkar inte först och främst vara att avlägsna juridiska och administrativa hinder för arbetstagarnas rörlighet i EU, utan tvärtom det faktum att en sådan rörlighet inte är utbredd och framför allt inte obligatorisk. Det är en blandning av befolkningar i stor skala och ett påskyndande av EU-nationernas fall som vi erbjuds. Det är lönekonkurrens, social dumpning

och löneharmonisering (med sjunkande löner som följd) som övervägs. Med inrättandet av ett socialt trygghetskort med mycket otydliga gränsdragningar är det en urholkning och nedrustning av de nationella sociala trygghetssystemen som uppnås.

Fråga de arbetstagare i Frankrike som för några år sedan föreslogs att deras arbeten skulle skyddas om de bestämde sig för att släppa allt och åka till Rumänien och arbeta för några hundra euro i månaden vad de tycker om er rörlighet!

Att försöka lösa skatteproblemen och problemen med tillgång till sociala rättigheter för gränsarbetstagare eller arbetstagare som har startat en karriär i många medlemsstater är visserligen EU:s ansvar. Detta får dock inte ske på bekostnad av social säkerhet.

Zita Pleštinská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Arbetsrörligheten är ett av grundvillkoren för att vi ska kunna genomföra Lissabonstrategins målsättningar. Trots det hämmas den ständigt av administrativa, juridiska, skatterelaterade och sociala hinder. De administrativa hindren orsakas huvudsakligen av skillnader mellan inomstatliga arbetsmarknadslagar och medlemsstaterna bär till stor del ansvaret för detta.

Jag vill börja med att uttrycka min besvikelse över att några stater i EU-15 fortfarande tillämpar restriktioner på arbetsmarknaden mot arbetstagare från de nya medlemsstaterna trots att medborgarnas och regeringarnas farhågor i de förstnämnda länderna inte bygger på ekonomiska studier eller statistiska uppgifter.

Människor kommer till mig med många problem som de stöter på när de försöker utöva sin rättighet att röra sig utanför sitt hemland. De stöter på avslag när de vill få sin arbetserfarenhet erkänd i samband med rörlighet inom ramen för yrkesmässig utveckling och problem i samband med social trygghet och pensioner, särskilt i små och medelstora företag. Språkbarriärer är också ett av huvudhindren för arbetstagarna och deras familjers rörlighet och medlemsstaterna måste därför aktivt stödja språkinläring, särskilt för vuxna.

Det är min fasta övertygelse att folket genom effektiva mediekampanjer kan få relevant information om nätverket Eures som erbjuder en gemensam kontaktpunkt för arbetsrörlighet i EU, nätverket Tress eller instrumentet Solvit som är till för att lösa problem på den inre marknaden och problem som rör arbetsrörlighet.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för betänkandet eftersom arbetsrörlighet är en grundläggande rättighet för EU-medborgarna i enlighet med fördraget. Detta gör arbetsrörligheten till en av grundpelarna i EU:s sociala modell som gör det möjligt att uppnå Lissabonstrategins mål.

Jag gratulerar föredraganden till detta betänkande eftersom det förutom att uppmärksamma hinder för rörlighet på arbetsmarknaden för arbetstagare från de nya medlemsstaterna även innehåller viktiga detaljer som kompletterar EU:s handlingsplan för rörlighet för arbetstagarna som kommissionen har presenterat. Exempel på de detaljerna är stöd till de program som anpassar utbildningssystemet till arbetsmarknaden, ömsesidigt erkännande av utbildning och en utökning av nätverket Eures.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar!

Jag röstade för Monica Maria Iacob-Ridzis betänkande om EU:s handlingsplan för rörlighet för arbetstagarna för perioden 2007 till 2010. Jag delar åsikten att arbetsrörlighet mellan EU:s medlemsstater har bidragit till integreringen i EU på ett positivt sätt. Exempel på detta är hur lätt det nu är, jämfört med tidigare, att leva och arbeta en tid i ett annat land och möjligheterna (som ökar varje dag) att få tillgång till arbetserbjudanden i andra länder än sitt hemland. Nu måste vi försöka förbättra den juridiska, administrativa, skattemässiga och sociala situationen genom att slopa byråkratin i den här sektorn. Vi måste emellertid alltid ha i åtanke att EU genom sina åtgärder måste ta hänsyn till de socioekonomiska skillnaderna mellan medlemsstaterna.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Vid Europaparlamentets sammanträde i december hölls en omröstning om EU:s handlingsplan för kompetens och rörlighet som presenterades av utskottet för sysselsättning och sociala frågor.

Arbetsrörligheten är beroende av den grundläggande principen om rörelsefrihet för personer på den inre marknaden i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Jämte säkerheten utgör detta en av de grundläggande friheterna som EU-medborgarna har rätt till.

EU-lagstiftningen ska skydda invandrade arbetstagare från att förlora det sociala skydd som de har rätt till. Betydande framsteg har gjorts i den frågan men vi måste fortfarande sträva efter att avlägsna de administrativa och juridiska hinder för rörlighet som uppstår på grund av gällande lagstiftning i de enskilda medlemsstaterna.

Arbetsrörligheten kan faktiskt tjäna som ett verktyg för att stärka Lissabonstrategins ekonomiska och sociala omfattning. Rörligheten kan vara ett viktigt steg mot att uppnå en ny drivande kraft för EU:s socialprogram och bemöta en rad problem, som demografiska förändringar, globalisering eller teknisk utveckling.

Jag stöder EU:s handlingsplan för kompetens och rörlighet, inklusive initiativet att skapa en portal för information och rådgivning som innehåller råd för alla aspekter av arbetsrörligheten, som lediga arbeten, hälsovård och socialförsäkringar och ett ömsesidigt erkännande av utbildning och praktik.

- Betänkande: Novak (A6-0455/2008)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) Även om vi har planerat många strategier för livslångt lärande lämnar genomförandet av dem mycket att önska. Engagemang och insatser varierar från land till land. De positiva trenderna med offentliga medel till utbildning har tyvärr i allmänhet stannat upp. En adekvat andel av budgeten måste tilldelas vuxenutbildningarna. Det är nödvändigt eftersom vuxnas deltagande i livslångt lärande inte verkar vara på rätt spår. Det måste göras mer för att öka kompetensen bland vuxna och för att uppnå flexibilitet och säkerhet på arbetsmarknaden.

Arbetsgivarna måste uppmuntras att erbjuda sina anställda utbildning och praktik. Incitament för att göra det möjligt för lågutbildade arbetstagare att delta i utbildningsprogram rekommenderas. Man måste ta särskilt stor hänsyn till långtidsarbetslösa, speciellt till de med en missgynnad social bakgrund, människor med speciella behov, unga människor från anstalter, tidigare fängelsekunder och rehabiliterade droganvändare.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark och Anna Ibrisagic (PPE-DE), skriftlig.
– Röstförklaring till rapporten Genomförandet av arbetsprogrammet "Utbildning 2010"

Vi har i dag röstat för Novaks (EPP-ED, SL) initiativbetänkande om genomförandet av arbetsprogrammet "Utbildning 2010" (A6-0455/2008). Betänkandet innehåller många bra rekommendationer, inte minst gällande åtgärder för att underlätta rörligheten inom medlemsstaterna för studenter och arbetstagare.

Däremot anser vi inte att de rekommendationer som syftar till att påverka medlemsstaternas läroplaner är förenliga med subsidiaritetsprincipen. Antalet timmar gymnastik per studievecka och ett eventuellt införande av mediekunskap i nationella läroplaner bestäms bäst av medlemsstaterna själva.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Kommissionens rapport "Livslångt lärande som grundval för kunskap, kreativitet och innovation" från 2007 är en av en rad lägesrapporter som kommer ut två gånger per år om genomförandet av arbetsprogrammet "Utbildning 2010". I betänkandet ges en överblick av utvecklingen och en granskning av situationen i utbildningssamordningen inom ramen för Lissabonstrategins mål om att göra EU till både världens mest konkurrenskraftiga ekonomi och en ekonomi med full sysselsättning före 2010.

I betänkandet ges en värdefull insyn i olika utbildningsinitiativs framskridande, både framgångsrika och mindre framgångsrika, och i det dokumenteras också de resurser och åtgärder som ska leda till ytterligare förbättring. Betänkandet innehåller tydliga mål och hållbara statistiska indikatorer och riktlinjer.

Jag stöder de insatser som görs för att vi ska nå vårt överenskomna mål inom Lissabonstrategin och jag ger betänkandet mitt välförtjänta stöd.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Detta betänkande innehåller några viktiga och godtagbara rekommendationer om ett bättre ekonomiskt och socialt stöd, kompletterande åtgärder, integrering av invandrare och minoriteter och om vikten av idrott i skolan. Dessutom betonar man i betänkandet behovet av ett större stöd till förskoleutbildningar och till lärare och elever, särskilt i förskole- och grundskoleutbildningen. I betänkandet stöder man emellertid kommissionens förslag, inklusive Lissabonstrategin, och man insisterar på en tillämpning av Bolognaprocessen och ignorerar fullständigt de praktiska konsekvenserna.

På grundval av kommissionens rapport "Livslångt lärande som grundval för kunskap, kreativitet och innovation" godtar man i betänkandet inte bara bilden av de framsteg som gjorts och de områden där framstegen är otillräckliga, utan man föreslår även åtgärder för att kunna ändra på situationen enligt mål som inte alltid är helt lämpliga med tanke på att man godtar och insisterar på att nyliberalism tillämpas i utbildningssystemet. Det innebär därför ett politiskt ställningstagande som även kan ses som en riktlinje för de kommande åren. Det är därför vi inte är eniga med betänkandet.

Vi kan faktiskt inte godta att till exempel en modernisering av den högre utbildningen ska innebära en komplettering av Bolognareformerna och ökad sponsring från den privata sektorn, särskilt när den offentliga högre utbildningen kvävs i exempelvis Portugal.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Återigen vill Europaparlamentets utskott för kultur och utbildning ge sig in på utbildningsområdet. Vi i Junilistan påpekar än en gång i denna kammare att utbildningspolitiken är ett politikområde för vilket det politiska ansvaret ligger på medlemsstaterna.

Som alltid fantiserar Europaparlamentets kulturutskott fritt i sina betänkanden. Detta betänkande tar åter upp frågan om idrott i skolan. I förslaget till punkt 4 framförs åsikten att minst tre idrottslektioner per vecka bör föreskrivas i läroplanen.

Detta är ännu ett exempel på hur EU:s politiker och tjänstemän går in på vilka områden och vilka detaljnivåer som helst i sin iver att centralisera den politiska makten. Subsidiaritet hyllas i festtalen men respekteras aldrig i den politiska praktiken.

Vi anser att Europaparlamentet inte har med detta område att göra och har därför röstat nej till det.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Utbildning och yrkesförberedning är drivkraften bakom Lissabonstrategin. Omfattande strategier och instrument för livslångt lärande, särskilt den europeiska ramen för kvalifikationer, Europass, ramen för nyckelkompetenser och rekommendationerna för rörlighet och för att säkerställa kvalitet i den högre utbildningen bör tillämpas mer konsekvent i samtliga medlemsstater. Deras regeringar måste inta en mycket dynamisk roll i utbildningspolitiken. Även om harmoniseringen av ett europeiskt referenssystem för utbildning inte kommer att ske förrän 2010 skulle ett påskyndat genomförande av den europeiska ramen för kvalifikationer i samtliga medlemsstater begränsa de svårigheter som EU-medborgarna drabbas av nu.

Rörlighet bland studenter och lärare är en grundläggande aspekt av arbetsrörligheten. Vi måste öka uppmärksamheten på initiativ som Bolognaprocessen och programmen Comenius, Erasmus och Leonardo da Vinci som gör det möjligt att studera utomlands och som belyser vikten av arbetsrörlighet i framtiden.

Ett framgångsrikt utbildningssystem beror framför allt på studieplanens och undervisningens kvalitet. Vi måste snarast införa undervisning om EU-medborgarskap i studieplanerna – program som syftar till att undervisa i främmande språk, konsumentskydd, miljöskydd och kampen mot klimatförändringarna. Det är viktigt att medlemsstaterna avsätter tillräckliga medel för lärarnas sociala trygghet och anställer och utbildar framför allt språklärare.

Jag är fullkomligt övertygad om att det kommer att uppstå en brist på utbildade specialister av hög kvalitet om vi misslyckas med att göra läraryrket mer attraktivt.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för Ljudmila Novaks betänkande om livslångt lärande som grundval för kunskap, kreativitet och innovation och i synnerhet för genomförandet av arbetsprogrammet "Utbildning 2010".

Jag är enig med hennes argument att åtgärder på utbildningsområdet förtjänar systematiskt stöd av EU i form av inriktade strategier i framför allt kritiska sektorer som enligt kommissionens rapport från 2007 kräver förbättringar. De inkluderar livslångt lärande, offentliga medel och privata investeringar i utbildning, andelen elever som hoppar av skolan (en för hög andel redan på mellan- och högstadienivå) samt utbildningarnas relevans jämfört med arbetsmarknaden. Jag vill även belysa det faktum att utbildning, forskning, innovation och kunskapsöverföring är viktiga för dagens och morgondagens EU och därför bör gemensamma insatser göras på både nationell nivå och EU-nivå.

Tomáš Zatloukal (PPE-DE), skriftlig. – (CS) Fru talman! Jag röstade för Ljudmila Novaks betänkande "Utbildning 2010". Jag håller med om att det finns ett behov av att stödja effektivitet i de olika utbildningssystemen. Ett effektivt sätt att ge alla barn, inklusive de som har missgynnad bakgrund, möjlighet till livslångt lärande är att förbättra kvaliteten på förskoleutbildningen. Den efterföljande utbildningen på låg- och mellanstadienivå måste uppmuntra eleverna att tänka kreativt och utveckla individuella talanger och färdigheter som kan hjälpa dem på arbetsmarknaden.

Vi måste öka kvaliteten på den specialiserade utbildningen och även intresset för de kurser som erbjuds. Framför allt måste vi koppla samman utbildningen med ekonomin så att den förstnämnda överensstämmer med arbetsmarknadens behov – inte bara inom EU, utan främst inom bestämda regioner. Beträffande universitetsutbildningen stöder jag behovet av en modernisering av kursutbudet så att det uppfyller dagens

och framtidens socioekonomiska krav. Vuxenutbildningar bör inriktas på att främst stödja personer som har den minst gynnsamma ställningen på arbetsmarknaden och arbetsgivare som erbjuder sina anställda livslångt lärande.

- Betänkande: Thyssen (A6-0441/2008)

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose and Britta Thomsen (PSE), skriftlig. – (DA) Den danska delegationen inom Europaparlamentets socialdemokratiska grupp är i princip enig med att det krävs en certifiering av en tredje part för vissa sorters leksaker för att man ska kunna säkerställa att de produkterna följer EU-reglerna. Detta ändringsförslag är emellertid inte formulerat på ett sätt så att det målet kan uppnås och dessutom skulle ett antagande av ändringsförslaget resultera i att hela kompromissen kollapsade. Vi vill förbättra säkerhetskraven för leksaker och vi tror att det generellt sett bäst uppnås genom att godkänna den kompromiss som Europaparlamentet och rådet har nått.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Leksakssäkerhetsdirektivet är ett extremt viktigt steg för att vi ska kunna se till att våra barn är trygga. Det var absolut nödvändigt att utöka omfattningen och tydliggöra lagstiftningen om denna mycket viktiga fråga. Åtgärder som att skärpa tillverkarnas och importörernas ansvar och att på ett rationellt sätt utöka antalet förbjudna material är bevis på hur kraftfullt denna fråga har bemötts.

Jag måste gratulera föredraganden som, samtidigt som hon framgångsrikt utarbetar regler som ska garantera barns säkerhet, tar hänsyn till de små och medelstora företagens överlevnad och stabilitet i den sektorn.

Vi borde dock tänka på det ökade ansvar som lagstiftningen för med sig för medlemsstaterna. För att uppnå detta direktivs mål, nämligen våra barns säkerhet, måste medlemsstaterna uppfylla sina åtaganden som nu ökar i form av marknadsövervakning.

Med tanke på situationen i Portugal och den ansvariga myndighetens (under statskontroll) misslyckanden med att kontrollera marknaden uppmanar jag medlemsstaterna att ta sitt ansvar. Den utveckling av säkerheten som följer av det här direktivet måste åtföljas av en effektiv och ansvarstagande kontrollåtgärd från medlemsstaternas sida.

Gérard Deprez (ALDE), skriftlig. – (FR) Leksaker måste vara säkrare än andra produkter eftersom barn är mycket utsatta konsumenter. Farliga leksaker finns emellertid redan inom EU. Vi kan därför vara nöjda med den kompromiss som parlamentet och rådet har nått om en text som fastställer en rad säkerhetskriterier som måste uppfyllas innan en leksak får säljas på EU-marknaden.

Som det brukar vara med kompromisser, erbjuder denna text både fördelar och besvikelser.

Exempel på fördelar är enligt min mening i synnerhet kravet på en garanti från tillverkarna att deras leksaker inte är skadliga för barns hälsa eller säkerhet, de höjda gränsvärdena för giftiga metaller, det ökade förebyggandet av kvävnings- och stryprisker orsakade av små löstagbara delar och tydligare varningar på förpackningar eller på själva leksakerna.

De förbättringarna gjorde att jag röstade för den slutliga texten.

Beträffande besvikelserna kan jag nämna – bortsett från de många undantagen från förbudet mot cancerframkallande ämnen, mutagena och giftiga ämnen – övergivandet av idén med certifiering av självständiga tredje parter. Jag röstade för den bestämmelsen men den antogs inte och det beklagar jag.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) I parlamentsledamot Marianne Thyssens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om leksakers säkerhet föreslås det att säkerhetsåtgärderna ska utökas och att användandet av farliga tungmetaller ska begränsas i leksaksproduktionen. Förslaget syftar till att revidera nuvarande direktiv (88/378/EEG) och innehåller en fullständig översyn för att man ska kunna följa bestämmelserna i beslutet om en gemensam ram för saluföring av produkter.

Förslaget syftar till att utöka direktivets omfattning beträffande "produkter med flera användningsområden", dvs. bland annat leksaker, och därmed öka antalet produkter som berörs av direktivet. Bland annat har de frågor som rör kvävningsrisker och lagstiftningen om kemikalier som används i tillverkningsprocessen tagits upp för att ta bort eller minska riskerna för barn. Detta betänkande kom lagom till jul och har mitt fulla stöd.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för Marianne Thyssens betänkande om leksakers säkerhet eftersom jag tror att den antagna kompromissen kan stärka säkerhetskraven för leksaker om tillverkarna

och importörerna måste ta större ansvar för saluföringen av sina produkter och även öka kraven på marknadsövervakningen i medlemsstaterna.

Jag beklagar dock att ändringsförslag 142 inte antogs. I det krävdes att leksaker skulle bedömas av ett oberoende laboratorium innan de salufördes på marknaden för att man skulle kunna garantera deras säkerhet.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Syftet med detta förslag till direktiv är att införa bättre säkerhetskrav för leksaker, huvudsakligen i samband med användning av kemiska ämnen och elektriska produkter. Den nya lagstiftningen tar även upp fysiska och mekaniska aspekter för att man ska kunna minska risken för kvävning. Den fastställer även åtgärder för att stärka medlemsstaternas marknadsövervakning samt nya förpliktelser för tillverkarna.

Målet är således att förbättra det nuvarande direktivet och ha de nya säkerhetsrisker i åtanke som kan uppstå när nya sorters leksaker som kan komma att tillverkas av nya material utvecklas och saluförs.

Många frågor dök emellertid upp under debatten och omröstningen om förslagen i direktivet. Kommissionens garantier fanns inte tillgängliga under omröstningen, vilket ledde till ett mindre intermezzo.

Dessutom finns det experter som är bekymrade över att krav som inte fullständigt stoppar användningen av ämnen som är cancerframkallande, mutagena eller reproduktionstoxiska (s.k. CMR-ämnen) ska behållas, även om nya restriktioner införs.

Det råder även meningsskiljaktigheter om gränsvärdena för metaller, särskilt arsenik, kadmium, krom, bly, kvicksilver och tenn, som är mycket giftiga och som därför inte bör användas i delar till leksaker som barn kan komma åt.

Vår grupp röstade därför nej.

Robert Goebbels (PSE), skriftlig. – (FR) Jag avstod från att rösta om direktivet för leksakers säkerhet i protest mot det odemokratiska förfarandet att konfrontera Europaparlamentet med betänkanden som har förhandlats fram under informella trepartsmöten. Det förhindrar oss att utföra vårt arbete på det vanliga sättet.

Dessutom speglar det föreslagna direktivet absurditeten i säkerhetsprincipen. Lagstiftaren skapar regel på regel och förbud på förbud för att lätta sitt samvete medan barnen hånar dessa regler genom att leka.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Parlamentet har antagit leksakssäkerhetsdirektivet. Det är ett utmärkt direktiv som förbättrar säkerheten på leksaker som våra barn leker med. Det är ett särskilt viktigt steg i en tid när antalet rapporter om olyckor orsakade av leksaker ökar, som exempelvis att barn sväljer delar av dåligt monterade leksaker. Det är värt att betona att ett stort antal (ca 80 procent) av leksakerna på EU-marknaden importeras från Kina.

I direktivet har man lyckats förena konsumenternas intressen och leksaksindustrins intressen. Det gläder mig att en överenskommelse har nåtts om något som för mig som förälder är en huvudfråga i lagstiftningen. Båda sidorna kommer att tjäna på direktivet. Konsumenterna kan vara säkra på att de leksaker som når EU-marknaden och hamnar i deras barns händer uppfyller de stränga säkerhetsnormerna och är fria från alla giftiga ämnen och innehåller tydliga läsliga varningar som kan läsas av dem som köper leksakerna.

Leksaksindustrin har ofta uppmärksammat det faktum att vi inte kan kompromissa med våra barns säkerhet och det är därför den är för ändringsförslagen. De får dock inte utgöra ett hot mot tillverkarnas position på EU-marknaden. Den framförhandlade överenskommelsen kommer att innebära garantier för de här affärsrörelserna och även ge dem ytterligare två år till att anpassa sig till den nya lagstiftningen om kemiska ämnen.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Fru talman! Jag röstade för direktivet om leksakers säkerhet eftersom det innebär en värdefull förbättring. Det gör mer än att garantera leksakers säkerhet och därmed barns hälsa genom att nya förbud om allergiframkallande ämnen och CMR, tungmetaller och delar som innebär kvävningsrisk införs.

Det är en lyckad och balanserad kompromiss i vilken man tar hänsyn till att de flesta av EU:s 2 000 leksakstillverkare är försiktiga och medvetna om sitt ansvar som producenter. De ska inte behöva lida för några få importörers oansvarighet.

Lagom till jul sänder leksakssäkerhetsdirektivet ut en signal om att EU är villigt och kapabelt att skydda konsumenterna och deras ömtåliga barn på ett mer effektivt sätt. Vi får dock inte glömma att all lagstiftning

i världen inte kan axla föräldrarnas ansvar. Leksakssäkerhetsdirektivet kan inte på egen hand garantera att det som finns i julklappen är bra för barnet.

Mairead McGuinness (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för Marianne Thyssens betänkande och var nöjd med det även om några ordningsfrågor nästan kom i vägen för den slutliga omröstningen.

Säkra leksaker är ett måste och EU ska vara och är en ledare när det kommer till säkerhetsfrågor.

Ett totalt förbud mot användning av kemiska ämnen som är cancerframkallande, mutagena eller reproduktionstoxiska är viktigt. Trots att det finns en undantagsregel som grundas på fall till fall, bör den tillämpas endast efter att EU:s vetenskapliga kommitté har rådfrågats.

Det är även bra att allergiframkallande dofter förbjuds och 55 sådana ämnen kommer nu att tas bort från leksaker.

Mycket stränga regler med maximinivåer för tungmetaller införs också.

Alla föräldrar som köper leksaker denna jul förutsätter att leksakerna är säkra. Detta reviderade leksakssäkerhetsdirektiv skulle kunna förbättra situationen mycket om det bara hade funnits på plats före jul.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Det finns inget bättre bevis än att presentera specifika fakta. Tidningar i Rumänien har faktiskt just i dag publicerat resultaten av en granskning utförd av rumänska konsumentskyddsverket. Nyligen utfördes en inspektion och det noterades att 90 procent av de granskade leksakerna inte var säkra.

Vissa leksaker hade inga användarinstruktioner och angav inte någon rekommenderad åldersgräns. Granskarna hittade också leksaksvapen och svärd som de ansåg vara farliga. Andra leksaker hade små löstagbara delar.

Enligt granskningens resultat är Kina fortfarande huvudkällan till farliga leksaker men är trots det EU:s huvudleverantör. Det krävs radikala åtgärder i den här frågan för våra barns hälsas skull.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. – (NL) Trots att denna nya lag om säkra leksaker innebär ett steg i rätt riktning låter man några möjligheter gå till spillo i lagen. Det är därför jag inte röstade för betänkandet.

Som exempel kan jag nämna det faktum att användningen av vissa allergiframkallande och kemiska ämnen som bland annat är cancerframkallande, mutagena eller reproduktionstoxiska ska stoppas men inte förbjudas helt och hållet, utan gradvis avvecklas. Det finns heller inga bindande mål för ljudleksaker.

Något som är positivt är att leksaksimportörerna enligt lagen kommer att likställas med tillverkarna. Mindre positivt är direktivets halvhjärtade granskningsbestämmelse om leksakssäkerhetsnormer, eftersom tillverkarna själva hålls ansvariga för säkerhetsaspekten.

Direktivet föreskriver förvisso att medlemsstaterna måste utföra stickprovskontroller, men jag är rädd att den bestämmelsen inte är tillräckligt förpliktande.

Att kontrollera säkerhet är godtyckligt och fram till i dag finns det egentligen ingen europeisk kvalitetsstämpel som gör att föräldrarna kan fatta välgrundade beslut och på så sätt undvika leksaker som kan vara skadliga för deras barns hälsa. Obligatorisk certifiering utförda av oberoende parter skulle kunna lösa det problemet. Både USA och Kina tar produktsäkerhet på mycket stort allvar och nyligen röstade jag för ett införande av en lagstiftning som gör sådana kontroller obligatoriska. Varför släpar EU efter i den här frågan?

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Behovet av att uppdatera de nuvarande reglerna om leksakssäkerhet har funnits under en lång tid. Jag välkomnar dagens omröstning. Barns säkerhet måste vara vår högsta prioritet och jag hoppas att leksaksindustrin tar hänsyn till detta.

Bernadette Vergnaud (PSE), skriftlig. – (FR) Jag tyckte att kompromissen om Mariannes Thyssens betänkande var för vag i de frågor som rör säkerhetsregler och användning av kemiska ämnen i leksaker. Dessutom antogs inte ändringsförslaget om att leksakers säkerhet ska granskas av oberoende parter även om det verkar uppenbart att barns säkerhet bör prioriteras framför en eller två stora industrigrupperns intressen. Jag har alltid varit för en strängare kontroll av produkter i allmänhet och särskilt för produkter som tillverkas för barn. Det betyder att det sista misslyckade innehållet i texten – som inte uppfyller våra ursprungliga ambitioner även om den innehåller några framsteg – gjorde att jag avstod från att rösta.

- Betänkande: Mann (A6-0424/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen syftar till att stödja och främja inlärares rörlighet över gränserna och tillgången till livslångt lärande (ECVET). Som ett operativsystem genom ECVET kommer överföring, erkännande och ackumulering av läranderesultat att förbättras. Den europeiska referensramen för kvalifikationer (EQF) tillhandahåller redan de instrument som behövs för att "översätta" olika bedömningsmetoder av de olika kvalifikationer som finns i EU. ECVET erbjuder ett ytterligare instrument för översättning och överföring genom en gemensam metodisk ram som ska underlätta överföringen av läranderesultat från ett system till ett annat. Vikten av att investera i vår kunskapsbaserade ekonomis framtid kan inte betonas nog och denna gränsöverskridande metod att erkänna utbildningsresultat ger oss möjligheten att göra det. Förslaget att införa detta system har mitt fulla stöd.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Yrkesutbildning är ett område som har fått särskild betydelse de senaste åren.

Att införa ett europeiskt system för meritöverföring inom yrkesutbildningen kommer att hjälpa utvecklingen på traven och utöka det europeiska samarbetet inom utbildningssektorn.

Det kommer även att förbättra rörligheten och överföringen av meriter på nationell nivå mellan olika sektorer i ekonomin och inom arbetsmarknaden.

Yrkesutbildningarna utgör en viktig del av EU:s försök att hantera de sociala problem som uppstår i åldrande samhällen och för att omstrukturera sin position i den globala ekonomin och lösa ekonomikrisen.

Jag tycker därför att det är viktigt att medlemsstaterna validerar icke-formell och formell utbildning, särskilt i en tid när antalet examinerade från yrkesutbildningar kommer att sjunka dramatiskt mellan 2009 och 2015. Samtidigt kommer behovet av personal med yrkesutbildning som kan ta de lediga jobben på arbetsmarknaden öka betydligt. Jag tycker därför att det är särskilt viktigt att EU:s byråer aktivt stöder samarbetet mellan medlemsstaterna och EU-företagen på det här området, baserat på ett kostnadsfördelningsystem.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Att förbättra yrkesutbildningarna är en av de viktigaste åtgärderna för att man ska kunna uppfylla Lissabonstrategins mål, dvs. ekonomisk tillväxt, konkurrenskraft, sysselsättning och social sammanhållning.

Det föreslagna europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen (ECVET) är ett av några initiativ på EU-nivå på området utbildning. Läranderesultaten varierar mycket på grund av de olika nationella utbildningssystemen och yrkesutbildningssystemen. ECVET är en metodisk ram som omfattar förvärvade kunskaper, färdigheter och kompetens och som bemöter problemet om hur meriter ska överföras och ackumuleras och placerar dem i ett kvalifikationssammanhang. Systemet underlättar den gränsöverskridande arbetsrörligheten och gör det lättare att bedöma de meriter som erhållits utomlands.

ECVET kan vara ett värdefullt instrument för att anpassa yrkesutbildningar till arbetsmarknadens behov. Ett villkor är dock att man i systemet tar hänsyn till särskilda nationella och regionala omständigheter. Det måste också motsvara användarnas behov, dvs. arbetstagarnas och affärsmännens behov, inklusive små och medelstora företag och EU:s mindre arbetsplatser. Det här systemet underlättar gränsöverskridande rörlighet och även tillgången till livslångt lärande när det gäller yrkesutbildningar. Det kommer att göra det möjligt för människor som studerar att göra sina egna karriärval.

Jag tror att ett införande av ECVET kommer att innebära ett betydande bidrag i skapandet av en EU-arbetsmarknad, om de tillhörande administrativa bördorna minskas.

- Betänkande: Ehler (A6-0494/2008)

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) Jag håller med om föredragandens ord om det som bekymrar så många EU-medborgare.

Att det har vidtagits samordnade EU-åtgärder i denna fråga uppmärksammar det faktum att EU kan förändra människors liv till det bättre till och med under den rådande finansiella situation som krisen innebär.

Föredraganden har förstått vilka konkreta åtgärder som krävs och det har varit till hjälp för att göra detta förslag genomförbart.

- Betänkande: van den Burg (A6-0462/2008)

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för detta betänkande som förenklar redovisningsförfarandet för små och medelstora företag och minskar deras administrativa bördor.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Kommissionens åtgärder för att uppmuntra en förenkling och harmonisering av EU:s bolagslagar med syftet att främst minska den administrativa bördan med 25 procent före 2012, är nödvändiga för att man ska kunna öka EU-företagens effektivitet och göra affärslivet i EU mer attraktivt genom att man sparar omkring 150 miljarder euro.

Det initiativ som rör översynen av de bestämmelser som ingår i det fjärde och det sjunde bolagsrättsdirektivet – när det gäller att undvika förpliktelsen att offentliggöra redovisningsuppgifter och upprätta sammanställd redovisning, inte bara för små företag utan även för medelstora företag eller moderföretag med dotterbolag som inte anses vara fysiska – omfattar även föredragandens bidrag och stöd och garanterar framtida stabilitet och säkerhet för en rättslig ram som passar det område som har en betydande roll i skapandet av arbetstillfällen inom EU.

Jag välkomnar även den tyngdpunkt som föredraganden har lagt på behovet av öppenhet och bestämmelsen om korrekt information för alla berörda parter, särskilt beträffande ett utbrett genomförande av ekonomiska och finansiella rapporteringssystem baserade på information och kommunikationsteknik.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Icke van den Burgs betänkande om ändringsförslag när det gäller krav på offentlighet för medelstora företag och skyldigheten att upprätta sammanställd redovisning är ett bra rättsligt dokument.

Betänkandet har utarbetats av utskottet för rättsliga frågor och syftar på kort sikt till att förenkla driftsvillkoren för småföretagen i EU. Först och främst syftar det till att underlätta deras förpliktelse att offentliggöra information som rör bolagsbildningskostnader som betraktas som tillgångar (kostnader för att starta affärsverksamheten) samt förpliktelsen att upprätta sammanställd redovisning i fall då ett moderbolag endast har ringa betydelse.

Jag tycker att inte utgör något hot mot öppenheten att man inom ramen för harmoniseringen av bolagsrättslagstiftningen gör det möjligt inte bara för små utan även för medelstora företag att dra nytta av undantag. Jag tror faktiskt snarare på motsatsen och detta initiativ kan minska deras administrativa och finansiella bördor avsevärt.

- Betänkande: Moreno Sánchez (A6-0437/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – Vi fyra svenska socialdemokrater i Europaparlamentet valde i slutändan att rösta för Javier Moreno Sánchez betänkande. Vi delar vissa delar av den oro som folk uttrycker över den utveckling som Frontex går mot. Vi tycker inte att Frontex ska militäriseras och röstade därför för ändringsförslag 2. Frontex får heller inte innebära att EU bygger högre murar mot omvärlden, utan det är viktigt för oss att EU:s stater för en generös flyktning- och migrationspolitik. Vi välkomnar emellertid den diskussion kring Frontex som ärendet bidragit till i Europaparlamentet. Det är positivt att Europaparlamentet uppdragit till Frontex att inkludera kampen mot människohandel i sitt uppdrag och också att man ser över så att EG-rätten överensstämmer med den internationella rätt som annars är tillämplig på området, detta för att EU på ett så effektivt sätt som möjligt ska kunna sätta in insatser för att hjälpa människor i nöd.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Frontex är ansvarig för samarbetet vid EU:s yttre gränser och särskilt för kampen mot olaglig invandring. Frontex existerar endast på grund av att gränskontrollerna avskaffades samt Bryssels och medlemsstaternas regeringars vilja att driva en aktiv invandringspolitik. Det är inte förhastat att dra slutsatsen att en EU-byrå som denna kommer att bli värdefull jämfört med ett traditionellt samarbete mellan regeringarna om man utgår från en annan aspekt, nämligen skillnaderna mellan Europol och Interpol när det gäller deras effektivitet och användbarhet.

Dessutom ser det ut som att Frontex uppgifter kommer att utökas och bli mer komplicerade och faktiskt oöverstigliga så länge man inte tar itu med problemets ursprung. Å ena sidan är EU fortfarande ett socialt och ekonomiskt eldorado för så kallade olagliga invandrare, trots de faror de upplever på resan och de problem de stöter på. Å andra sidan hotas den bristfälliga samarbetspolitiken av invandrande välutbildade människor, något som EU har sig självt att skylla. Det är därför mycket viktigt att invandringens sugpumpseffekt och de kommande strategierna stoppas.

Slutligen vill jag betona att det faktiskt finns lokala föreningar som kämpar mot olaglig invandring. Ett exempel är Emile Bombas Alcec i Kamerun. De förtjänar hjälp och stöd.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Europaparlamentet kunde inte ha uppmärksammat internationella invandrardagen på ett sämre sätt än genom att anta en rapport som förespråkar en förstärkning av Frontex och som välkomnar rådets antagande av den europeiska pakten om invandring och asyl.

Precis som Frontex är det omänskliga "återvändandedirektivet" en av de centrala pelarna i EU:s kriminaliserande, säkerhetsinriktade, utnyttjande och elitistiska invandrapolitik.

Efter att detta direktiv antagits av parlamentet antog även rådet (transport, telekommunikation och energi) det den 9 december utan någon större entusiasm, tack vare att den portugisiska regeringens röstade ja.

Parlamentsledamöterna från Portugals socialdemokratiska parti kan försöka dölja sitt partis och sin regerings uppförande, men sanningen är att den senare röstade för detta skamliga direktiv i Europarådet.

Det är nu mycket viktigt att kämpa mot detta direktiv under dess införlivandeprocess i Portugal. Det betyder att vi måste fördöma omänskligheten i det och det faktum att det bryter mot de mänskliga rättigheterna. Vi måste även mobilisera alla de som kämpar för invandrades mänskliga värdighet.

Portugisiska kommunistpartiet kommer att fortsätta leda kampen för att det skamliga innehållet i detta direktiv ska förkastas och för att FN:s internationella konvention om skydd av alla migrerande arbetstagares och deras familjemedlemmars rättigheter ratificeras.

Carl Lang och Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. – (FR) I skäl B i betänkandet står det att "den olagliga invandringen är ett gemensamt europeiskt problem". Det här är sannerligen sant med tanke på att tusentals olagliga invandrare varje månad landstiger på de italienska, grekiska och spanska kusterna i jakt på ett europeiskt eldorado.

För att bemöta detta problem, som vi inte får glömma huvudsakligen beror på Schengenavtalen och de avskaffade kontrollerna vid medlemsstaternas inre gränser, har EU inrättat en europeisk kontrollbyrå för de yttre gränserna, nämligen Frontex.

För inte så länge sedan var Frontex bara ett påfund utan resurser, anställda och makt, men i dag verkar det som att Frontex befogenheter sträcker sig till att kunna ge stöd för gemensamma återvändandeaktioner och den bidrar även till liten del till den dagliga kampen mot olaglig invandring.

Vi måste dock komma ihåg att det är poänglöst att stänga igen några få kryphål som gör det möjligt för olagliga invandrare att ta sig in om inte samtliga medlemsstater agerar på samma sätt och fördömer Schengenavtalen och återinför riktiga kontroller vid sina gränser, på både land och hav.

- Betänkande: Susta (A6-0447/2008)

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Vår marknad svämmar över av ett växande antal varumärkesförfalskade produkter. Det innebär ett allvarligt problem för de av EU:s företag som arbetar lagligt och följer säkerhetsreglerna och som inte kan tävla mot de billigare varumärkesförfalskade varorna. Något som är ännu värre är dock att varumärkesförfalskade livsmedel, bildelar, skönhetsprodukter, leksaker och särskilt läkemedel även utgör ett allvarligt hot mot konsumenternas liv och hälsa.

Den nuvarande lagstiftningen innehåller kryphål som ger varumärkesförfalskade produkter enkel tillgång till vår marknad. Till exempel erbjuder polsk lagstiftning ingen definition av varumärkesförfalskade läkemedels kännetecken. Att ta varumärkesförfalskad medicin är definitivt inte samma sak som att använda en varumärkesförfalskad parfym. Om människor inte känner till detta problem och använder varumärkesförfalskade läkemedel kan det få tragiska konsekvenser.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jag stödde Gianluca Sustas betänkande. Varumärkesförfalskning kan skada sysselsättningen, orsaka ohälsa och utgöra en inkomstkälla för internationella kriminella gäng och terrorister. Det är därför extremt viktigt att parlamentet, rådet och kommissionen vidtar alla nödvändiga åtgärder för att råda bot på detta problem.

Trots detta skapar multinationella bolag i sin jakt på maximala vinster ett klimat som uppmuntrar till produktion av varumärkesförfalskade varor och allmänhetens acceptans för detta. Jag ska ge ett exempel. Regionskodning av DVD-skivor leder till stora prisskillnader i regioner som konsumenter endast kan få tillgång till genom att olagligt anpassa sina DVD-spelare eller köpa olagliga piratkopior av DVD-skivor

eftersom en global gemensam marknad för deras produkt har förhindrats på grund av ett tekniskt missbruk av lagen. Föreställ er andra företag ge fritt utlopp för sin jakt på vinster på liknande sätt över gränserna.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Varumärkesförfalskning är inte bara ett problem med tanke på respekten för immaterialrätten. Som föredraganden betonar tar denna företeelse kol på alla försök att vara nyskapande, gör så att tusentals kvalificerade och okvalificerade arbetstillfällen försvinner från EU och lägger grunden för en underjordisk ekonomi som kontrolleras av organiserad brottslighet. Denna olagliga verksamhet kan även hota konsumenternas hälsa och säkerhet och orsaka allvarliga miljöskador.

Problemet med de faror som följer med importerade varor och deras kvalitet är mer utbredd och varumärkesförfalskning ökar bara riskerna genom att konsumenterna vilseleds. De här varornas ursprungsländer är välkända, med Kina i toppen. EU går till och med ibland med på att öppna sin marknad för varor som inte uppfyller de normer som EU påtvingar sina egna producenter. Exempel på detta är klorbehandlad kyckling som är billigare att producera än kycklingar som måste genomgå veterinärkontroller.

I den rad av åtgärder som föredraganden föreslår (bilateral eller multilateral avtal, samarbete med ursprungsländerna, samarbete mellan berörda europeiska tjänster osv.) finns det två uppenbara fel: handelssanktioner mot stater som accepterar varumärkesförfalskningen samt införandet av ett allmänt nationellt och europeiskt preferenssystem.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Junilistan är anhängare av den fria inre marknaden och välkomnar konstruktiva förslag som syftar till att motverka marknadsstörande företeelser, däribland varumärkesförfalskning.

Såväl utskottets betänkande som det alternativa förslaget till resolution förordar, emellertid, omotiverat långtgående lagstiftning på EU-nivå, för att komma till rätta med de problem som varumärkesförfalskning innebär.

Junilistan motsätter sig framför allt förslagen till samordning av rätts- och polismyndigheternas verksamhet och en harmonisering av de enskilda medlemsstaternas straffrättslagstiftning.

Av dessa skäl finner vi det nödvändigt att rösta nej till betänkandet i sin helhet.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Den ökande betydelsen av immateriella rättigheter speglar ett obestriddt paradigm: den moderna ekonomin värderar och skyddar den kunskap som ekonomin är grundad på. Industrier oavsett sektor är mycket beroende av exklusiva rättigheter för att kunna utnyttja specifikt kunnande. Varumärkesförfalskning fördöms ofta eftersom den skada som drabbar den lagliga industrin påverkar sysselsättningen, forskningen och utvecklingen. De skadorna utgör särskilda orosmoment i mitt hemland.

Med det sagt vill jag även säga att de problem som följer av varumärkesförfalskningen i dag går utöver rena ekonomiska skador. Skadan som uppstår av varumärkesförfalskning har nått nya nivåer. Medan det tidigare fanns varumärkesförfalskade kläder, finns det i dag falska läkemedel och livsmedel som kan vara skadliga. Den omedvetne konsumenten inser inte vilka risker som finns.

Vi måste därför bekämpa varumärkesförfalskningen. Därför krävs det hårdare straff, samordning och samarbete mellan behöriga myndigheter och harmonisering av de rättsliga principer som tillämpas i andra parter lagstiftning.

Förutom att skapa effektiva mekanismer för att kunna avgöra potentiella tvister och processer behöver vi nu något som handelsavtalet för bekämpning av varumärkesförfalskning. Det är ett multilateralt internationellt avtal som just nu diskuteras och som erbjuder den rättsliga innovation som krävs för att vi ska kunna utveckla ett effektivt granskningssystem och straffåtgärder.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Den resolution som har antagits av Europaparlamentet innehåller frågor och förslag som vi stöder även om vi är oeniga i vissa punkter.

Det råder ingen tvekan om att bekämpningen av varumärkesförfalskningen måste prioriteras. Trots att immaterialrätten inte alltid respekteras av EU:s handelspartner "inbegripet skydd av geografiska beteckningar och ursprungs-beteckningar", bör det betonas att EU självt inte är ett föredöme. Rådet står just nu i vägen för ett förslag om en förordning för ursprungs-beteckningar och har inte vidtagit några andra åtgärder om bindande regler för import från tredjeländer om att de måste visa produkternas ursprung.

Vi för vår del kommer att fortsätta främja antagandet av de EU-åtgärder som ska uppmuntra varje land att anta och genomföra åtgärder för bekämpning av varumärkesförfälskningar och smuggling och även särskilda tullkontroller för att kunna identifiera de produkter som har falska ursprungsdeklarationer eller som kränker reglerna om varumärkesskydd.

Varje land bör vidta åtgärder för att skydda sig mot aggressiva exportörer genom att systematiskt kontrollera och granska importerade varor och skydda klausuler när det är nödvändigt.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för detta betänkande som spelar en viktig roll i kampen mot varumärkesförfälskningen som står för omkring 7–10 procent av världshandeln och kostar oss 500 miljarder euro. Syftet med betänkandet är att lägga fram ett konkret och hållbart förslag för att EU ska kunna bekämpa varumärkesförfälskningen och det är ett mål som jag stöder. Samtidigt som det respekterar grundläggande rättigheter som skyddet av privatliv och uppgifter, erbjuder det ett ramverk för allmänna ansträngningar för att stävja varumärkesförfälskningen och det skyddar således tusentals kvalificerade arbetstagares arbeten.

- Betänkande: Medina Ortega (A6-0451/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Parlamentsledamot Manuel Medina Ortega föreslår en åtgärd för att man ska kunna hantera de rättsliga instrument som kallas officiella handlingar. De är främst koncentrerade till de medlemsstater som har en civilrättslig tradition där lagstiftningen är den främsta rättskällan, i motsats till "common law" (t.ex. på Irland och i Storbritannien) och deras tillit till sedvanerättens rättigheter och förmåner. Inom den civilrättsliga traditionen är en officiell handling en handling som har fastställts av en behörig offentlig tjänsteman eller en behörig myndighet och som inte bara omfattar handlingen, utan även dess innehåll. Innehållet rör ofta finansiella transaktioner, men även offentliga redogörelser och sådana officiella dokument.

Förslaget till Europaparlamentets resolution syftar till att främja ökat rättsligt ingripande i de medlemsstater som har sådana handlingar genom att överväga deras ömsesidiga erkännande och tillämpning på särskilda områden. Detta förslag ger ytterligare tyngd till tidigare lagstiftning och kan innebära möjliga fördelar för länder som har denna rättsliga tradition.

Carl Lang och Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. – (FR) Detta betänkande om ett gränsöverskridande användande och erkännande av officiella handlingar innebär en risk för förvirring på olika sätt.

Framför allt bör det verkligen specificeras att konceptet med officiella handlingar inte finns i "common law"-system. I England och Wales har advokater samma roll som civilrättsliga notarius publicus. Det finns även offentliga skrivare som inte kan utfärda officiella handlingar utan enbart vidimera namnteckningar.

I sin iver att harmonisera juristyrkena fäster kommissionen lite vikt vid skillnaderna mellan medlemsstaternas rättssystem.

Tyvärr bidrar denna politiska vilja inte till rättssäkerhet som helhet.

EU måste värna sina medborgares identitet och varje EU-stats värderingar och traditioner. Det största misstaget vore om EU utvecklades på ett sätt som är skadligt för medborgarna.

- Betänkande: Wallis (A6-0467/2008)

David Casa (PPE-DE), skriftlig. – (MT) Detta är ett extremt viktigt betänkande och det bör betraktas som en grund som många framtida beslut ska byggas på. Användandet av informations- och kommunikationsteknik inom juridiken underlättar arbetet inom administrationen och rättsväsendet väsentligt. I ett EU som rör sig mot närmare integration och enighet, både ekonomiskt och socialt sett, behöver vi också de nödvändiga verktyg som kan göra oss uppdaterade. Konceptet med e-juridik gör precis det.

Vi får emellertid inte glömma att de traditionella system som användes förut också hade sina fördelar och jag tror därför att vi kan arbeta tillsammans på ett mer harmoniserat sätt till allas fördel om vi hittar rätt balans. Detta gäller särskilt rättsväsendet eftersom systemet med e-juridik kommer att göra det möjligt att koncentrera sig enbart på sitt arbete utan att behöva oroa sig för den administrativa bördan.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Det europeiska området för rättvisa har utvecklats (både genom ömsesidigt erkännande av rättsliga domar och genom att en kultur med rättsligt samarbete mellan behöriga myndigheter har skapats) för att man ska kunna följa medborgarnas fria rörlighet inom EU.

Uppskattningsvis 10 miljoner människor är inblandade i gränsöverskridande rättstvister i EU med alla tillhörande barriärer som språk, avstånd, obekanta rättssystem och så vidare.

Användandet av informations- och kommunikationsteknik i administrationen av rättsväsendet kan erbjuda nya lösningar, förbättra rättsväsendets funktion (bättre tillgång och effektivitet), göra processer mer rationella och sänka kostnaderna.

Den strategi som föreslås för e-juridik har det grundläggande syftet att göra rättsväsendet mer effektivt i EU till medborgarnas fördel. E-juridikens räckvidd kunde dock vara mycket större och det är därför åtgärdernas begränsningar måste definieras tydligt så att EU-åtgärdernas effektivitet och trovärdighet inte ifrågasätts.

Alla förändringar måste göras stegvis och i enlighet med utvecklingen i det europeiska området för rättvisa och den tekniska utvecklingen.

Jag stöder begäran till kommissionen om att de ska förbereda en åtgärdsplan om e-juridik för EU och skapa en portal för e-juridiken.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Rådet för rättsliga och inrikes frågor sammanträdde 2007 och antog slutsatser om användning av "e-juridik" för gränsöverskridande användning av information och dator teknik i rättsväsendet. Man kom överens om att ansträngningarna för att skapa ett centraliserat EU-system för frihet, säkerhet och rättvisa skulle fortsätta. När internetanvändningen börjar bli mättad och effekten av vårt informationsbaserade samhälle blir tydligare är införandet av ökat teknikbaserat stöd i rättsväsendet till tydlig fördel för oss alla. Det är dock viktigt att inse att teknikutvecklingen i EU har kommit olika långt och att denna omständighet kommer att bestå tills den dag utvecklingen är jämnare och avancerad teknikkapacitet har uppnåtts.

Parlamentsledamot Diana Wallis förslag handlar om upprättandet av ett centraliserat system för e-juridik som redogör för en åtgärdsram för skapandet av en portal där medborgerliga, brottsliga och kommersiella frågor omgrupperas, till exempel där straffregister, jordregister och konkursregister ingår och därmed är tillgängliga för medlemsstaterna.

- Betänkande: Deva (A6-0445/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Tack, fru talman! Jag röstade för Nirj Devas betänkande om utvecklingsperspektiv för freds- och nationsbyggande efter konflikter. Betänkandet uppmärksammar världssamfundets ansvar för de stater, eller lokala grupper, som är inblandade i konflikter. Det gläder mig att de ändringsförslag som lades fram av Europaparlamentets socialdemokrater har lett till en så viktig förbättring av förslaget. Jag syftar på behovet av en större samordning av de fredsbyggande åtgärderna, humanitärt stöd och utveckling i de länder som är inblandade i konflikter. Jag vill uppmärksamma barnens situation i konfliktområdena, särskilt de barn som har förlorat en eller båda föräldrarna. Dessutom utsätts mycket ofta sjukhus och skolor för attacker i konflikter. Vi måste arbeta för att kunna se till att barn kan komma över traumat efter konflikten genom samarbete med Unicef, som redan är närvarande i många riskfyllda områden i världen för att kunna säkra en tillfredsställande utbildning och en bättre framtid för de här barnen.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Junilistan anser att konfliktbekämpning och nationsbyggande i tredjeland inte är en fråga för EU. Ansvaret för dessa utmaningar vilar på FN.

Vi är starkt kritiska till samtliga skrivningar i betänkandet som förordar fortsatt utveckling av EU:s militära kapacitet och har därför röstat nej till betänkandet.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Eftersom det är omöjligt att kommentera den (avsiktliga) blandning som detta betänkande utgör, kommer vi att koncentrera oss på det som vi betraktar som betänkandets främsta mål: att tona ned EU:s största makters inblandning i tredjeländer i skydd av konceptet "skyddsansvar".

Samtidigt som staternas suveränitet betonas skriver man i betänkandet att när en regering inte kan eller inte vill ge sådant skydd blir ansvaret att vidta lämpliga åtgärder världssamfundets gemensamma ansvar. Vidare noterar man att sådana åtgärder bör vara både förebyggande och återverkande och att militära styrkor endast bör användas som en sista utväg. Språket gör uppenbarligen inget för att dölja avsikterna.

Det råder dock inga tvivel om att man i betänkandet "kräver" att det internationella skyddsansvaret går före principen att inte ingripa och att man anser att "det finns två etapper i freds- och statsbyggande:

stabiliseringsetappen, där tyngdpunkten ligger på säkerhet, lag och ordning och tillhandahållande av bastjänster, och statsbyggnadsetappen, där inriktningen är på politisk styrning och på de ansvariga institutionerna”.

Detta betänkande utgör därför en nytändning för ingripande och kolonialism.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Jag röstade för Nirj Devas betänkande om utvecklingsperspektiv för freds- och nationsbyggande efter konflikter eftersom det på ett uttömmande sätt tar upp de frågor som är viktiga för en framgångsrik återuppbyggnad. Detta är en viktig fråga med tanke på att hälften av alla de länder som har konfliktbakgrunder hamnar i en ny konflikt inom fem år. Förutom det land som befinner sig i en känslig situation, är världssamfundet en viktig huvudrollsinnehavare i utvecklingen av nationsbyggandet. Jag tror att det är särskilt viktigare nu än förr att rådfråga och stödja lokala kvinnoorganisationer och internationella fredsnätverk och insistera på de rättigheter och möjligheter som offer för sexuellt våld bör ha tillgång till för rättvisa. Det är också värt att komma ihåg att fred inte bara betyder att det inte är krig. För all framgångsrik återuppbyggnad är det absolut nödvändigt att ta itu med orsakerna bakom instabiliteten genom de socioekonomiska, politiska och kulturella åtgärder som kan leda till ekonomisk utveckling och skapa institutionell och administrativ kapacitet.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för Nirj Devas betänkande om utvecklingsperspektiv för freds- och nationsbyggande efter konflikter. Han har lagt fram en utmärkt plan för det som borde vara den bästa övergången från en konfliktsituation till en normal social och ekonomisk situation.

Jag tycker att detta bör beaktas i resolutionen om de alltför många och våldsamma inre konflikterna, framför allt beträffande EU:s och världssamfundets roll. Jag håller med Nirj Deva om att vägen till konfliktlösning är enkel att staka ut men desto svårare att utföra i praktiken. Det förändrar emellertid inte det faktum att, åtminstone vad EU anbelangar, våra åtgärder bör inriktas på ett seriöst stöd för länder med svårigheter utan hyckleri eller bekväma ståndpunkter.

10. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

11. Inkomna dokument: se protokollet

(Sammanträdet avbröts kl. 13.05 och återupptogs kl. 15.05.)

ORDFÖRANDESKAP: KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vice talman

12. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

13. Debatter om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer(debatt)

13.1. Zimbabwe

Talmannen. - Nästa punkt är en debatt om sex förslag till resolution om Zimbabwe⁽²⁾.

Marios Matsakis, författare. – (EN) Fru talman! Den politiska, ekonomiska och humanitära situationen i Zimbabwe håller på att gå från dålig till sämre. Landet hotas av en utbredd spridning av kolera och andra potentiella epidemier som bidrar till de redan hemska villkor som Zimbabwes folk måste leva med.

Det står nu helt klart att Robert Mugabe lägger mycket lite vikt vid sina landsmäns väl. Han bryr sig mycket mer om att leva ett liv i personlig lyx och överdåd. Han har bevisat bortom alla tvivel att han är fullständigt olämplig som ledare för sitt land i den moderna världen. Han finner ursäkter för sin politik genom att låtsas bekämpa spöken från den sedan länge passerade tiden med brittisk kolonialism.

⁽²⁾ Se protokollet.

Det är omöjligt för oss européer att övertala president Mugabe att ta sitt förnuft till fånga. Vår enda chans att tvinga honom från sin post är en drastisk förändring i Afrikanska unionens inställning. Det är skamligt att denna organisation inte har gripit in på ett mer bestämt och kraftfullt sätt än. Jag tycker att våra ansträngningar måste riktas mot Afrikanska unionen och dess regeringar. Vi måste göra det fullständigt klart för dem att vi håller dem fullkomligt ansvariga för den tragiska situationen i Zimbabwe och att vi förväntar oss, även så här sent i utvecklingen, att de vidtar lämpliga drastiska åtgärder för att få president Mugabes regim att stiga åt sidan och åka hem eller möta de hårda konsekvenser som en rättegång för brott mot mänskligheten innebär.

Catherine Stihler, författare. – (EN) Fru talman! Om ledamöterna skulle tänka på sin värsta mardröm skulle det inte ens komma i närheten av det som händer folket i Zimbabwe. Det som en gång var ett blomstrande land har nu vänts upp och ned av sin president. Landet håller på att kollapsa – inget styre, inga arbeten, hyperinflation, ingen mat, ingen hälsovård och nu leder renhållningssystemet till ett kolerautbrott.

För en vecka sedan sade Zimbabwes president Robert Mugabe att kolerautbrottet hade stoppats. Han hävdade att västmakterna ville utnyttja epidemin som en ursäkt för att invadera Zimbabwe och störta honom. Sydafrika har sagt att största delen av norra gränsen mot Zimbabwe är ett katastrofområde nu när sjukdomen sprids med flyktingarna och Oxfam har varnat för att situationen i Zimbabwe kan förvärras avsevärt.

Dagens uppgifter visar att 1 111 människor har mist livet och att sjukdomen sprider sig. 20 581 människor är smittade. Kolera är en mycket smittosam sjukdom som orsakas av en bakterie som i sin tur orsakar en tarminfektion. Symptomen är bland annat diarré och uttorkning. I sin mest allvarliga form kan en akut vattnig diarré leda till döden på grund av svår uttorkning och njursvikt. Kolera kan döda en frisk vuxen person på några timmar.

För att ge ett exempel på hur denna sjukdom påverkar människorna vill jag berätta för parlamentet om Cynthia Hundes son, Munashe. Munashe dog av kolera en kort tid före sin första födelsedag. Cynthia hade lämnat sin son hos hans mormor och åkt för att arbeta i Sydafrika för att hennes son skulle få en bättre framtid, eftersom det inte finns några arbeten i Zimbabwe. När hon kom tillbaka till sin mammas hem hittade hon Munashe döende i sin mormors armar. När BBC intervjuade henne, sade hon: "Jag känner en sådan skuld ... det är svårt att förklara. När man har en son har man drömmar för honom. Jag kom hem och förväntade mig att se honom springa runt i huset, men så blev det inte".

Jag ber er att stödja denna resolution som fördömer Zimbabwe och därmed hjälpa oskyldiga offer som Munashe.

Erik Meijer, författare. – (NL) Fru talman! Under de tidigare viktiga debatterna om Zimbabwe som hölls den 7 juli 2005 och den 24 april 2008, talade jag om varför Robert Mugabe har lyckats behålla makten så länge.

Folket kommer ihåg sitt lands våldsamma historia. För många har han blivit en hjälte i kampen för frihet. Enligt det tankesättet ska allt han gör betraktas som något bra på förhand. Alla som opponerar sig mot honom arbetar, som tidigare, för andra länders intressen och i hemlandet är det endast den privilegierade vita majoriteten. Om Robert Mugabe skulle förlora makten skulle landet på nytt koloniserats och majoriteten av folket skulle diskrimineras. Verkligheten ser dock annorlunda ut.

Mugabes plötsliga radikalism för några år sedan, när han aldrig lyckades undersöka egendomsrätten inom jordbruket och tillät att klyftan mellan rika och fattiga fortfarande fanns kvar, syftade främst till att attrahera nya anhängare ur den unga generationen och inte att stöta bort hans gamla kompanjoner ännu längre bort.

Denna strategi kanske gjorde att han vann fler fanatiska och våldsamma bundsförvanter, men sannerligen inte majoriteten av hans landsmäns stöd. I många år felbedömde Europa och Amerika situationen i Zimbabwe och blev därför misstänkta för att ha andra motiv. Det var just de fientliga känslorna som ledde till att Mugabe kunde behålla makten.

Motståndet ökar nu när alla inser hur ineffektiv och förödande hans politik är. Utan att döda och skrämma folket skulle han inte ha vunnit presidentvalet och oppositionens lilla parlamentsmajoritet skulle ha tagit makten.

Vi har nu nått ett nytt skede sedan de tidigare viktiga debatterna. Tillgången till dricksvatten är mycket begränsad och koleran skördar offer. Det utgör ingen anledning för oss att triumfera över Mugabes misslyckande, utan vi måste i stället hjälpa Zimbabwes folk. De förtjänar en bättre regering, men det kan inte påtvingas utifrån av någon. Det vi kan göra är att se till att Robert Mugabe inte får stöd utifrån.

Mikel Irujo Amezaga, författare. – (ES) Som påpekats i betänkandet har Zimbabwe enligt uppskattningar från 2007 en befolkning på 12 miljoner invånare och nästan hälften av dem svälter. Medellivslängden är 36 år. Endast 40 procent av landets lärare arbetar och endast en tredjedel av eleverna går i skolan. Detta är bevis på att Mugabe inte bara tar död på nutiden – han tar även död på framtiden.

Förtryck och brott mot de mänskliga rättigheterna är också något som förekommer dagligen. Personer som kämpar för de mänskliga rättigheterna har blivit systematiskt utsatta för godtyckliga frihetsberövningar, arresteringar och tortyr. Regeringens lagstiftning inskränker på yttrande-, mötes-, rörlighets- och föreningsfriheten.

Jag skulle vilja nämna några exempel. Regeringen har infört förtryckande lagar som har använts mot försvararna av de mänskliga rättigheterna. Det handlar till exempel om en lag om tillgång till uppgifter och skydd av privatlivet som används av regeringen för att tysta journalister på ett effektivt sätt. Lagen om allmän ordning och säkerhet inskränker kraftigt på mötesfriheten och hundratals försvarare av de mänskliga rättigheterna, däribland personer från oberoende organisationer, har utsatts för godtyckliga häktningar. Lagen om privata frivilligorganisationer återinfördes av regeringen 2002 och utnyttjas förmodligen till att skrämja och trakassera icke-statliga organisationer.

På mitt modersmål baskiska – som inte är ett officiellt språk i parlamentet – betyder "mugabe" "gränslös". Det är en bra beskrivning på den här personen.

Detta afrikanska lands diktator är inte bara ännu ett namn på den långa lista av diktatorer som vi oturligt nog har haft att göra med runt om i världen – jag vill påstå att han är bland de tio värsta. Enligt min mening måste vi i EU göra vårt yttersta för att få honom att kliva åt sidan och sluta sina dagar i en domstol för mänskliga rättigheter.

Vi önskar därför Zimbabwe ett gott nytt 2009 utan Robert Mugabe.

Andrzej Tomasz Zapalowski, författare. – (PL) Fru talman! För två månader sedan diskuterade vi den stora hungersnöd som drabbade Ukraina på 30-talet. Följande frågor ställdes ofta: hur kunde denna tragedi uppstå och varför agerade inte omvärlden? I dag när vi ser vad som händer i Zimbabwe dyker en liknande fråga upp: hur är det i dag möjligt att en ledare kan förstöra sitt eget land? Varför gör resten av världen så lite för att ta itu med det här problemet?

Enbart resolutioner kommer inte att förändra situationen i Zimbabwe. Vi måste fråga oss själva om vi vill stå bredvid medan Zimbabwes folk riskerar att dö, på samma sätt som när FN:s styrkor tittade på när människor slaktades i Rwanda. Kanske skulle våra ansträngningar för Zimbabwe vara mer kraftfulla om landet hade en stor tillgång till råvaror. Dagens resolution är ett utmärkt dokument, men det stannar också vid det. Det krävs mer kraftfulla åtgärder om vi ska rädda liv. Det är därför vi absolut måste stödja Zimbabwes grannländer så att lämpligt stöd kan ges vid gränserna.

Charles Tannock, författare. – (EN) Fru talman! Under de senaste åren har Zimbabwe figurerat så ofta i våra debatter att vi börjar få slut på fördömande ord, men vi måste höja våra röster för Zimbabwes folk som har lidit så länge och förnekats sina röster av den hänsynslöse tyrannen Robert Mugabe.

Han har förbrukat alla rättigheter att hävda att det handlar om demokratisk rätt med tanke på hans hänsynslösa åsidosättande av de mänskliga rättigheterna, de politiska friheterna och rättssäkerheten. En av Mugabes kumpaner, Perence Shiri, låg nyligen bakom nya dödsskjutningar. De är ett tecken på den ilska som bubblar i Zimbabwe. Perence Shiri har 20 000 människors liv på sitt samvete. Det var han som med hjälp av Nordkorea systematiskt massakrerade oskyldiga civila i regionen Matabeleland i början av 80-talet. Som om det inte vore nog har Mugabes försummelse nu orsakat en koleraepidemi, en sjukdom som nyligen nästintill hade utrotats i Zimbabwe.

På omvärldens oro svarar Mugabe skandalöst nog att epidemin är detsamma som det folkmord som mitt hemland Storbritannien begick under kolonialtiden. Kanske är det denna ogrundade anklagelse om nykolonialism kombinerad med våra egna efterkoloniala skuld känslor som hindrar oss i EU att vidta kraftfullare åtgärder.

När vi försöker hitta en lösning för Afrika stöter vi trots detta endast på likgiltighet och ineffektivitet. De hårda uttalanden mot Mugabe som kom från Kenyas premiärminister och Botswanas president utmärker sig starkt mot apatin hos de flesta övriga afrikanska stater och deras ledare. Detta gäller särskilt Sydafrika även om vi måste hoppas på att president Zuma tar kraftigare tag mot denna situation.

Om Afrikanska unionen strävar efter samma sak som EU, måste den bemöta Mugabes terrorvälde och undersöka möjligheten att tvinga bort honom från sin post. En konkret åtgärd som vi bör uppmuntra är att ställa honom inför rätta i Internationella brottmålsdomstolen genom en resolution från FN:s säkerhetsråd. Det fungerade bra i fallet med president al-Bashir i Darfur. Nästa gång jag pratar om Zimbabwe hoppas jag att det kommer att vara på grund av Mugabes fall och avgång från presidentposten.

Ioannis Kasoulides, för PPE-DE-gruppen. – (EN) Fru talman! Zimbabwe håller på att bli en misslyckad stat. Halva befolkningen kommer att överleva på grund av stöd utifrån eller svälta ihjäl. Renhållning och rent vatten är nästan obefintliga och detta leder till en förödande koleraepidemi som sprids i Zimbabwe och till de kringliggande länderna.

Allt detta beror på att Robert Mugabe och hans kumpaner vill straffa sitt eget folk för att de röstade för hans avgång. Sydafrikas medling lyckades inte och de övriga afrikanska ländernas åtgärder har hittills varit en besvikelse. Situationen innebär en allvarig humanitär katastrof och Mugabe bör därför först och främst ställas inför rätta i Internationella brottmålsdomstolen för brott mot mänskligheten och en internationell häktningsorder bör utfärdas.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, för PSE-gruppen. – (PL) Fru talman! Zimbabwe har under en tid kämpat mot en mycket allvarig humanitär kris. Nästan hälften av befolkningen svälter, det finns nästan ingen tillgång till rinnande vatten och de sanitära villkoren är fruktansvärda. Under det senaste årtiondet har medellivslängden i Zimbabwe sjunkit från 60 år för båda könen till 37 år för män och 34 för kvinnor. Den spridande koleraepidemin har redan tagit 800 liv och över 16 000 människor är smittade. Enligt läkare utan gränser kan snart omkring 1,5 miljoner människor vara kolasmittade.

Landets ekonomi befinner sig i ett sorgligt skick. Inflationstakten har länge varit den högsta i världen. Över 80 procent av befolkningen lever på mindre än en dollar om dagen. Myndigheterna i Zimbabwe verkar inte inse allvaret i situationen och har inte vidtagit några åtgärder. President Mugabe har inte uppfyllt sitt löfte att skapa en regering för nationell enighet och politiska opponenter blir fortfarande förföljda.

Den kritiska situationen i Zimbabwe kräver en bestämd reaktion från EU och både rådet och kommissionen måste bekräfta sitt åtagande i frågan genom att fortsätta ge humanitärt bistånd till det lidande folket. Vi måste sätta press på Zimbabwes regering för att kunna stoppa deras restriktioner mot biståndsorganisationer och få dem att sluta arresterar aktivister för mänskliga rättigheter. Dessutom borde vi stödja Elders Group, så att deras medlemmar kan få tillstånd att ta sig in i Zimbabwe.

Om vi ska få till stånd en demokratisk förändring i Zimbabwe kommer det att kräva att andra afrikanska länder, regionala institutioner och internationella organ engagerar sig. Genom att se till att parlamentsvalen går rätt till och övervaka bildningen av en ny regering kan situationen stabiliseras. Samtidigt måste världssamfundet vara förberett att ge ekonomiskt stöd så att rättsväsendet kan återuppbäggas.

Zdzisław Zbigniew Podkański, för UEN-gruppen. – (PL) Fru talman! De uppgifter som står i resolutionen om Zimbabwe är chockerande: 5,1 miljoner människor svälter, dvs. halva befolkningen, mer än 300 000 människor riskerar att smittas av koleraepidemin, 1,7 miljoner människor är hiv-smittade och medellivslängden är 37 år. Detta är för mycket för en regering att hantera på egen hand.

Vi måste därför stödja alla initiativ som tas för att förbättra situationen i Zimbabwe. Författarna bakom resolutionen uppmärksammar oss med rätta på det faktum att vi måste förenkla och utöka det humanitära biståndet och att rådet, kommissionen och EU:s medlemsstater måste vidta ytterligare åtgärder, som diplomatiska åtgärder och att ge ekonomiskt och praktiskt stöd till Zimbabwe. Åtgärderna måste vara inriktade både på dagens problem och ett längre perspektiv och baseras på ett specifikt program. Jag säger "med rätta" eftersom ännu en resolution inte kommer att ge människorna mat. Det vi behöver och det Zimbabwes folk väntar på, är konkret stöd.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Fru talman! Den enda goda nyheten om detta sargade land är att det vi nu ser förmodligen är Mugabes sista månader som ledare för sin regim.

De goda nyheterna från Afrika är att fler och fler länder opponerar sig mot situationen i Zimbabwe. I egenskap av förste vice ordförande i den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen kan jag rapportera att våra afrikanska kolleger för första gången anslöt sig till oss i vår kritiska bedömning av situationen för tre veckor sedan vid vårt sammanträde i Port Moresby. Även i Sydafrika ökar kraven på att regeringen måste sluta skydda Zimbabwes regim. Situationen har förvärrats med tanke på att flyktingarna nu även för sjukdomar till Sydafrika. Vi får hoppas att situationen har förbättrats till VM. Det kan vara en förklaring till att Sydafrika

har ändrat inställning – av rädsla för uteblivna besökare. Bara det borde utgöra en anledning att sluta skydda Mugabes regim.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Fru talman! Vi diskuterade situationen i Zimbabwe den 24 april 2008. Då talade vi om problemet med valresultatet, närmare bestämt om president Mugabes allt starkare grepp om makten trots valresultatet. I dag diskuterar vi de dramatiska konsekvenserna av detta. Mer än 12 500 människor har smittats av kolera och kan inte räkna med regeringens hjälp och 565 människor har redan dött. Epidemin sprider sig även över gränsen till Sydafrika.

Ovan nämnda uppgifter som kommer från FN:s rapporter från början av december, är lägre än de som nu uppges av humanitära organisationer. Enligt dem är dödssiffran redan uppe i mer än 1 000, medan mer än 20 000 människor har smittats av kolera. Miljontals människor svälter och har ingen tillgång till vatten. Afrikanska unionen har inte vidtagit några effektiva åtgärder för att förbättra situationen i Zimbabwe. President Mugabe måste nu ställas inför rätta i Internationella brottmålsdomstolen och omgående insatser måste göras för att man ska kunna kontrollera koleraepidemin och se till att mat och mediciner når folket i Zimbabwe.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Fru talman! Vi har bevittnat Zimbabwes utdragna plåga i många år. Förutom politiska våldsamheter och utbredd fattigdom ser vi nu hur situationen förvärras med oundviklig svält och sjukdomar som drabbar de fem miljoner invånarna. Vi måste finnas där för folket, ge dem mat och vård och stödja deras längtan efter frihet.

För att kunna hjälpa dem måste vi isolera deras ledare Mugabe från hans afrikanska anhängare genom att få alla afrikanska ledare att fördöma honom. Utanför Afrika måste vi arbeta för att få bort de internationella anhängarna, dvs. Kina och Ryssland, genom att uppmana dem att sluta stödja och göra affärer med honom. Vi måste dock även rannsaka vårt eget samvete – det är inte så länge sedan vi i EU bjöd in Mugabe till ett AU-EU-möte i Lissabon.

Jacques Barrot, kommissionens vice ordförande. – (FR) Fru talman! Jag är tacksam mot alla de parlamentsledamöter som har inlett ett brådsäkande engagemang för Zimbabwe, eftersom det är ett land som står inför en kris av omätbar omfattning och vars situation hela tiden förvärras på alla områden.

På det politiska området ser vi att våldet ökar, något som rapporterna om godtyckliga arresteringar och försvinnandet av aktivister för mänskliga rättigheter vittnar om. De nyligen uppstådda politiska våldsamheterna kan leda till att alla krisåtgärder misslyckas och att de olika sidorna tar oförenliga ståndpunkter.

På det humanitära området förvärras situationen vilket den spridande koleraepidemin är ett bevis på. Den hotar nu Zimbabwes grannländer.

På det ekonomiska området är situationen katastrofal. Priserna på basvaror fortsätter att öka. Kostnaden för en genomsnittlig inköpslista ökade med 1 293 procent förra veckan.

På det sociala området ser vi att explosionsrisken ökar för varje dag och denna situation kan få en skadlig effekt på stabiliteten i hela regionen.

Så vad kan vi göra? Zimbabwes behov av hjälp är enormt och det ökar konstant, vilket huvudsakligen beror på nuvarande regerings vanstyre.

Kommissionen fortsätter att vara aktivt engagerad på det humanitära området. En fredsbevarande styrka håller nu mellan den 15 och den 19 december på att utvärdera den humanitära situationen. Detta kommer att göra det möjligt för oss att bland annat bestämma mycket fort om det finns ytterligare behov av stöd.

På det politiska området kommer kommissionen – och även hela världssamfundet – att kunna hjälpa Zimbabwe endast om den kan ha ett nära samarbete med en rättmätig regering som är flexibel nog att vidta de politiska och ekonomiska åtgärder som krävs.

Detta kräver att avtalet av den 15 september genomförs och att en regering för nationell enighet inrättas. Det kräver även att regionens och Afrikanska unionens intressenter blir mer engagerade. Vi framför vår innerliga önskan att få se ett sådant engagemang i alla våra kontakter med dem.

Avslutningsvis kan jag försäkra er om att kommissionen, som övervakar situationen mycket noggrant, kommer att fortsätta sitt samarbete med samtliga medlemsstater och med våra afrikanska och internationella partner för att hitta en bra lösning som kan lyfta Zimbabwe från den rådande kris som ni alla har kritiserat så starkt.

Tack för er uppmärksamhet. Det är sant att vi såhär i juletider inte får glömma alla de människor som lider i Zimbabwe. De är ett folk som utan tvekan är bland de mest behövande i dag.

Talmannen. - Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i slutet av debatten.

13.2. Nicargaua

Talmannen. - Nästa punkt är en debatt om sex resolutionsförslag om Nicaragua⁽³⁾.

Marios Matsakis, författare. – (EN) Fru talman! Yttrandefriheten, rättsväsendets oberoende och bevarandet av de grundläggande demokratiska principerna verkar vara hotade företeelser i detta latinamerikanska land. Som Europaparlamentariker är det vår uppgift och plikt att stå upp för det nicaraguanska folkets rättigheter och sända en tydlig signal till Nicaraguas regering om att vi inte tolererar brott mot de rättigheterna och att vi kommer att se till att EU och FN sätter den press som krävs för att kunna skydda och garantera att medborgarnas mänskliga rättigheter respekteras.

Jag hoppas att budskapet i detta resolutionsförslag kommer att uppfattas tydligt och klart av berörda parter och att de nödvändiga åtgärder som krävs för att förbättra situationen vidtas snarast.

Manuel Medina Ortega, författare. – (ES) Vi har att göra med ett resolutionsförslag om Nicaragua i vilket vi måste ta hänsyn till ett antal faktorer. För det första förekommer det bedrägerianklagelser – åtminstone inom de två kommunstyrelserna i Nicaragua och León – och det påverkar valutgången den 9 november. Vi har emellertid en regering som har försökt att lösa några av de problem som står i vägen för de mänskliga rättigheterna i Latinamerika, nämligen fattigdomen, analfabetismen, barnadödligheten, tillgången till dricksvatten och bristen på äganderätter till inhemska landområden.

När vi utvärderar situationen måste vi därför göra en tydlig åtskillnad mellan de här två aspekterna. Vi måste främja och upprätthålla de mänskliga rättigheterna i sin traditionella mening, som politiska rättigheter, och dessutom måste vi uppmuntra Nicaraguas regering att fortsätta hjälpa de mest eftersatta sektorerna i landet. Vi måste naturligtvis även se till att oppositionen kan uppfylla sitt syfte, vi måste ta ställning mot bedrägerier och vi måste stödja de icke-statliga organisationernas arbete. Det måste leda till ett balanserat resultat.

Den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet har lagt fram ett antal muntliga ändringsförslag i ett försök att göra den slutliga texten till ett mer balanserat dokument med hänsyn till anklagelserna om brott mot de grundläggande rättigheterna, frågan om den kriminella bakgrunden bör undersökas eller ej och antalet kommunstyrelser där något slags brott faktiskt har förekommit.

Kort sagt vill vi fördöma de påstådda inskränkningarna av de grundläggande politiska rättigheterna utan att gå för långt och sätta Nicaraguas regering i en svår sits, så att den i stället kan fortsätta utöva sin roll och stödja de mest utsatta samhällsgrupperna.

Pedro Guerreiro, författare. – (PT) Fru talman! Precis som Europaparlamentet har gjort med andra länder som har försökt fastställa och försvara sin nationella suveränitet och självständighet, dvs. sin rätt att bestämma över sin nutid och framtid, och som har utvecklat en plan för frigörelse, social utveckling och solidaritet med resten av världen, gör Europaparlamentet ännu ett oacceptabelt och föraktligt försök att lägga sig i – denna gång i Nicaraguas situation.

Denna debatt och detta resolutionsförslag syftar helt enkelt till att med buller och bång backa upp de som stöder och uppmuntrar försöken att lägga sig i och destabilisera en demokratisk och suverän stat som Nicaragua. I stället för att förvränga situationen och faktumen och försöka ge Nicaragua lektioner i demokrati, borde Europaparlamentet fördöma EU:s anti-demokratiska försök att påtvinga ett förslag om EU-fördrag, som redan har förkastats, i fullständig likgiltighet inför de demokratiska beslut som har fattats av Frankrikes, Tysklands och Irlands folk.

I stället för att lägga sig i något som endast Nicaraguas folk kan besluta om, borde Europaparlamentet ha förkastat det omänskliga återvändandedirektivet som bryter mot invandrades mänskliga rättigheter, många av dem från Latinamerika. Man borde fördöma EU:s delaktighet i de brottsliga CIA-flygningarna.

(3) Se protokollet.

I stället för att kopiera Förenta staternas inblandning, borde Europaparlamentet fördöma EU:s oacceptabla utpressning mot Nicaragua och kräva att man uppfyller sina åtaganden för Nicaragua.

Det som verkligen stör det här initiativets stödjare är att Nicaragua har bestämt sig för att förbättra sitt folks livsvillkor beträffande livsmedelsförsörjning, hälsa och utbildning genom att stödja de mest missgynnade. Det bästa sättet att fördöma detta försök av Europaparlamentet att lägga sig i, är det genuina erkännandet och den solidaritet som Latinamerikas folk visar för Nicaragua. Låt mig därför säga det igen: sluta låtsas som att ni kan uppfostra resten av världen.

Leopold Józef Rutowicz, författare. – (PL) Fru talman! Nicaragua är ett mycket litet, fattigt och skuldsatt land med en mycket låg bruttonationalinkomst.

Detta land har haft mycket otur. Det har styrts av grupper från en rad olika politiska anknytningar, ockuperats av amerikanska trupper och har fastnat mellan Kuba, Sovjetunionen och Förenta staterna. Dessutom har detta land härjats av torka och ständigt återkommande orkaner. En orkan tog 6 000 liv 1999 och var förmodligen världens kraftigaste och omtalade orkan. Politiska förändringar och maktkamper har undergrävt Nicaraguas utveckling, vilket är fallet med många latinamerikanska och afrikanska länder. Denna situation har lett till brott mot de mänskliga rättigheterna och stiftande av lagar som inte följer internationella konventioner.

EU ger bistånd till det här landet och tycker att det är nödvändigt att introducera de demokratiska principerna för regeringen och även att Nicaragua antar en lagstiftning som följer internationella konventioner. Om Nicaragua hade ett demokratiskt styre skulle landet kunna bli medlem i de latinamerikanska ländernas union (Unasur) som i framtiden skulle kunna bli EU:s bundsförvant i den globala politiken. I demokratiseringsprocessen är det viktigt att politikerkåren i Nicaragua vidtar de åtgärder som nämns i resolutionen, vilken jag stöder.

Raül Romeva i Rueda, författare. – (ES) Att skydda försvararna av de mänskliga rättigheternas rättigheter är något som enligt min mening inte kan åtföljas av uppdelningar i politiskt gillande eller ogillande. Vi i parlamentet har en tendens att alltför ofta döma de som inte delar vissa politiska ideal och överdrivet försvara de som vi betraktar som bundsförvanter.

Jag vill poängtera att när det kommer till mänskliga rättigheter, så måste man bemöta den frågan ur en universell synvinkel.

Vi löper en risk i dag som även finns med i resolutionen om Nicaragua som har lagts fram av vissa politiska grupper.

Vi måste ha omständigheterna i åtanke. I Nicaraguas fall visar omständigheterna tydligt att det är ett land i fattigdom, vilket måste hanteras genast med drastiska strukturåtgärder. Det tycks mig att den sittande regeringen i Nicaragua gör många av de saker som måste göras för att kunna hantera problemet.

Det är dock även viktigt att komma ihåg att kampen mot fattigdomen inte går hand i hand med förföljelse och trakasserier av människor som av en eller annan anledning är oense med regeringen.

En sann demokrati tillåter meningsskiljaktigheter, debatt och yttrandefrihet.

Några saker som har skett i Nicaragua nyligen förtjänar att uppmärksammas. Några av dem är positiva, som till exempel att man i juli upphävde artikel 204 i brottslagen som brottsförklarade homosexualitet. Det gläder mig som vice ordförande i Europaparlamentets tvärgrupp för HBT-personers -rättigheter.

Andra saker är däremot negativa och djupt oroväckande, som de många tråkiga exemplen på kvinnornas förvärrade situation. Det har särskilt förekommit förföljelser av kvinnor som står upp för sina sexuella och reproducerande rättigheter, bland annat genom att hjälpa en ung kvinna som utsatts för våldtäkt att få göra en abort för att hennes liv skulle kunna räddas.

Detta är något som vi inte får glömma bort och som vi måste ta hänsyn till inom ramen för de pågående förhandlingarna om ett associeringsavtal. Jag uppmanar även kommissionen att rådgöra med parlamentet innan ett beslut fattas i den här frågan.

Fernando Fernández Martín, författare. – (ES) I dag debatterar vi den situation som har uppstått i Nicaragua efter attacker mot försvarare av mänskliga rättigheter och även mot vissa grundläggande friheter och demokrati.

Jag behöver inte påminna er om Zoilamérica, eller Ernesto Cardenal, eller Carlos Mejía Godoy, eller Jarquín, eller Sergio Ramírez, eller om så många andra nicaraguaner som nu känner att deras hopp om ett bättre Nicaragua har svikits.

I november 2006 bad Daniel Ortega folket om, som han kallade det, en ny chans, och de gav honom den på ett demokratiskt sätt. Nu vet vi varför han ville ha den. Sedan dess har nyckfullhet, nepotism och korruption tagit ett stadigt grepp om regeringen, vilket kulminerade i valfuskets den 9 november. Innan det hade några mycket allvarliga beslut fattats, som upphävandet av några oppositionspartiets rättsliga status och hot och skrämsel riktade mot allmänheten, journalister och media.

President Ortega liknade EU:s regeringar vid flugor som landar i smuts och betraktade det bistånd som Nicaragua fick utifrån som småsmulor. Han insåg snart att det inte fanns tillräckligt med olja i Venezuela för att han skulle kunna klara sig utan utvecklingsbiståndet.

När vi är redo att gå in i en avgörande fas i förhandlingen om ett associeringsavtal mellan EU och Centralamerika måste Nicaraguas regering förstå att de alltid kommer att ha en vän och bundsförvant i oss. Respekten för mänskliga rättigheter, yttrandefrihet och demokrati är kort sagt för oss villkor som vi aldrig kommer att göra avkall på eftersom vi tror att det framför allt är Nicaraguas folk som kommer att tjäna på dem.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Den 9 november i år ägde kommunvalet rum i Nicaragua. Återigen ifrågasattes valförordandet beträffande den demokratiska legitimiteten. Det förekom bedrägerianklagelser och demonstrationer mellan stödjare av olika politiska partier. Många människor skadades och den politiska kris som landet befinner sig i förvärras nu.

Två politiska partier fick inte delta med några kandidater i det lokala valet. Det är oacceptabelt eftersom det inskränker på alla medborgares grundläggande rättighet att delta i politiken.

Dessutom har vi fått höra direkta redogörelser från företrädare för mänskliga rättighetsorganisationer som vittnar om allmänhetens vilja att ifrågasätta rättssystemet, om de administrativa förtrycksmekanismerna som har fört upp till 17 sociala rörelser till domstol, samt om förföljelsen av oberoende journalister och t.o.m. av kommissionens delegation.

På grund av allt detta måste vi höja våra röster och uppmana först och främst de politiska partierna att fördöma det våld som deras anhängare gör sig skyldiga till och även uppmana själva regeringen att på nytt öppna forum för demokratiskt deltagande, att respektera yttrandefriheten, att sluta förbjuda demonstrationståg och att tillåta alla icke-statliga organisationer att ta emot internationellt samarbetsbistånd och inte bara bistånd från Venezuela för rörelser som stöder regeringen.

Dessutom borde de upphäva brottsrubriceringen av terapeutisk abort i de fall där moderns liv står på spel.

Beträffande förhandlingarna om associeringsavtalet mellan Centralamerika och EU uppmanar vi kommissionen att påminna Nicaragua att de måste respektera rättsstatens principer, demokrati och mänskliga rättigheter. Det får emellertid inte hindra EU från att fortsätta ge bistånd för Nicaraguas utveckling och välbefinnande, för vi vill att Nicaraguas folk ska få bästa möjliga framtid.

Jacques Barrot, kommissionens vice ordförande. – (FR) Fru talman! Den politiska situationen i Nicaragua förvärrades i upptakten till de lokala valet den 9 november. De många insatser och vädjanden om lugn som har kommit från det internationella samfundet, och särskilt från EU:s och kommissionens delegationer, har ignorerats.

Efter valet orsakade omständigheterna kring rösträkningen och tillkännagivandet av valresultatet en kris i det största oppositionspartiet. De konstitutionalistiska liberalerna förkastade resultatet och fördömde valet som en enorm bluff. Medborgarrörelser, kyrkan, arbetsgivarorganisationer och det internationella samfundet har begärt omräkning av rösterna eller nya val. Dessutom har de politiska institutionerna, särskilt parlamentet, fastnat i ett dödläge på grund av att de två största partierna inte har lyckats uppnå någon överenskommelse.

I rapporterna från våra delegationschefer i Nicaragua och rapporten från kommissionens utsända vaxexperter vittnas det om brott mot vallagarna och internationella konventioner. Den 10 december sände kommissionen, enligt en överenskommelse med medlemsstaterna och efter att ha rådfrågat andra medarbetare, ett brev till myndigheterna i Nicaragua där vi erbjöd vårt stöd för en gemensam lösning mellan landets politiska makter för att få ett slut på krisen och återupprätta medborgarnas förtroende för demokratiska institutioner. I brevet aviserade vi även att vi från och med den 1 januari 2009 håller inne med utbetalningarna från

budgetfinansierade biståndsprogram samt att vi inleder en samrådsperiod med Nicaraguas myndigheter om den rådande situationen och om hur vi ska gå tillväga för att omorientera EU:s samarbete med landet.

Jag bör dessutom klargöra att kommissionen inte har dragit in 2008 års stöd till Nicaragua – vi har betalat ut 20 miljoner euro, däribland akut humanitärt bistånd – och alla pengar som har öronmärkts för detta år kommer att betalas ut så länge landet uppfyller de villkor som medföljer varje projekt.

När det gäller 2009 har vi inte dragit in de 57 miljoner euro som öronmärkts för budgetfinansierat bistånd, utan vi har skjutit upp utbetalningarna. Samarbetet kommer att vara inriktat på den typ av program och verksamhet där biståndet garanterat når sina mottagare – Nicaraguas medborgare – direkt, utan att gå via regeringen.

Jag vill tillägga att landets utrikesminister, Samuel Santos, sände ett brev till kommissionsledamot Benita Ferrero-Waldner den 12 december där han uttryckte sitt missnöje med vår åtgärd. Han intygade på nytt valresultatens giltighet och uttryckte sin vilja att ingå en dialog om de samarbetsförsök som kommissionen har för avsikt att utföra så snart som möjligt.

Till sist vill jag säga, som svar på ett av anförandena, att kommissionen självklart hoppas att den rådande krisen kommer att lösas så snart som möjligt. I alla händelser bestyrks på flera ställen i partnerskapsavtalet EU–Centralamerika partiernas respekt för demokratiska principer och värderingar samt god samhällsstyrning. Förhandlingarna om detta partnerskapsavtal kommer att ge oss tillfälle att utöka debatten om dessa principer och deras tillämpning i praktiken.

Det är den information jag kan ge er. Jag vet att Benita Ferrero-Waldner övervakar den här situationen mycket noggrant tillsammans med kommissionens tjänsteavdelningar.

Jag vill tacka er och alla talare för att ha tagit upp frågan om situationen i Nicaragua.

Talmannen. - Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatterna.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Kathy Sinnott (IND/DEM), skriftlig. – (EN) Nicaragua har många akuta problem: korruption bland politiker och poliser, rättsväsendets bristande självständighet, eventuellt valfusk, växande fattigdom, låg läskunnighet, bristfällig hälso- och sjukvård. Men det faktum att Nicaragua, till skillnad från EU, skyddar sina barn innan de föds, är inte en av deras överträdelser.

I EU har vi råd att ta hand om våra mödrar och barn, men vi tillåter att mer än en miljon barn dödas före födseln. Nicaragua är ett fattigt land, men välkomnar trots detta sina nyfödda. Nicaragua har trots alla sina problem en demografisk framtid, medan vi i EU – som kritiserar Nicaragua – kan se fram emot tuffa demografiska tider.

Vi måste hjälpa Nicaragua att bygga upp en stabil demokrati, en stark, hederlig ekonomi och effektiva system för utbildning och hälso- och sjukvård, och hjälpa landet att ta hand om sina familjer, kvinnor och barn, i stället för att tillintetgöra dem med legaliserad abort.

13.3. Ryssland: Attacker mot försvarare av mänskliga rättigheter och rättegången om mordet på Anna Politkovskaya

Talmannen. - Nästa punkt är en debatt om sex resolutionsförslag om Ryssland⁽⁴⁾.

Marios Matsakis, författare. – (EN) Fru talman! Ryssland är en av EU:s viktigaste handelspartner. Ryssland ansvarar bland annat för att tillgodose en stor andel av EU:s medlemsstaters energibehov. Dessutom är dagens Ryssland inte samma land som det var förut. I det avseendet är vi nöjda, eftersom vi helhjärtat önskar att Ryssland ska vara en modern och demokratisk nation som vi kan samarbeta med för att främja freden och välståndet i världen. Tyvärr rubbas nu våra förhoppningar – och nu även vårt förtroende – av de brott mot mänskliga rättigheter och den bristande respekt för rättsstatsprincipen som fortfarande förekommer i

(4) Se protokollet.

Ryssland, om än i mycket mindre skala. Ett talande exempel är de ryska myndigheternas helt oacceptabla sätt att hantera det brutala mordet på Anna Politkovskaja 2006.

Med detta resolutionsförslag uppmanar vi den ryska regeringen att göra sitt yttersta för att Rysslands väg mot demokratiska reformer, och det resulterande samarbetet med EU, inte äventyras av de brott mot mänskliga rättigheter som fortfarande förekommer i landet.

Józef Pinior, författare. – (PL) Fru talman! Elena Bonner talade här tidigare när Sacharovpriset delades ut. Hon var här med sin dotter, Tatjana Jankelevitj. Hennes ord ekar här i kammaren än i dag. Det var verkligen betydelsefulla ord som framförde ett budskap till dagens EU, till dagens omvärld, från någon som överlevt den totalitära regimen i Ryssland och som ger den sanna bilden av dagens Ryssland.

Vi i Europaparlamentet är bekymrade över den rådande situationen i detta stora land. Advokater och människorättsaktivister förföljs, skräms, hotas med våld och de fruktar för sina liv. Allt detta är knutet till Rysslands rådande politiska system.

Den 4 december 2008 genomsökte polisen arkiv i organisationen Memorials kontor. Memorial är en ansedd människorättsinstitution som arbetar med att föra register över diktaturregimens brott. Jag måste medge att jag inte ens kan föreställa mig vilken anledning de ryska myndigheterna kan ha haft för att beslagta Memorials utrustning samt organisationens datorer och filer från Gulagperioden. Jag kan inte komma på någon rimlig förklaring till varför sådana filer kan utgöra ett hot mot den allmänna ordningen i dagens Ryssland.

Vi är också bekymrade över rättegången mot Anna Politkovskajas mördare. Vi förväntar oss inte bara att rättegången ska klargöra exakt vem som begick mordet, vem som var ansvarig och på vems order mordet utfördes, vi förväntar oss även att domstolen klargör alla omständigheter omkring detta chockerande mord. Därför bör rättegången vara öppen för journalister, media och alla som vill övervaka rättegången.

Jag anser även att en klausul om mänskliga rättigheter bör finnas med i avtal mellan EU och Ryssland. Det verkliga Ryssland är det land som Elena Bonner beskrev i går i parlamentet.

Erik Meijer, författare. – (NL) Fru talman! Efter 1991 var Ryssland under en tid ett land med öppna politiska meningsskiljaktigheter och politisk debatt. Landet hade ett flerpartisystem där det rådde skilda meningar om framtiden. Tyvärr kännetecknades denna mest demokratiska period även av bristande administrativ kompetens, slumpmässiga privatiseringar och korruption. Den kaotiska perioden under president Boris Jeltsin under 90-talet har skapat förutsättningar för en återgång till en stark, central makt som inte lämnar mycket utrymme för opposition eller kritisk undersökande journalistik.

Trots att fler partier ställer upp i valen, till skillnad från hur det var under kommunisttiden, ligger makten än en gång hos ett enda parti. Övriga partier saboteras systematiskt och ledaren för det styrande partiet glorifieras. En stor del av den allmänna opinionen står bakom denna ledare och ger inget utrymme för kritik, alternativ eller opposition. Så kommer det att fortsätta så länge Ryssland kan leva på rikedomarna från gas- och oljeexporten. Som ett resultat av detta har utsikterna för verklig demokrati blivit betydligt begränsade.

De som går emot den rådande opinionen lyfter fram den enorma klyftan mellan rika och fattiga, den stora bristen på insyn, intoleransen, de självstyrande regionernas begränsade rättigheter, behandlingen av etniska minoriteter, den våldsamma situationen i norra Kaukasus, försummelsen av ekonomiskt svaga regioner, misshandeln av värnpliktiga, diskrimineringen av homosexuella, mördare som inte straffas, partiets egenhändiga val av polis och rättsväsen samt icke-statliga organisationers och medias begränsade frihet.

Vi måste sympatisera med kritikerna. Vi kan hjälpa dessa kritiker genom att föregå med gott exempel och stödja människorättsverksamheten i kampen mot försvinnanden, skrämselfpropaganda, hemlighetsmakeri och mord. I praktiken bidrar länder med välfungerande parlamentariska demokratier helt dumdrigt till motsatsen.

Vi hjälper inte kritikerna genom att inrätta ett missilförsvarssystem eller genom att stödja Georgiens försök att ockupera Abchazien och Sydossetien. Detta ses som fientliga handlingar som endast leder till att människorna samlas runt Vladimir Putin. Vi hjälper dem inte heller när vi, på grund av att vi behöver deras gas och olja, ser genom fingrarna med brott mot de mänskliga rättigheterna i Ryssland. I resolutionen fastslås helt riktigt att vi i våra förbindelser med Ryssland bör prioritera de mänskliga rättigheterna, rättsstatsprincipen och demokratin.

Tunne Kelam, författare. – (EN) Fru talman! Den här debatten har redan dragit över tiden. Vi fortsätter att upprepa orden "ömsesidigt beroende". Detta ömsesidigt beroende har inte endast med energi och handel

att göra. Det gäller även värderingar, rättvisa, mänsklig värdighet och sanning. Detta är värderingar som Ryssland ställde sig bakom när landet blev medlem av Europarådet.

Den här debatten borde påminna oss om vårt delade ansvar för den oroväckande tillbakagången i fråga om demokrati och mänskliga rättigheter i Ryssland.

Den 3 december 2008 sände 17 ryska människorättsgrupper ett gemensamt uttalande till EU. De påstår att EU:s reaktion har varit otillräcklig med tanke på vad som händer i Ryssland och i landets relationer med grannländer som Ukraina och Georgien. EU har inte ställt samma krav på Moskva som vi ställer på andra partner. Det är just detta misslyckande, avslutar människorättsgrupperna, som har gjort att ryska myndigheter kan göra så grova överträdelser av mänskliga rättigheter och internationell rätt.

I går fick vi från Elena Bonner höra grundtanken i Andrej Sacharovs budskap: Gör det du måste göra, gör det ditt samvete säger till dig att göra. Om vi inte gör det, riskerar vi att bli medskyldiga till att ointetgöra rättvisa och mänskliga rättigheter i vårt närområde, i våra pragmatiska försök att trygga energiförsörjningen för oss själva.

Kan vi göra någon skillnad? Alla människor som har upplevt den sovjetiska diktaturens brutalitet och skenbara allmakt kan försäkra er om att vi kan göra en skillnad om vi tar våra egna värderingar på allvar. Rysslands medborgare förtjänar att leva under samma värderingar som vi gör.

Ewa Tomaszewska, författare. – (PL) Fru talman! I Ryssland används mord och lönnmord fortfarande som en metod för att tysta människorättsaktivister och alla som tycker annorlunda.

Den 28 oktober mördades Otto Mesmer, ledare för den ryska jesuitorden och Victor Betancourt, en ecuadoriansk präst. Den 31 augusti dödades Magomed Jevlojev. Ahmed Kotjev, Zurab Tsechoev, Dimitri Kraiuchin, Stanislav Dmitrievskij och Karinna Moskalenko. Den 4 december anordnade ryska offentliga åklagare en razzia mot organisationen Memorials kontor, där en databas med information om tusentals offer för Stalinregimen beslagtogs.

Rättegångarna om morderna på Anna Politkovskaja och Alexander Litvinenko visar att de ryska myndigheterna försöker att förhindra en rättvis utgång och att de försöker förhindra att världen får veta vem som gav order om morderna. I Ryssland är det vanligt att man arresterar fredliga demonstranter och trakasserar värnpliktiga.

Jag protesterar starkt mot brotten mot mänskliga rättigheter i Ryssland. Jag uppmanar de ryska myndigheterna att sluta förfölja människorättsaktivister.

Michael Gahler, för PPE-DE-gruppen. – (DE) Fru talman! Vi har vid ett flertal tillfällen uttryckt vår vilja att samarbeta med Ryssland. Vi vill ha ett ekonomiskt utbyte och en politisk dialog med landet. EU och Ryssland behöver varandra. Just därför är det så oroande att följa utvecklingen när det gäller rättsstatsprincipen och demokratin i detta land, vars invånare redan har lidit under så många år under Sovjettikturen.

Alla demokratiska indikatorer har pekat nedåt sedan Vladimir Putin trädde i tjänst: press- och mediefrihet, yttrandefrihet, mötesfrihet och föreningsfrihet – inte bara för politiska partier – rättsväsendets oberoende och respekt för minoriteter.

Att Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna här i Strasbourg vid ett flertal tillfällen har fördömt Ryssland är ett nedslående bevis på den civilrättsliga situationen i landet. En av de saker som blivit tydliga i och med razzian mot forsknings- och informationscentret Memorial i Sankt Petersburg den 4 december är att det nuvarande ledarskapet uppenbarligen försöker skaka av sig landets stalinistiska arv och släta över Stalins terrorstyre. Detta är ingen god grund för att utveckla det demokratiska samhälle som är ett måste för landets ekonomiska och sociala utveckling. Det är heller ingen god grund för att bygga upp ett förtroende bland landets grannar i EU som en pålitlig, fredlig partner.

Det ligger i vårt gemensamma intresse att driva på en återgång till rättsstatsprincipen och demokrati i Ryssland i alla våra förbindelser med regeringen, det civila samhället och affärslivet.

Janusz Onyszkiewicz, för ALDE-gruppen. – (PL) Fru talman! Ryssland är alltför viktigt för oss för att vi ska kunna undgå att oro oss för vad som händer i landet. Under kommunisttiden var det inte yttrandefriheten som var problemet. Problemet var vad som hände med friheten efter att man yttrat sig. I dag verkar situationen vara ännu värre. Nu är det inte bara människors frihet som står på spel, utan också deras liv.

I resolutionen betonas de många chockerande morderna på människorättsaktivister eller människor som av andra skäl anses vara besvärliga för nationella eller lokala myndigheter. De som bär ansvaret för dessa mord

tillåts försvinna från landet, som i fallet med Anna Politkovskajas mördare, eller tillåts gömma sig bakom sina parlamentariska privilegier, som i fallet med Alexander Litvinenkos mördare. Denna oroväckande situation innebär att det kommer att bli svårt för oss att betrakta Ryssland som ett land som verkligen vill upprätthålla rättsstatens grundprinciper.

Mikel Irujo Amezaga, för Verts/ALE-gruppen. – (ES) Jag beklagar förvirringen tidigare när det gäller ordningen i mitt tal.

Mänskliga rättigheter och friheter är de viktigaste pelarna i EU och de måste även ligga till grund för vår dialog med Ryssland.

Tyvärr blir listan på förbrytelser längre för var dag, och de svårigheter som människorättsaktivister möter i sitt arbete blir också värre och värre.

Flera brott mot de mänskliga rättigheterna har inträffat de senaste månaderna, bland mycket annat. Stanislav Dmitrievskij, en konsult för Nizhny Novgorods stiftelse för främjandet av tolerans har utsatts för attacker mot sitt hem. Beväpnade trupper har kidnappat och misshandlat Zurab Tsechoev, en försvarare av de mänskliga rättigheterna i Ingusjien. Ilias Timisjev, en advokat i människorättsfrågor, har anhållits, förhört och misshandlats.

Jag vill även upplysa er om att den spanska regeringen förra veckan, den 12 december, beslutade att utlämna Murat Gasajev till Ryssland. Murat Gasajev, en rysk medborgare från Tjetjenien, anhölls av den ryska säkerhetstjänsten 2004 och torterades i tre dagar enligt Amnesty International.

Murat Gasajev flydde till Spanien där han sökte asyl 2005. Hans ansökan avslogs på grund av en konfidentiell rapport upprättad av spanska myndigheter som varken han eller hans advokater fick se.

Spanien har undertecknat konventionen mot tortyr, och för att utlämnandet av Murat Gasajev ska kunna gå vidare är det beroende av den ryska regeringens diplomatiska försäkringar.

Människorättsorganisationer har i otaliga rapporter gång på gång väckt frågan om användandet av tortyr i Ryssland särskilt i republikerna i Norra Kaukasus, som Tjetjenien och Ingusjien.

Om Murat Gasajev utlämnas finns det en mycket stor risk att han kommer att utsättas för tortyr och andra former av misshandel när han är i ryskt förvar.

Jag ska avsluta – jag använder nu den extra minuten av min talartid, som vi kommit överens om – genom att upprepa något som en kollega i min grupp, Milan Horáček sade. I juli påminde han oss om att Yukos-fångarna, Mikhail Chodorovskij och Platon Lebedev, sitter fängslade i det sibiriska fängelset Chita. Det finns fler som gör det.

Därför vill jag begära att vi gör allt som står i vår makt för att de ska frigges och uppmana Ryssland att se till att åsiktsfriheten och pressfriheten blir verklighet och att inte motverka de icke-statliga organisationernas arbete. Alla dessa faktorer är oerhört viktiga för vår gemensamma framtid i Europa.

Andrzej Tomasz Zapalowski, för UEN-gruppen. – (PL) Fru talman! I dag har den ryska regeringen än en gång kritiserats för att tolerera, och ibland även utlösa, händelser som ligger mycket långt från de medborgerliga principer som är självklara i alla civiliserade länder. Ryssarna har upprörts av att människorättsaktivister kidnappas, hotas och mördas. Samtidigt finns det dock ett märkbart stöd för regeringen i Ryssland, trots dess råbarkade sätt att krossa all opposition.

De flesta ryssar tycker om starka ledare – till och med hänsynslösa ledare. Ryssarna vill återuppbygga det ryska imperiet, oavsett hur det går till. I EU låtsas vi som att vi inte märker detta, eftersom de ekonomiska intressena självklart är de viktigaste. En stor del av den ryska befolkningen vill också att de forna Sovjetrepublikerna ska återförenas med Ryssland, till och med de länder som i dag är medlemmar i EU. Detta är ett ännu större problem än de brott mot mänskliga rättigheter som pågår i Ryssland. Trots denna stora fara är det ingen som säger något om det.

Kathy Sinnott, för IND/DEM-gruppen. – (EN) Fru talman! Ryssland är EU:s största och närmaste grannland, och på grund av våra handelsförbindelser är det också ett av de viktigaste. Det som händer i Ryssland är mycket viktigt för EU av dessa anledningar. Det som händer i Ryssland får även mycket stora konsekvenser för EU. Därför är detta en viktig resolution, även på grund av de brott mot mänskliga rättigheter som den tar upp.

Jag vill påpeka att jag träffade Garry Kasparov här i parlamentet i Strasbourg när han kandiderade till posten som Rysslands president. Han kom som en hedersgäst under sin kandidatperiod. Kasparov gjorde det tydligt för oss – till och med då – att Kremls inställning till politisk verksamhet gjorde att de betraktade honom som en upprorsmakare och brottsling – många av de saker som vi talar om i dag – som förtjänade misshandel och som ständigt levde under hotet att han eller hans anhängare kunde arresteras.

Ibland går den här typen av verksamhet över den ryska gränsen och till och med in i EU. Under en resa till Bulgarien som jag nyligen gjorde med utskottet för framställningar, fick vi höra av den bulgariska ortodoxa kyrkan, som utsätts för allvarlig förföljelse i Bulgarien, att Ryssland till stor del påverkar deras situation.

Vi måste lägga vår oro för energiförsörjningen åt sidan, eftersom den mjukar upp vår hållning till Ryssland och gör att vi inte vågar tala klarspråk. Vi måste sända ett starkt och tydligt budskap till Ryssland och påminna dem om att de är medlemmar av Europarådet och att de har undertecknat den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och Strasbourgöverenskommelsen, och vi måste insistera på att de respekterar demokrati och mänskliga rättigheter i och utanför Ryssland.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Fru talman! Problemen med rättsstatsprincipen är inte slumpmässiga avvikelser, utan en cancer som sprider sig systematiskt. Vi är i fas två av Putin-eran, med Dmitrij Medvedev som galjonsfigur, och den tredje fasen håller just nu på att förberedas.

Vladimir Putin började sin första fas med det andra kriget i Tjetjenien, en attack på ett litet land som liknade ett folk mord och som motiverades av stora koloniala intressen i områdets råvaror. Sedan dess har konflikten trappats upp. Det har gjorts inskränkningar på rättsstatsprincipen och pressfriheten, och försvarare av mänskliga rättigheter som Karinna Moskalenko har förföljts ända hit till den europeiska huvudstaden Strasbourg. Vi har sett att utvecklingen lyser med sin frånvaro och, som jag sade tidigare, det handlar inte bara om slumpmässiga avvikelser utan om ett systematiskt utplånande av de spillror av demokrati och rättsstatliga principer som återstår.

Därför måste EU agera mycket mer kraftfullt. När vi förhandlar om en överenskommelse är vi skyldiga folket detta – Anna Politkovskaja, Alexander Litvinenko och många andra – som har dött för att de vågade undersöka dessa oegentligheter och kalla saker vid deras rätta namn.

Alla som diskuterar detta öppet i Ryssland riskerar sitt liv, och varje gång talas det om mystiska, dunkla omständigheter. Därför har vi, som lever i frihet och relativ säkerhet, ett ansvar att se till att dessa omständigheter äntligen lyfts fram i ljuset. Vi i parlamentet måste åtminstone göra det vi kan, det vill säga tala klart och tydligt till de ryska maktavarna. Det är trots allt det enda språk de förstår, vilket Elena Bonner gjorde klart i sitt rörande tal i går.

Vi måste hitta våra förebilder bland modiga människor som exempelvis Elena Bonner och Andrej Sacharov och äntligen sluta hyckla och lura oss själva. Vi måste säga som det är. Det skulle vara det bästa vi kunde göra för de ryska medborgarna.

John Bowis (PPE-DE). – (EN) Fru talman! För två år sedan mördades Anna Politkovskaja. Hon sköts hemma i hissen i sitt bostadshus. Ett vapen släpptes bredvid henne. Det var fullt dagsljus. Då var frågan vem det var som avlossade skottet. Senare har frågan varit vem det var som höll i de trådar som styrde händerna på den som avlossade skottet. Det liknade ett maffiamord, men Anna Politkovskaja skrev aldrig om maffian. Hon skrev bara om den ryska regeringen och dess agerande i Tjetjenien. Det var en varning – en varning till andra frimodiga journalister att inte bråka med myndigheterna.

Denna taktik kommer att lyckas om inte världssopinionen och ett tydligt budskap från EU:s institutioner tvingar fram en riktig rättegång och verkligen avslöjar de som beordrade mordet. Vi kan inte få tillbaka Anna, men vi kan skipa rättvisa åt henne. Vi kan låta henne bli en symbol för frihet i stället för förtryck. Vi måste ena oss för att uppnå detta.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Fru talman! Vi ska precis avsluta en oerhört viktig debatt som, vilket redan har sagts, vi skulle ha hållit för länge sedan. Ryssland är viktigt för oss i alla avseenden, men särskilt som ett land där mänskliga rättigheter måste respekteras. De mänskliga rättigheterna måste inbegripa förkastandet av främlingsfientlighet och homofobi, och jag vill uppmana alla ledamöter att se till att man uttryckligen nämner dessa två stora gissel i Ryssland, som med rätta betraktas som sådana i resolutionsförslaget, och att man inte går med på att ta bort dessa uttryck.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (FR) Fru talman, herr kommissionsledamot! Resolutionen hänvisar direkt till förkastliga händelser.

Den här resolutionen får inte bli ett hastverk, utan den måste vara en ständig uppmaning till de ryska myndigheterna eftersom vi fördömer deras förföljelsemetoder. I den här resolutionen vänder vi oss till de ryska medborgarna, militanterna och de ryska hjältar som kommer att kämpa för friheten till dess att ingen behöver vara rädd för att avrättas för att ha utnyttjat sin rätt till yttrandefrihet.

Jag anser att vi bör framföra vårt budskap inom ramen för förbindelserna och mötena mellan den ryska regeringen och Europeiska kommissionen.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Fru talman! I dag diskuterar vi brott mot mänskliga rättigheter, som mordet på Anna Politkovskaja och andra händelser som ägt rum i Ryssland och som vittnar om statens politiska terror mot sina egna invånare.

Vi måste vara medvetna om att Ryssland, utöver brotten mot de mänskliga rättigheterna, även blir alltmer imperialistiskt och att landet, efter en kort paus i början av nittioalet, än en gång hotar sina grannländer. Den här situationen beror på att kommunismen aldrig formellt har hållits ansvarig eller fördömts. I dag kan vi tala om Tyskland som ett demokratiskt land som respekterar sina medborgare, eftersom Tyskland har kommit över Hitler och sitt nazistiska förflutna.

I dag måste vi försöka se till att det kommunistiska förflutna tas itu med, både här i parlamentet och varhelst vi har något inflytande, eftersom det är det enda sättet att hejda Rysslands interna terrorpolitik och landets imperialistiska ambitioner utomlands.

Jacques Barrot, kommissionens vice ordförande. – (FR) Fru talman! I sitt första årliga tal till federationsrådet den 5 november nämnde president Dmitrij Medvedev uttryckligen den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Detta symboliska omnämnande, som gjordes sextio år efter den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, visar att den nye presidenten intresserar sig för frågor som rör rättsliga reformer och dessa reformers inverkan på de mänskliga rättigheterna. Hans ord är uppmuntrande, men EU kommer att behöva övervaka utvecklingen på detta område mycket noggrant. Verkligheten har de senaste veckorna än en gång påmint oss om de stora problem som försvarare av de mänskliga rättigheterna möter i Ryssland. Vi har självklart lyssnat uppmärksam på de olika talarna. De har varit noga med att betona de allvarliga hoten mot mänskliga rättigheter i Ryssland.

Två år efter Anna Politkovskajas död har rättegången mot hennes mördare inletts. Från början var den öppen för allmänheten, fortsatte sedan inom stängda dörrar och öppnades slutligen åter för allmänheten. Rättegången kommer att följas noggrant av alla som försvarar yttrandefriheten.

Mordet på Magomed Jevlojev – som dödades när han befann sig i fängsligt förvar hos polisen i slutet av augusti – påminner oss om att yrket som journalist i Ryssland blir allt farligare.

I början av december utsattes Memorial, en av de äldsta och mest ansedda icke-statliga organisationer som utreder 1900-talets Rysslands smärtsamma förflutna, för en polisrazzia. Detta resulterade i att historiska arkiv om gulag-perioden konfiskerades.

Om vi verkligen vill fortsätta det arbete som vi påbörjade i april under konferensen om brott som begås av totalitära regimer i Europa – en konferens som jag själv invigde – så är det självklart att historikerna absolut måste ha tillgång till arkiven. Razzian den 4 december är ett oroväckande tecken för de som tror på behovet av en debatt, och en ärlig sådan, om de djupa sårerna från det förflutna. Denna debatt behövs för att man i framtiden ska kunna försonas med det förflutna.

Samråden mellan EU och de ryska myndigheterna om mänskliga rättigheter ger oss förstås många tillfällen att upprepa att Ryssland måste respektera sina åtaganden när det gäller de mänskliga rättigheterna. Kommissionen fortsätter sitt arbete för att stödja det civila samhällets initiativ, inte minst genom det europeiska initiativet för demokrati och mänskliga rättigheter.

Stöd för rättsliga reformer är också något som vi prioriterar i våra samarbetsprogram med Ryssland. Under det senaste mötet med Ryssland fick jag kontakt med de nya ansvariga tjänstemännen för rättsväsendet och jag är fast besluten om att föra en krävande dialog med dem. Dessutom förhandlar nu EU och Ryssland om ett nytt kontrakt som ska ersätta det rådande partnerskaps- och samarbetsavtalet.

Respekt för mänskliga rättigheter måste självklart vara en del av detta nya avtal. De åtaganden som partierna har gjort inom ramen för FN, organisationen för säkerhet och samarbete i Europa samt Europarådet måste

få utrymme där. Kommissionen förblir aktiv i detta avseende. Benita Ferrero-Waldner har bett mig att tacka er för att ni har inlett denna debatt och har försäkrat mig om sitt personliga engagemang. Jag vill även betona mitt eget engagemang, eftersom jag har möjlighet att föra en dialog med myndigheterna i Moskva om säkerhet och rättvisa.

Det är allt jag kan säga i den här frågan, fru talman. Jag hoppas att de ryska tjänstemännen under 2010 bättre kommer att kunna leva upp till sina åtaganden, för det har de inte gjort under detta år.

Talmannen. - Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum omedelbart.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Urszula Gacek (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Allvarliga brott mot de mänskliga rättigheterna fortgår i den pågående Yukos-affären. Fem år efter Michail Chodorkovskijs anställande sitter han och andra Yukos-tjänstemän fortfarande inspärrade under tvivelaktiga omständigheter. Särskilt allvarligt är fallet med den tidigare advokaten på Yukos, Vasilij Alexanjan, som har suttit häktad sedan 2006. Alexanjan, som nu är nära att dö av aids, lymf cancer och tuberkulos, har angett att han vägrat låta sig utpressas till att avlägga falskt vittnesbörd mot Chodorkovskij i utbyte mot medicinsk vård. Hans medicinska tillstånd, som tidigare var under kontroll, har därför förvärrats av dödliga komplikationer. Trots att anklagelserna mot honom preskriberades i december 2008, kommer de rättsliga myndigheterna endast att släppa honom om han betalar en orimlig borgenssumma på 1,4 miljoner euro. Samtidigt har Chodorkovskij inte frigetts, trots att han enligt rysk lagstiftning och rättspraxis har rätt att friges. Utredare har tagit fram nya, osannolika åtal mot Chodorkovskij och han har hållits häktad i nästan två år.

Hanteringen av detta och flera andra fall uppvisar stora brister i det ryska rättssystemet. Frigivningen av dessa personer kommer att vara avgörande för hur vi kommer att bedöma Rysslands framgång i kampen mot "rättslig nihilism". Partnerskaps- och samarbetsavtalet EU–Ryssland bör vara beroende av att landet kan reda ut rättsstatliga frågor, bland annat frågor om politiska fångar.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Ryssland är medlem av Europarådet och organisationen för säkerhet och samarbete i Europa och har, eller borde åtminstone på grundval av sitt medlemskap ha, åtagit sig att helt och fullt respektera de mänskliga rättigheterna. Men i dagsläget är situationen i landet bedräglig från människorättsynpunkt. Främlingsfientligheten och homofobin har enligt Moskvakontoret för mänskliga rättigheter ökat, och har under 2008 lett till att 100 personer dödsdöms på grund av ras, nationalitet, religion eller sexuell läggning. I oktober blev Otto Messmer, ledare för den ryska jesuitorden och den ecuadorianska prästen Victor Betancourt brutalt mördade i sin lägenhet i Moskva. Problemet är att de ryska myndigheterna inte fördömer sådana brott i praktiken.

Om man försvarar de mänskliga rättigheterna i Ryssland innebär det dessutom att man försätter sig själv i en synnerligen farlig situation. Situationen för människorättsaktivister är ett allvarligt problem, och det är även de problem som drabbar de icke-statliga organisationer som stöder mänskliga rättigheter. Europadomstolen i Strasbourg har hanterat flera fall som väckts av ryska medborgare. Domarna visar att det i många fall rör sig om allvarliga överträdelser av de mänskliga rättigheterna och förtryck från de ryska statliga myndigheterna.

Vi måste nu ta dessa frågor på allvar när vi förhandlar fram ett ramavtal som ger oss en omfattande ram för förbindelser mellan EU och Ryssland. I de samtal som inleddes vid toppmötet mellan EU och Ryssland i november måste vi erkänna den centrala roll som de mänskliga rättigheterna, rättsstatsprincipen och demokratin spelar. Vi måste även insistera på att de ryska myndigheterna omedelbart följer Europarättens domar.

Advokater inom området för mänskliga rättigheter som anklagas för olika brott och som samtidigt tar enorma personliga risker när de gör sina undersökningar förtjänar vår stora respekt för det värdefulla arbete de utför. De bör garanteras statligt skydd och stödjäs av det internationella samfundet.

14. Omröstning

Talmannen. - Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet.)

14.1. Zimbabwe (omröstning)

14.2. Nicaragua (omröstning)

– Före omröstningen:

Manuel Medina Ortega, förslagsställare. – (ES) Det har kommit in några önskemål från den socialdemokratiska gruppen om delad omröstning om artiklarna 1 och 4 samt några förslag till muntliga ändringsförslag för artikel 2, skäl A och skäl F. Jag är övertygad om att talmannen vet om detta, annars kan jag förklara det för henne.

– Före omröstningen om artikel 2:

Manuel Medina Ortega, förslagsställare. – (ES) I artikel 2 vill vi ta med ett muntligt ändringsförslag som anger i vilka kommuner oroligheterna förekommer, nämligen León och Managua. Det skulle se ut på följande sätt: "kommuner (León och Managua)."

(Parlamentet gav sitt samtycke till att det muntliga ändringsförslaget skulle beaktas.)

– Före omröstningen om skäl A:

Manuel Medina Ortega, förslagsställare. – (ES) När det gäller texten i skäl A föreslog socialdemokratiska gruppen ett muntligt ändringsförslag om att skriva "anklagelse" i singular i stället för "anklagelser" i plural.

(Parlamentet gav sitt samtycke till att det muntliga ändringsförslaget skulle beaktas.)

– Före omröstningen om skäl F:

Manuel Medina Ortega, förslagsställare. – (ES) I skäl F föreslår vi i stället för "brottsutredningar" uttrycket "rättsliga utredningar", det vill säga, vi ersätter "brotts-" med "rättsliga".

(Parlamentet gav sitt samtycke till att det muntliga ändringsförslaget skulle beaktas.)

14.3. Ryssland: Attacker mot försvarare av mänskliga rättigheter och rättegången om mordet på Anna Politkovskaya (omröstning)

– Före omröstningen om artikel 6:

Michael Gahler (PPE-DE). – (EN) Fru talman! I den första raden vill vi ersätta orden "främlingsfientlighet" och "homofobi" med "våld", eftersom vi anser att våldet går utöver främlingsfientlighet och homofobi och även riktas mot nationella och religiösa minoriteter.

Vi vill skriva "tendenser till våld" i den första delen, eftersom vi senare nämner flera olika frågor – nationalitet, religion och sexuell läggning. Eftersom detta finns med i texten anser jag att det vore för smalt att bara nämna främlingsfientlighet och homofobi i den första raden. Kan mina kolleger gå med på att använda ordet "våld" i den första raden?

(Parlamentet gav sitt samtycke till att det muntliga ändringsförslaget skulle beaktas.)

15. Meddelande om rådets gemensamma ståndpunkter: se protokollet

16. Beslut om vissa dokument: se protokollet

17. Skriftliga förklaringar införda i registret (artikel 116 i arbetsordningen): se protokollet

18. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se protokollet

19. Datum för nästa sammanträdesperiod: se protokollet**20. Avbrytande av sessionen**

Talmannen. - Protokollet från detta sammanträde kommer att lämnas till parlamentet för godkännande i början av nästa sammanträdesperiod. Om det inte finns några anmärkningar ska jag omedelbart skicka de antagna resolutionerna till deras mottagare.

Jag förklarar Europaparlamentets session avbruten.

(Sammanträdet avslutades kl. 16.35.)

BILAGA (skriftliga svar)

FRÅGOR TILL RÅDET (Europeiska unionens tjänstgörande rådsordförandeskap är ensamt ansvarigt för dessa svar.)

Fråga nr 1 från Bernd Posselt(H-0879/08)

Angående: Läget i Makedonien

Vilka initiativ ämnar rådet ta för att värdesätta och stödja kandidatlandet Makedonien, där inte enbart ledande representanter av albansk nationalitet, utan också företrädare för alla etniska minoriteter deltar fullt ut i regeringskoalitionen och där regeringen dessutom energiskt driver på reformprocessen?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

I sina slutsatser från den 19–20 juni 2008 "understryker Europeiska rådet att f.d. jugoslaviska republiken Makedonien kan göra ytterligare framsteg i sitt närmande till EU före årets slut under förutsättning att de villkor som anges i slutsatserna från Europeiska rådets möte i december 2005, de politiska kriterierna från Köpenhamn samt de centrala prioriteringarna i anslutningspartnerskapet från februari 2008 uppfylls. I detta sammanhang noterar Europeiska rådet slutsatserna från rådets möte (allmänna frågor och yttre förbindelser) den 16 juni 2008. Upprätthållande av goda grannförbindelser, inklusive en förhandlingslösning om namnfrågan som båda parter kan godta, är fortfarande av avgörande betydelse".

Ramen för förbindelserna mellan Europeiska unionen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien fastställs huvudsakligen genom ställningen som kandidatland (vilken rådet tilldelade landet i december 2005), stabiliserings- och associeringsavtalet (som är i kraft sedan april 2004) och närvaron av Europeiska unionens särskilda representant (sedan 2001). Sedan 2005 innehar ambassadör Erwan Fouéré den dubbla funktionen som Europeiska unionens särskilda representant och chef för Europeiska kommissionens delegation i Skopje, vilket underlättar en nära kommunikation på hög nivå med regeringen, de politiska partierna, det civila samhället och övriga berörda aktörer. Under våren 2008 överlämnade dessutom kommissionen en "färdplan" till regeringen, i vilken tydliga och realistiska kriterier för avregleringen av viseringssystemet fastställdes. Rådet och kommissionen kommer att övervaka denna process noggrant med utgångspunkt från en bedömning av de framsteg som görs.

Rådet välkomnar dessutom generellt att de reformer som fastställdes i Ohridavtalet, vilket ingicks den 1 augusti 2001, har införlivats i lagstiftningen.

*
* *

Fråga nr 2 från Hélène Goudin(H-0881/08)

Angående: Fiskeavtalen och ambitionen att utrota fattigdomen

I kapitel 1 om allmänna bestämmelser om unionens yttre åtgärder, artikel 10a.2 d, i Lissabonfördraget står det att unionen ska utforma och föra en gemensam politik för att "främja en hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling i utvecklingsländerna med det primära syftet att utrota fattigdom."

På vilket sätt anser rådet att EU:s nuvarande fiskeavtal med fattiga utvecklingsländer stämmer överens med ambitionen om att utrota fattigdom?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Som ni vet har gemenskapen till följd av rådets slutsatser från juli 2004 gradvis infört en ny typ av bilaterala fiskeavtal: partnerskapsavtal om fiske.

Rådet anser att sådana avtal i betydande utsträckning bidrar till att utrota fattigdomen samtidigt som de främjar en hållbar utveckling.

Ur denna synvinkel bör två beståndsdelar i dessa avtal betonas: Å ena sidan undviks överexploatering av fiskebestånden och fördelningen av fiskemöjligheter för gemenskapens fartyg grundas på vetenskaplig rådgivning. Å andra sidan är en del av det finansiella bidraget kallat "sektorsstöd" avsett att utveckla fiskeindustrin i partnerernas kuststäder.

Det är inte enkelt att bekämpa fattigdomen och olika metoder måste användas för att utrota den. Det sektorsstöd som erbjuds genom partnerskapsavtalen om fiske är endast ett sätt för gemenskapen att bidra till det nödvändiga målet att utrota fattigdomen.

*
* *

Fråga nr 3 från Nils Lundgren (H-0883/08)

Angående: Gemensamma konstitutionella traditioner

Forskare är överens om att Europas ekonomiska, sociala och kulturella framgångar har sitt ursprung i konkurrensen mellan relativt små, självständiga stater. Dessa stimulerades till att utveckla sinsemellan olika institutionella lösningar på lokal, regional och nationell nivå.

I avdelningen Allmänna bestämmelser, artikel 6, punkt 3, i förslaget till nytt fördrag står det att "de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och såsom de följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner, ska ingå i unionsrätten som allmänna principer."

Anser rådet således att de 27 medlemsländerna har "gemensamma konstitutionella traditioner"?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Ledamoten uppmärksammas på att den bestämmelse som han citerar i sin fråga redan finns i nuvarande artikel 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen. I denna artikel fastställs att Europeiska unionen ska respektera de grundläggande rättigheterna såsom de garanteras i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och såsom de följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner, och de ska ingå i unionsrätten som allmänna principer.

"Medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner" är ett begrepp som Europeiska gemenskapernas domstol har erkänt och använt under lång tid. Domstolen hänvisar till begreppet särskilt som inspirationskälla när det gäller respekt för de grundläggande rättigheterna i gemenskapsrätten.⁽⁵⁾ Medlemsstaterna erkände dessutom detta begrepp när de beslutade att införa det i Fördraget om Europeiska unionen.

*
* *

Fråga nr 4 från Manuel Medina Ortega (H-0885/08)

Angående: De yttersta randområdena och politik för ett utvidgat grannskap

Den rådande globala finanskrisen får negativa effekter för utvecklingsländerna. Anser inte rådet att det därför är dags att genomföra kommissionens tidigare förslag om att utarbeta en politik för ett utvidgat grannskap som utgår från Europeiska unionens yttersta randområden, för att främja utvecklingen i närliggande afrikanska och karibiska länderna?

⁽⁵⁾ Se bland annat följande beslut: 17 december 1970, 11/70, Internationale Handelsgesellschaft mbH / Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel; 14 maj 1974, 4/73, Nold; 13 december 1979, 44/79, Hauer; 18 december 1997, C-309/96, Annibaldi; 27 juni 2006, C-540/03, parlamentet / rådet; och 3 september 2008, Kadi / rådet och kommissionen, C-402/05 P och C-415/05 P.

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

För att vara anpassat till vår globaliserade värld har EU:s utvecklingssamarbete nu under flera år gradvis inriktats på regional integration. Länder inom samma region, de må tillhöra AVS-staterna, de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) eller de yttersta randområdena, har ofta samma egenskaper gemensamt (tillgångar eller handikapp).

I detta sammanhang lade kommissionen fram en rapport i maj 2004 vilken innehöll en övergripande strategi för de yttersta randområdenas situation. Denna syftade till att definiera vilka åtgärder som krävs för att de ska utvecklas i förhållande till sina särskilda egenskaper⁽⁶⁾. Rådet har behandlat kommissionens meddelande.

I september 2007 lade kommissionen sedan fram en översyn av denna strategi för rådet och särskilt för Europaparlamentet samt prognoser för framtiden⁽⁷⁾. De franska, tjeckiska och svenska ordförandeskapen planerade i sitt 18-månadersprogram för rådet⁽⁸⁾ att fortsätta arbetet med att fullt ut införa 2004 års strategi för de yttersta randområdena med utgångspunkt från kommissionens meddelande om översynen och prognoserna för denna strategi. I maj hölls en interinstitutionell konferens och partnerskapskonferens om framtiden för denna strategi i Bryssel.

Resultaten av dessa överläggningar har just offentliggjorts i ett nytt meddelande från kommissionen⁽⁹⁾ av den 17 oktober 2008: "De yttersta randområdena: en tillgång för Europa". I detta meddelande rekommenderas att de yttersta randområdenas unika egenskaper ska utvecklas och att de ska användas som en hjälp för att möta de utmaningar som Europa och världen ställs inför, t.ex. följande: klimatförändringarna, migrationsströmmarna samt hållbar hantering av marina resurser och jordbruksprodukter. Ett kapitel ägnas faktiskt åt att förstärka den regionala integrationen och det uppges att de territoriella samarbetsprogrammen för 2007–2013, vilka samfinansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden, erbjuder möjligheter att utveckla handlingsplaner för det omgivande grannskapet.

Man bör inte heller glömma att det finns särskilda bestämmelser i avtalen om ekonomiskt partnerskap mellan EU och AVS-länderna vilka syftar till att säkerställa att dessa länder ska integreras mer inom sina regioner.

*
* *

Fråga nr 5 från Marie Panayotopoulos (H-0888/08)

Angående: Ungas deltagande i utformandet och genomförandet av undervisningsprogram

Hur kan man utöka de ungas totala deltagande i utformandet och genomförandet av undervisningsprogram och hur kan man förena detta med inhämtande av kunskaper i språken och kunskaper om kulturerna i invandrarnas hemländer?

Svar

(FR. Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Rådet har strävat efter att unga människor ska delta i att formulera och genomföra nationella åtgärder och gemenskapsåtgärder som berör dem direkt.

I sin resolution av den 27 juni 2002⁽¹⁰⁾ om "ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet" konstaterade rådet att det för åtgärder och initiativ som berör ungdomar, både på nationell och europeisk

⁽⁶⁾ dok. 10166/04 + ADD 1 och 2.

⁽⁷⁾ dok. 14838/07 + ADD 1.

⁽⁸⁾ dok. 11249/08.

⁽⁹⁾ dok. 14620/08.

⁽¹⁰⁾ EUT C 168, 13.7.2002, s. 2.

nivå, är ytterst viktigt att beakta ungdomarnas behov, deras situation, levnadsvillkor och förväntningar. Det har därför blivit en central del av ungdomspolitikerna att ha regelbundet samråd med ungdomar, både på nationell nivå och på EU-nivå, när åtgärder som berör dem utarbetas och genomförs. Praktiska instrument för att underlätta aktivt deltagande bland ungdomar i det civila livet och också regelbundna dialoger med ungdomar har därför införts i ramen för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet.

Rent praktiskt antog rådet i den ovan nämnda resolutionen fyra tematiska prioriteringar för samarbetet på EU-nivå, däribland aktivt deltagande bland ungdomar i den offentliga förvaltningen. Medlemsstaterna har därför antagit gemensamma mål om ungdomars deltagande och information och har kommit överens om att regelbundet rapportera till kommissionen om genomförandet av dessa mål.

I sin resolution av den 15 november 2005⁽¹¹⁾ om "genomförande av Europeiska ungdomspakten och främjande av ett aktivt medborgarskap" uppmanade rådet medlemsstaterna och kommissionen att inleda en strukturerad dialog med ungdomar och ungdomsorganisationer på europeisk, nationell, regional och lokal nivå om politiska åtgärder som påverkar dem. Fora för strukturerade dialoger och debatter har därefter skapats på alla nivåer enligt en plan som har fastställts av EU:s åtgärdsprogram.

I sin resolution av den 12 december 2006⁽¹²⁾ om "genomförande av de gemensamma mål som gäller ungdomars delaktighet och information till ungdomar i syfte att främja deras aktiva europeiska medborgarskap" bekräftade rådet slutligen relevansen och validiteten för de gemensamma målen och handlingslinjerna vilka syftar till att uppmuntra ungdomar att delta i den offentliga förvaltningen och där betonas det att målen är nödvändiga för att utveckla ett aktivt medborgarskap bland ungdomar, särskilt bland dem som är mindre gynnade.

I detta hänseende föreslog rådet att medlemsstaterna tydligare skulle definiera hindren för deltagande för vissa grupper och ungdomar ned färre möjligheter och främja införande av åtgärder och mekanismer för att övervinna dessa hinder, särskilt genom att beakta mångfalden och prioriteringarna bland dessa befolkningsgrupper.

I rådets resolution av den 22 maj 2008 om delaktighet för ungdomar med färre möjligheter uppmanades kommissionen och medlemsstaterna särskilt att vid samarbetet med ungdomsorganisationerna se till att den strukturerade dialogen med ungdomar med färre möjligheter skulle vara öppen för alla, på alla nivåer och att vid behov anpassa mötesstrukturen.

Under 2008 har Europeiska kommissionen också i grönboken från den 3 juli om migration och rörlighet: utmaningar och möjligheter för utbildningssystemen i EU och i meddelandet av den 18 september om flerspråkighet: en tillgång för Europa och ett gemensamt åtagande betonat betydelsen av migranternas språk.

I rådets resolution av den 21 november 2008 om en europeisk strategi för flerspråkighet uppmanades medlemsstaterna och kommissionen särskilt att inom ramen för sin behörighet och i enlighet med subsidiaritetsprincipen stödja och använda sig av de invandrade medborgarnas språkkunskaper som ett sätt att stärka både den interkulturella dialogen och den ekonomiska konkurrenskraften.

I samband med Europaåret för interkulturell dialog i Marseille den 5-9 juli försökte rådets ordförandeskap att uppmärksamma de relationer som byggs upp mellan ungdomars, utbildningsinstitutioners och invandrades språk. En del arbetsgrupper var eniga om att ett partnerskap mellan offentliga myndigheter och ungdomsorganisationer har stor betydelse för att skapa lagtexter som rör ungdomar, särskilt när det gäller utbildning och språkinläring.

Ur samma perspektiv betonade konferensen om "Nya perspektiv för en interkulturell dialog i Europa", vilken hölls i Paris den 17-19 november 2008, betydelsen av utbildning för den interkulturella dialogen och den roll som utbildning spelar för att främja social sammanhållning och invandrades integration.

2009 kommer en utvärdering att göras av den allmänna ramen för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet, vilken utan tvivel kommer att vara en utmärkt möjlighet att undersöka hur ungdomar kan spela en ännu mer betydelsefull och effektiv roll i den offentliga förvaltningen.

Eftersom den särskilda frågan om undervisning i invandrarnas språk och ursprungsländers kultur direkt påverkar ungdomarnas liv är det självklart att medlemsstaterna har uppmuntrats att lyssna till ungdomarnas

(11) EUT C 292, 24.11.2005, s. 5.

(12) EUT C 297, 7.12.2006, s. 6.

åsikter i denna fråga. Det är dock en fråga som ligger inom medlemsstaternas behörighet och måste därför behandlas på nationell nivå.

*
* *

Fråga nr 7 från Seán Ó Neachtain(H-0895/08)

Angående: Att hålla fast vid millennieutvecklingsmålen under den rådande ekonomiska oron

Vad gör rådet för att skydda utvecklingsländerna mot den globala ekonomiska krisen och för att garantera att akuta nationella ekonomiska oroligheter inte stjäl uppmärksamheten från uppfyllandet av millennieutvecklingsmålen?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Vid det informella mötet den 7 november 2008 mellan stats- och regeringscheferna i Europeiska unionens medlemsstater betonades att den nödvändiga reformeringen av det internationella finanssystemet borde inbegripas i de utmaningar som Europeiska unionen och dess medlemsstater har beslutat sig för att möta, och det gäller särskilt tryggad livsmedelsförsörjning, klimatförändringarna och kampen mot fattigdomen. De betonade också att Europeiska unionen skulle se till att utvecklingsländerna får delta fullt ut i denna process.

Vid den internationella konferensen om utvecklingsfinansiering i Doha, vilken hölls mellan den 29 november och den 2 december och där över 90 stater var representerade, stödde Europeiska unionen principen om att hålla en konferens på hög nivå om finanskrisen och världskrisen samt dessa krisers inverkan på utvecklingen. Vid denna konferens, vars innehåll kommer att presenteras närmare av ordföranden i FN:s generalförsamling senast i mars 2009, kommer frågor rörande den internationella finansiella arkitekturen att tas upp. Konferensen är planerad till nästa höst.

I Doha, och med utgångspunkt från de riktlinjer som rådet antog den 11 november 2008, bekräftade Europeiska unionen på nytt att den åtar sig att ge 0,7 procent av BNP i utvecklingsbistånd 2015 och att man behöver beakta de nya finansiella, ekonomiska och miljömässiga utmaningarna.

Eftersom den pågående finanskrisen sannolikt kommer att påverka utvecklingsländernas befolkningar och ekonomier i hög utsträckning riktade EU alla givares uppmärksamhet mot behoven hos de fattigaste och mest sårbara människorna och var fast övertygad om att millennieutvecklingsmålen fortfarande skulle kunna uppnås i varje region, däribland Afrika, under förutsättning att alla utvecklingspartner vidtar omedelbara och korrekt riktade åtgärder för att påskynda framstegen. Att uppnå alla de åtta millennieutvecklingsmålen är ett delat ansvar; alla parter bör hedra de åtaganden de har ingått.

Mot bakgrund av den starka förklaring som rådet godkände den 11 november då rådet sa att "det åtar sig att med sina partner undersöka alla nya vägar för att bidra till finansieringen av en hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling, att främja införandet av innovativa mekanismer för att frigöra ytterligare resurser och att stärka konsekvensen mellan politikområdena", har Europeiska unionen uppmanat världssamfundet att vidta ytterligare åtgärder för att införa innovativ finansiering i syfte att säkerställa biståndet till hållbar utveckling.

*
* *

Fråga nr 8 från Eoin Ryan(H-0897/08)

Angående: Utbud av olaglig narkotika

Vad har rådet för omedelbara planer på att genomföra initiativ för att minska utbudet av och efterfrågan på olaglig narkotika i EU?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Med hänvisning till EU:s narkotikastrategi (2005–2012)⁽¹³⁾ och med tanke på att den första av de två handlingsplanerna inom ramen för denna strategi (2005–2008)⁽¹⁴⁾ är i sin slutfas håller rådet på att utarbeta EU:s nya andra handlingsplan mot narkotika vilken föreslogs av kommissionen⁽¹⁵⁾ och omfattar unionens prioriteringar för att bekämpa narkotika för 2009–2012. Denna handlingsplan är ett dynamiskt instrument och är inriktad på att uppnå konkreta resultat på de särskilda prioriteringsområdena.

Denna andra handlingsplan⁽¹⁶⁾ innehåller en ram för en komplett, balanserad och integrerad strategi för att bekämpa narkotika genom att åtgärder vidtas mot alla länkar i kedjan, från produktion av narkotika till social rehabilitering av missbrukare. Målet för denna plan är att minska både tillgången och efterfrågan på narkotika genom att använda flera särskilda åtgärder och att utvidga det internationella samarbetet. Jämfört med planen för 2005–2008 är den mer konkret och innehåller ett större antal riktade åtgärder.

Av detta följer att planen, när det gäller tillgångssidan, syftar till att förbättra åtgärdernas effektivitet på EU-nivå för att förhindra produktion och handel med narkotika, varvid en intelligensbaserad strategi används vilken fullt ut utnyttjar Europols kapacitet och andra befintliga strukturer på EU-nivå. Den innehåller flera nya inriktningar, exempelvis alternativ utveckling i producentländerna, förstärkning av det rättsliga och polisiära samarbetet och även identifiering, beslagtagande och distribution av brottslingars tillgångar.

En av de nya egenskaperna, som också är en hörnsten för planen, är inrättande av en "europeisk allians mot narkotika" vars syfte är att mobilisera det civila samhället och den offentliga sektorn i en kampanj för att medvetandegöra riskerna med att använda narkotika.

Rådet vill också påpeka att det för att stoppa flödet av narkotika in i EU från tredjeländer och för att skapa enighet kring en samordnad strategi genomför regelbundna ad-hoc-dialoger i denna fråga med producentländer och länder varigenom narkotika transporteras, däribland länderna i Latinamerika, Västindien, de andinska länderna, Afghanistan, Ryssland och länderna på västra Balkan.

Vid sitt möte den 24 oktober riktade rådet särskilt in sig på västra Afrika som en ny transitpunkt för kokain från Latinamerika⁽¹⁷⁾.

Det åligger medlemsstaterna, kommissionen, Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk, Europol, Eurojust och rådet att genomföra handlingsplanen.

*
* *

Fråga nr 9 från Brian Crowley(H-0899/08)**Angående: Konflikten i Sudan**

Kommer rådet aktivt att stödja Egyptens förslag till en dialog för att nå en lösning på konflikten i Sudan?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Rådet känner inte till att Egypten har föreslagit en särskild plan för att försöka lösa konflikten i Sudan. Under beskydd av huvudförhandlaren för Afrikanska unionen och FN, före detta utrikesministern i Burkina Faso,

⁽¹³⁾ dok. 15047/08, ännu ej offentliggjort i EUT.

⁽¹⁴⁾ EUT C 168, 8.7.2005.

⁽¹⁵⁾ KOM(2008)0567.

⁽¹⁶⁾ Handlingsplanen för 2009–2012 kommer att antas vid CAG-RELEX den 8–9/12/2008

⁽¹⁷⁾ Se slutsatserna, dok. 14667/08, s. 16.

Djibril Bassolé, har den politiska processen återupptagits och pågår i snabb takt. Stödet till dessa insatser kommer från det underlättande arbete som Qatar gjort, och det är av avgörande betydelse, liksom Djibril Bassolés insats. Kontakterna i Doha ökar. Qatars strategi, vilken samordnas med Afrikanska unionens och FN:s strategi, skiljer sig från Arabförbundets uppmaningar till FN:s säkerhetsråd om att skjuta upp Internationella brottmålsdomstolens utredning om Sudans president.

Rådet stöder Djibril Bassolés medlingsarbete och de underlättande insatserna från Qatars sida. Rådet har nära samråd med båda aktörerna via ordförandeskapet och Europeiska unionens särskilda representant i Sudan. De regionala aktörerna, särskilt Egypten, måste delta fullt ut i denna process.

Rådet uppmanar de sudanesiska myndigheterna och rebellrörelserna att beslutsamt åta sig att nå en politisk lösning på Darfur-krisen, inte minst genom att upphöra med våldet, eftersom det är det enda sättet att skapa gynnsamma förutsättningar för en dialog.

*
* *

Fråga nr 10 från Marian Harkin(H-0901/08)

Angående: Märkning av livsmedel

Anser rådet att ursprungslandet (där djuret slaktas) är den minsta identifieringsfaktor som krävs för fjäderfäprodukter för att undvika en snedvridning av konkurrensen och se till att konsumenterna kan göra medvetna val?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Om fjäderfäkött importeras från ett tredjeland fastställs i förordningen om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna (förordningen om en enda gemensam organisation av marknaden) att fjäderfäsektorn måste ange ursprungslandet på förpackningen eller på en etikett. Enligt denna förordning krävs också att märkning ska göras för att visa annan information förutom informationen om ursprungsland (pris, slakteriets nummer m.m.).

För fjäderfäkött som saluförs inom Europeiska unionen gäller bestämmelserna i direktiv 2000/13/EG. Enligt dessa bestämmelser är det obligatoriskt att i märkningen ange livsmedlets ursprungsland eller härkomst. Om så inte görs är avsikten sannolikt att vilseleda konsumenterna ifråga om livsmedlets verkliga ursprungsland eller härkomst.

Rådet är dock öppet för att överväga möjligheten att skapa större tydlighet kring informationen om märkning av fjäderfäprodukter och särskilt att undersöka möjligheten till en enhetlig ursprungslandsmärkning (samma system för import och handel inom gemenskapen) om kommissionen lägger fram förslag om detta för rådet.

*
* *

Fråga nr 11 från Claude Moraes(H-0903/08)

Angående: Turkiets anslutning till EU

I den förhandlingsram för Turkiets EU-medlemskap som antogs 2005 förklaras att det gemensamma målet för förhandlingarna är anslutning.

Står rådet fast vid sin målsättning att Turkiet ska få fullt medlemskap i EU, förutsatt att Turkiet uppfyller de krav som fastställs i förhandlingsramen?

Förra månaden rapporterade kommissionen att utvecklingen varit långsam på vissa av de viktigaste reformområdena i Turkiet. Avser rådet trots detta att öppna något av de återstående regelverkskapitlen i sina förhandlingar med Turkiet eller att återuppta förhandlingar om tidigare öppnade kapitel?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

I de slutsatser som rådet antog den 8 december 2008 påpekade rådet att den förnyade konsensusen om utvidgning som antogs vid Europeiska rådet den 15–16 december 2006 fortfarande utgör grunden för EU:s utvidgningsstrategi. Denna förnyade konsensus grundas på konsoliderade åtaganden, rättvisa och rigorös villkorlighet, förbättrad kommunikation och förmåga att integrera nya medlemmar.

Rådet påpekade också i sina slutsatser att hur snabbt förhandlingarna framskrider också i fortsättningen särskilt kommer att vara beroende av de framsteg som Turkiet gör för att uppfylla de villkor som krävs, däribland att uppnå kriterierna för inledande och uppskjutande av förhandlingarna och de krav som anges i förhandlingsramen vilka särskilt omfattar genomförande av partnerskapet om medlemskap och att uppfylla skyldigheterna enligt associeringsavtalet. Nu senast har rådet påpekat att de kapitel för vilka de tekniska förberedelserna är klara kommer att inledas eller skjutas upp provisoriskt i enlighet med de förfaranden som fastställs i enlighet med förhandlingsramen och rådsmötet av den 11 december 2006. I detta sammanhang avvaktar rådet med intresse regeringskonferensen med Turkiet som är planerad till december, då ytterligare framsteg i förhandlingarna bör kunna noteras. Man bör komma ihåg att sedan förhandlingarna med Turkiet inleddes har åtta kapitel öppnats och analyser om framsteg (screening) har avslutats för tjugofyra kapitel.

När det gäller de kapitel som inte kan inledas i enlighet med rådets slutsatser av den 11 december 2006 beklagar rådet att Turkiet hittills inte har uppfyllt sin skyldighet att på ett fullständigt och icke-diskriminerande sätt genomföra tilläggsprotokollet till associeringsavtalet och att landet inte heller har gjort några framsteg mot att normalisera förbindelserna med republiken Cypern. Det förväntas att framsteg nu görs omgående.

Avslutningsvis vill jag återigen bekräfta ordförandeskapets avsikt att arbeta för att öppna nya förhandlingskapitel med Turkiet under regeringskonferensen som kommer att äga rum i december.

*
* *

Fråga nr 12 från Gay Mitchell(H-0906/08)**Angående: Island**

Islands handelsminister anser att Island borde överväga att ansöka om medlemskap i EU och att införa den gemensamma EU-valutan för att undvika problem vid framtida finansiella kriser.

Skulle rådet kunna redogöra för hur Islands ansökan om medlemskap i EU skulle bedömas samt vilka krav som rådet skulle ställa upp för Islands medlemskap? Skulle rådet också kunna upplysa om EU skulle vara villigt att ta emot Island efter så många år som landet inte visat något intresse för att gå med i EU?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Rådet har inte undersökt den fråga som ledamoten väcker, eftersom Island inte har ansökt om att ansluta sig till Europeiska unionen. EU och Island samarbetar dock redan på flera områden, särskilt inom ramen för Europeiska frihandelsavtalet.

Beträffande förfarandet för EU-medlemskap fastställs i artikel 49 i EU-fördraget att "varje europeisk stat som respekterar de värden som avses i artikel 6.1 och som förbinder sig att främja dem får ansöka om att bli medlem av unionen. Europaparlamentet och de nationella parlamenten ska underrättas om denna ansökan. Den ansökande staten ska ställa sin ansökan till rådet, som ska besluta med enhällighet efter att ha hört kommissionen och efter godkännande av Europaparlamentet, som ska fatta sitt beslut med en majoritet av sina ledamöter.

Villkoren för att upptas som medlem och de anpassningar av fördragen som unionen bygger på, som därigenom blir nödvändiga, ska fastställas i ett avtal mellan medlemsstaterna och den ansökande staten. Detta avtal ska föreläggas samtliga avtalsslutande stater för ratifikation i överensstämmelse med deras konstitutionella bestämmelser."

1993 definierade Europeiska rådet "Köpenhamnskriterierna", i vilka det anges "ett medlemskap förutsätter att kandidatlandet har uppnått en institutionell stabilitet som garanterar demokrati, rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter och respekt för och skydd av minoriteter, det finns en fungerande marknadsekonomi samt förmåga att hantera konkurrens och marknadskrafter inom unionen." Europeiska rådet specificerade också att "unionens förmåga att ta emot nya medlemmar, utan att takten i den europeiska integrationen blir lidande, är också en viktig faktor som ligger i både unionens och kandidatländernas allmänna intresse". I december 2006 påpekade rådet att "en utvidgningsstrategi som grundar sig på konsolidering, villkorlighet och kommunikation i kombination med EU:s kapacitet att integrera nya medlemmar utgör grundvalen för en förnyad konsensus om utvidgning".

När en europeisk stat ansöker om medlemskap ska rådet om så är lämpligt be kommissionen att bedöma kandidatlandets förmåga att uppfylla villkoren för medlemskap och särskilt landets förmåga att följa EU:s grundläggande värden. Det är med utgångspunkt från detta som rådet med enhällighet ska besluta om att först bevilja det berörda landet status som kandidatland och sedan, för det andra, att inleda officiella förhandlingar under förutsättning att de villkor som krävs är uppfyllda.

*
* *

Fråga nr 13 från Jim Higgins(H-0908/08)

Angående: Demokratiska republiken Kongo

I juni 2008 påpekade kommissionsledamot Michel som svar på min fråga till kommissionen (E-1793/08) om situationen i Demokratiska republiken Kongo att fredsprocessen förlöpte väl. Färska internationella nyhetsuppgifter har dock gjort det internationella samfundet uppmärksamt på att allting inte står rätt till i Demokratiska republiken Kongo och att fredsprocessen har avbrutits. Är rådet oroligt över att EU reagerar långsammare än det borde på dessa problem som uppstått under flera månader och inte kommer som en blix från en klar himmel?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Den 31 oktober och 1 november reste Bernard Kouchner i egenskap av företrädare för rådets ordförandeskap till Demokratiska republiken Kongo, närmare bestämt till staden Goma. Den 10 november diskuterade rådet situationen i Demokratiska republiken Kongo och antog därefter nya slutsatser där det uttryckte sin djupa oro över den växande konflikten i norra Kivu och följderna för befolkningen i östra Kongo samt för regionen som helhet. Som svar på nödsituationen vidtog Europeiska unionen åtgärder för att ge humanitärt bistånd till de befolkningsgrupper som drabbats av konflikten med ytterligare bidrag på över 45 miljoner euro (medlemsstaterna och kommissionen). Europeiska unionen har dessutom bidragit aktivt genom intensiv diplomatisk verksamhet till att försöka nå en politisk lösning, vilket är det enda sättet att säkerställa en permanent återgång till stabilitet i regionen. EU är fast beslutet att fortsätta sina insatser i denna riktning, särskilt inom ramen för det internationella förenklingsarbetet. EU:s särskilda representant för området kring de afrikanska stora sjöarna, ambassadör Roeland van de Geer, finns nästan ständigt närvarande på platsen och deltar mycket aktivt i det internationella förenklingsarbetet. I sitt arbete har han mycket nära kontakt med FN:s generalsekreterares särskilda sändebud, Olusegun Obasanjo, före detta president i Nigeria. Den höga representanten för Gusp och rådets ordförandeskap har mycket regelbunden kontakt med FN:s generalsekreterare för att säkerställa lämpligt europeiskt stöd till FN:s arbete i Demokratiska republiken Kongo.

*
* *

Fråga nr 14 från Mairead McGuinness(H-0910/08)

Angående: Körkortsturism

Körkortsturism och körkortsbedrägerier fortsätter att vara stora problem inom EU.

På en känd webbplats stoltserar man med att det via den är möjligt att få tag i EU-körkort genom metoder som man medger inte är renhåriga, men heller inte olagliga. Man hävdar djärvt att en mängd hinder – till exempel att en person inte har klarat ett prov – inte är några problem för att få körkort.

Kan rådet bekräfta om tidigare diskussioner har lett till överenskommelser mellan medlemsstaterna om samarbete för att förhindra körkortsbedrägerier och körkortsturism, och i så fall ange vilka specifika planer som finns?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Rådet vill uppmärksamma ledamoten på Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort⁽¹⁸⁾ som ska träda ikraft från och med den 19 januari 2013. Detta direktiv innehåller bestämmelser mot förfalskning och den verksamhet som kallas "körkortsturism". När det gäller kampen mot förfalskning införs genom artikel 1 och 3 samt bilaga 1 i ovan nämnda direktiv en enhetlig modell för europeiskt körkort i form av ett plastkort och medlemsstaterna ska vidta all nödvändiga åtgärder för att undvika riskerna med förfalskade körkort, däribland för körkortsmodeller som utfärdas före ovan nämnda direktiv träder ikraft.

I syfte att bekämpa "körkortsturism" införs i artikel 7 en maximal administrativ giltighet på 10 år för körkort (punkt 2 a) och även principen om bara ett enda körkort per förare (punkt 5 a). Medlemsstaterna ska vägra att utfärda ett körkort om de upptäcker att den sökande redan innehar ett körkort och även vägra att utfärda körkort eller att erkänna giltigheten för ett körkort för en person vars körkort har omfattats av begränsningar eller har upphört att gälla eller dragits in i en annan medlemsstat (artikel 11.4). För att underlätta tillämpningen av denna bestämmelse krävs att medlemsstaterna ska använda Europeiska unionens nätverk för körkort där det finns nödvändig information rörande utfärdande, ersättning, förnyelse och byte av körkort.

*
* *

Fråga nr 15 från Avril Doyle(H-0912/08)

Angående: Den biologiska mångfalden

Kan rådet redogöra för det aktuella läget rörande 2010 års mål att stoppa minskningen av den biologiska mångfalden?

Vad har gjorts under det franska ordförandeskapet och vad har man hittills nått?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

I samband med att EU genomför sitt mest ambitiösa mål att förhindra och minska förlusten av den biologiska mångfalden på dess territorium till 2010⁽¹⁹⁾ gör medlemsstaterna och kommissionen stora insatser för att genomföra de många praktiska åtgärder som fastställdes i EU:s andra handlingsplan av den 25 maj 2006⁽²⁰⁾ om biologisk mångfald med titeln "Att stoppa förlusten av biologisk mångfald till 2010 – och därefter". Syftet med denna handlingsplan är bland annat att öka integrationen av den biologiska mångfalden och ekosystemtjänsterna i unionens övergripande och sektoriella politik som exempelvis jordbruket, skogsbruket, landsbygdens utveckling och fiskeripolitiken. I sina slutsatser av den 18 december 2006⁽²¹⁾ uppmanade

⁽¹⁸⁾ EUT L 403, 30.12.2006, s. 18.

⁽¹⁹⁾ Formulerades av Europeiska rådet i Göteborg den 15 och 16 juni 2001, se ordförandeskapets slutsatser dok. 200/1/01 REV 1 s. 718.

⁽²⁰⁾ Kommissionens meddelande KOM(2006)0216. Den första planen fastställdes i kommissionens meddelande KOM(2001)0162 av den 27 mars 2001.

⁽²¹⁾ dok. 16164/06.

därför rådet medlemsstaterna och kommissionen att åter fördubbla sina insatser för att fullt ut genomföra nätverket "Natura 2000", både på land och till havs, och att garantera effektiv förvaltning och lämplig finansiering av nätverket vilket syftar till att garantera biologisk mångfald genom att bevara naturliga livsmiljöer och vild flora och fauna på medlemsstaternas territorium. Avskogning och skogsförstörelse är betydande faktorer när det gäller förlusten av den biologiska mångfalden. Den 4 december antog rådet slutsatser om kommissionens meddelande "Bekämpande av avskogning och skogsdegradering för att motverka klimatförändringen och minskningen av den biologiska mångfalden". Dessa slutsatser innehåller mål om att halvera den totala tropiska avskogningen senast 2020 och att avskogningen helt ska ha upphört senast 2030. I detta sammanhang väntar rådet nu på att kommissionen ska lägga fram sina förslag om "paketet för biologisk mångfald", vilket bör innehålla en rapport efter halva tiden om de framsteg som har gjorts i genomförandet av den ovan nämnda handlingsplanen.

Det franska ordförandeskapet engagerar sig starkt för att mobilisera positionerna och åtgärderna i hela EU inom många internationella fora för att skydda den biologiska mångfalden, särskilt inom ramen för

- avtalet om bevarande av afro-eurasiska flyttande vattenfåglar, vars parter möttes för fjärde gången

den 15-19 september 2008,

- den tionde konferensen mellan Ramsarkonventionens parter, vilken hölls från den 28 oktober till den 4 november 2008,

- mötet om memorandumet om avtalet om bevarande av rovfåglar,

- mötet mellan parterna i konventionen om skydd av flyttande vilda djur, vilken hölls i början av december 2008 i Rom.

EU engagerar sig också för att undersöka om det kan inrättas en internationell mekanism för att skydda objektiv vetenskaplig kunskap om biologisk mångfald och definiera åtgärder i frågan, vilket fastställdes vid FN:s regeringskonferens om miljöprogram för biologisk mångfald och ekosystemtjänster, vilken hölls i mitten av november 2008.

I maj 2008 hölls slutligen det nionde mötet mellan parterna i konventionen om biologisk mångfald i Bonn. Detta möte ägde rum mot bakgrund av att det krävs brådskande åtgärder på internationell nivå för att bekämpa utarmningen av den biologiska mångfalden. Tack vare det särskilda engagemanget från EU:s medlemsstater och många parter har det varit möjligt att mobilisera avsevärda medel inom ramen för initiativet "Life Web". Dessa medel kommer att hjälpa länder som har en rik biologisk mångfald men en mindre utvecklad ekonomi att på ett bättre sätt skydda sin flora och fauna och sina ekosystem.

*
* *

Fråga nr 16 från Dimitrios Papadimoulis (H-0916/08)

Angående: Omformning av stabilitetspakten

I och med finanskrisen har stabilitetspaktens brister tydliggjorts, inte bara i fråga om de begränsningar den innebär utan även i fråga om rollfördelningen mellan de berörda institutionerna (Europeiska centralbankens, regeringarnas respektive de politiska myndigheternas roller).

Anser rådet att stabilitetspakten behöver omformas, i synnerhet beträffande rollfördelningen mellan de berörda institutionerna?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Finanskrisen är naturligtvis en utmaning för den reviderade stabilitets- och tillväxtpakten, eftersom den kommer att innebära att de flexibla mekanismer som infördes när pakten reviderades 2005 kommer att testas. Som ni vet var avsikten med denna översyn just att anpassa pakten till medlemsstaternas ekonomiska behov och att ta hänsyn till skillnaderna i medlemsstaternas ekonomiska situation och de ekonomiska fluktuationer som kan inträffa.

I detta sammanhang anser ordförandeskapet att pakten inte har visat sig vara bristfällig.

I sina slutsatser av den 7 oktober 2008 om ett samordnat svar från EU på den ekonomiska avmattningen bekräftade rådet på nytt att den reformerade stabilitets- och tillväxtpakten från 2005 är den lämpliga ramen och bör tillämpas fullt ut. Den innehåller flexibilitet som tillåter att skattepolitiken spelar sin normala stabiliserande funktion⁽²²⁾. Den 2 december angav rådet i sitt bidrag till Europeiska rådet om ett samordnat europeiskt svar på tillväxt och sysselsättning att förutom penningpolitiken och de åtgärder som redan vidtagits för att stabilisera finanssektorn bör budgetpolitiken spela en viktig roll för att stabilisera ekonomin, varvid hela uppsättningen av automatiska stabilisatorer och även ytterligare budget- och skatteåtgärder används. Detta samordnade svar bör stämma överens med målet om långsiktig stabilitet för de offentliga finanserna och bör på ett klokt sätt använda de flexibla mekanismer som stabilitets- och tillväxtpakten erbjuder.

*
* *

Fråga nr 17 från Josu Ortuondo Larrea(H-0920/08)

Angående: Initiativ när det gäller respekt för och skydd av olika folkslag och nationella identiteter

Det franska ordförandeskapet i EU upphör i slutet av året. Jag vill ta detta tillfälle i akt och lyfta fram en fråga som är viktig för utvecklingen av det Europa som håller på att byggas upp, nämligen respekten för de olika folkslagen i detta Europa.

Som president Nicolas Sarkozy själv underströk i ett tal till FN:s generalförsamling den 25 september 2007: "Det kommer inte att bli fred på jorden så länge det internationella samfundet kompromissar med människors rätt till självbestämmande och med mänskliga rättigheter (...). Det kommer inte att bli fred på jorden utan respekt för mångfald eller respekt för nationella identiteter (...). Att vara hängiven sin tro, sin identitet, sitt språk, sin kultur, ett sätt att leva, tänka och tro är legitimt och djupt mänskligt. Att förneka detta är att understödja förnedringen."

Det finns ett folk, en identitet, ett språk som betraktas som ett av Europas äldsta, Euskal Herria – Baskien – vars existens i dag fullständigt förnekas av den franska staten.

Nu när det franska ordförandeskapet i EU lider mot sitt slut vill jag ställa följande fråga till rådet: Vilka förfaranden och initiativ finns det när det gäller respekt för och skydd av de folkslag och nationella identiteter i EU som inte har någon egen stat?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Unionen har inte behörighet att ta initiativ i frågan om respekt och skydd för befolkningsgrupper och nationella identiteter. Det är något som ligger inom medlemsstaternas behörighetsområde.

Ledamoten uppmärksammas därmed på att det i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen fastställs att unionen måste respektera medlemsstaternas nationella identitet.

Man bör dock komma ihåg att regionala och lokala samhällens intressen beaktas på europeisk nivå av Regionkommittén som hörs av rådet och kommissionen i fall som fastställs i fördragen.

När det gäller respekt för mångfald, särskilt språklig och kulturell mångfald, vill jag närmare bestämt hänvisa ledamoten till resolutionen om en europeisk strategi för flerspråkighet som antogs av rådet den 20 november⁽²³⁾. I denna bekräftas att språklig och kulturell mångfald är en del av den europeiska identiteten och att flerspråkighet också är särskilt viktigt för att främja kulturell mångfald. Jag vill också peka på rådets slutsatser av den 21 maj⁽²⁴⁾ där prioritet ges åt att främja varje medborgares aktiva deltagande i kulturlivet och att främja tillträdet till kulturen och kulturarvet med all dess mångfald.

⁽²²⁾ Se dok 13927/08, s. 4.

⁽²³⁾ Dok. 15368/08, s. 19–24.

⁽²⁴⁾ Rådets slutsatser om om interkulturell kompetens, dok. 9849/08 s. 14–18.

*
* *

Fråga nr 18 från Frank Vanhecke(H-0921/08)**Angående: Förbindelserna mellan EU och Jordanien**

Det har kommit till kännedom att Jordanien vill vidta åtgärder inför rätta mot en dansk karikaturtecknare, tio danska journalister och den nederländske parlamentsledamoten Geert Wilders, för "hädelse, ringaktning av islam och muslimers känslor samt missfirmelse och förtal av profeten Mohammed". Jordanien har rentav kontaktat Interpol för att få de berörda personerna anhållna och ställda inför jordansk domstol.

Associeringsavtalet mellan EU och Jordanien undertecknades den 24 november 1997 och trädde i kraft den 1 maj 2002. I artikel 2 i detta avtal föreskrivs det att respekten för de demokratiska principerna och de grundläggande mänskliga rättigheterna utgör en "väsentlig beståndsdel" av avtalet och att "lämpliga åtgärder" kan komma i fråga i händelse av kränkningar av avtalet.

Innebär det ovan anförda en kränkning av artikel 2 med dess klausul om en "väsentlig beståndsdel"? Om så är fallet, vad tänker rådet då göra inom ramen för detta avtal?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Rådet känner till den information som offentliggjorts i media enligt vilken Jordaniens Attorney General, Hassan Abdullat, har åtalat elva danska och en nederländsk medborgare och anklagat dem för hädelse och hot mot den allmänna ordningen.

Yttrandefrihet är en grundläggande rättighet för alla medlemsstater i Europeiska unionen. Som ledamoten känner till, och enligt internationell rätt, innebär denna frihet också plikter och särskilt ansvar. Det innebär att begränsningar av yttrandefriheten kan tillåtas enligt lag, på särskilda villkor, och att sanktioner kan införas om sådana begränsningar överskrids.

Det är därför varje samhälles ansvar att ange vad som är lämpliga gränser för yttrandefriheten i enlighet med normerna för internationella mänskliga rättigheter. I enlighet med konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna erkänner Europeiska unionens medlemsstater faktiskt att yttrandefriheten kan vara föremål för "vissa formföreskrifter, villkor, inskränkningar eller straffpåföljder som är nödvändiga", särskilt "till skydd för annans goda namn och rykte eller rättigheter". Andra länder har ett ännu mer restriktivt synsätt, och har utvecklat pressregler som förbjuder olika typer av beteenden, särskilt nedvärdering av religioner och religiösa symboler.

Sakens kärna är därför att fastställa om ett förbud mot nedvärdering av religioner och religiösa symboler är förenligt med de allmänna mänskliga rättigheterna. EU:s medlemsstater anser inte att det är det; för oss är inte avsikten med de mänskliga rättigheterna att skydda religioner eller religiösa symboler, utan snarare att skydda världens män och kvinnor. Vi följer bokstavligt bestämmelserna i internationell rätt om mänskliga rättigheter.

Nedvärdering av religioner uppfattas dock i vissa länder som en intolerant handling och en attack inte bara mot religionen, utan indirekt också mot dem som utövar en sådan religion. Såsom skedde i det aktuella fallet kan också nedvärdering av religioner orsaka störningar av den allmänna ordningen. Att upprätthålla den allmänna ordningen är en av de inskränkningar av yttrandefriheten som anses godtagbar enligt de internationella normerna.

Som ni har förstått råder en livlig debatt om gränserna för utövande av yttrandefriheten, varvid det hänvisas till de mänskliga rättigheterna både som en garanti för denna frihet och som ett skäl att begränsa den ytterligare. Jag kan försäkra er om att EU:s medlemsstater gör stora insatser för att föra en dialog med alla i denna viktiga fråga, inte bara i internationella fora, utan också i diskussioner om mänskliga rättigheter som EU för med tredjeländer då EU hävdar sin ståndpunkt. Detta tillvägagångssätt är det mest effektiva sättet att göra EU:s synpunkter kända, eftersom den kulturella dimensionen i denna debatt är särskilt känslig för alla berörda parter.

Rådet anser att denna fråga har stor betydelse och kommer därför att aktivt fortsätta att uppmuntra till dialog och samförstånd, tolerans och ömsesidig respekt vid tillämpningen av de mänskliga rättigheterna via alla befintliga mekanismer, särskilt de som fastställs i avtalen mellan EU och Jordanien. EU påminde i detta hänseende återigen de jordanska myndigheterna om sitt åtagande att respektera de mänskliga rättigheterna och grundläggande demokratiska principerna under det senaste mötet i associeringsrådet för EU och Jordanien den 10 november 2008.

Rådet kommer naturligtvis att fortsätta att noggrant övervaka situationen.

*
* *

Fråga nr 19 från Justas Vincas Paleckis(H-0931/08)

Angående: Tak för oljeskatter

Nu när oljepriserna har sjunkit är det dags att på nytt överväga det franska ordförandeskapets tidigare förslag om att införa ett tak för oljeskatter i EU och/eller att använda en del av de nationella momsintäkterna från oljeprodukter till att inrätta en fond för att hjälpa drabbade personer. Kommissionens förslag i den andra strategiska energiöversynen om att medlemsstaterna ska uppmuntras att bygga upp oljereserver går i samma riktning som ordförandeskapets förslag. Kommer detta paket med värdefulla förslag för våra medborgare att gå förlorat eller stärkas innan Tjeckien tar över ordförandeskapet?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Hittills har inte rådet mottagit något förslag från kommissionen om att införa ett tak för oljeskatter eller om att inrätta en fond för att hjälpa konsumenter.

Rådet anser att oljereserver kan bidra till att både kontrollera oljepriserna och garantera energitrygghet. Ledamoten upplyses om att rådet sedan 1968 har haft ett obligatoriskt system för inrättande av nödlager av råolja genom antagandet av direktivet (68/414/EEG) om lager av råolja (kodifierat och ersatt av direktiv 2006/67/EG⁽²⁵⁾). Samordningsmekanismen i detta system fungerar väl vid mindre störningar, särskilt vid gemensamma åtgärder som samordnas av Internationella energiorganet (IEA).

Rådet välkomnar också att kommissionen nyligen har lagt fram sin andra strategiska analys av energipolitiken⁽²⁶⁾ som bland annat innehåller ett förslag om att revidera direktivet om lager av råolja, vilket särskilt syftar till att förstärka överensstämmelsen med IEA:s system och att öka tillförlitligheten och insynen i oljereserverna genom att lagernivåerna offentliggörs varje vecka. Detta ligger i linje med slutsatserna från Europeiska rådet från mars 2007 som i sin handlingsplan "En energipolitik för Europa"⁽²⁷⁾ betonade betydelsen av ökad öppenhet för uppgifter om oljeprodukter och en ny undersökning av EU:s infrastruktur för oljeförsörjning och mekanismer för lagring av olja i syfte att komplettera den krismekanism som IEA tillhandahåller, särskilt när det gäller tillgänglighet i händelse av en kris. Rådet ser fram emot ett fruktbart samarbete med Europaparlamentet så att snabba framsteg kan göras i denna viktiga fråga.

När det mer generellt gäller den andra strategiska analysen av energipolitiken debatterade rådet detta under sitt möte den 8 december varvid särskild uppmärksamhet ägnades åt energitrygghet, och rådet kommer att fortsätta sitt arbete under de kommande sex månaderna.

*
* *

(25) Rådets direktiv 2006/67/EG om en skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter (EUT L 217, 8.8.2006.)

(26) Dok. 15944/08.

(27) Europeiska rådets slutsatser av den 8 och 9 mars 2007, dok. 7224/1/07 REV 1, bilagan, s. 16–23.

Fråga nr 20 från Jacek Protasiewicz(H-0936/08)**Angående: Framsteg i förhandlingarna med de vitryska myndigheterna beträffande möjligt missbruk av straffrätten mot politisk och civil verksamhet**

I en intervju för Wall Street Journal deklarerade Alexander Lukasjenko att han är redo att frige samtliga politiska fångar.

I Vitryssland hålls Aljaksandr Barazenska häktad i väntan på rättegång för sitt deltagande i demonstrationen i januari, trots att han frivilligt inställde sig för förhör vid polishuset i Minsk den 27 oktober. Han tillåts inte ta del av anklagelserna mot honom utanför häktet, vilket är praxis i demokratiska länder.

Det finns liknande fall, och andra oppositionsaktivister i Vitryssland har fått sin rörelsefrihet begränsad av domstolar.

Är rådet medvetet om situationen? Har rådet redan uppmanat de vitryska myndigheterna att omedelbart frisläppa Aljaksandr Barazenska och se över liknande fall? Om så inte är fallet, kommer rådet att ta upp ärendet under förhandlingarna med företrädarna för den vitryska regeringen?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Rådet har informerats om Aljaksandr Barazenskas situation. Ordförandeskapet tog upp denna fråga med de vitryska myndigheterna redan den 24 november. Rådet kommer i sina kontakter med de vitryska tjänstemännen fortsätta att kräva att han frigges.

Att hålla människor i fängsligt förvar av politiska skäl fördöms systematiskt av rådet. I rådets slutsatser av den 13 oktober fastställs också att ett villkor för Europeiska unionens återupptagande av sitt engagemang för Vitryssland är att regimen gör framsteg på områdena för demokrati, respekt för de mänskliga rättigheterna, de grundläggande friheterna och rättsstatsprincipen.

*

* *

Fråga nr 21 från Catherine Stihler(H-0940/08)**Angående: Reumatiska sjukdomar**

Kan rådet, mot bakgrund av den framgångsrika skriftliga förklaringen (P6_TA(2008)0262) om reumatiska sjukdomar, uppdatera parlamentet om vilka åtgärder som vidtagits för att hjälpa personer som lider av reumatiska sjukdomar i EU?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Rådet har noterat den skriftliga förklaringen om reumatiska sjukdomar som utfärdades av Europaparlamentet den 5 juni 2008.

Med tanke på att den åldrande befolkningen i samhället ökar och mot bakgrund av att majoriteten av människor över 70 år har kroniska eller återkommande reumatiska symtom betonas i 18-månadersprogrammet för de franska, tjeckiska och svenska ordförandeskapen stöd till initiativ som syftar till att skapa en social miljö där de äldre behandlas med respekt och värdighet. De bör kunna ha ett hälsosamt och aktivt liv och vara oberoende samt kunna ha en roll i samhället och få en bättre livskvalitet. När de behöver vård bör de kunna få en värdig vård av hög kvalitet. Förebyggande åtgärder på hälsoområdet är viktiga för att bevara medborgarnas hälsa och undvika framtida ökade sjukvårdskostnader.

Då gemenskapen genomför åtgärder på folkhälsoområdet måste medlemsstaternas ansvar för organisation och tillhandahållande av hälso- och sjukvård respekteras. Rådet har redan antagit slutsatser om fetma, hälsosam kost och fysisk aktivitet vilka är mycket viktiga faktorer för att förhindra reumatiska sjukdomar.

I rådets slutsatser av den 10 juni 2008 inrättades en mekanism för samarbete mellan rådet och kommissionen för att genomföra EU:s hälsostrategi. Det första verksamhetsområde som har valts ut är främjande av en kvalitetskultur för hälso- och sjukvårdstjänster, något som också kommer att vara till nytta för människor med sjukdomar i rörelseapparaten vilka kräver medicinsk behandling.

När det gäller inrättande av en gemenskapsstrategi för att bekämpa reumatiska sjukdomar eller en strategi för att förbättra tillgången till information och medicinsk behandling för dessa sjukdomar eller en rekommendation från rådet om tidig diagnostik och behandling för dessa sjukdomar har rådet ännu inte mottagit några initiativ i dessa frågor från kommissionen.

*
* *

Fråga nr 22 från Georgios Toussas (H-0945/08)

Angående: Oacceptabelt turkiskt embargo mot Cypern

Den turkiska regeringen fortsätter med sitt provocerande förbud för cypriotiskregistrerade fartyg och flygplan, och för sådana som tidigare anlänt till cypriotiska hamnar och flygplatser, att ta sig in i turkiskt luftrum, landa på turkiska flygplatser och lägga till i turkiska hamnar. Rådets beslut att lägga de berörda kapitlen i anslutningsförhandlingarna med Turkiet på is har hittills visat sig otillräckligt med tanke på att de turkiska myndigheterna fortsätter med sitt provocerande agerande utan tecken på att vilja ändra attityd. Detta kunde även konstateras av delegationen från Europaparlamentets transportutskott vid dess besök på Cypern. Detta oacceptabla turkiska embargo är ett flagrant brott mot folkrättsliga principer och en provokation som blir så mycket mer upprörande om man samtidigt betänker att landet alljämt ockuperar halva Cyperns territorium militärt.

Vilka åtgärder tänker rådet vidta för att få Turkiet att respektera sina internationella åtaganden och internationell rätt och upphöra med sitt oacceptabla embargo mot Cypern?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

EU:s ståndpunkt i frågan om tilläggsprotokollet till associeringsavtalet är tydlig. Att fullt ut och på ett icke-diskriminerande sätt tillämpa protokollet är en avtalsenlig skyldighet för Turkiet och det är nödvändigt att detta åtagande uppfylls. Denna ståndpunkt som framgår i förhandlingsramen och det reviderade partnerskapsavtalet om anslutning, vilken rådet har antagit och som också finns med i Europeiska gemenskapens och dess medlemsstaters förklaring av den 21 september 2005 har framförts till Turkiet vid flera tillfällen, inte minst inom ramen för den politiska dialog som EU för med de turkiska myndigheterna.

Med hänvisning till rådets slutsatser av den 10 december 2007 och rådets slutsatser om utvidgningen av den 8 december 2008 har rådet beklagat att Turkiet hittills inte har uppfyllt sina skyldigheter att fullt ut och på ett icke-diskriminerande sätt följa tilläggsprotokollet till associeringsavtalet och att landet inte har gjort några framsteg mot att normalisera sina förbindelser med Republiken Cypern.

I enlighet med sina slutsatser av den 11 december 2006 har rådet upprepat att det kommer att fortsätta att noggrant övervaka och undersöka de framsteg som görs i de frågor som togs upp i Europeiska gemenskapens och dess medlemsstaters förklaring av den 21 september 2005.

Slutligen har rådet konstaterat att framsteg nu förväntas omgående.

*
* *

Fråga nr 23 från Jean-Pierre Audy (H-0946/08)

Angående: Rådets uppfattning om revisionsrättens årsrapport om genomförandet av budgeten för 2007

I sin årsrapport om genomförandet av budgeten för 2007 konstaterar revisionsrätten ett stort antal fel i den förvaltning som görs gemensamt med medlemsstaterna på följande områden: jordbruk, sammanhållning, forskning, energi, transport, externt bistånd, utveckling, utvidgning, utbildning och medborgarskap. Därför

vill jag be rådet att, i egenskap av budgetansvarig och politisk myndighet med uppgiften att yttra sig inom ramen för ansvarsfrihetsförfarandet, dela med sig av sin uppfattning om den betydande felfrekvens som råder i den gemensamma förvaltningen av de ovannämnda områdena, liksom avsaknaden av nationella förklaringar från ett stort antal medlemsstater. Jag vill även ta del av rådets åsikt om det samband som enligt revisionsrätten föreligger mellan komplexiteten i lagstiftningen och antalet konstaterade fel, och undrar om rådet anser det tillrådligt med en ökad förenkling av EU-lagstiftningen eftersom tillämpningen av denna ofta försvåras av ytterligare nationella bestämmelser.

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Ordföranden för revisionsrätten, Vítor Caldeira, lade fram revisionsrättens årsrapport om genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2007.

Denna rapport ska behandlas av rådets behöriga organ som ska utarbeta en rekommendation till Europaparlamentet om att bevilja kommissionen ansvarsfrihet för genomförandet av 2007 års budget. Rådet torde anta denna rekommendation vid sitt sammanträde den 10 februari.

Jag vill påpeka att rådet lägger ytterst stor vikt vid en sund ekonomisk förvaltning av gemenskapens medel. I detta sammanhang är revisionsrättens årsrapport ett mycket viktigt verktyg.

Rådet har noterat den oro som ledamoten har uttryckt och kommer att beakta det ledamoten framfört då det utarbetar rekommendationen om ansvarsfrihet för kommissionen för genomförandet av 2007 års budget.

I detta sammanhang vill jag bekräfta att rådets rekommendation kommer att läggas fram för Europaparlamentet av rådets ordförande vid budgetkontrollutskottets sammanträde i februari 2009 och att en ingående diskussion om de olika frågor som tas upp helt säkert kommer att äga rum vid detta tillfälle.

*
* *

Fråga nr 25 från Konstantinos Droutsas (H-0949/08)

Angående: Fortsatta israeliska förbrytelser mot palestinerna

Den 5 november raserade Israel fem bostadshus i östra Jerusalem, eftersom dessa enligt de israeliska myndigheterna hade uppförts utan bygglov. Enligt den israeliska människorättsorganisationen B'Tselem har de israeliska myndigheterna sedan 2004 raserat 350 palestinska hus i östra Jerusalem.

Samtidigt fortgår Israels kriminella embargo mot det palestinska folket, liksom dödandet och de olagliga gripandena av tusentals palestinier, däribland barn. Enligt uppgift grips varje år i genomsnitt 700 barn av de israeliska ockupationsstyrkorna.

Dessa gärningar från de israeliska ockupationsstyrkornas sida utgör ett brutalt angrepp på palestinernas grundläggande rättigheter och ett flagrant brott mot folkrätten.

Fördömer rådet den israeliska ockupationsarméns kriminella handlingar mot det palestinska folket?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Rådet delar den oro som ledamoten av Europaparlamentet uttrycker.

Rådet vill påpeka att det i slutsatserna från rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) av den 8 december 2008 upprepade sitt stöd till principerna för den israelisk-palestinska fredsprocessen, vilken återupptogs vid konferensen i Annapolis. Vid detta tillfälle uppmanade rådet parterna att respektera de åtaganden som de ingått i färdplanen och att genomföra betydande förändringar på plats för att främja freden i regionen.

Rådet anser att fortsatt kolonisering är ett av de huvudsakliga hindren för fred och ifrågasätter om den framtida palestinska staten kan vara livskraftig. Rådet uppmanar de israeliska myndigheterna att följa internationell rätt och att upphöra med koloniseringsverksamheten, däribland den verksamhet som är kopplad till "naturlig tillväxt", bland annat i östra Jerusalem. Den 10 november uttryckte rådet djup oro över att palestinska hem har förstörts i östra Jerusalem. Denna ståndpunkt har vidarebefordrats till de israeliska myndigheterna på olika nivåer. Den 5 december välkomnade Europeiska unionens råd den israeliska regeringens beslut att evakuera ett palestinskt hus som med våld hade ockuperats av israeliska kolonisatörer. Rådet uppmanar Israel att vidta ytterligare åtgärder för att stärka den pågående diplomatiska processen.

Rådet är djupt oroat över de begränsningar för den fria rörligheten och resande som Israel har infört på Västbanken och i Gaza. Den 14 november uttryckte Europeiska unionens ordförandeskap djup oro över den senaste blockaden av Gaza vilken är olaglig enligt internationell rätt och uppmanade de israeliska myndigheterna att omedelbart åter öppna gränsövergångarna till territoriet för att möjliggöra humanitär hjälp att komma in i området. Parallellt med detta efterlyser rådet ett omedelbart stopp för avfyran av raketer in i Israel från Gazaremsan.

Rådet påpekar slutligen att Europeiska unionen lägger stor vikt vid respekt för de mänskliga rättigheterna i de palestinska områdena. Frigivning av palestinska fångar, vilket har genomförts i Israel, är ett avgörande steg i riktning mot upprättande av ett klimat av ömsesidigt förtroende, och är nödvändigt för att fredsförhandlingarna ska gå framåt. Rådet uppmanar de israeliska myndigheterna att frige fler av de palestinska fångarna.

Frågorna om fångar och kolonisatörers våld mot palestinier är några av de punkter som tagits upp i de politiska dialogerna mellan EU och Israel. Inrättande av underutskott för mänskliga rättigheter där å ena sidan EU och Israel ingår och å andra sidan EU och den palestinska myndigheten visar på EU:s intresse för mänskliga rättigheter i regionen.

*
* *

Fråga nr 26 från Hans-Peter Martin(H-0956/08)

Angående: Förberedande organ och Coreper

Får även företrädare för industrin och näringslivet delta i de möten som hålls i rådets förberedande organ och i Coreper?

Om så är fallet, vilka företrädare för industrin och näringslivet deltar och hur ofta deltar de?

Om så inte är fallet, vilka institutionella möjligheter finns det annars för företrädare för industrin och näringslivet att träffa tjänstemän från de förberedande organen och från Coreper samt övriga tjänstemän vid rådet? Var och hur ofta äger dessa möten rum?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

I enlighet med artikel 203 i EG-fördraget får endast företrädare för medlemsstaternas regeringar delta i rådets möten. På grund av den roll som tilldelas kommissionen i fördragen närvarar även kommissionen. I vissa särskilda fall får även företrädare för andra organ, som exempelvis Europeiska centralbanken, närvara. Denna regel gäller på samma sätt för mötena i alla rådets förberedande organ, särskilt Coreper. Därav följer att företrädare för industrin och näringslivet inte får närvara vid dessa möten.

Kontakter med arbetsmarknadens parter kan förekomma, också på högsta nivå, som vid trepartsmöten med arbetsmarknadens parter, och sist ett sådant möte ägde rum var den 15 oktober 2008, eller vid den makroekonomiska dialogen som har möten två gånger om året då rådets ordförande, ordförandena för de europeiska arbetsgivarerna och fackföreningarna och Europeiska centralbankens ordförande och två kommissionsledamöter närvarar. Ledamöter av sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd möter dessutom regelbundet företrädare för arbetsmarknadens parter. Det kan även nämnas att regelbundna möten hålls mellan ordförandeskapet, arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer som är medlemmar i den "sociala plattformen", där informella diskussioner förs om frågor som tas upp på dagordningen i rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor).

Kontakter är också önskvärda, men sker informellt, med företrädare för industrin och näringslivet.

*
* *

Fråga nr 27 från Catherine Guy-Quint(H-0958/08)

Angående: Att bromsa upp nedgången för får- och getsektorn i Europa

Fårsektorn har varit illa under de senaste tio åren beroende på de återkommande kriser som drabbat idisslarsektorn. Det räcker att nämna två siffror. Under perioden 2000-2006 minskade kreatursbeståndet när det gäller mindre idisslare med 7,6 procent i hela EU. Om inget görs, skulle får- och getproduktion kunna minska med mer än 25 procent fram till 2015. Jag beslutade därför att lämna in två ändringsförslag till den allmänna budgeten för 2009 avseende de budgetposter som omfattar bidrag till får- och getproduktion samt extra bidrag till producenter av får- och getkött i missgynnade områden eller bergsområden (mer än 20 respektive 15 miljoner euro). Rådet beslöt vid omröstningen i samband med andrabehandlingen av förslaget till budget för 2009 att avvisa mitt förslag. Jag skulle vilja att rådet offentligt förklarar orsakerna till detta beslut i ett läge då man är beredd att åter diskutera alla sorters regler (moms, stabilitetspakt, revidering av budgetram etc.) för att rädda bankerna...

Fråga nr 30 från Michel Teychenné(H-0963/08)

Angående: Budgeten: stödet till får- och getnäringen

Får- och getuppfödningen genomgår nu en kris av aldrig tidigare skådat slag, en kris som förvärras av den epizootiska sjukdomen blåtunga. Inte desto mindre har denna näring stor betydelse för den fysiska markplaneringen, särskilt i de mest utsatta områdena. Därför röstade Europaparlamentet under sammanträdesperioden i oktober vid första behandlingen igenom två ändringsförslag från Catherine Guy-Quint till den allmänna budgeten för 2009. Dessa ändringar innebar en ökning av stödet till näringen om sammanlagt 35 miljoner euro. Trots det akuta läget och begäran från parlamentet avvisade ministrarna ändringsförslagen vid förlikningen fredagen den 21 november 2008. Michel Barnier har aviserat en räddningsplan för jordbruket i Frankrike. Är det inte motsägelsefullt att inte uppnå någonting på EU-nivå? Med andra ord, när kommer orden att åtföljas av handling?

Gemensamt svar

(FR) Jag vill framför allt betona att rådet lägger stor vikt vid jordbrukssektorn som är nödvändig för Europas ekonomi, och särskilt de direkta stöden till jordbrukarna, särskilt inom får- och getsektorn.

Jag vill i detta sammanhang betona att vid rådets möten den 29–30 september och 27–28 oktober uppmärksammade ordförandeskapet och många rådsmedlemmar rådet och kommissionen på de åtgärder som ska vidtas mot sjukdomen blåtunga, särskilt beträffande vaccineringsstrategin.

Vid andra behandlingen av förslaget till 2009 års budget ansåg rådet att de beräkningar som kommissionen gjorde i sitt preliminära budgetförslag för "bevarande och förvaltning av naturresurser" (rubrik 2 i budgetramen), vilka ändrades genom ändringsskrivelserna nr 1/2009 och n 2/2009, var ett lämpligt svar på dessa behov med beaktande av situationen på marknaden under den aktuella perioden.

Jag kan dock endast upprepa rådets försäkran om att det med största uppmärksamhet kommer att behandla alla förslag som kommissionen kan komma att lägga fram i frågan.

*
* *

Fråga nr 28 från Pedro Guerreiro(H-0959/08)

Angående: Skydd av produktionen och sysselsättningen inom textil- och beklädnadssektorn i olika EU-länder

Nedanstående frågor ställs mot bakgrund av rådets svar på fråga H-0865/08⁽²⁸⁾ om det faktum att det gemensamma övervakningssystemet för export av vissa kategorier av textil- och beklädnadsprodukter från Kina till olika EU-länder (eventuellt) löper ut den 31 december 2008 samt mot bakgrund av att allt fler företag lägger ner eller flyttar sin produktion, inte minst i Portugal, vilket för med sig arbetslöshet och ett dramatiskt

⁽²⁸⁾ Skriftligt svar av den 18.11.2008.

socialt läge. Har någon medlemsstat föreslagit eller begärt av kommissionen att mekanismen för dubbel övervakning ska förlängas efter den 31 december 2008 eller att andra åtgärder ska vidtas i detta sammanhang? Om så är fallet, vilka medlemsstater och vilka åtgärder har var och en föreslagit hittills? Har någon medlemsstat motsatt sig åtgärderna? Om så är fallet, vilka medlemsstater och vilka skäl har var och en framfört för detta?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Rådet har inte fått något förslag från kommissionen i denna fråga och därför har inte frågan diskuterats. För övrigt gäller de svar som getts på fråga H-0781/08 och H-0865/08 fortfarande helt och hållet. Det gäller särskilt för det arbete som genomförts i rådets behöriga förberedande organ, artikel 133-kommittén (textilier). Denna kommitté har diskuterat frågan flera gånger. När det gäller de olika ståndpunkter som olika ledamöter i kommittén har intagit är det inte rådets ansvar att offentliggöra dessa eller att tillkännage de motiveringar eller argument som framförts under dessa diskussioner.

*
* *

Fråga nr 29 från Laima Liucija Andrikienė(H-0961/08)

Angående: Framtiden för förbindelserna mellan EU och Kina

Toppmötet mellan EU och Kina som planerats till den 1 december sköts upp av den kinesiska regeringen som beskyllde det franska ordförandeskapet för att ha träffat den tibetanske andlige ledaren Dalai lama. Vad är rådets bedömning av den aktuella situationen när det gäller förbindelserna mellan EU och Kina? Vad finns det för framtidsutsikter för dessa förbindelser? Vad anser rådet om Europaparlamentets åtgärder och bidrag till förbindelserna mellan EU och Kina?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

Europeiska unionen har noterat Kinas beslut att skjuta upp toppmötet med Europeiska unionen på grund av att några europeiska ledare har mött eller kommer att möta Dalai Lama. EU beklagade detta beslut som Kina fattat, och Kina bär ansvar för sin handling.

Trots denna exempellösa handling är Kina en viktig partner för Europeiska unionen inom ekonomi och handel samt i stora internationella frågor. EU har för avsikt att fortsätta att främja sitt strategiska partnerskap med Kina, särskilt i en tid då världens ekonomiska och finansiella situation motiverar ett mycket nära samarbete mellan Europa och Kina. Regelbundna kontakter med de kinesiska myndigheterna kommer att fortsätta inom ramen för de olika dialoger som genomförs av de båda parterna. Europeiska unionen genomför särskilt förhandlingar om ett partnerskaps- och samarbetsavtal och planerar också att underteckna samarbetsavtal och projekt där överenskommelser med de kinesiska myndigheterna redan har uppnåtts.

Europaparlamentet bidrar genom sina olika kommittéer till Europeiska unionens utrikespolitik i allmänhet och till politiska åtgärder gentemot Kina i synnerhet.

*
* *

Fråga nr 31 från Silvia-Adriana Țicău(H-0965/08)

Angående: Vägtransporternas betydelse

Med anledning av fråga H-0614/08 till rådet av den 15 juli 2008, och trots att rådets företrädare meddelade vid plenarsammanträdet den 23 september 2008 att Europaparlamentet skulle erhålla rådets ståndpunkt i september, vill jag härmed informera rådet om att vi hittills inte har mottagit denna ståndpunkt. Med tanke på att den nya versionen av förordningen om villkor för rätten att yrkesmässigt bedriva vägtransporter ska träda i kraft den 1 juni 2009 och att medlemsstaterna senast den 1 januari 2012 ska ha gjort den sammankoppling av sina elektroniska register som föreskrivs i denna förordning, kan rådet säga vilken

prioritet som ges till "vägtransportpaketet" under de kommande fem månaderna och vilken tidsplan som föreslås för att de nya ändrade förordningarna ska kunna antas före den 1 juni 2009?

Svar

(FR). Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i december 2008 i Strasbourg.

I juni 2008, under det slovenska ordförandeskapet, uppnådde rådet en politisk överenskommelse om "vägtransportpaketet" som består av tre rättsakter om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som yrkesmässigt bedriver transporter på väg (2007/0098 (COD)), gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (2007/0099 (COD)) och gemensamma regler för tillträde till marknaden för busstransporter (2007/0097 (COD)). Rådet arbetar för närvarande på en gemensam ståndpunkt för vart och ett av dessa ärenden, vilka ska läggas fram för Europaparlamentet i januari 2009. Det kommande tjeckiska ordförandeskapet engagerar sig starkt för att inleda informella diskussionen med föredragandena för att undersöka möjligheten att komma fram till en överenskommelse med Europaparlamentet så snabbt som möjligt. Ledamoten uppmärksammas på att de bulgariska och rumänska versionerna av ovan nämnda förslag till rättsakter ännu inte hade översänts av kommissionen i slutet av oktober 2008 och att det förberedande arbetet med förfarandet har därför inte kunnat skrida framåt.

*
* *

FRÅGOR TILL KOMMISSIONEN

Fråga nr 38 från Marco Cappato(H-0919/08)

Angående: Nations- och Europaflagga vid de nästa olympiska spelen

Den radikala föreningen "Esperanto" som utgör en del av "Partito Radicale NonViolento" (det radikala partiet mot våld), har lanserat en kampanj inför nästa OS som riktar sig till de nationella olympiska kommittéerna. Kampanjens syfte är att göra det möjligt för varje medlemsstat att representera Europa och inte bara sin egen nation. Varje idrottare skulle visa upp två flaggor, en nationsflagga och en Europaflagga, och på resultattavlan över erhållna medaljer skulle det under Europeiska unionens flagga även framgå antalet gemensamt erhållna medaljer.

Avser kommissionen att anstränga sig för att stödja ett sådant initiativ?

Svar

(EN) Kommissionen känner väl till den avgörande roll som idrott spelar och den potential som sport utgör för att skapa en känsla av samhörighet. Såsom anges i vitboken om idrott är dock anordnande av idrott och tävlingar på nationell grund en del av den historiska och kulturella bakgrunden av den europeiska inställningen till idrott och är det som de flesta EU-medborgare önskar. Nationella lag spelar i synnerhet en viktig roll inte bara för lagens identitet, utan också för att trygga solidariteten bland idrottens gräsrotter, och bör därför stödjas.

Ansvar för idrotten ligger antingen hos de nationella myndigheterna eller hos idrottsorganisationerna eller delas av dessa båda parter. I detta sammanhang bör man komma ihåg att idén med att ha en europeisk flagga på idrottsmännens kläder togs upp redan i Adominos rapport "Medborgarnas Europa".⁽²⁹⁾

Valet om och hur man ska offentliggöra resultat från de olympiska spelen ska göras av dem som anordnar dem, och man måste tänka på att urvalssystemet i vissa grenar gör det möjligt för Europa att skicka fler idrottsmän till spelen (27 lag), vilket ökar chansen att ta medaljer jämfört med andra deltagare. Kommissionen betonar därför att medlemsstaternas deltagare deltar i spelen som nationalstater och att komma ihåg att EU:s slogan är "Förenade i mångfalden".⁽³⁰⁾

⁽²⁹⁾ KOM(88)0331 slutlig, 24.6.1988

⁽³⁰⁾ http://europa.eu/abc/symbols/motto/index_en.htm

Ledamoten torde därför förstå att kommissionen inte kan stödja initiativ till att räkna ihop en totalsumma av antal medaljer som tagits under EU-flaggan. När det gäller förevisande av två flaggor under de kommande olympiska spelen vill kommissionen fullt ut respektera idrottens självständighet och medlemsstaternas primära ansvar för idrottspolitik, även om kommissionen inte motsätter sig att en sådan enhetssymbol visas. Kommissionen kan dock stödja ett sådant initiativ om det läggs fram efter fullständigt samtycke från de behöriga organen.

*
* *

Fråga nr 42 från Gay Mitchell(H-0907/08)

Angående: Budgetunderskott

Budgetunderskottet på Irland ligger för närvarande på omkring 5 procent. Det är en bra bit över de 3 procent som medges inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten och tillräckligt för att föranleda ett varningsförfarande.

I en intervju med en irländsk tidning yttrade sig kommissionsledamot Joaquín Almunia på följande sätt: "Stabilitets- och tillväxtpakten handlar inte om böter. Den handlar inte om att peka ut vissa medlemsstater... I vissa fall rör det sig om påtryckningar och användande av EU-perspektivet och multilaterala kontrollsystem för att få regeringar att genomföra åtgärder."

Kan kommissionen ange vad den kommit överens om med den irländska regeringen när det gäller den nuvarande situationen och budgetunderskottet?

Svar

(EN) Enligt 2008 års uppdatering av det stabilitetsprogram som lades fram av de irländska myndigheterna den 14 oktober är det beräknade resultatet för underskottet i den offentliga sektorn för 2008 för Irland 6,6 procent av BNP, vilket kan jämföras med ett planerat underskott på 0,9 procent av BNP i den tidigare uppdateringen.

Kommissionen tillämpar förfarandet vid alltför stora underskott i enlighet med bestämmelserna i EG-fördraget och stabilitets- och tillväxtpakten. Om offentliga sektorns underskott överskrider 3 procent av BNP måste kommissionen utarbeta en rapport i enlighet med artikel 104.3 i EG-fördraget. Om underskottet överstiger referensvärdet och detta inte endast skett undantagsvis eller övergående och ligger nära referensvärdet (artikel 104.2) ska leda till att det berörda rådet på rekommendation från kommissionen (artikel 104.6).

Förfarandet vid alltför stora underskott ska ses som att landet får stöd från en jämbördig part för att övervinna aktuella svårigheter och säkerställa hållbarhet på lång sikt i de offentliga finanserna.

*
* *

Fråga nr 43 från Dimitrios Papadimoulis (H-0917/08)

Angående: Euroländernas betalningsförmåga

På grund av den rådande finanskrisen har många medlemsstater fått mycket svårt att amortera på sina statsskulder, eftersom skillnaden mellan statsobligationernas räntesatser lett till mycket högre lånekostnader.

Mot bakgrund av att vissa medlemsstater såsom Grekland under många år har kämpat för att minska statsskulden, tillfrågas kommissionen i vilken grad den ekonomiska krisen påverkar betalningsförmågan för Grekland, och för övriga euroländer? Till vilken ränta lånar Grekland och euroländerna? Hur ser skillnaden mellan statsobligationernas räntesatser ut i Grekland och övriga euroländer, utifrån de tioåriga tyska statsobligationerna?

Svar

(EN) Oron på finansmarknaden har utlöst en "flykt till säkra placeringar" vilket har ökat kostnaden för att hantera underskott i den offentliga sektorn i länder med en historia av stora underskott och stor skuldsättning.

I vissa länder, däribland särskilt i Grekland, kan obalanser i bytesbalansen ytterligare förvärra det negativa intrycket beträffande deras förmåga att ta hand om de negativa effekterna av den ekonomiska nedgången på lång sikt.

Den 6 november 2008 uppskattades det att spreaden på 10-åriga statsobligationer jämfört med den 6 november 2007 hade ökat med 120 procentenheter (pe) i Grekland (från 31 till 151 pe), där den tyska obligationen med samma giltighetstid utgjorde riktvärde. Denna ökning är en av de största i EU27 och endast Ungern (+262 pe), Rumänien (+194), Lettland (+182) och Polen (+145) har haft större öknings än Grekland som har haft den största ökningen i euroområdet (Italien är det land i euroområdet som har haft den näst största ökningen med +75 pe följt av Belgien med +64 pe). Denna utveckling är särskilt uttalad i de tidigare nämnda länderna, men dessa öknings har påverkat EU27 som helhet (i genomsnitt +67,7 pe) och länderna i euroområdet (+46 pe) under samma period. (Informationskälla: Eurostat)

*
* *

Fråga nr 46 från Claude Moraes (H-0904/08)

Angående: Kommissionens europeiska hälsostrategi och de äldre

Det främsta målet med kommissionens europeiska hälsostrategi är "att främja god hälsa i ett EU med en åldrande befolkning". Jag tycker att det är bra att kommissionen tydligt tar upp den åldrande befolkningen i sitt hälsoprogram, men konstaterar samtidigt att programmet saknar konkreta förslag och åtgärder. Ett exempel är Open Health Forum den 10-11 december där enbart unga omnämns. Hänvisningar till äldre saknas helt.

Mot denna bakgrund skulle jag vilja att kommissionen redogör för vilka specifika åtgärder och initiativ den kommer att vidta för att främja hälsosammare och längre livslängd för Europas allt äldre befolkning med hjälp av befintliga EU-instrument, t.ex. den öppna samordningsmetoden för socialskydd och social sammanhållning?

Jag undrar särskilt vad kommissionen avser att göra för att uppmuntra medlemsstaterna att göra äldre till en målgrupp för sina hälsobefrämjande åtgärder och om kommissionen har planer på att utarbeta en EU-strategi för åldrande med hälsa som riktar sig till alla åldersgrupper?

Svar

(EN) Att främja god hälsa i ett samhälle med en åldrande befolkning är verkligen ett viktigt mål i EU:s hälsostrategi 2008–2013 och i hälsoprogrammet.

I hälsostrategin planeras åtgärder för att förbättra äldre människors hälsa, däribland riktlinjer för cancer och arbete med nervdegenererande sjukdomar. I detta sammanhang planerar kommissionen t.ex. att lägga fram ett gemenskapsinitiativ om Alzheimers sjukdom nästa år.

Kommissionen försöker också se till att olika politiska initiativ bidrar till ett hälsosamt åldrande och att hälso- och sjukvårdssystemen anpassar sig till vad som krävs för den åldrande befolkningen.

Kommissionen främjar dessutom utbyte av bästa metoder på detta område. Hälsoprogrammet har exempelvis nyligen finansierat ett projekt som har gett ut rekommendationer om åtgärder för hälsosamt åldrande.

Att främja ett hälsosamt åldrande innebär betydligt mer än åtgärder riktade till äldre människor. Många kroniska sjukdomar som äldre människor lider av kan förhindras om människor lever på ett mer hälsosamt sätt när de är unga. Det är därför som det i strategin förespråkas förebyggande åtgärder och hälsofrämjande åtgärder under hela livscykeln med initiativ som riktas till människor i alla åldrar, däribland också de unga. Kommissionens åtgärder på detta område inbegriper den europeiska plattformen för kost, fysisk aktivitet och hälsa och strategierna rörande alkohol och hälsosam kost.

Kommissionen stöder också medlemsstaterna i deras insatser för att främja hälsosamt åldrande. Inom ramen för den öppna samordningsmetoden i fråga om socialt skydd och social integration är kommissionen mycket intresserad av de initiativ som medlemsstaterna har föreslagit om främjande av hälsa och förebyggande av sjukdomar och som är riktade till den äldre befolkningen.

Slutligen funderar kommissionen för närvarande på eventuella framtida initiativ för att ytterligare stödja hälsosamt åldrande.

Fråga nr 47 från Jim Higgins(H-0909/08)**Angående: Mental hälsa**

Skulle kommissionen kunna ange om den är nöjd med tjänsterna till förmån för mental hälsa i medlemsstaterna och de resurser som tilldelats dessa tjänster? Är kommissionen oroad över att den mentala hälsan fortfarande är ett område som tilldelas för litet medel samt att man inte har tillräckligt med resurser för att hjälpa dem som behöver få hjälp? Anser kommissionen att det råder regionala skillnader i de tjänster som erbjuds?

Svar

Att organisera och ge hälso- och sjukvård faller under medlemsstaternas ansvar.

Kommissionen bekräftar att det finns ett behov av att förbättra den psykiatriska vården. EU:s medlemsstater erkände och enades om detta 2005, när de antog WHO:s deklaration om psykisk hälsa i Europa. Under tiden har flera medlemsstater vidtagit åtgärder för att se över sina strategier för psykisk hälsa eller ta fram nya strategier.

Ett av de prioriterade målen för den europeiska pakten för psykisk hälsa och välbefinnande, som lanserades i juni 2008, är att tillhandahålla stöd som ger medlemsstaterna möjlighet att förbättra sin psykiatriska vård, genom utbyte och samarbete på EU-nivå och med utgångspunkt i beprövade goda metoder.

För att komplettera åtgärderna inom ramen för pakten för psykisk hälsa kan medlemsstaterna använda sig av befintliga EU-instrument. De kan exempelvis vidta åtgärder för att förbättra personalutbildningen eller ta i tu med regionala obalanser i den psykiatriska vården genom att använda sig av sina strukturfondsprogram.

*
* *

Fråga nr 48 från Avril Doyle(H-0913/08)**Angående: Patienträttigheter vid gränsöverskridande sjukvård**

Genom förslaget till direktiv om patienträttigheter vid gränsöverskridande sjukvård (Förslag till direktiv om tillämpning av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård 2008/0142(COD) inrättas ett nätverk av myndigheter som har till uppgift att utvärdera och bedöma behandlingsmetoder. Dessa myndigheter, t.ex. Health Information and Quality Authority (HIQA) i Irland och National Institute for Health and Clinical Excellence (NICE) i Storbritannien, utfärdar rekommendationer om vilka behandlingar som bör eller inte bör vara tillgängliga för patienterna.

Hittills har dessa översynsförfaranden brustit i öppenhet, varit utdragna och saknat ett tydligt fokus på patienternas behov. Nyligen var chefen för brittiska NICE tvungen att gå ut offentligt och be om ursäkt för förseningar i samband med utvärderingen av en ny behandlingsmetod.

Håller kommissionen med om att man inom ramen för ett direktiv med titeln "Patienträttigheter" även bör säkerställa patientmedverkan i dessa förfaranden?

Svar

(EN) Förslaget till direktiv om patienträttigheter vid gränsöverskridande sjukvård syftar till att på permanent basis inrätta ett nätverk av nationella myndigheter och organ med ansvar för utvärdering av medicinska metoder. Målet är att stödja samarbete och utbyte av information, kunskap och bästa metoder mellan de 27 medlemsstaterna.

Bestämmelserna syftar inte till att harmonisera ländernas nationella beslutsprocesser för utvärdering av medicinsk metodik, och det finns därför inga föreskrifter om patientmedverkan i de nationella översynsförfarandena. Den frågan kan tas i beaktande i samband med att genomförandeåtgärder för bestämmelserna antas. Det bör emellertid noteras att nätverket i fråga enligt artikel 17 i det föreslagna direktivet ska bestå av myndigheter eller organ som ansvarar för utvärdering av medicinsk metodik och som har utsetts av medlemsstaterna.

*
* *

Fråga nr 49 från Bart Staes (H-0915/08)**Angående: Gränsöverskridande hälso- och sjukvård**

I kommissionens förslag (KOM(2008)0414) vilar tyngdpunkten mera på att patienterna ska ha rätt till gränsöverskridande hälso- och sjukvård än på att medlemsstaterna själva ska ha rätt att finansiera och övervaka sin hälso- och sjukvård. Detta kan öka trycket på hälso- och sjukvården, framför allt i sådana länder dit det kommer många patienter. Dessutom har vi redan förordning (EEG) nr 1408/71⁽³¹⁾ om samordning av de sociala trygghetssystemen, och där finns det bestämmelser om kostnadsersättning, förhandsgodkännande o. dyl.

Vilka garantier har kommissionen byggt in för att inte medlemsstaternas egna hälso- och sjukvårdsväsenden i onödan ska utsättas för belastningar och hur avser kommissionen skapa klarhet för patienterna, i en situation där det nya direktivet kommer att finnas sida vid sida med förordning (EEG) nr 1408/71 om social trygghet?

Svar

(EN) När det gäller frågan om hur förslaget till direktiv om patienträttigheter vid gränsöverskridande sjukvård⁽³²⁾ påverkar medlemsstaternas hälso- och sjukvård, visar konsekvensbedömningen att merkostnaden för behandlingar till följd av dessa förslag sannolikt inte blir sådan att den undergräver hållbarheten eller planeringsarbetet i hälso- och sjukvården som helhet.

Det beror på att medborgarna enligt det föreslagna direktivet endast är berättigade till ersättning för hälso- och sjukvård som de hade rätt till i hemlandet, så medlemsstaterna behöver bara betala för vård som de i alla händelser måste betala för. Enligt konsekvensbedömningen beräknades de extra behandlingarkostnaderna uppgå till en liten del av de totala sjukvårdskostnaderna, och fördelarna med detta förslag överväger starkt.

Hur som helst, om en oförutsedd efterfrågan på gränsöverskridande sjukvård på kort sikt skulle välla stora problem – t.ex. för planeringen av lokala vårdenheter – har medlemsstaterna enligt förslaget möjlighet att införa de begränsningar som krävs för att skydda det egna landets hälso- och sjukvård i stort. Det kan t.ex. ske genom att man inför ett system med förhandsgodkännande för patienter som söker gränsöverskridande sjukhusvård enligt de villkor som anges i direktivet och som stöder sig på EG-domstolens rättspraxis.

På lång sikt kommer dessutom mervärdet av ett europeiskt samarbete i frågor som europeiska nätverk för referenscentrum, gemensamma utvärderingar av ny teknik och användning av informations- och kommunikationsteknik för att tillhandahålla en mer effektiv hälso- och sjukvård ("e-hälsa") att bidra till att förbättra kvaliteten och effektiviteten i all sjukvård, både för patienter som söker vård på annat håll och de som inte gör det.

Vad beträffar frågan om hur detta förslag förhåller sig till den befintliga ramen för samordning av trygghetssystem, i synnerhet förordning (EG) nr 1408/71⁽³³⁾, kommer den befintliga ramen för samordning av trygghetssystemen att kvarstå parallellt med det föreslagna direktivet, med alla de allmänna principer som förordningarna om samordning av trygghetssystem grundar sig på.

Enligt förordning (EG) nr 1408/71 har en patient som inte inom rimlig tid kan få lämplig vård i sitt hemland rätt att bege sig utomlands, och alla extra kostnader för behandlingen ska då täckas med offentliga medel. Om villkoren i artikel 22.2 i denna förordning är uppfyllda ska tillstånd lämnas och motsvarande förmåner utges. Detta medges uttryckligen i det föreslagna direktivet. Förordning (EG) nr 1408/71 kommer därför även fortsättningsvis att utgöra det allmänna verktyget och "ett skyddsnät" för att se till att alla patienter som inte inom rimlig tid får tillgång till sjukvård i sitt hemland har rätt att ta emot vård i en annan medlemsstat.

Genom det föreslagna direktivet ges ytterligare ett alternativ för gränsöverskridande sjukvård, anpassat till de fall medborgarna själva har tagit upp och som har lett fram till EG-domstolens rättspraxis. Det är viktigt att betona att de rättigheter som har sitt ursprung i rättspraxis och i detta förslag inte försvagar några befintliga rättigheter enligt nationella system eller enligt förordning (EG) nr 1408/71. Det handlar om rättigheter som tillkommer medborgarna och som de kan välja att utöva. Härigenom ges alla ökat tillträde till olika typer av hälso- och sjukvård inom EU.

⁽³¹⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽³²⁾ KOM(2008)0414.

⁽³³⁾ Förordning (EG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, EGT L 149, 5.7.1971

*
* *

Fråga nr 50 från John Bowis(H-0924/08)**Angående: Tobakskontroll**

Kan kommissionen tala om vilka medlemsstater som ännu inte har ratificerat WHO:s ramkonvention om tobakskontroll och inte har genomfört politiska strategier för att förbjuda rökning på offentliga platser och arbetsplatser?

Svar

(EN) I dagsläget har samtliga medlemsstater förutom Tjeckien ratificerat WHO:s ramkonvention om tobakskontroll.

Konventionen medför en rättslig förpliktelse för parterna att anta och genomföra effektiva åtgärder för att skydda människor från passiv rökning på arbetsplatser inomhus, i offentliga miljöer och allmänna transportmedel.

Alla medlemsstater har för närvarande någon form av bestämmelser för att begränsa exponeringen för andras tobaksrök. Bestämmelsernas räckvidd och art är emellertid mycket olika.

Enligt de uppgifter kommissionen förfogar över har drygt en tredjedel av medlemsstaterna infört regler om ett effektivt skydd mot tobaksrök på alla arbetsplatser inomhus och alla offentliga platser, enligt WHO-konventionens krav.

Totalförbud mot rökning på alla avgränsade offentliga platser, inbegripet barer och restauranger, har hittills införts i Irland och Storbritannien.

Italien, Malta, Sverige, Lettland, Finland, Slovenien, Frankrike och Nederländerna har infört lagstiftning om rökfria miljöer som innebär att särskilda avgränsade rökrum får inrättas.

I drygt hälften av medlemsstaterna åtnjuter emellertid medborgarna och arbetstagarna fortfarande inte något fullständigt skydd mot exponering för tobaksrök på arbetsplatser inomhus och offentliga platser. Barer och restauranger är ett område som är särskilt svårt att reglera.

För att stödja medlemsstaterna i deras strävanden att anta en heltäckande lagstiftning om rökfria miljöer planerar kommissionen att lägga fram ett förslag till rekommendation om rökfria miljöer under 2009.

En detaljerad översikt över medlemsstaternas strategier för rökfrihet kommer att presenteras i den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget.

Kommissionen kommer också att behandla frågan i sin kommande rapport om genomförandet av rådets rekommendation om åtgärder mot rökning.

*
* *

Fråga nr 51 från Sarah Ludford(H-0929/08)**Angående: Direktiv 2001/93/EG om ändring av direktiv 91/630/EEG**

Har kommissionen några planer på att börja arbeta på ett förslag om ändring av direktiv 91/630/EEG om djurskyddskrav vid svinhållning, som en del av gemenskapens handlingsplan för djurskydd och djurs välbefinnande under 2009, innan EFSA:s omfattande forskning på området blir föråldrad?

Svar

(EN) Kommissionen är medveten om behovet av att förbättra djurskyddslagstiftningen för svinhållning med beaktande av de nya vetenskapliga rön som lagts fram i rapporterna från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa).

Kommissionen har redan inlett arbetet med att utvärdera hur man bäst kan förbättra den nuvarande situationen, mot bakgrund av behovet av att beakta de strategiska prioriteringarna i gemenskapens handlingsplan för djurskydd och djurs välbefinnande och i synnerhet möjligheten att i det kommande förslaget införliva särskilda mätbara indikatorer på djurs välbefinnande när sådana finns att tillgå. Det kan

fortfarande finnas ett behov av miniminormer för driftssystem, inhysning och utfodringsmetoder, men arbetet med att ta fram indikatorer för djurs välbefinnande bör bidra till att göra det lättare att bedöma djurens välbefinnande "på gården" och förhoppningsvis till att djurskyddsnormerna tillämpas effektivare och snabbare så att de är i fas med vetenskapens nya rön.

Mot bakgrund av det ovanstående undersöker kommissionen möjligheten att utarbeta ett förslag till översyn både av 1998 års allmänna lagstiftning om skydd av animalieproduktionens djur⁽³⁴⁾ och av de särskilda kraven för svin, i syfte att förbättra de normer som föreskrivs i den relevanta lagstiftningen. Alla förslag bör också beakta målen i den nya djurhälsolagen inom ramen för EU:s strategi för djurhälsa⁽³⁵⁾.

Kommissionen anser att möjligheten att använda internationellt erkända indikatorer på djurs välbefinnande i EU:s lagstiftning bör göra det möjligt att så snart dessa finns tillgängliga förbättra tillämpningen av djurskyddsnormerna och bidra till en skärpning av dem.

Kommissionen har dessutom bedömt att den här strategin kan göra det möjligt att jämföra EU:s djurskyddsnormer med internationella handelspartner, vilket förhoppningsvis kan göra det lättare att tillämpa dem utanför gemenskapens gränser.

Det pågår olika forskningsprojekt för att stödja detta initiativ, inklusive det gemenskapsfinansierade projekt som kallas "Kvalitativt djurskydd – hur vetenskapen och samhället förbättrar djurens välbefinnande i livsmedelskedjan". "Kvalitativt djurskydd" väntas bli klart 2009 och kommissionen planerar att arbeta med de olika alternativen för att se över den befintliga lagstiftningsramen under 2010.

*
* *

Fråga nr 52 från Catherine Stihler(H-0939/08)

Angående: Reumatiska sjukdomar

Kan kommissionen, mot bakgrund av den framgångsrika skriftliga förklaringen (P6_TA(2008)0262) om reumatiska sjukdomar, uppdatera parlamentet om vilka åtgärder som vidtagits för att hjälpa personer som lider av reumatiska sjukdomar i EU?

Svar

(EN) I Europaparlamentets förklaring av den 5 juni 2008 om reumatiska sjukdomar⁽³⁶⁾ uppmanas kommissionen bland annat att utveckla en gemenskapsstrategi för reumatiska sjukdomar. Enligt artikel 152 i fördraget ska gemenskapen när den handlar på folkhälsoområdet fullt ut respektera medlemsstaternas ansvar för att organisera och ge hälso- och sjukvård.

Kommissionen har icke desto mindre stöttat det viktiga området reumatiska sjukdomar genom programmen för gemenskapsåtgärder på folkhälsoområdet. Ett nytt projekt för ett EU-nätverk för övervakning och information om muskuloskelettala problem ("European Musculoskeletal Conditions Surveillance and Information Network") har valts ut för finansiering 2008. Projektet kommer avsevärt att bidra till främjandet av ökad förståelse, kunskap och information om muskuloskelettala problem inom EU.

I det pågående sjunde ramprogrammet om forskning (2007–2013) inom ramen för folkhälsoprogrammet, föreslås dessutom att det ska bedrivas kollaborativ translationell forskning om vanliga sjukdomar. Reumatiska sjukdomar nämns uttryckligen i detta avsnitt.

Efter 2007 års inbjudan att lämna projektförslag, som omfattade punkten "tidiga processer i kroniska inflammatoriska sjukdomars patogener", valdes förslaget "Masterswitch" ut. Tyngdpunkten ligger vid att klarlägga vilka mekanismer som utlöser reumatoid artrit och möjliga cellulära och molekylära mål för att behandla sjukdomen. Sjutton ledande forskningsgrupper från tio EU-länder och associerade länder medverkar i projektet, som får ett bidrag på totalt 11,2 miljoner euro. Fortsatt stöd väntas utgå till forskning om detta ämne i framtida inbjudningar inom ramen för det sjunde ramprogrammet för forskning.

⁽³⁴⁾ Rådets direktiv 98/58/EG av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur (EGT L 221, 8.8.1998).

⁽³⁵⁾ http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/index_en.htm

⁽³⁶⁾ P6_TA(2008)0262

I samband med den nyligen anordnade Euler-konferensen⁽³⁷⁾ den 6 november 2008 i Budapest, är det viktigt att notera kommissionens bidrag när det gällde att framhålla de reumatiska sjukdomarnas betydelse för säkerhet och hälsa på arbetsplatsen, som en undergrupp av de muskuloskelettala sjukdomarna, och deras nära koppling till gemenskapens politik mot diskriminering.

Slutligen, och när det specifikt gäller muskuloskelettala sjukdomar, har kommissionen i sitt meddelande Bättre kvalitet och produktivitet i arbetet: Gemenskapens arbetsmiljöstrategi 2007–2012⁽³⁸⁾, uttryckt att den vill finna bättre sätt att förebygga risker för muskuloskelettala besvär. I syfte att åstadkomma detta genomför kommissionen för närvarande en konsekvensbedömning.

*
* *

Fråga nr 53 från Georgios Toussas (H-0967/08)

Angående: Kommersialisering av vården till förmån för stora monopolkoncerner

Enligt en studie från Athens universitet utmärker sig Grekland genom sin iver att privatisera och kommersialisera hälso- och sjukvården. Detta får ytterst negativa konsekvenser för landets arbetarfamiljer, som med sina magra budgetar tvingas stå för 57% (över 11 miljarder euro) av de totala vårdkostnaderna. De privata vårdinrättningarna och sjukhusen blir allt fler och koncentreras allt mer till storkoncerner som numera i hög grad dikterar vårdpolitiken, samtidigt som en stor del av vårdpersonalen förblir outnyttjad. Expanseringen av den privata sektorn, och korrumperingen av den offentliga, orsakas av staten själv, som tvingar arbetstagare att vända sig till privata vårdgivare med sådana hälsoproblem som det offentliga systemet inte kan ta hand om i tid på grund av bristande infrastruktur, utrustning och personalresurser.

Hur ställer sig kommissionen till denna oacceptabla situation, som innebär att arbetstagares vårdmöjligheter begränsas, vården kommersialiseras till förmån för stora monopolkoncerner, undersysselsättningen bland vårdpersonalen ökar och folkhälsan äventyras?

Svar

Enligt artikel 152 i fördraget, i synnerhet punkt 5, ska gemenskapen när den handlar på folkhälsoområdet fullt ut respektera medlemsstaternas ansvar för att organisera och ge hälso- och sjukvård.

Det är därför inte kommissionens sak att uttala sig om den situation som ledamoten beskriver. I det här fallet sorterar frågan under de behöriga grekiska myndigheternas ansvarsområde.

*
* *

Fråga nr 54 från Bernd Posselt (H-0880/08)

Angående: Hälsopolitik och rökförbud

Enligt vilka hälsopolitiska befogenheter går kommissionen nu in för ett EU-omfattande rökförbud på arbetsplatsen? Var går gränserna för kommissionens hälsopolitiska befogenheter jämfört med medlemsstaternas befogenheter i detta avseende?

Svar

Gemenskapen och 26 medlemsstater har, med hänsyn till folkhälsopolitiken och som parter i WHO:s ramkonvention om tobakskontroll (FCTC), förbundit sig att införa bestämmelser om skydd mot exponering för tobaksrök på alla arbetsplatser inomhus och offentliga platser. Resultatet av kommissionens samrådsprocess i samband med grönboken Mot ett rökfritt Europa⁽³⁹⁾ visade också att det fanns ett tydligt stöd för en övergripande rökfri policy och fortsatta EU-åtgärder inom detta område. Som en uppföljning av samrådsprocessen i samband med grönboken planerar kommissionen att lägga fram ett förslag till en rådsrekommendation om rökfria miljöer under början av 2009.

⁽³⁷⁾ Europeiska reumatologorganisationen (European League against Rheumatism).

⁽³⁸⁾ KOM(2007)0062, 21.2.2007.

⁽³⁹⁾ KOM(2007)0027

All särskild lagstiftning som läggs fram för att skydda arbetstagarna från hälso- och säkerhetsrisker relaterade till passiv rökning på arbetsplatsen kommer att falla inom policyområdet hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och grundas på artikel 137 EG.

Enligt artikel 137 ska gemenskapen stödja och komplettera medlemsstaternas verksamhet inom ett antal områden, vilket inbegriper förbättringar av arbetsmiljön för att skydda arbetstagarnas hälsa och säkerhet. Innan kommissionen lägger fram ett förslag inom området ska den samråda med arbetsmarknadens parter på gemenskapsnivå under ett samrådsförfarande i två steg, enligt artikel 138 i EG-fördraget.

Alla sådana lagstiftningsförslag måste följa principerna om proportionalitet och subsidiaritet.

*
* *

Fråga nr 55 från Hélène Goudin(H-0882/08)

Angående: Påtryckningar inför omröstningen om Lissabonfördraget

Uppgifter i tidningen Aftonbladet (11 oktober 2008) antyder att kommissionens ledamot Margot Wallström ska ha försökt att påverka utgången i omröstningen om Lissabonfördraget i Sveriges riksdag den 20 november. Enligt tidningen ska kommissionsledamot Wallström ha försökt att övertyga de svenska socialdemokraternas partiledare, Mona Sahlin, att förorda ett ja till fördraget.

Kan kommissionen garantera att den varken informellt eller formellt har försökt påverka Mona Sahlin och de svenska socialdemokraterna i denna fråga?

Svar

(EN) Kommissionens ståndpunkt vad gäller Lissabonfördraget är känd. Kommissionen har inte försökt att på ett otillbörligt sätt påverka ratificeringen av Lissabonfördraget i Sverige.

*
* *

Fråga nr 56 från Nils Lundgren(H-0884/08)

Angående: EU:s militära ambitioner under Lissabonfördraget

I en intervju med tidningen EU Observer (22 oktober 2008) beklagar kommissionsledamot Margot Wallström att den irländska folkomröstningskampanjen om Lissabonfördraget tidigare i år inrymde så mycket "emotionella argument". Som exempel nämner hon att många irländare skrämdes till att rösta nej eftersom de antog att de skulle vara tvungna att skicka sina barn till en EU-armé om Lissabonfördraget antogs. Kommissionsledamot Wallströms uttalande antyder att EU under Lissabonfördraget inte har för avsikt att upprätta en gemensam militär organisation.

Anser kommissionen att de irländska väljarna har missuppfattat fördragstexten, och således kan känna sig förvissade om att deras söner och döttrar inte kommer att behöva tjänstgöra i en EU-armé om Lissabonfördraget träder i kraft? Kan kommissionen garantera att den svenska alliansfriheten består även om Lissabonfördraget skulle träda i kraft?

Svar

(EN) Lissabonfördraget kommer fullt ut att bevara medlemsstaternas nationella suveränitet i utrikespolitiska och försvarspolitiska frågor. Vissa medlemsstaters militära neutralitet kommer därför inte att påverkas av fördraget.

Lissabonfördraget medför en del ändringar i de befintliga bestämmelserna om säkerhet och försvar, men förändrar inte deras huvudsakliga inriktning. I fördraget förklaras klart och tydligt att de föreslagna förändringarna av säkerhets- och försvarspolitiken enligt fördraget inte ska "påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik".

Den nya utrikespolitiska strukturen gör att unionens yttre åtgärder blir mer samstämmiga och effektiva, vilket är avgörande om vi ska möta det 21:a århundradets nya utmaningar och förbättra unionens förmåga att agera på den internationella arenan. Lissabonfördraget ökar EU:s krishanteringskapacitet i hela världen, med hjälp av en omfattande verktygslåda som kan användas till stöd för förebyggande av konflikter och krishantering, och som inbegriper humanitär verksamhet och räddningsinsatser samt medverkan i

fredsbevarande insatser. Beslut i säkerhetspolitiska och försvarspolitiska frågor ska dock även i fortsättningen vara enhälliga, och det ska fortfarande vara en medlemsstats suveräna beslut om den vill sända trupper till ett särskilt uppdrag. Eftersom alla krishanteringsuppdrag inom EU kommer att kräva fortsatt stöd från alla medlemsstater, får Irland och Sverige rätt att besluta huruvida och hur några sådana bidrag till fredsbevarande insatser ska ges – vare sig dessa leds av FN, EU eller andra aktörer.

*
* *

Fråga nr 57 från Stavros Arnaoutakis (H-0887/08)

Angående: Gratis utdelning av frukt och grönsaker till skolelever

Kommissionen har lagt fram ett förslag om upprättande av ett alleuropeiskt program för gratis utdelning av frukt och grönsaker i skolorna (KOM(2008)0442). Inköp och distribution av frukt och grönsaker för det här ändamålet ska gemenskapsfinansieras med ett årligt budgetanslag på totalt 90 miljoner euro. Samtidigt ställs krav på att medlemsstaterna ska utarbeta nationella strategier och ta fram utbildningsinitiativ. Programmet förväntas få rådets godkännande 2009.

När kommer beslutet om genomförande av förordningen i fråga att fattas? På vilket sätt ämnar kommissionen garantera att de behöriga aktörerna och medborgarna i medlemsstaterna förses med korrekt information i god tid?

Kommissionen har också meddelat om att ett budgetanslag som kommer att uppgå till 1,3 miljoner euro beviljas för upprättande av nätverk mellan olika nationella myndigheter i syfte att främja ett gediget och effektivt utbyte av bästa metoder. Vilka metoder rör det sig om vilka instanser förväntas ansvara för deras omsättande i praktiken?

Svar

(EN) Den 19 november träffade rådet (jordbruk och fiske) en politisk överenskommelse om programmet för gratis utdelning av frukt och grönsaker i skolorna, efter att parlamentet yttrat sig. Rådets förordning väntas bli formellt antagen före utgången av 2008.

Tidigt nästa år kommer kommissionens tjänsteavdelningar att utarbeta genomförandebestämmelser för skolfruktsprogrammet vilka kommer att godkännas enligt förvaltningskommittéförfarandet. Det blir då medlemsstaternas ansvar att fastställa sina nationella och regionala strategier för genomförandet.

Kommissionen har förstärkt nätverksarbetet genom att man anordnade en stor konferens den 15–16 december 2008 som sammanförde projektansvariga, akademiker och företrädare för medlemsstaternas förvaltningar. Syftet med konferensen var att inrätta ett nätverk om skolfrukt och skaffa ett underlag för kommissionens genomförandebestämmelser och de nationella och regionala strategierna. Kommissionen planerar att främja utbytet av erfarenheter bland de olika aktörer som deltar i sådana program inom hela EU, stödja skolfruktskonferenser och ta fram webbaserade verktyg.

*
* *

Fråga nr 58 från Liam Aylward(H-0894/08)

Angående: Energieffektivitet

Många anser att energieffektivitet är ett av de mest ändamålsenliga och realistiska sätten att minska utsläpp på för bland annat privata hushåll, offentliga myndigheter och företag inom ramen för klimatförändringspaketet.

Har kommissionen planer på att göra detta icke-bindande energieffektivitetsmål till ett bindande mål?

Svar

(EN) Vid Europeiska rådets möte i mars 2007 åtog sig EU:s stats- och regeringschefer att uppfylla tre ambitiösa tjugoprocentsmål till 2020: 1) att minska utsläppen av växthusgaser med tjugo procent jämfört med 1990, 2) att öka andelen förnybara energikällor till tjugo procent av EU:s totala energikonsumtion, och 3) att minska den prognostiserade energiförbrukningen med tjugo procent.

Om EU ska kunna uppfylla dessa mål är energieffektivitet ett avgörande område där framsteg kan göras. Energieffektivitet är det mest kostnadseffektiva sättet att minska energiförbrukningen och samtidigt bibehålla samma ekonomiska nivå. Att förbättra energieffektiviteten är också ett sätt att ta i tu med de viktigaste utmaningarna på energiområdet, nämligen klimatförändringarna, energitryggheten och konkurrenskraften.

Målet om en tjugoprocentig energibesparing är inte bindande eftersom det inte har fastställts genom lagstiftning. Framsteg vad gäller målen för utsläppsminskningar och förnybara energikällor kommer emellertid att stimulera till investeringar i åtgärder för att förbättra energieffektiviteten inom områdena energiomsättning, energiförsörjning och industri. Detta kommer då att bidra till att uppfylla målet om en tjugoprocentig energibesparing.

Kommissionen planerar inte att göra energibesparingsmålet bindande, eftersom medlemsstaterna då får mer flexibilitet att utforma sina egna strategier för att förbättra energieffektiviteten inom de områden där de förbrukar mest energi. Kommissionen är emellertid övertygad om att man genom att kombinera insatser på politisk nivå och genomförandenivå kan intensifiera satsningen på energieffektivitet och spara mer energi. Kommissionen antog 2006 EU:s handlingsplan för energieffektivitet i syfte att mobilisera beslutsfattare och marknadsaktörer så att de gör byggnader, apparater, transportmedel och tjänster mer energieffektiva. Genomförandet av handlingsplanen pågår och väntas vara slutfört till 2012. Ett allomfattande energieffektivitetspaket med förslag och beslut antogs nyligen av kommissionen den 13 november för att stärka ansträngningarna att uppnå tjugoprocentmålet till 2020. Kommissionen kommer att utvärdera EU:s handlingsplan för energieffektivitet under 2009.

*
* *

Fråga nr 59 från Brian Crowley(H-0900/08)

Angående: De unga och EU

Hur tänker kommissionen få unga att förstå och få konkret erfarenhet av hur EU fungerar?

Svar

(EN) Att få ungdomar att engagera sig i EU-frågor anser kommissionen vara en avgörande faktor för att utveckla ett långsiktigt europeiskt medborgarskap. Denna insikt avspeglas i många program och verksamheter som genomförs på nationell, regional och lokal nivå av olika kommissionsenheter, i nära samarbete med de nationella myndigheterna.

På central nivå syftar det största EU-programmet för ungdomar, Aktiv ungdom, till att väcka en känsla av aktivt medborgarskap, solidaritet och tolerans bland unga européer, och göra dem delaktiga i arbetet med att forma unionens framtid.

Sedan 2003 ger den europeiska ungdomsveckan ungdomar en plattform och ett tillfälle att delta i EU:s beslutsfattande, och bjuder samtidigt på kulturella evenemang och politiska debatter som anordnas över hela EU. För att främja ungdomars erfarenheter av och engagemang i EU-frågor inbjuds dessutom företrädare för ungdomsorganisationer till EU:s institutioner där de får diskutera med unionens beslutsfattare. Detta forum ger kommissionen en chans att rådfråga ungdomar i frågor av särskilt intresse för dem, väcka deras engagemang för EU-frågor och öka deras kunskaper om EU:s institutioner och politikområden.

Denna samverkan kompletteras genom Europeiska ungdomsportalen, som inte bara erbjuder unga européer information, utan även ger dem möjlighet att göra sina röster hörda och få sina frågor besvarade. Portalen innehåller information inom åtta huvudområden, täcker 31 länder och finns tillgänglig på 25 språk.

Två gånger om året anordnar kommissionen även praktikplatser för mer än 600 "stagiaires". Praktiken ger yngre personer med högskoleutbildning en unik, direkt erfarenhet och kunskap om arbetet inom EU:s institutioner. Genom praktiken skapas ett informellt nätverk av multiplikatorer och "ambassadörer" för EU:s värderingar och ideal.

Det finns också en rad decentraliserade initiativ som vänder sig till skolor, däribland projekten Tillbaka till skolan och Vår i Europa. Inom ramen för Tillbaka till skolan-projektet skickas EU-personal ut som ambassadörer till sina tidigare skolor för att diskutera EU-frågor med eleverna.

Vår i Europa är ett årligt återkommande initiativ som anordnas för att stimulera intresset för EU:s principer, landvinningar och framtid. Projektet är ett unikt tillfälle för elever att träffas och diskutera med EU-experten

och ledande politiker, lära sig om EU:s integration och öka sin förståelse av den genom spel, debatter och virtuella möten.

Slutligen är ungdomar en prioriterad grupp i kommissionens kampanj för att uppmuntra till deltagande i kommande års val till Europaparlamentet. Kampanjen syftar till att väcka medvetenhet om EU:s roll och bidra till att skapa en känslomässig identifikation med EU hos ungdomar. Kommissionen planerar att genomföra en alleuropeisk multimediamarknadsföring för ungdomar, som omfattar populära tevekanaler, sociala nätverk på Internet och särskilt anpassad valreklam.

*
* *

Fråga nr 60 från Marian Harkin(H-0902/08)

Angående: Kreditföreningar

För närvarande råder kreditkris och regeringarna har tvingats ingripa kraftigt för att stödja banksystemet. Håller kommissionen med om att kreditföreningar som beviljar mikrokrediter till små och medelstora företag och enskilda personer i många EU-länder bör få stöd? Anser kommissionen att kreditföreningarnas expanderingsroll kan spela en roll i EU, med tanke på deras finansiella stabilitet den senaste tiden?

Svar

(EN) Kreditföreningar omfattas i princip av gemenskapens lagstiftning om kreditinstitut, i synnerhet kapitalkravsdirektivet (2006/48/EG). Vissa kreditföreningar undantas emellertid uttryckligen från tillämpningsområdet för direktiv 2006/48/EG. Medlemsstaterna kan reglera dessa kreditföreningar som de finner lämpligt, bara de uppfyller sina allmänna förpliktelser enligt fördraget.

De flesta kreditföreningar tillhandahåller personliga spar- och lånetjänster, snarare än lån för yrkesmässiga ändamål. Deras stadgar kan förbjuda lånegivning för kommersiella ändamål, medan mikrokrediter är avsedda för företagsverksamhet och i första hand berör människor som nekas tillgång till finansiering via traditionella finansinstitut.

Tillhandahållare av mikrokrediter i allmänhet kommer att gynnas av alla framsteg som görs med huvudlinjerna 1 och 2 i kommissionens mikrokreditinitiativ som lanserades i november 2007. Om en kreditförening kvalificerar sig för att ta emot stöd av någon form från Jasmineprogrammet, en gemensam åtgärd av kommissionen och Europeiska investeringsbanken för att stödja finansinstitut i Europa som ger mikrokrediter (ej banker), kan den eventuellt få viss teknisk assistans för att förbättra styrningsförfaranden och teknisk kapacitet, och på så vis förbättra sin förmåga att locka till sig ytterligare finansiering från finansieringskällor i den privata sektorn.

*
* *

Fråga nr 61 från Armando França(H-0905/08)

Angående: Europolkonventionen

Europol – Europeiska polisbyrån har som sitt främsta mål att bekämpa organiserad brottslighet, terrorism och alla former av grov gränsöverskridande brottslighet. Det är en polisbyrå som också spelar en mycket viktig roll för att garantera säkerheten för 500 miljoner EU-medborgare. Hur effektiva de åtgärder är som Europol vidtar beror till stor del på samarbetet mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och tredjeländer. Jag skulle därför vilja ställa följande frågor till kommissionen: I hur stor utsträckning engagerar sig medlemsstaterna i Europol verksamhet och hur intensivt är samarbetet mellan medlemsstaterna? Hur ser samarbetet ut mellan Europol och tredjeländer?

Under det portugisiska ordförandeskapet nådde man en överenskommelse om Europolkonventionen och inledde man processen att ersätta den. Hur långt har man kommit i processen att ersätta Europolkonventionen?

*
* *

Svar

(FR) Europeiska polisbyrån (Europol) är en viktig aktör för unionens inre säkerhet och har på senare tid medverkat i flera lyckade operationer. Förra sommaren bidrog exempelvis Europol till operation Bagdad,

som omfattade 1 300 poliser i nio länder och ledde till gripandet av 75 personer som var inblandade i ett nätverk för människohandel.

När det gäller frågan om samarbete mellan Europol och EU:s medlemsstater, beror kvaliteten i Eurols arbete i stor utsträckning på medlemsstaternas vilja att mata in uppgifter i informationssystemet och bidra till de analytiska arbetsfilerna. Det är därför varje medlemsstats ansvar att se till att landets rättsvårdande myndigheter samarbetar på ett bra sätt med Europol.

När det gäller Eurols samarbete med tredjeländer och andra organisationer, har Europol ingått ett tjugotal strategiska och operativa överenskommelser. Endast de operativa överenskommelserna medger utbyte av personuppgifter. I dagsläget för Europol diskussioner med ett halvt dussin andra länder, men det hör inte till dess uppgift att ingå överenskommelser med hela världen. Samarbetsavtalet med Eurojust, som ingicks 2004, väntas också ändras före årsskiftet i syfte att förbättra kvaliteten och intensiteten i förbindelserna.

Mer allmänt hänvisas ledamoten till årsrapporten för 2007, som nyligen offentliggjordes på Eurols webbplats.

När det slutligen gäller förslaget om att ersätta Europolkonventionen med ett rådsbeslut, nåddes en överenskommelse den 18 april 2008. Det formella antagandet av detta beslut hänger nu på om parlamentet drar tillbaka sin reservation. Arbetet med att se till att Europol kan fungera som ett EU-organ från den 1 januari 2010 har emellertid redan inletts för att se till att byråns förändrade ställning inte blir ett hinder för verksamheten.

*
* *

Fråga nr 62 från Mairead McGuinness(H-0911/08)

Angående: Erkännande av yrkeskvalifikationer

Kan kommissionen förse oss med de senaste uppgifterna om införlivandet av direktiv 2005/36/EG⁽⁴⁰⁾ om erkännande av yrkeskvalifikationer? Anser kommissionen att detta direktiv i tillräckligt hög utsträckning skyddar de EU-medborgare som söker arbete i en annan medlemsstat än den där de fick sin utbildning?

Svar

(EN) Den 10 november 2008 hade 595 införlivandeåtgärder för direktiv 2005/36/EG¹ anmälts till kommissionen, men trots det hade endast åtta medlemsstater fullbordat införlivandet av texten. Tre medlemsstater hade ännu inte meddelat några införlivandeåtgärder.

Att hålla tidsfristen för införlivandet (den 20 oktober 2007) har visat sig vara svårt för medlemsstaterna. Det beror främst på följande skäl:

- Direktivet har en mycket stor räckvidd (det omfattar alla reglerade yrken), med följd att ett stort antal lagstiftningsakter måste antas. I vissa medlemsstater sker införlivandet per yrke.
- Den administrativa strukturen i vissa medlemsstater gör att införlivandet i vissa länder måste ske både på federal och regional nivå.

Kommissionen beklagar denna situation som är en källa till bristande rättssäkerhet för yrkesutövare som vill utöva ett reglerat yrke i en värdmedlemsstat. Kommissionen har beslutat att väcka talan i EG-domstolen mot de medlemsstater som inte införlivat direktivet. Medborgarna kan dessutom direkt vid sina nationella domstolar åberopa sig på de flesta av bestämmelserna i direktivet.

Med hänsyn till det sena införlivandet och det försenade genomförandet kan kommissionen inte bedöma vilken nivå av skydd som faktiskt säkerställs genom direktivet.

*
* *

⁽⁴⁰⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

Fråga nr 63 från Elisabetta Gardini(H-0914/08)**Angående: Gemenskapsåtgärder mot invaderande främmande arter och i synnerhet mot malörtsambrosian och dess effekt på människors och djurs hälsa**

Jag skulle vilja rikta kommissionens uppmärksamhet mot det hälsohot som utgörs av pollen från malörtsambrosian, som ingår bland Europas hundra farligaste invaderande främmande arter. Pollen från malörtsambrosian förorsakar allvarliga allergier och andningssvårigheter med invalidiserande symptom, vilket utgör en ansevärd kostnad för individen och för samhället. I vissa regioner har miljö- och hälsomyndigheterna konstaterat att pollen påverkar 15 procent av befolkningen och problemet drabbar allt fler. Ca 15 medlemsstater och andra länder som kandiderar till gemenskapen, eller som står inför anslutning till den har direkt drabbats, och i vissa fall mycket svårt. Svårigheten att kontrollera pollen och hastigheten med vilken den sprids gör det ännu viktigare att EU-åtgärder vidtas för att mildra effekterna.

Har kommissionen mot bakgrund av detta full kännedom om den aktuella miljö- och hälsosituationen när det gäller spridningen av malörtsambrosian i Europa? Planerar kommissionen att utarbeta ett sammanhängande regelverk för invaderande främmande arter? Skulle kommissionen uppfatta det som positivt om man skapade en europeisk struktur med syfte att kontrollera, förebygga och motarbeta de organismer som har skadlig effekt på människans hälsa?

Svar

(EN) Kommissionen är medveten om det hot som utgörs av invaderande arter, däribland Ambrosia artemisiifolia, vanligen kallad malörtsambrosia.

Många människor är starkt allergiska mot pollen från den här växten, som kommer från Nordamerika men som etablerade sig i Europa under senare delen av 1800-talet. Augusti och september är svåra månader, då växtens pollen i de angripna områdena kan bli det klart vanligaste i luften. Det angriper Rhönedalen och Podalen, och områden i Ungern, Serbien och Kroatien. Det har också upptäckts i Slovenien, Tjeckien, Österrike, Tyskland och Belgien, och utanför EU i Schweiz.

Eftersom växten endast fortplantar sig genom fröspridning kan den kontrolleras om växten förhindras från att producera frön, antingen genom att den dödas med växtgifter eller genom att den klipps ner eller rycks upp med rötterna innan den går i frö.

Astma och andra sjukdomar i andningsorganen är en av de vanligaste dödsorsakerna hos människor och har allvarliga hälsokonsekvenser.

För att ta i tu med den här frågan tillämpar kommissionen en övergripande och integrerad metod som omfattar olika åtgärder och insatser för att förhindra att sjukdomar i andningsorganen påverkar viktiga hälsofaktorer. Här ingår lagstiftning och åtgärder rörande luftkvalitet och inomhusluftens kvalitet inbegripet exponering för luftburna allergener.

Inom ett europeiskt forskningsprojekt som finansieras genom sjätte ramprogrammet för forskning har det gjorts en europatäckande inventering av invaderande arter. Detaljerade uppgifter och kontaktuppgifter till experterna kan hittas på <http://www.europe-aliens.org/index.jsp>.

Ett annat projekt som får stöd handlar om luftburna allergeners hälsokonsekvenser. Projektet syftar till att utvärdera hur klimatologisk mångfald och klimatförändringar påverkar exponeringen för luftburna allergener, och till att genomföra ett system för tidig varning för allergener utomhus. Härigenom kommer man att kunna förutsäga exponering för luftburna allergener och ge patienter, läkare och hälsovårdande myndigheter bättre information, så att man kan skydda sig mot, behandla och förebygga allergiska sjukdomar orsakade av luftburna allergener.

Som ett led i ett mer långtgående arbete med att skydda den biologiska mångfalden har EU åtagit sig att avsevärt minska de invaderande arternas påverkan. Kommissionen antog ett meddelande om en EU-strategi mot invaderande arter⁽⁴¹⁾ den 3 december 2008, där man redogör för politiska alternativ och åtgärder som omedelbart kan genomföras, i syfte att utveckla en EU-strategi mot invaderande arter. Övergripande frågor som åtgärder för ökade kunskaper, forskning och finansieringsfrågor tas också upp.

(41) KOM(2008)0789

Meddelandet bör främja en diskussion med medlemsstaterna, EU:s institutioner och berörda aktörer. Kommissionen kommer att använda sig av inkomna reaktioner för att utarbeta ett förslag till en EU-strategi som kan läggas fram under 2010. Härigenom bör man avsevärt kunna minska de invaderande främmande arternas påverkan i Europa. Kommissionen kommer också att undersöka om det är möjligt att inrätta ett system för tidig varning och ett informationssystem som bygger på en regelbundet uppdaterad förteckning.

Meddelandet och dess bilagor kan laddas ner från http://ec.europa.eu:8082/environment/nature/invasivealien/index_en.htm.

*
* *

Fråga nr 64 från Marco Pannella (H-0918/08)

Angående: Flerspråkig kommunikation om kultur

De sidor på kommissionens webbsida som handlar om EU:s kulturpolitik finns endast tillgängliga på engelska, franska och tyska.

Webbsidan Europeana som upprättats med syftet att skapa ett digitalt bibliotek med europeisk kultur är endast tillgänglig på engelska.

Anser inte kommissionen att man speciellt inom området för kulturpolitik måste anta kommunikationsstrategier som inte är begränsade endast till engelskan, i vissa fall i kombination med franskan och tyskan, eftersom det strider mot avtalens princip om flerspråkighet.

Anser inte kommissionen att ovanstående hemsidor måste översättas omgående till de övriga officiella språken?

Svar

(EN) Kommissionen är starkt engagerad i att bevara och främja den språkliga mångfalden inom unionen och stöder i det syftet ett antal särskilda åtgärder. Vid sidan om sina skyldigheter att lägga fram lagförslag och policyförslag⁽⁴²⁾ på alla officiella EU-språk har kommissionen förbundit sig att så långt som möjligt sträva efter att behandla medborgare, kulturer och språk lika inom ramen för tillgängliga resurser.

Att ett stort antal EU-språk används på samtliga EU-institutioners webbplatser är viktigt för de europeiska medborgarna. I linje med kommissionens handlingsplan för att förbättra kommunikationen om EU, från 2005⁽⁴³⁾, inrättade kommissionen en tjänst inom generaldirektoratet för översättning som skulle ägna sig åt webböversättning. Det är dock fortfarande en utmaning att fortlöpande göra relevant information tillgänglig för EU:s aktörer och medborgare och hålla denna information aktuell.

Medborgarna visar stort intresse för kommissionens webbplatser, även inom det kulturella området, och kommissionen anser det därför vara prioriterat att fortsätta ha webbplatser med uppdaterad och så färsk information som möjligt. Språkanvändningen följer den allmänna principen att språkpolycyn för varje webbplats anpassas efter målgruppen, och att den information som hittas i de övre nivåerna av varje webbplats ges på så många språk som möjligt.

För att EU:s kulturella initiativ ska komma så nära medborgarna som möjligt har unionen upprättat kulturella kontaktpunkter som ska främja programmet Kultur i de deltagande länderna. Ett värdefullt verksamhetsområde för kontaktpunkterna är att på det inhemska språket (eller de inhemska språken) återge de nyheter som offentliggörs på webbplatsen Europa på sina egna webbplatser (som i sin tur är länkade till webbplatsen Europa).

På webbportalen Europeana används 22 EU-språk. Portalen inrättades av European Digital Library Foundation som ett led i i2010-initiativet.

*
* *

(42) Förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen, EGT L 17, 6.10.1958, artikel 1 och 2.

(43) SEK(2005)0985, åtgärd 36 i bilagan.

Fråga nr 65 från Frank Vanhecke(H-0922/08)**Angående: Förbindelserna mellan EU och Jordanien**

Det har kommit till kännedom att Jordanien vill vidta åtgärder inför rätta mot en dansk karikatyrtecknare, tio danska journalister och den nederländske parlamentsledamoten Geert Wilders, för "hädelse, ringaktning av islam och muslimers känslor samt missfirmelse och förtal av profeten Mohammed". Jordanien har rentav kontaktat Interpol för att få de berörda personerna anhållna och ställda inför jordansk domstol.

Associeringsavtalet mellan EU och Jordanien undertecknades den 24 november 1997 och trädde i kraft den 1 maj 2002. I artikel 2 i detta avtal föreskrivs det att respekten för de demokratiska principerna och de grundläggande mänskliga rättigheterna utgör en "väsentlig beståndsdel" av avtalet och att "lämpliga åtgärder" kan komma i fråga i händelse av kränkningar av avtalet.

Innebär det ovan anförda en kränkning av artikel 2 med dess klausul om en "väsentlig beståndsdel"? Om så är fallet, vad tänker kommissionen vidta för "lämpliga åtgärder" inom ramen för detta avtal?

Svar

Kommissionen vill tacka ledamoten för hans fråga om de klagomål som i Jordanien framförts mot den nederländske parlamentsledamoten Geert Wilders och de elva upphovsmännen och utgivarna av de danska karikatyrteckningarna.

Kommissionens delegation i Amman och den nederländska och danska ambassaden följer noga utvecklingen.

Kommissionen använder sig av alla medel som står den till buds för att uppmuntra de jordanska myndigheterna till fortsatta framsteg när det gäller mänskliga rättigheter och grundläggande friheter. Det är ett av de mest prioriterade insatsområdena i den europeiska grannskapspolitikens handlingsplan. Frågor som yttrandefrihet diskuteras i det formella underutskottet för mänskliga rättigheter och demokrati. Detta underutskott sammanträder årligen och har möjliggjort en öppen och rak dialog. På detta område ger EU också ekonomiskt stöd både till de jordanska myndigheterna och till jordanska icke-statliga organisationer.

Kommissionen kommer att följa den fortsatta händelseutvecklingen i ärendet. Det står klart att associeringsavtalet (artikel 101) medger en grundlig utredning av alla situationer där förpliktelser eventuellt har åsidosatts, i syfte att försöka hitta en lösning som kan godtas av båda parter.

*

* *

Fråga nr 66 från Kinga Gál (H-0923/08)**Angående: Anti-ungerska åtgärder i Slovakien**

I egenskap av parlamentets föredragande om upprättande av en europeisk byrå för de grundläggande rättigheterna skulle jag vilja fråga kommissionen vad den anser att man ska göra för att slå vakt om dialogen mellan olika etniska grupper och kulturer i Slovakien. Slovakien är ett EU-land där denna dialog systematiskt och dagligen undergrävs av landets nuvarande politiska ledning. Hur länge tänker kommissionen avvakta, med tanke på att vi efter muntliga provokationer nu med våra egna ögon bevittnar hur slovakisk polis brutalt misshandlar unga etniska ungrare utan särskild orsak, samtidigt som slovakiska ungdomar skanderar anti-ungerska slagord och kastar ägg? Kommer slovakiska myndigheter att sopa utredningen om dessa händelser under mattan och istället förbjuda användningen av minoritetssymboler, t.ex. bärande av den ungerska flaggan och ungerska symboler i samband med slovakiska ligamatcher? Vad tänker kommissionen göra för att skydda den ungerska minoriteten i Slovakien mot bakgrund av att Slovakiens parlament nyligen antog en resolution där man fördömde egna parlamentsledamöter som representerar den ungerska minoriteten och som vågat delta i en offentlig försoningsmanifestation som anordnats av grannlandet Ungerns parlament, och kallade dessa ledamöter för avfallingar och anklagade dem för att ha brutit mot sin parlamentariska ed?

*

* *

Svar

(FR) Kommissionen hade tillfälle att bemöta oron över situationen för den ungerska minoriteten i Slovakien i sitt svar på de skriftliga frågorna P-5730/08 av László Tóké, och P-5663/08 av Edit Bauer. Kommissionen hänvisar ledamoten till svaren på dessa frågor.

Alla EU-medlemsstater måste använda alla lagliga instrument som de förfogar över för att garantera minoriteters rättigheter i enlighet med sin respektive konstitutionella ordning och internationella rättsliga förpliktelser.

Alla medlemsstaters myndigheter, politiska partier och människorättsorganisationer måste otvetydigt ta avstånd från och aktivt bekämpa alla yttringar av fenomen som är oförenliga med de värden EU bygger på, vare sig det gäller rasism, främlingsfientlighet, totalitära ideologier, huliganism eller våld.

Kommissionen är förvissad om att myndigheterna i både Ungern och Slovakien kommer att agera i överensstämmelse med de värden som är gemensamma för samtliga unionens medlemsstater.

*
* *

Fråga nr 67 från Saïd El Khadraoui(H-0926/08)

Angående: Kommissionens åtgärder för att trygga insättningarna i Kaupthing och andra besparingar

I början av oktober stod det klart att den isländska banken Kaupthing hade svåra ekonomiska problem. De som satt in pengar på den banken har sedan några veckor tillbaka fått se sina konton spärrade. Eftersom Kaupthing bedrev sin verksamhet i Belgien med tillstånd som utfärdats i Luxemburg förhandlade Belgiens regering med både Islands och Luxemburgs regeringar. Konsumentorganisationen Test-Aankop lämnade dessutom in en framställning med mer än 5 000 underskrifter till Luxemburgs premiärminister och finansminister. Men Belgiens regering har hittills inte kunnat utverka några garantier för spararna i Belgien. Kaupthings kunder i Finland fick dock alla garantier för att de skulle få tillbaka sina sparmedel. Först inemot den 15 november kommer man att få klarhet i hur det kommer att gå med ett eventuellt övertagande av Kaupthing Bank i Belgien.

Känner kommissionen till denna situation? Hur ser kommissionen på den belgiska regeringens agerande? Vilka lösningar anser kommissionen kan komma i fråga för spararna som blivit lurade på sina medel? Det är märkvärdigt att spararna i Finland får garantier tidigare än spararna i Belgien. Vilka planer kan kommissionen föreslå för att man i framtiden ska kunna handla mera samordnat på europeisk nivå, så att dylika situationer kan undvikas?

Svar

(EN) Kommissionen har fått olika rapporter om ärendet med den isländska banken Kaupthing. Kommissionen är medveten om de svårigheter spararna ställs inför och har noga följt de isländska, luxemburgska och belgiska myndigheternas ansträngningar i ärendet. Kommissionen har också varit i kontakt med Eftas övervakningsorgan, eftersom Island inte är medlem av EU men däremot part i EES-avtalet.

Kommissionen har fått uppfattningen att det har hänt en del i ärendet. Uppenbarligen finns det potentiella köpare som är intresserade av att förvärva delar av Kaupthing. Detta kan i sig skapa en öppning för de sparare som för närvarande saknar tillgång till sina medel i den belgiska filialen till det Luxemburgbaserade dotterbolaget till Kaupthing Bank. Den belgiske premiärministern har dessutom meddelat att belgiska sparare ska få tillgång till ett belopp av högst 20 000 euro från sina låsta sparkonton från den 1 december och framåt om banken inte har tagits över av en potentiell köpare.

Kommissionen har vidare fått uppfattningen att de belgiska och luxemburgska myndigheterna kommer att fortsätta sina diskussioner för att försöka hitta en lösning på de nuvarande problemen för de närmare 20 000 sparare som berörs.

Att finska och belgiska sparare behandlas olika beror på att det är olika lagstiftning som gäller. Den finska filialen av Kaupthing Bank är en filial till den isländska banken Kaupthing och lyder under isländsk lagstiftning, medan däremot Kaupthing Bank Belgium är en filial till den isländska bankens dotterbolag i Luxemburg. Tekniskt är det därför ett luxemburgskt företag som lyder under Luxemburgs lagstiftning, eftersom Luxemburg är dess hemmedlemsstat. Därför är Luxemburg ansvarig för tillsynen av denna bank, för dess omorganisation/likvidation och för ersättningen till spararna enligt insättningsgarantidirektivet (direktiv 94/19/EG om insättningsgarantisystem). Detta ansvar omfattar även den belgiska filialen.

Kommissionen föreslog förbättringar av insättningsgarantidirektivet den 15 oktober. De viktigaste ändringarna gäller garantins omfattning och utbetalningsfristen.

Kommissionen lanserade dessutom begreppet tillsynskollegier i sitt förslag av den 1 oktober 2008 om ändringar av kapitalkravsdirektivet (2006/48/EG och 2006/49/EG). Samordning via kollegierna kommer att skapa möjligheter att förbättra tillsynen av gränsöverskridande bankkoncerner.

Med hjälp av ovan nämnda åtgärder, i kombination med eventuella ytterligare lagförslag som kan bli nödvändiga för att beakta marknadsutvecklingen, bör man kunna förhindra att liknande situationer uppstår i framtiden.

*
* *

Fråga nr 68 från Jim Allister(H-0927/08)

Angående: Skaldjursvattendirektivet

Vilka följder kommer ramdirektivet om vatten (2000/60/EG)⁽⁴⁴⁾ att få när det gäller frågan om huruvida de miljönormer som fastställs i skaldjursvattendirektivet (79/923/EEG)⁽⁴⁵⁾ ska behållas eller inte? Kommer några skyddsåtgärder, inklusive den mikrobiologiska kvaliteten, som är tillämpliga på skaldjursvatten att upphöra att gälla efter 2013?

Svar

(EN) När vattenramdirektivet antogs år 2000 (2000/60/EG)⁽⁴⁶⁾ var ett av direktivets huvudsakliga mål att förenkla antalet instrument som reglerar EU:s vattenpolitik genom att upprätta en enhetlig ram som kan förvalta all användning, all påverkan och alla konsekvenser. År 2013 kommer skaldjursvattendirektivet (2006/113/EG)⁽⁴⁷⁾ och andra rättsinstrument att upphävas så fort åtgärdsprogrammet under den första förvaltningsplanen för avrinningsdistriktet är fullt operationell. Enligt punkt 51 och artikel 4.9 i vattenramdirektivet ska direktivet ge en skyddsnivå för vattenresurser som är åtminstone likvärdig med den som tillhandahålls genom vissa tidigare rättsakter.

I vattenramdirektivet anges tydligt att skydd av vattenförekomster som används för skaldjursproduktion ska upprättas av medlemsstaterna i de första förvaltningsplanerna för avrinningsdistriktet som ska antas i december 2009, i enlighet med bestämmelserna i skaldjursvattendirektivet. Det innebär följande:

Alla fastställda områden enligt skaldjursvattendirektivet ska stå upptagna i vattenramdirektivets register över skyddade områden.

I förvaltningsplanen för avrinningsdistriktet måste särskilda mål anges för dessa vattenförekomster, utöver de mål som fastställs i vattenramdirektivet (god ekologisk status och god kemisk status), och dessa särskilda mål måste ge åtminstone samma skyddsnivå som skaldjursvattendirektivet. Det gäller i synnerhet den mikrobiologiska parametern fekala kolibakterier. Denna skyddsnivå för dessa befintliga områden måste bibehållas vid de efterföljande uppdateringarna av förvaltningsplanen för avrinningsdistriktet.

Mot den bakgrunden är det värt att erinra om att medlemsstaterna enligt vattenramdirektivet ska genomföra ett offentligt samråd om utkastet till förvaltningsplan för avrinningsdistriktet i december 2008. Skaldjursindustrin och andra aktörer bör använda sig av det offentliga samrådet för att kontrollera att alla skaldjursvatten har registrerats som skyddade områden, och att vattenkvalitetsmålen i skaldjursvattendirektivet har förts in på ett bra sätt i förvaltningsplanen för avrinningsdistriktet.

Mot bakgrund av den vattenbruksstrategi som håller på att utarbetas överväger kommissionens enheter för närvarande olika alternativ för att se till att nya skaldjursområden som inrättas efter 2013 får åtminstone samma skyddsnivå som de befintliga fastställda områdena.

*
* *

(44) EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

(45) EGT L 281, 10.11.1979, s. 47.

(46) EGT L 327, 22.12.2000

(47) EUT L 376, 27.12.2006

Fråga nr 69 från Justas Vincas Paleckis(H-0928/08)**Angående: Kompensation till EU-medlemsstater som förlorar sina lärare**

Att unga högskoleutbildade i början av sin karriär flyttar utomlands, liksom forskare och lärare, är ett av de största problemen i de nya medlemsstaterna. En stor del av de studerande utnyttjar möjligheten till gratis utbildning. I stället får skattebetalarna stå för kostnaderna, i storleksordningen tiotusentals euro eller mer. Efter att de avslutat sina studier i hemlandet hittar de ett mycket bättre betalt arbete i de gamla medlemsländerna och åker dit för att arbeta. För att skydda sig mot de negativa följderna av kompetensflykten ålägger vissa EU-länder de studerande att arbeta i det land där de utbildat sig under lika lång tid som utbildningen varat. Den som bryter detta kontrakt måste ersätta alla kostnader för utbildningen.

Hur ser kommissionen på denna åtgärd, som tillämpas i vissa medlemsstater och har till syfte att hålla kvar unga högskoleutbildade, bland annat forskare och lärare? Vilka andra kompensationsåtgärder föreslår kommissionen för de medlemsstater som förlorar sin kvalificerade arbetskraft och för deras utbildningssystem?

Svar

(EN) Medlemsstaterna har full frihet att organisera sina utbildningssystem och sina arbetsmarknader som de vill, så länge gemenskapsrätten iakttas. Kravet att en ung högskoleutbildad ska arbeta i flera år i den medlemsstat där han eller hon utbildade sig och ersätta kostnaderna för utbildningen om det kravet inte uppfylls kan vara ett brott mot EU:s bestämmelser om fri rörlighet för arbetstagare.

Domstolen har funnit att EU:s bestämmelser om fri rörlighet för personer syftar till att underlätta för EU-medborgarna att utöva all slags yrkesverksamhet inom EU, och utgör hinder för åtgärder som kan missgynna dessa medborgare när de önskar utöva ekonomisk verksamhet i en annan medlemsstat. Bestämmelser genom vilka en medborgare i en medlemsstat hindras eller avskräcks från att lämna sitt hemland för att utöva sin rätt till fri rörlighet utgör hinder för denna frihet, även om de tillämpas oberoende av de berörda arbetstagarnas nationalitet.⁽⁴⁸⁾ Med hänsyn till rättspraxis anser kommissionen att kraven i fråga kan utgöra ett hinder för de grundläggande friheter som garanteras genom fördraget, särskilt den fria rörligheten för arbetstagare, eftersom de under flera år kan hindra eller avskräcka unga högskoleutbildade från att arbeta i en annan medlemsstat.

Enligt domstolens rättspraxis ska nationella åtgärder som kan hindra eller göra det mindre attraktivt att utöva de grundläggande friheter som garanteras genom fördraget uppfylla fyra förutsättningar. De ska vara tillämpliga på ett icke-diskriminerande sätt (utan skillnad grundad på nationalitet), de ska framstå som motiverade med hänsyn till ett trängande allmänintresse, de ska vara ägnade att säkerställa förverkligandet av den målsättning som eftersträvas genom dem, och de ska inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå denna målsättning.⁽⁴⁹⁾ Ett beslut om huruvida de nationella åtgärderna i fråga kan vara berättigade eller inte måste fattas mot bakgrund av närmare uppgifter om dessa åtgärder, vilka inte är kända av kommissionen.

Generellt är kompetensbrist i medlemsstaterna en mångfacetterad utmaning som i många fall orsakas av andra faktorer än utflyttning, exempelvis ökad inhemsk efterfrågan på arbetskraft till följd av ekonomisk tillväxt. Hur problemet ska tacklas beror väldigt mycket på landets specifika situation. I typfallet krävs en lämplig mix av åtgärder inom olika politiska områden, med inslag såsom åtgärder för att öka den allmänna sysselsättningsgraden, fortsatta förbättringar av utbildning och yrkesutbildning, rimliga löne- och arbetsvillkor för offentliganställda, incitament för återflyttning och åtgärder för att underlätta både den inhemska arbetskraftens rörlighet och invandring från länder utanför EU.

I alla händelser måste en politik för att hålla kvar unga högskoleutbildade vara rätt utformad för att undvika oönskade konsekvenser. Inom många forskningsområden är det exempelvis av stor vikt för unga forskare att resa utomlands under perioder för att skaffa sig erfarenheter, kunskap och internationellt erkännande inom sina forskningsområden, innan de återvänder till sina hemländer.

I den europeiska forskningspolitiken talas det ofta om "brain drain" (kompetensflykt) kontra "brain gain" (kompetensvinst). Kommissionen anser generellt att internationell rörlighet är något positivt och i en allt mer globaliserad forskningsvärld även nödvändigt för att skaffa sig nya kunskaper och färdigheter. Dessutom tillhör forskarna av tradition de mest rörliga grupperna eftersom de tenderar att söka sig till de mest förmånliga

⁽⁴⁸⁾ Mål C-18/95 Terhoeve [1999] ECR I-345, punkt 37.

⁽⁴⁹⁾ Mål C-55/94 Gebhard [1995] ECR I-4165, punkt 37.

villkoren vad gäller infrastruktur, finansiering och andra arbetsvillkor. Det är också värt att notera att ett forskarsamhälle som verkar i ett annat land inte ger någon nettoförlust i form av intellektuella insatser och intellektuell kapacitet. Tvärtom kan många av de så kallade "forskarna i forskningsringen" vara till glädje för sitt hemland eftersom de ofta kommunicerar med och samarbetar med forskare i hemlandet.

Som ett inslag i den integrerade EU-strategin för utbildning, rörlighet och karriärutveckling för forskare lägger kommissionen tonvikten vid ökad "kompetenscirkulation", både inom EU och internationellt, snarare än vid de snävare begreppen "kompetensflykt" och "kompetensvinst". Med avseende på Europeiska forskningsområdet är "kompetenscirkulation" nära kopplat till kommissionens politik för att göra den europeiska forskningen mer attraktiv i termer av kvalitet vad avser forskargrupper, infrastrukturer, löner och karriärvägar.

*
* *

Fråga nr 70 från Maria Badia i Cutchet(H-0930/08)

Angående: Samarbete för kommunikation om Europa

Rådet antog den 13 oktober 2008 den politiska förklaringen "Samarbete för kommunikation om Europa", som även ska antas av parlamentet och kommissionen. Detta dokument är en fortsättning på vitboken om EU:s kommunikationspolitik, som lades fram i februari 2006.

Inför det stundande valet till Europaparlamentet i juni 2009 planeras ett stärkt samarbete mellan EU:s institutioner och medlemsstaterna på kommunikationsområdet. Syftet är att diskutera och utbyta bästa praxis samt utveckla samverkan när vi förmedlar våra prioriteringar till medborgarna.

I förklaringen "Samarbete för kommunikation om Europa" anges att man kommer att främja flerspråkighet och kulturell mångfald när man genomför sina informations- och kommunikationsinsatser.

Kan kommissionen ge mer information om inriktningen för gemenskapens institutionella kommunikation inför det stundande valet till Europaparlamentet?

Kan kommissionen förklara hur främjandet av flerspråkighet kommer att gå till rent konkret vid genomförandet av informations- och kommunikationsinsatser?

Svar

(EN) Kommissionen, parlamentet och rådet undertecknade den politiska förklaringen Samarbete för kommunikation om Europa den 22 oktober 2008. Detta är första gången parlamentet, rådet och kommissionen har enats om en gemensam kommunikationsstrategi. De bekräftade att kommunikation om EU kräver ett politiskt engagemang hos EU:s institutioner och medlemsstater och att det är mer effektivt och verkningsfullt om kommunikationen sker samordnat i prioriterade frågor.

Samsyn om gemensamma kommunikationsprioriteringar utgör kärnan i den politiska förklaringen. Interinstitutionella gruppen för information, där företrädare för alla institutioner är medordförande, enades om att valet till Europaparlamentet är en av fyra gemensamma prioriteringar för 2009.

Parlamentet och kommissionen medverkar i en icke-politisk medvetandehöjande kampanj. Kommissionen har för avsikt att bedriva ett nära samarbete där man stöder och kompletterar parlamentets kommunikationsinsatser genom att peka på exakt vad EU har uppnått inom områden som är viktiga för medborgarna.

Kommissionen är aktiv när det gäller att främja flerspråkighet och kulturell mångfald i sin kommunikationspolicy i allmänhet och i kampanjen inför valet till Europaparlamentet i synnerhet. Ramverket Samarbete för kommunikation om Europa kommer att bidra till att skapa synergieffekter hos nationella, regionala och lokala myndigheter, liksom hos företrädare för det civila samhället, och kampanjen kommer därigenom att anpassas till en flerspråkig och kulturellt diversifierad kontext.

Kommissionens företrädare och Europaparlamentets informationskontor i medlemsstaterna kommer att samarbeta med nationella myndigheter i syfte att anordna gemensamma aktiviteter som är anpassade till förhållandena i respektive land. Enheter på EU-nivå och nationell nivå kan med hjälp av lämpliga administrativa arrangemang se till att de gemensamma kommunikationsprioriteringarna, inbegripet Europaparlamentets valkampanj, genomförs framgångsrikt.

Aktiviteter och material till denna kommunikationskampanj kommer att tas fram på alla officiella EU-språk. Bland annat har översättare avsatts för att bistå den lokala personalen vid kommissionens representationskontor i medlemsstaterna och hjälpa till med kommunikationen om Europa på det språk som talas av medborgarna i landet.

*
* *

Fråga nr 71 från Zdzisław Kazimierz Chmielewski(H-0932/08)

Angående: Kommissionens initiativ om gemenskapens rättsliga ram för en europeisk forskningsinfrastruktur (ERI)

Kommissionens initiativ om gemenskapens rättsliga ram för en europeisk forskningsinfrastruktur (ERI) (KOM(2008)0467) underlättar betydligt deltagandet i mångsidiga internationella vetenskapsprojekt.

Det är motiverat att kommissionen ägnar särskild uppmärksamhet åt att trygga utvecklingen av vetenskapens och forskningens inneboende möjligheter inom Europeiska unionen som helhet. Därför är det skäl att se till att ERI fördelas lika över unionens hela område och ge stöd till att forskningsprojekt inom ramen för ERI förläggas till sådana medlemsstater där forskningspotentialen är förhållandevis svag.

Vilka åtgärder ämnar kommissionen således vidta för att den planerade rättsliga ramen ska tjäna utjämna skillnaderna i fråga om ny teknik, forskningspotential och vetenskapsinfrastruktur, också på de ställen inom unionen där forskningsinfrastrukturen är svagt utvecklad?

Svar

(EN) Kommissionen tackar ledamoten för hans fråga om förslaget till förordning om en rättslig ram för en europeisk forskningsinfrastruktur och om kommissionens åtgärder för att hjälpa mindre utvecklade regioner att överbrygga sina vetenskapliga och tekniska klyftor.

Det bör först klargöras att förordningen om en europeisk forskningsinfrastruktur är utformad för att underlätta att konsortier som leds av flera medlemsstater och länder som är kopplade till gemenskapens ramprogram för forskning och utveckling gemensamt inrättar och driver stora forskningsanläggningar av europeiskt intresse.

Förordningen är avsedd för infrastrukturer som ligger i framkanten av den vetenskapliga kompetensen och kräver stora investeringar som överskrider ett enskilt lands ekonomiska och vetenskapliga förmåga. Genom att planera och samordna sådana projekt mellan flera europeiska partner blir det möjligt att uppnå en kritisk massa och åstadkomma specialisering och ömsesidigt lärande på europeisk nivå. Många sådana projekt har identifierats av Esfri (Europeiska strategiska forumet för forskningsinfrastruktur) i deras färdplan för 2006 (uppdaterad i år). Projekten omfattar infrastrukturer inom många vetenskapliga områden, exempelvis observatorier för miljövetenskap, databaser för genomik eller kraftfulla superdatorer av teknisk toppklass.

Forskningsinfrastrukturerna bör bidra till att säkra vetenskaplig kompetens inom gemenskapens forskning samt gemenskapens ekonomiska konkurrenskraft på medellång till lång sikt genom att ge effektivt stöd till europeisk forskningsverksamhet. För att uppnå detta bör de ha ambitionen att förbättra den europeiska vetenskapskapaciteten jämfört med dess nuvarande läge och därmed bidra till utvecklingen av det europeiska forskningsområdet.

Kommissionen föreslog den rättsliga ramen för ERI som svar på medlemsstaternas begäran om en skräddarsydd rättslig form för att underlätta och påskynda uppbyggnaden av nya forskningsinfrastrukturer som omfattar flera medlemsstater, eftersom de nuvarande instrumenten har visat sig inte vara lämpliga. De europeiska forskningsinfrastrukturerna kommer att förbättra tillgången till utmärkta forskningstjänster för den europeiska forskarvärlden i allmänhet, såväl för forskare från länder med många infrastrukturer som från länder med färre infrastrukturer.

Med hänsyn till ERI:s geografiska fördelning bör det framhållas att även om kommissionen kommer att registrera förslag som kan komma i fråga för att utnyttja den rättsliga formen för ERI faller både planering och finansiering av forskningsinfrastrukturer tydligt under de nationella myndigheternas behörighet. Det är de som ska lägga fram förslag och kommissionen kommer att registrera de förslag som kan komma i fråga utan hänsyn till plats. De nationella myndigheterna ska tillsammans besluta om alla specifika aspekter, t.ex. medlemskap, bidrag och plats för sätet.

Kommissionen kommer likväl att sträva efter att uppmuntra nya enheter som innebär ett mervärde för det europeiska forskningsområdet och så långt det är möjligt omfattar regionala partneranläggningar. Många stora forskningsanläggningar (t.ex. 28 av de 44 i Esfris färdplan) är decentraliserade forskningsinfrastrukturer som kommer att vara etablerade i flera länder, antingen för att de måste vara fysiskt spridda (t.ex. miljöövervakning eller geologisk övervakning) eller för att spjutspetscentrumen är spridda. Sådana decentraliserade strukturer, som redan stimuleras genom de "integrerade verksamheterna" som stöds via de sjätte och sjunde ramprogrammen för utveckling inom forskning och teknik (FP6 och FP7), kommer att bana väg för en balanserad utveckling av det europeiska forskningsområdet.

Vidare kommer kommissionen så långt det är möjligt att sträva efter att uppmuntra en fri tillgång till forskningsinfrastrukturer för forskare och ingenjörer från ett stort geografiskt område. Man kommer särskilt att sträva efter att främja tillgången på grundval av vetenskaplig kompetens eller behov och inte endast utifrån betalningsförmåga.

Gemenskapsfinansiering för infrastrukturer finns inom ramen för sammanhållningspolitiken, i enlighet med gällande gemenskapslagstiftning. Kommissionen har nyligen offentliggjort en guide till att använda och kombinera finansiering från gemenskapens olika instrument (medel för forskning, sammanhållning och konkurrens)⁽⁵⁰⁾. Konvergensregioner kan på ett intelligent vis använda strukturfonderna och Sammanhållningsfonden för att skaffa finansiering för europeiska forskningsinfrastrukturer och lämna in övertygande ansökningar för att stå som värdar för dessa.

Slutligen bör det framhållas att kommissionen stöder den vetenskapliga och tekniska utvecklingen av regionernas potential genom FP7-specifik verksamhet inom programmet Kapacitet.

Sammanfattningsvis kommer den nya rättsliga ramen för ERI att vara öppen för tänkbara förslag från partner överallt i EU och i länder som är knutna till ramprogrammet för forskning. Kommissionen kommer att fortsätta att uppmuntra de länder som har en relativt svag forskning att investera och komma i fatt, men det åligger ländernas nationella förvaltningar att ansluta sig genom att lägga fram tänkbara förslag.

*
* *

Fråga nr 72 från Paulo Casaca(H-0933/08)

Angående: Förhandlingar mellan kommissionen och den iranska regeringen om metoder för att förfölja den iranska oppositionen

Kan kommissionen ställa till rådighet protokollet från dess möte med de iranska myndigheterna den 6 oktober 2008 om mer effektiva metoder för att förfölja den iranska oppositionen?

Kan kommissionen förklara vilken den rättsliga grund den åberopar för att föra förhandlingar av detta slag med de iranska myndigheterna?

Kan kommissionen offentligt redogöra för de löften den gav de iranska myndigheterna om att den kommer att göra allt den kan för att kringgå EG-domstolens beslut att annullera rådets beslut att klassificera Iranska folkets mujahedin som en terroristorganisation?

Svar

(EN) Det möte av den 6 oktober 2008 som hänvisades till i det svar som kommissionen tidigare gett på ledamotens fråga E-5142/08 ägde inte rum mellan kommissionen och de iranska myndigheterna. I egenskap av ordförandeland i EU tillkallade det franska utrikesdepartementet den iranske ambassadören i Paris för att ta upp en rad ärenden rörande mänskliga rättigheter.

Kommissionen har aldrig gett de iranska myndigheterna några av de "löften" som ledamoten nämner.

*
* *

⁽⁵⁰⁾ ftp://ftp.cordis.europa.eu/pub/fp7/docs/practical-guide-eufunding_en.pdf

Fråga nr 73 från Glenis Willmott(H-0935/08)**Angående: Reproduktionstoxiska ämnen**

Jag skulle vilja fästa kommissionens uppmärksamhet vid antagandet av Europaparlamentets resolution om EU:s strategi för hälsa (P6_TA(2008)0477), där Europaparlamentet med stor majoritet förklarade att direktiv 2004/37/EG⁽⁵¹⁾ om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet inte ger EU-medborgarna tillräckligt skydd mot exponering för reproduktionstoxiska ämnen i arbetet och därför uppmanade kommissionen att ta med reproduktionstoxiska ämnen i sitt kommande förslag till ändring av detta direktiv.

Kan kommissionen med hänsyn till ovanstående bekräfta att man för att skydda arbetstagarnas hälsa fullt ut kommer att beakta denna uppmaning, som fick stöd av 554 ledamöter av Europaparlamentet?

Svar

(FR) Kommissionen fäster särskild vikt vid att skydda arbetstagare från de risker som uppkommer i samband med exponering för reproduktionstoxiska ämnen. Mot bakgrund av detta vill kommissionen påpeka att gemenskapens lagstiftning om hälsa och säkerhet i arbetet, och särskilt direktiv 98/24/EG⁽⁵²⁾, omfattar minimikrav för skydd av arbetstagare.

Dessa krav omfattar åtgärder i fråga om bedömning, förebyggande och hantering av de risker som gäller alla farliga kemiska agenser som finns på arbetsplatsen, däribland reproduktionstoxiska ämnen. De allmänna skyddsprinciperna kräver särskilt att risker för arbetstagarnas hälsa och säkerhet bör elimineras eller minskas till ett minimum.

Kommissionen vill påpeka att den har inlett två samrådsetapper med arbetsmarknadens parter på temat skydd av arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener, mutagena ämnen eller reproduktionstoxiska ämnen. På grundval av resultaten från dessa samråd undersöker kommissionen för närvarande möjligheten att ändra gemenskapens lagstiftning på detta område.

*
* *

Fråga nr 74 från Jacek Protasiewicz(H-0937/08)**Angående: Framsteg i förhandlingarna med de vitryska myndigheterna beträffande möjligt missbruk av straffrätten mot politisk och civil verksamhet**

I en intervju för Wall Street Journal deklarerade Alexander Lukasjenko att han är redo att frige samtliga politiska fångar.

I Vitryssland hålls Aljaksandr Barazenska häktad i väntan på rättegång för sitt deltagande i demonstrationen i januari, trots att han frivilligt inställde sig för förhör vid polishuset i Minsk den 27 oktober. Han tillåts inte ta del av anklagelserna mot honom utanför häktet, vilket är praxis i demokratiska länder.

Det finns liknande fall, och andra oppositionsaktivister i Vitryssland har fått sin rörelsefrihet begränsad av domstolar.

Är kommissionen medveten om situationen? Har kommissionen redan uppmanat de vitryska myndigheterna att omedelbart frisläppa Aljaksandr Barazenska och se över liknande fall? Om så inte är fallet, kommer kommissionen att ta upp ärendet under förhandlingarna med företrädarna för den vitryska regeringen?

Svar

(EN) Kommissionen är medveten om och delar ledamotens farhågor när det gäller fallet Aljaksandr Barazenska, som sedan frågan ställdes har ställts inför rätta den 8–9 december. Före rättegången var Aljaksandr Barazenska orättmätigt frihetsberövad sedan slutet av oktober.

⁽⁵¹⁾ EUT L 158, 30.4.2004, s. 50.

⁽⁵²⁾ Rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet (fjortonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), EGT L 131 av den 5.5.1998

Aljaksandr Barzenka dömdes till ett års begränsad rörelsefrihet för sitt deltagande i en otillåten demonstration i januari. Enligt uppgift kommer han att överklaga domen.

I sitt uttalande den 21 november lovordade kommissionsledamoten med ansvar för yttre förbindelser och den europeiska grannskapspolitiken de framsteg som Vitryssland nyligen gjort, samtidigt som hon förklarade för de vitryska myndigheterna att EU noga följer fallet Barzenka. Hon underströk särskilt att det är viktigt för EU att Vitryssland fortsätter att vara "ett land utan politiska fångar". Med anledning av detta hade hon tagit del av fallet Barzenka och informerade om att EU noga skulle följa hans rättegång.

Kommissionen har tagit upp fallet Barzenka i sina möten med de vitryska myndigheterna vid flera tillfällen.

Detta är en allvarlig fråga och kommissionen kommer att fortsätta att noga följa fallet och ta upp det på nytt med de vitryska myndigheterna.

Det faktum att rådet vid sitt möte den 13 oktober beslutade att delvis häva sanktionerna mot Vitryssland under en sexmånaders period, varefter det kommer att göras en ny utvärdering av situationen, gör det i detta sammanhang möjligt för oss att tydligt förmedla vilka demokratiska åtgärder vi förväntar oss av Vitryssland och särskilt att det inte får förekomma några bakslag när det gäller politiska fångar.

*

* *

Fråga nr 75 från Johan Van Hecke(H-0938/08)

Angående: Skuldnedsättning för Haiti

Läget just nu i det utfattiga Haiti har kallats den största miljökrisen i världen. Medan landet utsätts för svåra stormar, har 98 procent av skogarna fällt för att användas till bränsle, vilket gör att redan en normal storm leder till översvämningar. Enligt experter kommer det att dröja flera år innan landet kan odla ens hälften av de livsmedel som befolkningen behöver. Och redan detta kan uppnås endast genom massiva insatser av pengar och ansträngningar avseende vattenskydd, grundläggande tjänster och säker livsmedelsförsörjning.

I denna situation är det absurt att Haiti måste vänta i upp till 5 månader på en rejäl skuldavskrivning från Världsbanken och Internationella valutafonden. Samtidigt har man fördröjt Haitis anslutning till gruppen av länder med stor skuldbörda (HIPC). För återuppbyggnaden av landet är det nödvändigt att medlemmarna i Världsbanken tillsammans reder ut hur man så snart som möjligt kan avskriva landets skuld. Hur ställer sig kommissionen till denna fördröjning, och kommer kommissionen mot denna bakgrund att vidta några åtgärder?

Svar

(FR) Haiti har passerat beslutspunkten och är fortfarande berättigat att uppnå slutförandepunkten inom ramen för initiativet för de kraftigt skuldyngda fattiga länderna, som förvaltas av Världsbanken och Internationella valutafonden (IMF). Det är viktigt att framhålla att Haitis framsteg i denna riktning ligger högt över genomsnittet, vilket innebär att landets skuld på 650 miljoner US-dollar kommer att kunna avskrivas när tiden är inne.

Enligt den provisoriska tidsplanen har beslutet att uppnå slutförandepunkten inom ramen för HIPC-initiativet skjutits upp till juni 2009, efter IMF:s och Världsbankens tillkännagivande att Haiti för närvarande inte har uppfyllt alla utbetalningsvillkoren. En förutsättning var lagen om offentlig upphandling som skulle ha tagits upp till omröstning i parlamentet inom sex månader efter att den nationella strategin för tillväxt och fattigdomsminskning (NSGRP – november 2007) lagts fram. För närvarande finns det en förordning om offentlig upphandling men den har inte offentliggjorts. Syftet med en konsekvent tillämpning av kriterierna är att se till att de önskade resultaten av skuldavskrivningen blir varaktiga.

De internationella institutionerna och alla parterna försöker lösa detta problem. Därför har till exempel Interamerikanska utvecklingsbanken (IADB) tillkännagivit att man skjuter upp skuldåterbetalningen ett år och fryser Republiken Haitis räntebetalningar.

Kommissionen ställer sig även i fortsättningen positiv till initiativen att minska Haitis skuld som ett sätt att påskynda landets ekonomiska och sociala utveckling. Kommissionen står fast vid sitt åtagande att stödja myndigheternas insatser och Haitis folk samt att genomföra ett ambitiöst utvecklingsprogram som ska garantera hållbara verkningar som leder till framsteg. Därför kommer kommissionen inom ramen för tionde Europeiska utvecklingsfonden att anslå 291 miljoner euro i form av programbistånd till Haiti för att stödja

väginfrastrukturen, decentraliseringsprocessen, rättsväsendet och det allmänna makroekonomiska ramverket. Vid sidan av detta ger kommissionen offren för de senaste översvämningarna den hjälp som behövs för att förbättra den humanitära situationen bland befolkningen.

*
* *

Fråga nr 76 från Caroline Jackson(H-0941/08)

Angående: Offentlig insamling av förbrukade batterier

Tidsfristen för genomförande av batteridirektivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG⁽⁵³⁾ av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer) gick ut den 26 september 2008. Anser kommissionen att en medlemsstat behöver utfärda ett tillstånd för hantering av farligt avfall för varje insamlingsplats som finns för hushållsbatterier som används i offentliga byggnader, skolor och snabbköp osv.?

Svar

(EN) Enligt artikel 8.1 i batteridirektivet (direktiv 2006/66/EG⁽⁵⁴⁾) ska "medlemsstaterna se till att det finns lämpliga insamlingssystem för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer. Sådana system a) skall göra det möjligt för slutanvändarna att göra sig av med bärbara batterier eller ackumulatorer på en lättillgänglig insamlingsplats i deras närhet, med beaktande av befolkningstätheten, ...".

Enligt artikel 8.1 i batteridirektivet ska insamlingsplatser som inrättas för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer inklusive hushållsbatterier inte omfattas av de krav på registrering och tillstånd som föreskrivs i direktiv 2006/12/EG om avfall⁽⁵⁵⁾ (ramdirektivet om avfall) eller rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall⁽⁵⁶⁾. Därför behöver inte en medlemsstat utfärda ett tillstånd för hantering av farligt avfall för varje insamlingsplats som inrättas för hushållsbatterier i närheten av slutanvändarna, däribland offentliga byggnader, skolor, snabbköp osv.

Dessa bestämmelser ansluter sig till det nyligen ändrade ramdirektivet om avfall, artikel 20, där det står att artiklarna 17 (övervakning av farligt avfall), 18 (förbud mot blandning av farligt avfall), 19 (märkning av farligt avfall) och 35 (register) inte ska tillämpas på blandat avfall från hushållen. Dessutom ska inte artiklarna 19 och 35 tillämpas på utsorterade delar av hushållens farliga avfall förrän dessa godtagits för insamling, bortskaffande eller återvinning av en verksamhetsutövare som erhållit tillstånd eller registrerats i enlighet med artikel 23 eller 26.

*
* *

Fråga nr 77 från Karin Riis-Jørgensen(H-0942/08)

Angående: Liberalisering av det nationella spelmonopolet

Mellan den 6 och 8 november 2008 arresterade och kvarhöll de grekiska myndigheterna i Aten och Thessaloniki två mellanhänder för ett inom EU reglerat och licensierat privat spelbolag, tillsammans med tre kunder för att ha brutit mot grekisk lagstiftning om spelmonopol.

Kommissionen har under de senaste två och ett halvt åren inlett överträdelseförfaranden mot tio medlemsstater, och har redan översänt ett motiverat yttrande avseende sådan lagstiftning (den 28 februari 2008).

Med beaktande av artikel 73.4⁽⁵⁷⁾ i EG-domstolens (C-338/04)domslut avseende Placanica-målet, anser inte kommissionen att sådana arresteringar är oproportionerliga?

⁽⁵³⁾ EUT L 266, 26.9.2006, s. 1.

⁽⁵⁴⁾ EUT L 266, 26.9.2006, s. 1.

⁽⁵⁵⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 9

⁽⁵⁶⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 166/2006.

⁽⁵⁷⁾ Artiklarna 43 EG och 49 EG skall tolkas på så sätt att de utgör hinder mot en nationell lagstiftning som den som är aktuell i målen vid de nationella domstolarna, genom vilken sådana personer som de tilltalade i nämnda mål påförs en straffrättslig påföljd för att de bedrivit en verksamhet avseende upptagande av vadhållningsinsatser utan sådan

Varför går inte kommissionen hårdare till väga och väcker talan vid EG-domstolen mot de länder som har blivit föremål för ett motiverat yttrande – nämligen Grekland eller Danmark, Sverige, Finland och Nederländerna, eftersom de genom att handla såsom beskrivs ovan eller genom att inte ingripa alls har visat att de uppenbarligen vägrar att följa EU-fördraget?

Svar

(EN) För att svara på ledamotens muntliga fråga påminner kommissionen om att den har inlett överträdelseförfaranden mot många medlemsstater beträffande begränsningar – särskilt i form av straffrättsliga påföljder – av friheten att tillhandahålla vadhållningstjänster genom spelbolag licensierade i en annan medlemsstat, eftersom dessa begränsningar anses vara oförenliga med artikel 49 i EG-fördraget.

Kommissionen är av samma åsikt som ledamoten att arresteringarna i Grekland av två mellanhänder för ett i en annan medlemsstat licensierat privat spelbolag kan vara oproportionerliga och oförenliga med artiklarna 43 och 49 i EG-fördraget, förutsatt att, vilket framgår tydligt i EG-domstolens dom i Placanica-målet⁽⁵⁸⁾, medlemsstaten i fråga vägrade att bevilja koncessioner eller tillstånd i strid med gemenskapsrätten. Enligt EG-domstolens dom i Gambellimålet⁽⁵⁹⁾ föreligger det en sådan överträdelse av gemenskapsrätten när en medlemsstat inte för en politik som på allvar är inriktad på att minska möjligheterna till spel på ett sammanhängande och systematiskt sätt.

Sedan en tid tillbaka förefaller det emellertid som att medlemsstaternas ovilja att godta den europeiska dimensionen i denna fråga håller på att ändras. Detta följer på att kommissionen har inlett överträdelseförfaranden mot tio medlemsstater angående de begränsningar som de infört mot tillhandahållande av vadhållningstjänster över gränserna. Detta har medfört att vissa medlemsstater överväger att anta nya lagar och en del av dem diskuterar nu sina lagförslag med kommissionen. Kommissionen avser att undersöka de pågående överträdelseförfarandena igen under 2009.

*
* *

Fråga nr 78 från Ivo Belet(H-0943/08)

Angående: Årlig valfångst utanför Färöarnas kust

I sitt svar på fråga P-3855/08 hävdar kommissionen att den strävar efter att inom Internationella valfångstkommissionen (IWC) finna en lösning på problemet med att valar varje år dödas utanför Färöarnas kust.

Håller kommissionen alltså med om att det sätt på vilket valar dödas i Färöarnas vatten helt strider mot EU:s djurskyddspolitik?

Kan kommissionen upplysa om det aktuella läget i denna fråga? Vilka initiativ har kommissionen tagit och vilka ytterligare åtgärder planerar man att vidta?

Är kommissionen beredd att ta upp denna jaktpraxis till diskussion i bilaterala förhandlingar med Färöarna?

Svar

Kommissionen är mycket engagerad i skyddet av alla valar (valar, delfiner och tumlare) och vill påminna om att det inom EU är förbjudet att fånga eller döda valar enligt rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter⁽⁶⁰⁾, vilket omfattar skyldigheter som följer av konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga livsmiljöer, även känd som Bernkonventionen. Enligt samma direktiv förbjuder också medlemsstaterna försäljning eller byte av valar. Dessutom är det förbjudet att föra in valar i gemenskapen för huvudsakligen kommersiella ändamål, enligt rådets förordning 338/97/EG om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med

koncession eller sådant polistillstånd som krävs enligt den nationella lagstiftningen, trots att dessa personer inte har kunnat erhålla nämnda koncessioner eller tillstånd till följd av att denna medlemsstat, i strid med gemenskapsrätten, har nekat att bevilja dem dessa.

⁽⁵⁸⁾ EG-domstolens dom av den 6/03/07 i mål C-338/04, Placanica.

⁽⁵⁹⁾ EG-domstolens dom av den 6/11/03 i mål C-243/01, Gambelli.

⁽⁶⁰⁾ EGT L 206, 22.7.1992

dem⁽⁶¹⁾, som genomför bestämmelserna i konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites) i EU.

Den jakt på grindvalar som nämns bedrivs emellertid på Färöarna som inte är med i EU, så EU:s lagstiftning och politik gäller inte där. Därtill kommer att även om Danmark har anslutit sig till Bernkonventionen avgav man i ratificeringsinstrumentet en förklaring enligt vilken konventionen inte gäller för Grönland och Färöarna. Därför har kommissionen tyvärr begränsade möjligheter att ingripa direkt i detta fall. Kommissionen kommer emellertid att undersöka de bästa tänkbara sätten att ta upp denna känsliga fråga med de ansvariga myndigheterna.

På internationell nivå skyddas valarna av den Internationella valfångstkommissionen (IWC) som är en internationell organisation för bevarande och förvaltning av valar. Dessvärre regleras emellertid inte jakten på grindvalar av IWC, eftersom det hittills inte finns någon överenskommelse om IWC:s behörighet i fråga om småvalar. Inom ramen för den pågående debatten om IWC:s framtid hoppas kommissionen dock att EU tillsammans med andra parter i IWC också ska kunna ta upp frågan om småvalar. För att ha en samordnad EU-ståndpunkt vid mötena inom IWC lämnade kommissionen den 6 november 2008 ett förslag till rådet⁽⁶²⁾.

*
* *

Fråga nr 79 från Ari Vatanen(H-0944/08)

Angående: Mervärdesbeskattning av alkohol: skillnaden mellan begreppen distansförsäljning och inköp på distans

I EG-rätten om konsumenthandel med alkoholvaror (rådets sjätte direktiv 77/388/EEG⁽⁶³⁾ och tillägg genom direktiv 91/680/EEG⁽⁶⁴⁾) gör man utgående från leveranssättet en skillnad mellan begreppen (i) distansförsäljning och (ii) inköp på distans. Utgående från leveranssättet fastställs det om mervärdesskatt på försäljningen ska uppbäras i ursprungslandet eller i destinationslandet.

Distansförsäljning innebär att konsumenten köper alkohol från en annan medlemsstat och att varan skickas eller transporteras till konsumenten i destinationslandet av försäljaren eller för dennes räkning. Vid distansförsäljning mervärdesbeskattas alkoholförsäljningen alltid i destinationslandet, oberoende av mängden. När det handlar om försäljning som riktas till konsumenten anses leveransen av alkohol ske i destinationslandet.

Inköp på distans innebär att konsumenten, i försäljarens ställe, själv ordnar med transporten av varorna från ursprungslandet till destinationslandet. Vid inköp på distans mervärdesbeskattas alltid alkoholförsäljningen i ursprungslandet. Platsen för leverans av alkohol är den plats där varan finns när transporten inleds.

Kan en aktör som på Internet erbjuder konsumenter inköp av alkohol på distans på sina egna Internetsidor göra reklam för en tredje parts transporttjänster utan att denna aktörs verksamhet betraktas som distansförsäljning? Denna fråga är av betydelse när man ska fastställa om försäljningen ska mervärdesbeskattas i ursprungs- eller destinationslandet.

Svar

(EN) När det gäller mervärdesbeskattning av alkoholleveranser till privata konsumenter framgår det av artikel 33 i momsdirektivet (2006/112/EG⁽⁶⁵⁾) att leverans av punktskattepliktiga varor som transporteras av leverantören eller för hans räkning ska beskattas på den plats där varorna befinner sig när försändelsen eller transporten av dessa varor avslutas. När det gäller leveranser av varor som transporteras av kunden eller

⁽⁶¹⁾ EGT L 61, 3.3.1997

⁽⁶²⁾ Förslag till rådets beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på Europeiska gemenskapens vägnar när det gäller Förslag till ändringar av den internationella konventionen för reglering av valfångsten och dess tillägg, KOM(2008)0711 slutlig

⁽⁶³⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s.1.

⁽⁶⁴⁾ EGT L 376, 31.12.1991, s.1.

⁽⁶⁵⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, EUT L 347, 11.12.2006.

för hans räkning är platsen för beskattning den plats där varorna befinner sig när transporten av varorna till kunden påbörjas, enligt artikel 32 i momsdirektivet.

När en försäljare på sin webbplats samtidigt gör reklam för punktskattepliktiga varor och sättet att transportera dem till kunden, utan att kunden måste befinna sig i den medlemsstat där försäljaren befinner sig, kan situationen anses innebära ett förfarandemissbruk i syfte att på konstgjord väg i mervärdesskattelhänseende omvandla en leverans av varor som transporteras av försäljaren eller för försäljarens räkning till en leverans av varor som transporteras av kunden eller för kundens räkning (EG-domstolens dom av den 21 februari 2006 i mål C-255/02, Halifax plc.). I en sådan situation ska hänsyn tas till den ekonomiska verkligheten, och försäljningen kan omklassificeras och i mervärdesskattelhänseende behandlas som en leverans av punktskattepliktiga varor som transporteras av försäljaren eller för försäljarens räkning och beskattas i den medlemsstat där transporten till konsumenten avslutas. En sådan situation måste i alla händelser bedömas utifrån omständigheterna i varje enskilt fall.

*
* *

Fråga nr 80 från Athanasios Pafilis (H-0948/08)

Angående: Omänskliga fängelseförhållanden

Grekiska fångar genomförde nyligen en omfattande hungerstrejk i protest mot de omänskliga förhållanden som råder i fängelserna och som dessutom bara blir värre på grund av den politik som Ny demokrati- och Pasok-regeringarna fört, delvis enligt EU:s riktlinjer.

Fängelserna är överfulla, främst på grund av alla häktade personer som sitter där, men de befolkas även av utlännningar som fängslats av den enkla anledningen att de tagit sig in olagligt i landet; antalet självmord bland fångarna ökar, de utsätts för misshandel och berövas sina grundläggande rättigheter; det råder brist på specialiserad läkar- och vårdpersonal, det finns inga avvänjningsprogram, minderåriga får ingen särskild omsorg, och fängelserna får inte besökas av företrädare för vetenskapliga och sociala institutioner eller politiska partier.

Hur ställer sig kommissionen till denna oacceptabla situation som uppstår i fängelserna och till kränkningen av fångarnas grundläggande rättigheter?

Svar

(EN) Kommissionen genomför inte några kontroller av fängelseförhållandena i medlemsstaterna. Den europeiska myndighet som har ansvar för detta slag av kontroller är Europeiska kommittén till förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (CPT), som är ett organ inom Europarådet. Kommissionen följer emellertid noga rapporterna från CPT, med tanke på artikel 6.2 i fördraget om Europeiska unionen (FEU) som föreskriver att unionen ska respektera de grundläggande rättigheterna såsom de garanteras i europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (ECHR), och såsom de följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner, och som ska ingå i gemenskapsrätten som allmänna principer. I detta sammanhang bör nämnas att enligt rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna kan oacceptabla fängelseförhållanden också vara ett brott mot artikel 3 (förbud mot tortyr) i ECHR, även när det inte finns något som bevisar att det fanns en uttrycklig avsikt att förödmjuka eller förnedra en fånge. Av detta framgår att Grekland måste behandla fångar med värdighet och i överensstämmelse med tillämpliga internationella normer.

*
* *

Fråga nr 82 från Olle Schmidt (H-0951/08)

Angående: Statligt ägda biltillverkare

I samband med 1970-talets ekonomiska kris nationaliserades många stora industriföretag. Ett flertal företag som inte förstärktes mottog istället stora summor i lån eller stöd. I mitt hemland Sverige fick särskilt varvsindustrin, som idag är helt utflyttad, tillgång till subventioner. I andra länder var det biltillverkarna som hade problem med lönsamheten. Nationella prestigemärken som Chrysler, Rolls Royce och Renault räddades av respektive lands skattebetalare.

Det verkar nu som om kreditkrisen övergått med full kraft i en global lågkonjunktur. Återigen står den bensinslukande bilindustrin på randen till konkurs. För Sveriges del är detta problematiskt eftersom både

Volvo och SAAB har en betydande del av sin produktion där. Den senaste veckan har det framkommit uppgifter i media (bland annat i Financial Times 1.12.2008) att de amerikanska ägarna till Volvo och SAAB fört samtal med den svenska regeringen om ett statligt övertagande av de krisdrabbade tillverkarna. Vi vet också att liknande samtal pågår mellan biltillverkare och regeringar i många andra länder.

Min fråga är därför om kommissionen ser några faror med statligt ägda och drivna industriföretag?

Svar

(EN) Enligt artikel 295 i EG-fördraget ska fördraget inte ingripa i "medlemsstaternas egendomsordning". Denna princip innebär att fördraget inte gynnar privat eller offentligt ägande av ett företag. Genomförandet av en sådan princip förutsätter att offentliga myndigheter som är delägare i eller ansvariga för att driva ett företag agerar på samma sätt som privata aktörer. Detta har också bekräftats av EG-domstolen (i mål C-174/04, kommissionen mot Italien, § 32): "I bestämmelserna i fördraget angående fri rörlighet för kapital görs nämligen ingen skillnad mellan privata företag och statliga företag."

Särskilt när det gäller tillämpning av reglerna om statligt stöd skiljer kommissionen helt klart mellan fall där offentliga myndigheter agerar som privata aktörer och fall där offentligt ägande eller offentlig intervention i fråga om ägande eller ledning av ett företag berättigas av offentliga eller andra statliga skäl. Denna distinktion genomförs genom att man tillämpar den så kallade "principen om en investerare i en marknadsekonomi". Enligt den principen jämförs en statlig aktieägarers eller statlig operatörs agerande med vad en privat operatör skulle ha gjort i samma situation utifrån marknadsekonomiska hänsyn. Detta innebär att grunden för en sådan offentlig investering, dess förutsättningar och dess lönsamhet granskas. Om den offentliga interventionen inte når upp till kraven för en investerare i en marknadsekonomi anser kommissionen att denna intervention innefattar inslag av statligt stöd vars förenlighet med den gemensamma marknaden måste bedömas.

Enligt gemenskapsrätten och enligt principen om en investerare i en marknadsekonomi är därför nationalisering eller viss offentlig investering i företag (oberoende av sektor) i sig i princip inte förbjudet. I fall där den statliga interventionen inte når upp till kraven för en investerare i en marknadsekonomi måste emellertid dessa åtgärder granskas av kommissionen för att bedöma deras förenlighet med reglerna om statligt stöd.

I den aktuella finansiella och ekonomiska krisen verkar det svårt att förena statliga interventioner för att stödja företag eller firmor på obestånd i en sektor som står inför svåra tider med agerandet hos en investerare i en marknadsekonomi. Ur det perspektivet skulle eventuella offentliga investeringar i t.ex. Volvo eller SAAB (även om man verkar ha övergett dessa planer) helt klart behöva bedömas noga med avseende på deras förenlighet med reglerna om statligt stöd.

*
* *

Fråga nr 83 från Katerina Batzeli (H-0953/08)

Angående: EG-domstolens rättspraxis avseende erkännande av examensbevis på grundval av franchising - intervenering i den nationella behörigheten att utforma utbildningssystemen

Den 23 oktober 2008 utfärdade EG-domstolen sin dom i mål C-274/05, enligt vilken Grekland är skyldigt att erkänna yrkesmässiga rättigheter från filialer till utbildningsinstitutioner i andra medlemsstater (franchising).

Är värdlandet skyldigt att inom sitt territorium erkänna utbildningsinstitutioner som inte rättar sig efter grundprinciperna i den nationella utbildningspolitiken och i nationell rätt?

Behövs det en omedelbar utvärdering av genomförandet av direktiv 2005/36/EG⁽⁶⁶⁾ och av dess föregångare, direktiv 89/48/EEG⁽⁶⁷⁾, med avseende på vilka konsekvenser erkännandet av yrkesrättigheter får för de nationella utbildningssystemen och för artiklarna 149 och 150 i EG-fördraget om den nationella behörigheten i utbildningsfrågor?

⁽⁶⁶⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽⁶⁷⁾ EGT L 19, 24.1.1989, s. 16.

Denna fråga skapar otydlighet och problem i gemenskapslagstiftningen och i nationell lagstiftning och tvingar medborgarna att vända sig till EG-domstolen. Skulle det med tanke på detta inte behövas ett nytt EU-förslag om gränsdragningen mellan kravet på erkännande av yrkeskvalifikationer och medlemsstaternas behörighet att erkänna utbildningsbevis, så att man undviker risken för likriktning mellan länder med enorma skillnader i utbildningssystemen?

Svar

(EN) Den 23 oktober 2008⁽⁶⁸⁾ bekräftade EG-domstolen att Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 89/48/EEG⁽⁶⁹⁾ genom att inte erkänna de examensbevis som har utfärdats av de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater avseende yrkesutbildningar som tillhandahållits av ett privat organ i Grekland på grundval av franchising. Domstolen tillade att denna slutsats inte ifrågasätter Greklands ansvar för undervisningens innehåll och organisationen av utbildningssystemet. Eftersom de aktuella examensbevisen emellertid har utfärdats av de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater enbart på grundval av de regler som är tillämpliga inom ramen för deras respektive system för yrkesutbildning, omfattas, med avseende på direktiv 89/48/EEG, examensbevis för utbildningar som tillhandahålls i enlighet med avtal om erkännande av likvärdighet (franchising) inte av det grekiska utbildningssystemet. Härigenom bekräftar EG-domstolen sin tidigare dom i målet Neri⁽⁷⁰⁾ mot Italien av 2003, i vilken klargjordes att vägran att erkänna en utbildning som tillhandahållits genom franchising endast av det skälet att utbildningen inte gavs vid universitetet strider mot gemenskapsrätten.

I dessa två domar fastställs, i den ena direkt och i den andra indirekt, att Greklands lagstiftning inte låg i linje med gemenskapsrätten när direktiv 89/48/EEG fortfarande var i kraft. Grekland uppfyller fortfarande inte kraven i EU:s lagstiftning eftersom direktiv 2005/36/EG⁽⁷¹⁾ om erkännande av yrkeskvalifikationer, som upphävde direktiv 89/48/EEG och som är tillämpligt sedan den 20 oktober 2007, ännu inte har införlivats. Det bör framhållas att artikel 53 i detta direktiv ger medlemsstaterna uttryckligen rätt att kontrollera ett antal faktorer kopplade till examensbevis som utfärdats på grundval av franchising, t.ex. huruvida utbildningskurserna som följts i en annan medlemsstat har godkänts formellt av den medlemsstat som utfärdat examensbeviset, huruvida det utfärdade examensbeviset är detsamma som skulle ha utfärdats om kursen följts i den medlemsstat där examensbeviset utfärdats eller huruvida examensbeviset ger samma yrkesrättigheter i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats.

Den 4 december 2008 avkunnade EG-domstolen två nya domar⁽⁷²⁾ mot Grekland, som uttryckligen bekräftade slutsatserna i mål C-274/05 och fastställde att Grekland har brutit mot EU:s lagstiftning genom att inte erkänna examensbevis som utfärdats på grundval av franchising.

I den senaste rättspraxisen från EG-domstolen och i sekundärrätten på EU-nivå om erkännande av yrkeskvalifikationer, direktiv 2005/36/EG, fastställs en tydlig ram för hur Grekland ska behandla examensbevis som erhållits av kvalificerade yrkespersoner på grundval av franchising. Det finns ingen rättslig osäkerhet och därför behövs inte något nytt förslag.

*
* *

Fråga nr 84 från Salvador Domingo Sanz Palacio(H-0954/08)

Angående: Återhämtningsplan för bilindustrin

Bilindustrin är en strategisk och mycket viktig sektor för EU:s ekonomi, både räknat i BNP och de direkta och indirekta arbetstillfällen som skapas där. Att vidta särskilda stödåtgärder för bilindustrin för att se till att den lever vidare och att arbetstillfällen bevaras, bör vara en prioriterad fråga för EU. Kommissionen föreslår

⁽⁶⁸⁾ EG-domstolens dom av den 23.10.2008 i mål C - 274/05, kommissionen mot Grekland.

⁽⁶⁹⁾ Rådets direktiv 89/48/EEG av den 21.12.1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier, EGT L 19 av den 24.1.1989.

⁽⁷⁰⁾ EG-domstolens dom av den 13.11.2003 i mål C - 153/02, Valentina Neri.

⁽⁷¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer, EUT L 255/22, 30.09.2005.

⁽⁷²⁾ EG-domstolens dom av den 4.12.2008 i mål C-84/07, kommissionen mot Grekland, EG-domstolens dom av den 4.12.2008 i mål C-151/07, Chatzithanasis mot Ypourgos Ygeias kai Koinonikis Allilengyis.

i sin återhämtningsplan för tillväxt och sysselsättning några åtgärder, som bör kompletteras med planer som utarbetas särskilt för varje medlemsstat. De första brådskande åtgärderna bör först och främst inriktas på att undvika nedläggningar och förlorade arbetstillfällen. Vilken flexibilitet kommer medlemsstaterna att ges när det gäller att genomföra sina program för statligt stöd avsedda speciellt för bilindustrin? Hur får statligt stöd användas och vilka villkor måste uppfyllas när stöd beviljas på detta flexibla sätt?

Svar

(EN) Som ledamoten har framfört har kommissionen tillkännagett en återhämtningsplan för tillväxt och sysselsättning för att stimulera efterfrågan och återställa förtroendet för den europeiska ekonomin. I detta sammanhang överväger kommissionen att föreslå medlemsstaterna att bevilja kompletterande statliga stödåtgärder som endast ska gälla under en begränsad tid.

Bland de planerade åtgärderna kan kommissionen tillåta medlemsstaterna att bevilja stöd i form av garantier och subventionerade lån. Naturligtvis måste dessa åtgärder uppfylla vissa villkor för att godkännas och maximibeloppen bör diskuteras med medlemsstaterna. Dessa initiativ är inte inriktade på någon specifik ekonomisk sektor, utan syftar till att hjälpa företag att komma tillrätta med de finansieringssvårigheter som är en direkt följd av den senaste tidens kris.

Det är viktigt att komma ihåg att rådet ända sedan krisens början har betonat vikten av att konkurrensreglerna tillämpas även i fortsättningen. Kommissionen måste garantera lika konkurrensvillkor för de europeiska företagen och undvika stödkapplöpningar mellan medlemsstaterna, vilket skulle vara ohållbart och till skada för hela gemenskapen. Kommissionen är därför försiktig när det gäller alla eventuella former av "flexibel tillämpning" av reglerna om statligt stöd. Den nuvarande ramen för statligt stöd erbjuder redan ett stort antal möjligheter att bevilja statligt stöd till alla sektorer, däribland bilindustrin.

På utbudssidan medger ramen för forskning, utveckling och innovation statligt stöd för utveckling av miljövänlig teknik, förutsatt att det finns ett marknadsmisslyckande och stödet har en stimulerande effekt samt är proportionerligt. Det finns även miljöstöd för företag som förbättrar efterlevnaden av gemenskapens miljökrav i sin tillverkningsprocess. Det finns dessutom andra bestämmelser för att åtgärda de problem som små och medelstora företag längre ner i leveranskedjan står inför. Särskilt den allmänna gruppundantagsförordningen erbjuder ett brett spektrum av stödåtgärder med minsta möjliga administrativa bördor.

Subventionerade garantier kan vara ett sätt att avhjälpa vissa av bilindustrins problem och även de problem som deras leverantörer står inför. När ett företag emellertid hamnar i en situation då det inte ens kan få del av subventionerade garantier kan bestämmelserna för undsättning och omstrukturering komma att tillämpas. I detta skede ser därför inte kommissionen något behov av att utarbeta sektorsspecifika rambestämmelser för bilindustrin.

Slutligen bör det påpekas att lån som bilindustrierna beviljas av Europeiska investeringsbanken inte är subventionerade utan marknadsmässiga.

*
* *

Fråga nr 85 från Hans-Peter Martin(H-0957/08)

Angående: Felbedömningar av de risker som uppstår till följd av bristande reglering av finansmarknaderna

Har kommissionen felbedömt de risker som uppstår till följd av (bristande) reglering av finansmarknaderna? På vilket sätt var bedömningarna felaktiga?

Vilka konkreta långsiktiga åtgärder föreslår kommissionen för att minimera de risker som uppstår på finansmarknaderna?

Överväger kommissionen att införa en enhetlig kärnkapitalkvot för banker i hela EU? Hur hög ska bankernas kärnkapitalkvot vara?

Överväger kommissionen att i hela EU införa en minimikvot för eget kapital respektive en s.k. leverage ratio (ung. förhållandet mellan eget kapital och lånat kapital) även för andra finansinstitutioner som t.ex. investeringsbolag, hedgefonder, försäkringar och enskilda strukturerade finansinstrument?

Svar

(EN) Kommissionen kan föreslå lagstiftning för finansmarknaderna. Ansvaret för att verkställa och upprätthålla lagarna förblir dock hos tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna (och på global nivå hos tillsynsmyndigheterna i tredjeland.)

Kommissionen har från första början av den finansiella krisen för över ett år sedan ingripit tillsammans med medlemsstaterna för att förbättra situationen och föreslå åtgärder på längre sikt när så är lämpligt. De senaste månaderna har kommissionen lagt fram förslag som ändrar kapitalkravsdirektivet, insättningsgarantidirektivet och bestämmelserna om redovisning till verkligt värde. Kommissionen har också antagit ett förslag till en förordning om kreditvärderingsinstitut. Vidare har kommissionen beställt utredningar om ersättning till företagsledare och derivat, och kommer att offentliggöra ett samrådsdokument om hedgefonder. En högnivågrupp med experter under ledning av Jacques de Larosière har dessutom fått i uppgift att lägga fram rekommendationer om bland annat gränsöverskridande tillsyn. Slutligen har kommissionen tillkännagivit ett dokument sommaren 2009 om framtiden för reglering av finansmarknaden.

När det gäller de specifika frågorna om kapitalkvot, minimikvot för eget kapital och en s.k. leverage ratio diskuteras dessa i olika forum. Kommissionen deltar aktivt i Basel II-arbetet om dessa frågor och följer också marknadens utveckling för att besluta om en lämplig väg framåt. I detta sammanhang kommer de frågor som tagits upp av ledamoten att granskas ingående. Det är emellertid för tidigt att vid denna tidpunkt ge konkreta signaler i någon särskild riktning.

Kommissionen har som nämnts ovan lagt fram ett stort antal förslag i år och räknar med samma arbetstakt under de kommande månaderna.

Detta är en kort sammanfattning av vad kommissionen har arbetat med på detta område. Kommissionen finns naturligtvis tillgänglig för ytterligare information, om ledamoten så önskar.

*
* *

Fråga nr 86 från Pedro Guerreiro(H-0960/08)**Angående: Skydd av produktionen och sysselsättningen inom textil- och beklädnadssektorn i olika EU-länder**

Nedanstående frågor ställs mot bakgrund av kommissionens svar på fråga H-0866/08⁽⁷³⁾ om det faktum att det gemensamma övervakningssystemet för export av vissa kategorier av textil- och beklädnadsprodukter från Kina till olika EU-länder (eventuellt) löper ut den 31 december 2008 samt mot bakgrund av att allt fler företag lägger ner eller flyttar sin produktion, inte minst i Portugal, vilket för med sig arbetslöshet och ett dramatiskt socialt läge. Har någon medlemsstat föreslagit eller begärt av kommissionen att mekanismen för dubbel övervakning ska förlängas efter den 31 december 2008 eller att andra åtgärder ska vidtas i detta sammanhang? Om så är fallet, vilka medlemsstater och vilka åtgärder har var och en föreslagit hittills? Har någon medlemsstat motsatt sig en förlängning? Om så är fallet, vilka medlemsstater och vilka skäl har var och en framfört för detta?

Svar

(EN) I gemenskapens lagstiftning anges att övervakningssystemet med dubbelkontroll ska löpa ut den 31 december 2008 och det finns inga planer på en förlängning efter detta datum.

Som kommissionen redan har förklarat i sitt svar på ledamotens muntliga fråga H-0866/08⁽⁷⁴⁾ har det framförts "flera olika önskemål om allt från övervakning under enkelkontroll till enkel tullövervakning, och de flesta medlemsstater har uttryckt olika alternativ". Någon officiell omröstning har dock inte ägt rum, eftersom det saknats ett formellt förslag att fortsätta med övervakningen under dubbelkontroll. Därför har medlemsstaterna inte intagit någon formell ståndpunkt. Detta avspeglar det faktum att en majoritet av de berörda parterna inte finner någon anledning till ytterligare åtgärder. De vill gå vidare och behandla textilsektorn som andra sektorer.

⁽⁷³⁾ Skriftligt svar av den 19.11.2008.

⁽⁷⁴⁾ Skriftligt svar av den 19.11.2008

Dessutom har Kina framfört att de "inte vill fortsätta att använda systemet med övervakning under dubbelkontroll". Detta innebär att alla försök att fortsätta skulle vara dömda att misslyckas.

Beträffande andra åtgärder för att övervaka importen av textilprodukter från Kina lades inga andra åtgärder fram formellt, eftersom den allmänna meningen i diskussionerna pekade på en liberalisering av handeln inom sektorn. Kommissionen kommer emellertid att fortsätta att noga följa utvecklingen av den faktiska handelsstatistiken (Comext) och tulluppgifterna under 2009, enligt svaret på fråga H-0866/08.

Kommissionen är medveten om sysselsättningssituationen inom de olika sektorerna i EU:s ekonomi och särskilt inom textilsektorn. Kommissionen har redan redogjort för detta i sitt svar på den muntliga frågan H-0866/08. Sedan början av 2007 har Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EGF) inrättats för att finansiera arbetsmarknadspolitiska insatser för att stödja arbetstagare som sagts upp till följd av globaliseringen. EGF har redan hjälpt friställda arbetstagare inom textilsektorerna på Malta, i Litauen och i fyra regioner i Italien. I den rådande ekonomiska krisen granskas fonden som en del av den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa⁽⁷⁵⁾ så att den ska kunna ingripa mer effektivt för att stödja arbetstagare som blivit friställda.

*
* *

Fråga nr 87 från Laima Liucija Andrikiene(H-0962/08)

Angående: Genomförandet av den europeiska grannskapspolitiken

Den europeiska grannskapspolitiken utarbetades av kommissionen 2004 och har sedan dess genomförts i sexton av EU:s grannländer. Hur bedömer kommissionen genomförandet av den europeiska grannskapspolitiken under de senaste fyra åren? Vilka är de viktigaste resultaten av och bristerna i den europeiska grannskapspolitiken? Vilka grannländer drar störst nytta av den europeiska grannskapspolitiken? Vad anser kommissionen om Vitrysslands möjligheter att delta fullt ut i den europeiska grannskapspolitiken efter den senaste politiska utvecklingen i landet?

Svar

(EN) Den europeiska grannskapspolitiken (ENP) är och förblir en central del av unionens yttre förbindelser och ger redan konkreta resultat som skapar ömsesidig stabilitet och ömsesidigt välbefinnande. Lägesrapporterna för den europeiska grannskapspolitiken i april 2008 visar att betydande framsteg har gjorts när det gäller genomförandet av denna politik i EU:s grannländer, särskilt i fråga om ekonomiska reformer och tillnärmning av lagstiftningen inom olika områden. Å andra sidan är det uppenbart att mycket återstår att göra för våra partnerländer, särskilt inom de områden som rör samhällsstyrning och rättsstatsprincipen.

För att ytterligare stärka den europeiska grannskapspolitiken och unionens incitament till reformer har kommissionen lagt fram flera förslag inom områdena liberalisering av handeln och ekonomisk integration, ökad rörlighet för invånarna samt en starkare roll för EU i samband med lösningen av regionala konflikter.

EU bedriver en individuellt differentierad politik för att inrikta vårt stöd på partnerländernas individuella behov och syften genom att ge mer stöd till de länder som är djupare engagerade och gör större framsteg när det gäller reformer ("mer ger mer"). På denna grundval har kommissionen fastställt fyra länder där samarbetets intensitet motiverar närmare förbindelser med EU: Ukraina, Moldavien, Marocko och Israel. Unionen håller på att utforma dessa "långtgående" förbindelser.

Vitryssland är en viktig granne i öster, och kommissionen uppmuntrar detta land att göra ytterligare framsteg i fråga om demokratisering och andra reformer. Vitryssland kommer på grundval av sina egna val och beslut att till fullo kunna dra nytta av fördelarna med den europeiska grannskapspolitiken och särskilt det östliga partnerskapet.

*
* *

⁽⁷⁵⁾ KOM(2008)0800

Fråga nr 88 från Neena Gill(H-0964/08)**Angående: Skydd av tigern**

Tjuvskytte är fortfarande ett allvarligt hot mot den vilda tigern, men i Indien har man börjat vidta positiva åtgärder för att förbättra skyddet av dessa djur. Planerar kommissionen att följa Indiens exempel och erkänna naturvårdsbrott som allvarlig gränsöverskridande organiserad brottslighet? Kommer kommissionen att anslå ytterligare resurser till internationella partner som FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå, FN:s miljöprogram, Interpol och Världstullorganisationen för att dessa ska kunna bekämpa miljö- och naturvårdsbrott, särskilt i regionen kring Himalaya (Indien, Nepal och Kina)?

Svar

(EN) Kommissionen inser till fullo allvaret när det gäller tjuvskytte och olaglig handel med vilda djur och växter samt de allvarliga konsekvenser som denna olagliga verksamhet kan ha för arternas bevarande. Kommissionens farhågor i detta avseende avspeglas i direktivet om skydd för miljön genom strafflagstiftning, som antogs formellt av parlamentet och rådet den 19 november 2008 (direktiv 2008/99/EG). Genom detta direktiv säkerställs att olaglig insamling av och handel med skyddade arter är ett brott och beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder.

Beträffande internationell handel med vilda djur och växter förordar kommissionen i sin rekommendation av den 13 juni 2007 om åtgärder för att kontrollera efterlevnaden av rådets förordning (EG) nr 338/97 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem⁽⁷⁶⁾, bland annat att medlemsstaterna ska samarbeta med och stödja tredjeländer och internationella organisationer, t.ex. Cites sekretariat under FN:s miljöprogram, Världstullorganisationen och Interpol, för att hjälpa till att upptäcka, avvärja och förebygga olaglig handel med vilda djur och växter. Även om kommissionen inte har anslagit något direkt stöd till Världstullorganisationen och Interpol för att bekämpa miljö- och naturvårdsbrott driver man nära samarbete med dessa organisationer och inbjuder dem till de återkommande mötena i EU:s genomförandegrupp för handel med vilda djur och växter (Wildlife Trade Enforcement Group), för att säkra ett effektivt samarbete och en effektiv samordning när det gäller olaglig handel med vilda djur och växter.

Kommissionen har vidare ställt medel till förfogande genom Cites sekretariat för att anordna en asiatisk workshop om genomförande och verkställande av Cites i Kina 2005. Vid denna workshop diskuterades verkställighetsfrågor och regionalt samarbete i kampen mot olaglig handel med produkter från tigern och andra hotade arter. Kommissionen har även tillhandahållit finansiering till Cites sekretariat i år för ett möte om verkställighet avseende handel med tigrar, vilket ska äga rum 2009.

Kommissionen finansierar också inom ramen för sin internationella samarbetsverksamhet om miljö och utveckling ett antal program och projekt på global, regional eller lokal nivå, i syfte att främja hållbar förvaltning av den biologiska mångfalden och skyddade områden. De flesta av dessa program innehåller åtgärder för att motarbeta tjuvskytte och stöd för att upprätthålla lagen. Exempel på detta i Asien är inrättandet av det gränsöverskridande naturskyddsområdet Pamir-Alai (PATCA) mellan Tadzjikistan och Kirgizistan samt EU-Kina-programmet för biologisk mångfald (ECBP).

*

* *

⁽⁷⁶⁾ EUT L 159, 20.6.2007